உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இல்லறத்திருவாயிரம்.

முருகதாச சுவாமிகளென்றுந்

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளென்றும்

விளங்குகின்ற

ஸ்ரீமத் தண்டபாணிசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

வளவனூர்க் குமரப்பு[illegible]

ஸ்ரீமத் சண்முக சுவாமிகளது

விருப்பமும்,

சைதூர் வாசம் பொய்கைப்பாக்கம்

அப்பாசாமி யுபாத்தியாயரவர்கள்

முதலான சிலர் வேண்டுகோளும்

நிமித்தமாகக்கொண்டு

சென்னை:

ஜா. புஷ்பரதசெட்டியாரவர்களது

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சருவதாரி௵ பங்குனிமீ

ரிஜிஸ்தர் செய்திருக்கின்றது.

3146

உ

சிவமயம்.

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் வேண்டியோர் வளவனூர்க் குமாரபுரி மடாலயத்தும், ஷை யூர் அப்பாசாமி யுபாத்தியாய ரவர்களிடத்தும், புத்தக மொன்றுக்கு ரூபா ஐந்து கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதனாலி னருமை யுணர்ந்தாருக்கு இந்த விலை யொரு பெரிதாகத் தோற்றமாட்டாது.

இதனாற் சேகரமாகும் பொருளைத் திருவாமாத்தூ ரென்னும் புராதனசிவக்ஷேத்திரத்திற் பிரதிஷ்டைசெய்ய உத்தேசித்திருக்கு மடாலயத்திற் குபயோகப்படுத்தப் படும்.

97114

உ

திருவருள்வாழ்க.

சாத்துகவிகள்.

வளவனூர்க் குமாரபுரிமடாலயத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீமத் சண்முகசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியன.

வெண்டளைக்கலிப்பா.

அம்பொற்சபையாற்கட்டற்றண்டபாணிநுவல்
செம்பொற்பார்தில்லைத்திருவாயிரப்பனுவம் [பார்
கொம்பொற்றையானையார்கொன்றைமலர்த்தாரிதென்
தெம்பொற்றுமாணவனோய்ச்சிற்பத்தூர்தேர்வரிதே.

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

ஓதியுணர்தற்கரியபரஞானவெளியிலரு
ளுண்மையம்மைகாணநின்றே
யுண்மையறிவானந்தவடிவாய்ச்சிருட்டிமுத
லோரைந்துதொழினடாத்தற்
காதிகடவுந்தமற்றெளிர்கடனமென்றுஞ்செ
யாடகசபேசனுக்கா
மாயிரங்கவிபாடியவன்முதற்குலவுமூ
வாயிரமுனுனைசெய்திட்டா
னீதியுடனருள்கொண்டாகமாகமங்களின்மெய்
நிலையுணர்ந்துயிர்கண்மீது
நேயமுறுவிரதமேதலையாமெனக்கண்டு
நெஞ்சிற்றரித்துமுற்றும்
பூதியணிகோலமுதலாயதிருவேடம்
புனைந்துமெய்யடியர்பாதப்
பூர்துகள்கமந்துதவமுயலுந்திருப்புகழ்ப்
புனிதனெனுமொருபுலவனே.

சிவமயம்.

சோழவந்தானூர்க் கின்னிமங்கலமடம்

அருளானந்தசுவாமிகளாதீனம் :0

ஸ்ரீமத் கந்தசாமிசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தன.

கு ழி ப் பு.

தனத்தனதாந்தய்யத் தனனனனா.

அடர்த்தகைதோய்ந்தெள்ளப் புகுதியவர்மே
லழுந்திரள்போன்றைதிற் சுடுபொன்மையதே
நடத்தரசாந்தெய்வச் சபைநாயகனூர்
நலத்தமிழ்நீர்ந்நைசவர்க் கழுதாகுவதே
குடத்தயனுண்டெல்லிற் றருமாதவனோர்
குருத்துவர்கூண்டெள்ளிப் பகர்பிறளதே
திடத்தருளோங்குள்ளத் தினர்தாமெனவாழ்
திருப்புகழோன்றில்லைத் திருவாயிரமே.

நேரிசைவெண்பா.

தவங்காக்கும்பொல்லாத்தருக்கேமுதலா
மவம்போக்குஞ்சித்திமுத்தியாக்கும் - சிவஞ்சேர்
மருவாய்ந்தநெல்லைநகர்வாழ்வனையான்றில்லைத்
திருவாயிரத்தின்செயல்.

சிவமயம்.

திருவாவடுதுறையாதீனத் திருவாமாத்தூர்வாசம்

ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியத்தம்பிரான்சுவாமிக

ளி ய ற் றி ய

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர்கமலமருமலர்ப்பொருட்டிற்
செங்காலன்னமஞ்சாப்பேட்டைச்
சிறைகொடுதழீஇமறைவறவிருந்த
திசைமுகனுவின்செல்வியைமணந்து
செந்தீவளர்க்குஞ்சிறப்பினைக்காட்டு
மல்லைத்தடாகமருங்கெலாமொளிருந்

தில்லைப்பதியிற்றிருநடம்புரிந்தெம்
மூனமதகற்றுஞானசபேசன்
றஞ்சமென்றோர்க்குத்தன்னருள்கொடுக்குங்
குஞ்சிதபதத்திற்குளிர்தாமமதாய்த்
தில்லைத்திருவாயிரமென்றுரைக்கு
மெல்லையிலிசைப்பாமாலையேற்றினன்
செந்தாமரைவாழ்செழுந்தகைத்திருவும்
வெண்டாமரையைவிரும்பியவனமும்
கழுமலத்திறைவன்கழறியமொழிச்சீர்
பழுதுபடாதிருபயன்களும்பயக்குந்
திருநெல்வேலியெனுந்திருப்பதியிற்
கங்கைதன்மரபாங்காராளர்குலத்திற்
றகவுறத்தோன்றித்தமிழுணர்தவத்தோன்
குறப்பாவைமணந்தகுமரக்கடவுளை
யறத்தாதையாமென்றடிமைபூண்டொழுகுவோ
னுவினன்குடியருணையாதிகளிற்
பாவினமணந்தம்பரிவுடன்பகர்ந்தோன்
சிரங்கரம்பலதோய்திருமாலவற்கு
மரங்கத்திருவாயிரமுதலறைந்தோன்
சேலமண்டபத்திற்சிரத்தின்மேல்விழவரு
சிலையினைத்தவிர்த்ததோர்தெய்வத்துணையோன்
கருப்புகழ்தோற்றுத்திருப்புகழ்முனிவன்
கொண்டலெனிகர்க்குந்தண்டபாணியன்
பெருகருட்டிறத்தொருமுருகதாசனே.

சிவமயம்.

வளவனூர்க் குமாரபுரியில் வசிக்கும்

பொய்கைப்பாக்கம்

அப்பாசாமியுபாத்தியாயரவர்கள்

இயற்றியன.

அறுசீர்விருத்தம்.

இப்படியோர் செய்தவமோ மெய்யடியார் பெருந்
தவமோ விசையார் வண்ணஞ், செப்பவல்லா ருருந்தவ
மோ முத்தமிழால் விளைதவமோ திரண்டு நெல்லை, யெய்

ப்பருநன் னலம்பொருந்தத் திருப்புகழோ னெனத்தோ
ன்றி யீச னன்பா, மெய்ப்பயனல் கிடைத்தில்லைத் திருவாயி
ரப்பனுவல் விளம்பிற் றன்றே.

நேரிசைவெண்பா.

நெல்லைத்திருப்புகழோனீடருணைக்கிள்ளையென்னுஞ்
சொல்லைத்தெரிக்குஞ்சுவையார்ந்த - தில்லைத்
திருவாயிரத்தைத்தெரிசித்தோர்தாமு
மருவார்பிறவியினில்வந்து.

சிவமயம்.

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்க

ளியற்றியது.

தன்னதன தானதன தனனதன தானதன
தன்னதன தானதன—தனதான,

அரியசிவ காமியிரு விழிகண்மிக வேமகிழ
வரிமுதலி ஞோர்பரவு புலியூர்வா
யணிநடமெ நாளுநவி லரன்மகிமை யேபுகழு
மதிமந்தர மேவுமொரு பதுநூறும்
விரிகவிக ளாயிதமி ழிகர்பனுவ லாமதனை
வியனறிவு ளார்பயில வருள்வோராம்
விறலருணை மேவியொரு கிளியெனமு னுளில்வளர்
விரகினர்நெல் வேலிவரு புகழ்தோய்வார்
தெரிவருள்வி பூதியொளி யிலகவரு வரமரர்
செயமுதவு மாமணிகொள் வடமோடே
திகழ்வணி காவியினர் சிகையவிழு மாவிரதர்
சிறியநகை காணவருள் பொழிநேசர்
திரியுமன்னு நேருடல்கொ ளுயிர்களெப மீனியதொர்
செழுமகவெ னுமகிழு நிலையோவார்
செறியுலக மேன்மைபெற வருளதனை நாடிமுயல்
சிவமுருக தாசரடி பணிவேனே,

சிவமயம்.

அஷ்டாவதானம்.

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

மாணாக்கர்

வல்லை - சண்முகசுந்தரமுதலியாரவர்க

ளியற்றியது.

தந்ததான தனதன தனதன—தனதான.

மந்தரலாவுபொழிலுறுபுலிசையி லருளாலே
மன்றமமாடுமொருபிரகிவனிரு பதமீதே
விந்தசீர்மைபெறுதமிழினிலொரு பதுநூறும்
விண்டபாடலிவணடியவருய வருள்வானே
செஞ்சொலோதுநயமுணர்புலவர்க ளுயிர்போல்வாய்
தின்னகைவேலணிதருகிளியென முனமாலுய்
தஞ்சமாகுமெனவுனதடிதொழு மெனையாள்வாய்
தண்டபாணிமுனிவரெனவளர் பெரியோனே.

சிவமயம்.

அஷ்டாவதானம்.

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

மாணாக்கர்

காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியார்

இயற்றியது.

நேரிசைவெண்பா.

தண்டபாணிச்சிம்புள்சாற்றுந்திருப்புகழ்போற்
கண்டவரார்காசினிக்காட்டிடுவீ - ரண்டர்புகழ்
தில்லைத்திருவாயிரத்திற்றிகழ்வதுபோ
லில்லையுலகத்திலெங்குமே.

சிவமயம்.

அரன்வாயல்

அப்புப்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

தங்கவேலுப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

தனனதனதான தனனதனதான்
தனனதனதான—தனதான.

விதியரிசுராதிபதியிவர்பரவ
மிளிர்கயிலையானை புலியூர்வாய்
வியனருள்விலாசகனகசபைமேவி
விமலசிவகாமி மகிழ்வாலே

துதியினொடுகொண்டாடமிகுநாதர்
துகளிலிருபாத மலர்மீதே
தொடையொர்பதுநூறுகவிகொடுசெய்தாய்பல்
சுபமுறுநெல்வேலி நகர்வாழ்வாய்

பொதியமுனியோதும்விதிவழிசெல்சீர்கொள்
புலவரவைசூழு மரியேறே
புனிதமுழுநீறுமணிவடமுமிடில்
பொலிவுறுகலாடை யொடுதோய்வாய்

நிதியதிபனுணவுயிர்பலவும்வாழ்வு
செறியும்வகைகாணு நினைவானே
திருமுருகதாசகுரவமறவாது
தினமுன்வழிபாடு புரிவானே.

சிவமயம்.

திருமழிசை

கந்சாமிமுதலியாரவர்கள் குமாரரும்

சொர்க்கபுரம்

இராமலிங்கத்தம்பிரான்சுவாமிகள்

மாணாக்கருமாகிய

வடிவேலுமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

தந்ததான தய்யத்தன தானன
தந்ததான தய்யத்தன தானன
தந்ததான தய்யத்தன தானன—தனதானா.

சந்ததீடுநெல்லைப்பதிமேவிய
வெந்தைமோகவல்லைத்துகள்காணுறு
சங்கநாளுமுய்யத்திருமேனிய துறவோனே

பந்தபாசவல்லற்பெருமானிடர்
தங்களாசையெவ்வத்திரைமாகடல்
பங்கமாகவுள்ளத்தெளியாரருள் புரிகோவே

மித்தகாளிலெள்ளத்தனையேனுமு
ளன்பிலாதவெபுய்யர்க்குமுளாங்வம
தெங்குமாககல்லம்புதமாமிசை மொழிவோனே

தஞ்சுதீர்கொடிலைத்திருவாயிர
மென்றமாலையுள்ளற்பொடுபாடிய
தண்டபாணிவள்ளற்றிறமேதென நவில்வோனே.

சாத்துகவிகள்.

சிவமயம்.

ஆயுள்வேதியர்

ஆலந்தூர்

முத்துசாமிமுதலியாரவர்களாலியற்றியது.

சந்தவிருத்தம்.

தனனதான தய்யத்தனதானன தனதான.

கருணைஞானமுள்ளத்தினிலாரி கரிலாதே
மருவிநீடுகெல்வித்திறனுயுளின் வளமோடே
பெருகுபோகமெய்திப்பெரிதாமிசை பெறுவரூரான்
முருகதாசர்தில்லைத்திருவாயிர மொழிவோரே.

சிவமயம்.

அட்டவணை.

பக்கம்.		பாட்டு.
௧	காப்புமூர்த்திபஞ்சகம்.	௫
௩	திருச்சிற்றம்பலவெண்பாமாலை	௨௫
௬	ஆனந்தத்தாண்டவமாலை	௫௧
௰௩	திருநடனமாலை	௨௫
௰௬	வெண்பாவந்தாதி	௱
௨௮	கட்டளைக்கலித்துறையந்தாதி	௱
௪௨	பதிற்றுப்பத்தந்தாதி	௱
௫௭	அலங்காரபஞ்சகம்	௱
௮௫	கோயிற்பத்து	௰
௮௭	திருநீற்றுப்பத்து	௰
௮௮	கண்டிகைப்பத்து	௰
௯௰	பஞ்சாட்சரப்பத்து	௰
௯௧	கல்லாடைப்பத்து	௰
௯௩	கோளறுபத்து	௰
௯௪	ஐயமறுத்தபத்து	௰
௯௬	பொருள்வாதனைதீர்த்தபத்து	௰
௮௮	காம[illegible]ரிகடந்தபத்து	௰
௱	மண்ம[illegible]	௰
௱௨	கலிவாதனையற்றபத்து	௰
௱௩	அருள்வாக்குப்பத்து	௰
௱௫	பசுவினம்வாழ்கைப்பத்து	௰
௱௬	அந்தணர்வாழ்கைப்பத்து	௰
௱௮	மாதவர்வாழ்கைப்பத்து	௰
௱௯	அட்டமாசித்திப்பத்து	௰
௱௰௨	திருவிளையாட்டுப்பத்து	௰

௱௰௪	அருட்சத்திப்பத்து	௰
௱௰௫	நெஞ்சநிலைத்தபத்து	௰
௱௰௭	பிறவியிகழ்ந்தபத்து	௰
௱௰௯	பொன்வண்டுப்பத்து	௰
௱௨௰	இளிப்பத்து	௰
௱௨௨	காகணைவாய்ப்பத்து	௰
௱௨௩	அன்னப்பத்து	௰
௱௨௫	குயிற்பத்து	௰
௱௨௭	திரிவுமஞ்சரி	௨௫
௱௩௰	யமகமஞ்சரி	௨௫
௱௩௩	சிலேடைப்பத்து	௰
௱௩௫	அம்மானைப்பத்து	௰
௱௩௬	உந்திப்பத்து	௰
௱௩௭	குரவைப்பத்து	௰
௱௩௯	உண்மைப்பத்து	௰
௱௪௧	திருப்புகழ்	௱௨௫
௨௨௯	வகுப்பு	௨௫
	வன்னவிருத்தம்	௧
	அநுபூதியுண்மைவெண்பா	௧

ஆக கவி - [illegible].

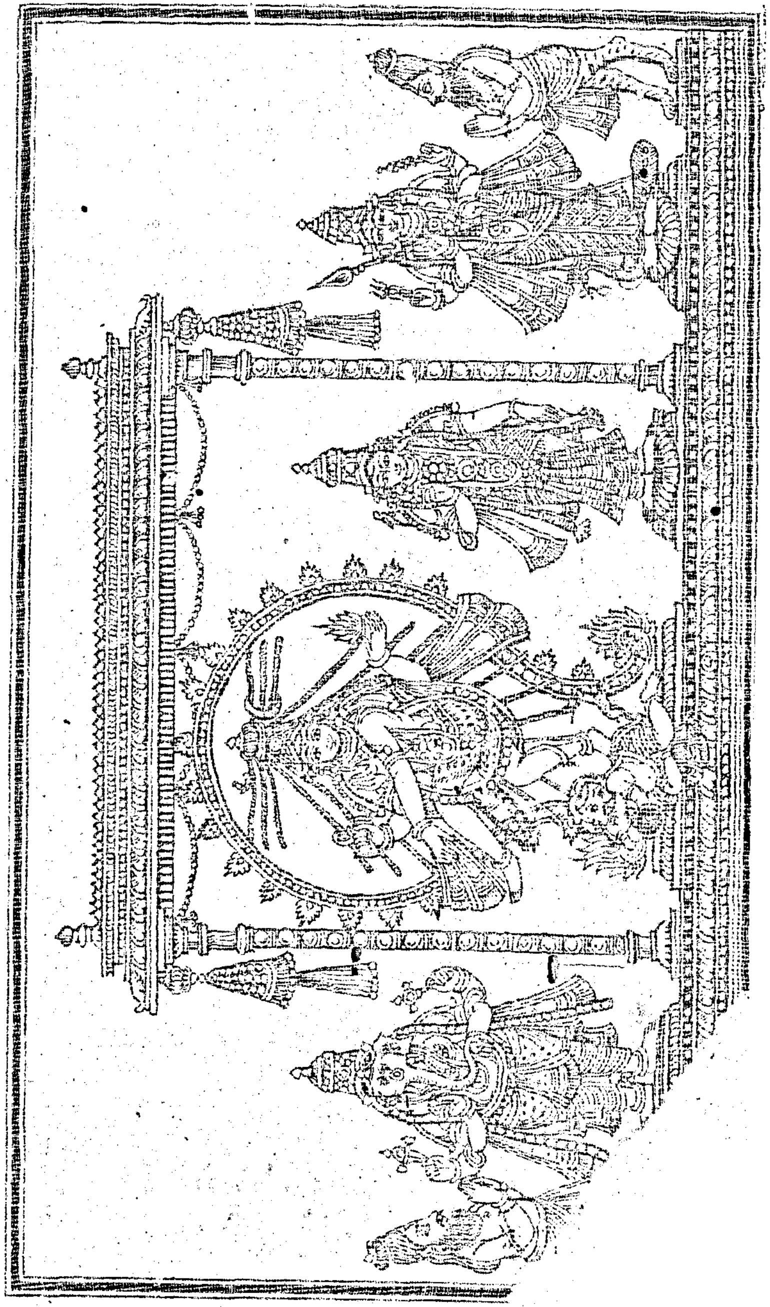

உ

சிவமயம்.

தில்லைத்திருவாயிரம்.

காப்பு.

மூர்த்திபஞ்சகம்.

ஸ்ரீநடேசர்துதி.

நேரிசைவெண்பா.

பொன்னம் பலவாணன் போதமுமென் புன்மதியு
முன்ன மறியவொரு முத்தனெனிர் - சொன்னபடி
யாயிரம் பாட லமைத்தபின்ன ராறுவ
நீயிரங்க வேண்டு நினைத்து. (க)

சிவகாமியம்மன்துதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

செந்தா மரைக்கண் ணிடந்தணிந்தாற்குத் திகிரியொன்று
தந்தாடும் தில்லைப் பிரான்மனக்காயிரந் தண்டமிழ்ப்பாட்
டந்தா ரணியு மியப்பகர் வேணுங் கருள்புரிவாய்
சந்தா கரங்கொங்கை தேர்சிவகாம சுந்தரியே. (உ)

விநாயகர்துதி.

வெண்டளைக்கலிப்பா.

குன்றை வளைத்துக் கொடியார் புரமெரித்து
மன்றை யிடமாக்கும் வள்ளலருள் வாழ்த்தருள்வா
யென்றை யீரவா லிறங்குமக டேக்கியெழுதிக்
கொன்றை மலர்சூடிக் கூத்தாடின் குஞ்சரமே. (ங)

முருகர்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பொய்ச்சமய மெய்ச்சமய மெனுமிரண்டும் போற்றிசைப்பப் பொதுவில் வாழும்
பிச்சனென்சொற் றுடைக்காசை பெரிதடைந்த வாதுணர்ந்து பேச லுற்றே
எச்சமில்பே ரானந்தத் திளைத்திடும் வறத்தகுந்தி நிலையைச் செய்வாய்
இச்சகமென் மனத்தைவிட்டு நீங்காது விளையாடு மிளையோனே. (க)

அடியார்துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மண்ணினிற்செய லிலிங்கமேத்த குறைத்தான வைத்தது மறைக்கூறு
பண்ணினுன்றுதற் பற்பல தொண்டர்தம் பதத்துகள் புனைவன்றே
வெண்ணிலாமதிக் குலங்களுங் குறிசெய் யீரப்புடைத் தெறுஞான்
விண்ணிலாடிய பாமலைத் துதித்த விளம்புபே ருறுமாதே. (௫)

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தில்லைத் திருவாயிரம்.

நூல்.

திருச்சிற்றம்பலவெண்பாமாலை.

தெய்வப்புலமைத்திருவாழ்வைச்சிந்தைசெய்யுஞ்
சைவப்புனிதருள்ளிற்றங்குவது - மெய்வளமை
நீடுமறையாகமங்களோராயநூல்பலவும்
பாடுதிருச்சிற்றம்பலம். (க)

தூயவுலகோருந்தொண்டரெனப்போற்றிசைத்தற்
காயபெருமையளித்தாளுமே - போயபின்னு
மற்றுமொருதாய்வயிற்றில்லாராதமாதவத்தோர்
பற்றுதிருச்சிற்றம்பலம். (உ)

பொய்விடுவேட்டுப்புலையாடிப்பூரியராங்
கைவினைர்தங்கொடுங்கண்காண்பரிதே - மெய்வீட்டின்
மன்னுபுகழ்ச்சீர்குலவுவாதவூரான்முதலோர்
பன்னுதிருச்சிற்றம்பலம். (௩)

சித்தருக்குமுத்தருக்குந்தென்றிட்டுச்சிந்திக்கும்
பத்தருக்குமொன்றாயபற்றுக்கோல் - சத்தம்
விரவுதலமாமென்னவிக்கோருணர்ந்து
பாவுதிருச்சிற்றம்பலம். (௪)

எந்தச்சமயத்தெவரெவ்வாறெண்ணிடினு
மந்தச்சொருபமுற்றுமாகுமே - நந்தக்
குழையணியுங்கோலங்குறிப்பவர்வாய்கூறும்
பழையதிருச்சிற்றம்பலம் (௫)

முற்றறிஞர்க்கன்றிமுதனூன்முடிவுணராச்
சிற்றறிஞர்க்காகாதசெல்வமே - கொற்ற
மழுத்தகையார்பங்கிறொருமங்கையுடன்வாழ்சீர்
பழுத்ததிருச்சிற்றம்பலம். (௬)

அண்டங்களத்தனைக்குமாதாரமாயளவில்
பிண்டங்களுமெம்பிறங்குமே - கண்டத்
தடைத்தவிடத்தாநம்பராடுதலான்மேன்மை
படைத்ததிருச்சிற்றம்பலம். (௭)

வண்டமிழ்ச்சீர்நன்குணர்ந்தவாதவூரான்முதலாந்
தொண்டர்களைமீளாமற்றுய்த்ததே - பண்டருளாற்
றேகமொருபாதிபெற்றசெல்வச்சிவகாமி
பாகர்திருச்சிற்றம்பலம். (௮)

மட்டில்பரமானந்தவாழ்வடைந்தமாதவர்க்கு
மெட்டியுமெட்டாமலியங்குமே - கட்டியதா
ராங்கடுக்கைச்செஞ்சடையிலம்புலியுங்கங்கையுங்கொள்
பாங்கர்திருச்சிற்றம்பலம். (௯)

நாடனைத்துமீன்றருளுநங்கையுமைசிந்தையிடத்
தாடலஞ்சுவார்தம்முருவமே - யாடல்வளஞ்
சீர்த்தபுகழ்ப்பாம்பென்றுஞ்செம்புலியொன்றுந்தினமும்
பார்த்ததிருச்சிற்றம்பலம். (௰)

வேதாகமச்சீர்விரவுகின்றசட்சமயத்
தாதாரமாவதனையாயுங்கால் - போதாரு
நன்பண்புதல்வர்களாநால்வருக்குஞானநல்கும்
பண்பர்திருச்சிற்றம்பலம். (௰௧)

நெஞ்சாரநம்பிநெடுநாட்பணிபுரிவார்க்
கெஞ்சாதபேரின்பமீயுமே - யஞ்சாத
மாதரிகண்டொல்கிநிற்பவானகத்தின்மீதெடுக்கும்
பாதர்திருச்சிற்றம்பலம். (௰௨)

அஞ்ஞானவாரியதனாடமிழ்ந்திளைப்பார்க்
கெஞ்ஞான்றுங்காண்பரியதென்பதே - மெய்ஞ்ஞான
வீட்டகத்திற்சென்றுமிளிர்கின்றநால்வர்தமிழ்ப்
பாட்டர்திருச்சிற்றம்பலம். (௰௩)

தன்னலம்பாதென்னக்கனிந்ததமிழ்க்கற்றுணர்வா
ரின்னமும்பல்வாறேத்தெடுப்பதே - யன்ன
மிரந்தலைவார்போன்றுமின்றுநீடழிப்பார்தஞ்சீர்
பாந்ததிருச்சிற்றம்பலம். (௰௪)

விண்ணாட்டமரருடல்வெந்தபொடிப்பூசுநரோர்
பெண்ணாண்முன்னாடுநலம்பெற்றதே - கண்ணான்

மடுத்தவின்பமீறிவசமிழந்தமாயன்
படுத்ததிருச்சிற்றம்பலம். (௰௫)

சுற்றுசடைக்கங்கைத்துளிசிதறத்தோங்கோர்மென்
றுற்றுநங்கோனுடுக்கையோவாதே - முற்று
நயந்தமைந்தசெந்தமிழ்ச்சொல்லவருக்குமின்பம்
பயந்ததிருச்சிற்றம்பலம். (௰௬)

வானவர்களெண்பணிந்துமாமலரோன்சென்னியிலேற்
றீனமறுத்தாள்வானிடங்கண்டீர் - ஞான
வழகுமலிவெண்ணீற்றடியார்களோகர்
பழகுதிருச்சிற்றம்பலம். (௰௭)

தந்தையெனக்குகந்தந்திருமகனும்பாவு
மெந்தைநடிக்குமன்றத்தேற்றுமே - சிந்தை
புரிந்துகொடும்பாவமும்போய்ப்புத்தருமுன்னுய்யப்
பரிந்ததிருச்சிற்றம்பலம். (௰௮)

பத்தரிறைஞ்சப்பலவாவிளங்குதெய்வ
மத்தனையுமஞ்செழுந்தள்ளாக்குமே - சித்தசித்தஞ்
சிட்டர்பலராரியத்தாற்செய்யதமிழாற்றுதிக்கப்
பட்டதிருச்சிற்றம்பலம். (௰௯)

பொற்றொடியுமக்கினியும்பூண்டசெங்கைப்புண்ணியன்றன்
முற்றுமொருதானமுதற்கோலஞ் - சற்று
திகழ்ந்தபொருளில்லையெனநீடுமறைச்சென்னி
பகர்ந்ததிருச்சிற்றம்பலம். (௨௰)

மன்னான்மறையாவடிமூவிலைவேலான்
றன்னாரினத்திற்றலையாமே - தொன்னூ
லணிந்தபதமுற்றும்வெறுத்தானந்தம்வேட்டோர்
பணிந்ததிருச்சிற்றம்பலம். (௨௰௧)

வேரிமலர்க்கொன்றையணிவேதியனையேவிரும்புஞ்
சீரியர்களெஞ்சிற்சிறந்ததே - வாரியுடைப்
பூவுலகும்வானுலகும்போற்றப்பொலிந்தசெம்பொன்
பாவுதிருச்சிற்றம்பலம். (௨௰௨)

வையமயலொழிந்துவானகத்துவாழ்நசையும்போந்
தூய்யமனத்தார்பலர்க்குஞ்சொந்தமே - செய்ய
கரமலரிற்றீயேந்திக்கன்னியெதிராடும்
பரமர்திருச்சிற்றம்பலம். (௨௰௩)

அந்தப்பிறவியடைந்திட்டளிகூரு
மைந்தர்க்கேவாஞ்சைவருவிக்குஞ் - சொந்தக்
கனகவரையேந்தியகைக்கங்கணமாப்பூண்ட
புனகர்திருச்சிற்றம்பலம். (௨௪)

எல்லாமுந்தானகியாதொன்றுந்தன்னுருவ
மல்லாதுநின்றதனையாராயின் - மல்லாருஞ்
செம்புகர்வேழத்துரிவைச்சித்தனூர்தில்லையினிற்
பம்புதிருச்சிற்றம்பலம். (௨௫)

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஆனந்தத்தாண்டவமாலை.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

உருவானவனுமருவானவனுமொளிகடந்த
மருவானவனுமலரானவனுமறைப்பொருட்சற்
குருவானவனும்வரங்களெல்லாமுங்கொடுக்குமருட்
டருவானவனுந்தமிழ்த்தில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (௧)

கொண்டலொப் பாமறை பல்கோடி யேத்தியுங் கோ
தொழிந்த, வண்டமை நால்வர் கவிமாலை சூடியு மங்கைகல்
லார், கண்டரு மோகக் கடனா டமுந்திக் கலங்குறுமென்,
றண்டமிழ்க் காசைகொண் டோன்றில்லை யானந்தத் தா
ண்டவனே. (௨)

வானேமுதற்பகர்பூதங்களாய்நிற்கும்வண்கமலக்
கோனேயெனத்திகழ்கின்றகதிர்க்குங்குளிர்மதிக்கு
நானேயனேயபலகோடிசீவர்க்குநாயகமாய்த்
தானேயசைக்கவல்லான்றில்லையானந்தத்தாண்டவனே ()

கட்டாயபல்வகைப்பேதச்சமயக்கதைகளினு
மட்டாங்கயோகியர்நெஞ்சகத்தாடுமனுவளவு
மெட்டாமலைந்தெழுத்தோதிப்பாரவுமெளியவர்சொற்
றட்டாதுசெய்யும்பிரான்றில்லையானந்தத்தாண்டவனே ()

பங்கயமங்கையர்தம்பெருமாயையிற்பட்டுழலுஞ்
சங்கடந்தீர்ந்துன்சரணங்களேதொழுந்தன்மைதந்தாள்
பொங்குழன்மேனிப்புராதனனேமும்புரமெரித்த
தங்கவிற்கைச்சிவனேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (௫)

கனியாமிற்றமடவார்படைசூழ்கொடுங்கானைசெய்யு
மனியாயந்தீர்த்துன்னடியாரிற்சேர்த்தென்னையான்வசித
பணிமால்வரைமகள்பாகாகருணைபழுத்தொழுகுங்[ன்றே
தனிஞானதேசிகனேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (௬)

முத்தனும்பந்தர்கிழனுஞ்சிவிகைமுதற்பிறவு
நத்துமுன்னன்றொருதொண்டனுக்கீந்தனைநான்விரும்புஞ்
சித்துகவாமலிருப்பதென்னேபலதெய்வமுமாந்
தத்துவசிற்பரனேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (௭)

மந்திரங்கட்கொருதாயாமைந்தக்கரவாஞ்சைகொள்ளார்
புந்தியுமென்னைமிகழ்கொடுந்தீமைபொறுத்தனையே
யந்திவண்ணத்திருமேனியிற்போர்த்துநின்றாடவெனத்
தந்தியொன்றன்னுரித்தாய்தில்லையானந்தத்தாண்டவனே.

வேய்த்தந்தோளியர்மோகவிகாரத்தில்வெம்புமனப்
பேய்த்தந்தன்பமெல்லாந்தணந்தோருண்மைபேசுவை
வாய்தந்தெலாம்பகரற்புதனேமுகமைந்துடையாய் [யோ
தாய்தந்தையில்லவனேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. ()

திங்கட்குலத்துதித்தோன்முன்னைநின்றிருச்செய்திறவுந்
துங்கத்தவனென்னிற்றன்பரியாவருஞ்சேர்ந்துமிகப்
பங்கப்படுவதுகண்டயர்ந்தேனருள்பாலித்திடாய்
சங்கக்குழைத்தெய்வமேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. ()

சொற்பனத்துன்றிருத்தாளேக்குஞ்சேவைதுலங்கக்கண்டு
மற்பருக்காணவிதம்பேசுந்தீமையறப்பெறத்திலே [ந்
ளற்பணியென்றளித்தாண்டருள்வாய்மறைநான்கு மெச்சு
தற்பரமானவனேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (௰௧)

பொங்காணவப்பிணியாற்பலதீமைபுரியும்வம்பர்
தங்காலனும்பெரும்பேறெனக்கியத்தகாதுகொல்லோ
பங்காயவண்டங்களெல்லாம்பொடியப்பரிந்தொருக்காற்
சங்காரஞ்செய்பவனேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. ()

போதபரானந்தமெய்தினரியாரும்புகன்றதுதி
யேதமில்வீட்டைக்குறித்தேயிரங்குமியல்புகண்டும்

காதகர்மேற்சினவும்பகைமேவிடக்கண்டனையே
தாதகிச்செஞ்சடையாய்தில்லையானந்தத்தாண்டவனே. ()

இக்கணமேயெனக்குன்னருட்பேறளித்திச்சையென்னு
மைக்கடல்விட்டுக்கரையேறச்செய்தருண் மா[illegible]த்தின்
மிக்கவர்சொன்னசொற்கேட்டுமஞ்சாதுவெறுத்திகழ்ந்த
தக்கனையிடறித்தாய்தில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (௰௪)

எல்லாமுநீயெனப்பட்டினத்தையனியம்பியசொற்
கல்லாதமூடனைப்போற்பகைவோடிகருதிநொந்தேன்
வெல்லார்வலக்கிமெஞ்ஞானத்தத்தூன்விதியுமை
சல்லாபநாயகனேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (௰௫)

வாளாயகண்ணியர்மோகாந்தகாரத்தின்மாழ்குமென்னை
யாளாக்கித்தொண்டரிற்கூட்டவென்றோதொழுமந்தண
மாளாப்பெருவாகல்லியெதிர்த்தமறலிதன்னைத் [ற்கு]
காளாற்றடிந்தவனேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (௰௬)

மைக்கோல்வேல்விழி[illegible]க்குருமோகவலையிடைப்பட்
டிக்கோணுக்கஞ்சவதென்றேழ்மேலையறமியாவுஞ்செய்த
கைக்கோமளக்குயில்பாகாவிடாதகறைக்கண்டனே
தக்கோர்பலர்புகழ்சீர்த்தில்லையானந்தத்தாண்டவனே. ()

அக்காமைக்குழம்பகர்ந்தறியாதொத்தலைமருகான்
திக்காஞ்சும்புகழ்தோய்வதென்றேகொழுந்தியனைய
செக்கரவாந்திருமேனியனேதொழுஞ்சிதாற்குச்
சக்கரமீய்ந்தவனேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (௰௮)

போகாந்தகாரமினிப்பாகத்தோற்றமிப்புந்திகெட்டுத்
தேகாதியாவனவெல்லாங்கசக்குந்தினமுளதோ
வாகாயமாதியபூதங்களைந்துமழிந்திடினுஞ்
சாகாதமெய்த்தெய்வமேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே.

கண்ணீர் பெருக மொழிசோர வுள்ளங் கசிந்துருகு
ம், வண்ணீர்மை யாளருக் கெய்துமின் றுளென்னை வாகு
சிக்குமோ, விண்ணீர்ச் சடைக்கற்றை யாய்தென்னை மேற்
கெண்டை மீன்குதிக்குந், தண்ணீர்த் தடவயல் சூழ்தில்
லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௨௰)

நந்தார்செவித்துணையேதுணையாமெனநம்புமென்றன்
சிந்தாகுலங்களெல்லாந்தவிர்த்தாண்டருள்செயிழையார்

பந்தாமெம்வினைகேடாதுமனந்தம்பருப்பதம்போற்
றந்தாவளந்திரியுந்தில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (௨௧)

கற்[illegible]கை தோறும் விளையாட நீதந்த காதலன்றன்,
சொற்கு[illegible] வாற்றுய நூற்றுமுன் றேன்சொற் றுறைவி
ழைந்தா, [illegible]யற்குவப் போலொன் ளவேனு நல்கினன் றெ
ன்செய்[illegible]யோ, சற்குரு தேசிக னேதில்லை யானந்தத்
தாண்டவ[illegible]னே. (௨௨)

[illegible]ட்டி னிதின் மனைமைந்த னென்றுள்ள நீவிரிந்
தான், [illegible]ன்வீட்டிற் புக[illegible]விலாநாளிற் செய்த முறைமற
ந்தீ, ரென்வீட்டில் வந்து தமிழ் கேட்கின் றீரிதென் னே
யெறும்பூர், தன்வீட்டிற் சேரக்கொண் டாய்தில்லை யான
ந்தத் தாண்டவனே. (௨௩)

பற்றேது [illegible]றவர்க் கெயருள் வாயெனப் புகலுதையு
வெற்றேயென் [illegible]த்துகொண் டென்றமிழ்[illegible]ந்தான்
வேண்டியவா, றுற்[illegible]தும் தன்மை [illegible] லாவெனக்
கோர்செயவிற், சற்[illegible] முனைக்கொல் லோதில்லை யா
னந்தத் தாண்டவனே. (௨௪)

விடைமீது பாகத்து மங்கையி றோடென்னுன் மே
லுலகோர், புடைசூழ வந்தொரு சீராட்டுப் பேசலும்
பொய்த்திடுமோ, கடையேனை யாளவித் தாமத மேனின்
கருணையினிற், றடையேது நேர்ந்ததுண் டோதில்லை யா
னந்தத் தாண்டவனே. (௨௫)

வந்தேனென் றன்றுசெக் குன்றாரிற் செங்கனி வாய்
மலர்ந்த, தொன்றேமுன் னுட்டவ மாமென்ன நாடி யுவ
ந்தயின்னு, னொந்தேத மெய்தவிட் டாலென்செய் வே
னென்ற வெனுய்யமனஞ், சந்தேகி யாதுகொல் லோதில்லை
யானந்தத் தாண்டவனே. (௨௬)

பதிகமொவ் வொன்றிற்கு நால்வர்முன் வேண்டும்
பரிசுதவி, யதிகமெய்க் கீர்த்தி புனைந்தாய்பல் பாட லுறை
க்குமென்றன், மதியுவப் பெய்தப் புரிந்தாண்டி லாயருள்
வாழ்க்கைகல்லுக், ததியிதென் றோர்கிலை யோதில்லை யா
னந்தத் தாண்டவனே. (௨௭)

அஞ்சனக் கீட்டிய கண்ணார்க் குருகு மவர்கவிக்கு,
மிஞ்சருட் பேறளிப் பாயென்ன வேயுன்னை வேண்டுகின்

றேன், வஞ்சகஞ் செய்யலவ் வாரூரன் சொல்லிலென் வாக்குங்கொண்டு, சஞ்சரஞ் சிர்த்தருள் வாய்தில்லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௨௮)

ஒருபதிகத்துக்குப்பொற்செங்கனத்தியவுள்ளதிரப்பான்
மருவியதெங்குமறைந்தநுவோவன்றிவண்டமிழ்ச்சி
தருதியதோவலிலத்துவெங்கேனுமொரன்பனிரோ
சருவமுமவல்லவனேதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. ()

கங்காதல் செந்தமிழ் மிழியென் றன்[illegible] கவின்ற மொழி, பொங்கார்வச் சுந்தரன் [illegible]டுன்மெய் யரிப்பின் பொய்த்ததுவோ, விங்கா யிரங்கவிச் காவழுக் காட விருத் தல்லவோ, சங்காழி மால்புகழ் சிற்றில்லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௩௰)

வடுத்தாய்கு கன்னியர் மோகத்தி[illegible]லவர் வரிவிழித் தேன், [illegible]ட கக்கொடும் பேய்[illegible] காடி மனைதொறும்போ, யெ[illegible]த்தவர்கைப் பின்[illegible]யென் றேமாந்து காட் கழித் தேங்குமென்னைத், தடுத்[illegible]ள வுமுவல்லை யோதில்லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௩௧)

தென்கயி லைக்குறு மாமுனி [illegible]சொல்லைச் செம்ப [illegible]த், தின்கனி வாய்க்கலை மங்கைதன் றடலை யாவும் வல்ல, வின்கனற் கண்டரு கேய்சொன்ன வாற்றை நினைத் திடிலென், றன்கவி யொன்றுள தோதில்லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௩௨)

பெண்ணொ ருதரத்தி லின்னமுஞ் செல்லும் பிறப் பஞ்சினேன், கண்ணொரு மெய்யரு ளாலென்னை யாண்டு கதிதருவாய், விண்ணுறும் வெண்பிறைக் கீற்றணிந் தாய் வெள் விடையுகைத்தாய், தண்ணொருங் குல்லையாப் பாய் தில்லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௩௩)

இடித்தன்ன பேரொலிச் செந்தமிழ்ப் பாட லியம்பு மென்னை, மடித்தன்னை யார்வயிற் றின்னெம்வி டேலன்பன் மாவடுவைக், கடித்தன்ன வாய்க்கொளி காட்டிக் கழனிக் கமரில்வந்தாய், தழித்தன்ன செஞ்சடை யாய்தில்லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௩௫)

எஞ்சாத பேரன்பி லுலழ தேங்குறி லேனையுநீ; நஞ் சாரும் பண்புகொண் டாட்கொள்ள லாமின்ன காட்கழி

யே, லஞ்சான னங்குறிப் பார்ப்பனத் தோறு மநுதினமுஞ், சஞ்சாரஞ் செய்பவ னேதில்லை யானந்தத் தாண்டவனே.

கழஞ்சுமம் மானையுங் கொள்வார்கம மையணி கண்ம ருட்டி, வழுங்குங் துயரொழித் தாள்வதென் றேவரி மந்த ளமு, முழங்கு மறையு மயன்கைம் மணியு முனிவர் பண் ணும், முழங்கும் கழற்கொல்கு சிற்றில்லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௩௬)

நீற்[illegible]த் தொண்டர் களிகூர்ந்து மற்றைய நீசர் குலத், [illegible]றமெல் லாங்கெட வேண்டுமென் றெண்ணி யிடையுமென்பா, லாற்றலென் சித்தியு ஞானமுந் தோ ய்வதற் காமெ[illegible]சொற், சாற்றவொண் ணுதுகொல் லோ தில்லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௩௭)

எழ்வ[illegible]ரமு[illegible] காவலை வேயென் றினிதுணர்ந்து, சூழ்வாய்மைக் [illegible] தொழுதெழுந் தோறாந்துஞ் சொல்லுமென்னைக், கூழ்[illegible]ய்ந்த பண்ணை மதுரைக் கரிய குருவியினுங், காழ்வாகச் செய்குவை யோதில்லை யானந் தத் தாண்டவனே. (௩௮)

முகிற்றிரள்போலுங்குழலார்களாசையின்மூழ்கிமனத்
திகிற்படும்பந்தகனைனுமானினைந்துசெற்றருந்தி
யகிக்குலகாறுங்கொற்றோர்களாமவராண்மையினைச்
சகித்திடவல்லனல்லேன்றில்லையானந்தத்தாண்டவனே ()

மின்னொக்கு மெல்லிடைப் பார்ப்பதி யார்தம் வியன் முலைப்பா, லென்னொக்கு மென்னைத் தொருவனிங் நானுன் டிலங்கச்செய்வாய், பொன்னொப்ப தாஞ்சடைப் புண்ணிய னேயதன் போர்த்தாயின்றாய், தன்னொப்ப தொன்றுமில் லாய்தில்லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௪௰)

வாரணிக்கொங்கைமடவாராளிக்குமயல்விளைக்குந்
தோரணிக்காட்பட்டுவாடாதவாக்குங்குறிப்பில்லையோ
காரணிக்கின்னுயிரனையபல்கோடிககம்பரிக்குந்
தாரணித்தேருகைத்தாய்தில்லையானந்தத்தாண்டவனே ()

மண்டலமெங்கணுமின்னருட்பேற்றின்வழிவிளக்குந்
தொண்டனொருவனைவேண்டலுநீதருக்கோற்றமன்றோ
புண்டரிகன்றலைகொய்தாய்மதனன்பொடியச்செய்தாய்
சண்டனுமின்னவந்தாய்தில்லையானந்தத்தாண்டவனே. ()

வண்டாருங் கொன்றை மலர்சூடி வெள்ளிய மால் விடைமேற் கொண்டாருங் பாகத் தினனுங் கோர்மொழி பேசுதிவ... டார்வை மெய்த்தற வுன்வேண்டிப் பற்று வுயிர்வதைக்குந், சண்டாளர்க் கஞ்சிநில் லேன்றில்லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௬௩)

கவிமாலை யாலுய்ந்த நால்வர்க் களித்த திருவினையுட, னவிர்வேலுந் தோகை மயூரமு மீங்கென்னை யாண்டுகொண்டாற், புவிபூடைத் தேயத்துஞ் போய்மீண் டுமானிடர் புன்னைகுத்தற், றவிராதன் ருளடையேன் றில்லை யானந் தத் தாண்டவனே. (௬௪)

புனைகழலுக்கினுளமைப்புலவன்புகலிப்பிரா
னனையவராகிச்சமயம்பல்கோடியமையுங்கண்ணம்
வனைகடற்பாரில்வினையாடிநின்னிடம்வந்தவராந்
தனையருக்கென்னுளவோதில்லையானந்தத்தாண்டவனே.

கொந்தழுதன்னருளால்விரம்பாதின்மூன்றியனு
மந்தணன்சிட்டெருவனுக்காழியொடாண்மசங்குஞ்
செந்தைகைப்புட்பரியாதியவாம்பஞ்சிறப்புமுன்னை
டந்தவனியல்லையோதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (௬௬)

கானறமேவிடப்பாவமெல்லாமுனசிஞ்செய்தும்
கானவைவேண்டிடிற்றாய்கொல்லோதவத்தின்பர்களும்
வானவர்தாழுந்துயசெய்தச்செய்யவணங்கினராத்
தானவர்க்குங்கொடுத்தாய்தில்லையானந்தத்தாண்டவனே.

இங்கற்பராமவர்பல்லோரொனைமிகவேகின்று
ரங்கற்பங்கோடுமறையாமெய்க்கீர்த்தியளித்தினிதாள்
புங்கற்பநின்றநின்சத்தியென்னெஞ்சிம்பதியுமுன்னிச்
சங்கற்பம்வந்ததுண்டோதில்லையானந்தத்தாண்டவனே.

கலியால் வருந்துமென் மேனிந்தை யென்னுங் கனற் கொதிப்பும், புலியான காமமுஞ் சிறவிட் டாயருட் போதால்காய், வலியார் தமக்கு மெளியார்க்குந் தக்க வரங் கொடுக்கச், சலியாத வாய்த்தெய்வ மேதில்லை யானந்தத் தாண்டவனே. (௬௯)

எம்மதத்தாரினின்றன்னருண்மேயவியல்புணரு
மெய்ம்மதிக்கிக்கோலிதெனலும்விளக்கினையே
பொய்ம்மதந்தன்னிற்சிலருழுங்கள்ளும்புசிப்பதினின்
சம்மதமுண்டுகொல்லோதில்லையானந்தத்தாண்டவனே.

இமிழ்வரிவீரன்னபன்னூன்மயக்கிடையென்றனெஞ்ச
மமிழாமலுண்ணின்றருளாண்மைச்சிலமறிவித்தப்பாற்
றிமிராகரக்கன்மனோய்தீர்த்தனைத்திருசெய்யச்செய்தாய்
தமியென்னிக்கம்யாருளரோதில்லையானந்தத்தாண்டவனே.

முற்றிற்று.

ஆக் கவி - ௭௧.

சிவமயம்.

திருநடனமாலை.

கொச்சகக்கலிப்பாக்கள்.

ஆரிலுங்கண்டிலரோடுங்கரியாயென்றருமறைகள்
போராடநின்றவுன்பொன்னடிகள்விழைகின்றே
னோரவந்தருள்புரியநினைவாய்கொலதிசில்லேன்
சீராருங்கனகமன்றிற்றிருநடனம்புரிவானே. (௧)

வில்லையெடுத் தடித்தாற்கும் விறற்பகழி யொன்றளித் தாய், சொல்லைபொரு மாலையெனத் தொடுத்தணிவேற் கியாதொன்று, மில்லையெனச் சொல்வாயோ விமயமயில் களிகூரத், தில்லைநகர்க் கோயிலிடத் திருநடனம் புரி வானே. (௨)

கூறரும்பேரின்பநல்குங்கோயின்மன்றம்போற்றுமன்
மீறவுநாட்கழித்தேனைவெறுத்திகழ்ந்துவிடுவாயோ
வாறலம்பசீறிரவாக்ஞுளத்தகங்குன்றச்
சிறாவப்பணியாடத்திருநடனம்புரிவானே. (௩)

மற்சமணர்வாதொழிக்கவந்தான்போனொருதொண்டன்
றற்சமயத்திவ்வுலகந்தனில்விளங்கத்தருவாயோ
கற்சரபவடிவெய்திநாசிங்கந்தனையட்டாய்
சிற்சபையிலெந்நாளுந்திருநடனம்புரிவானே. (௪)

வேல்வழுதிபோலுமொருவேந்தன்வந்திம்மேதினியி
னல்வகைத்தாகன்னெறியுநானிலநடவாதோ
மால்வழுத்துந்தாளோனேவயங்குதில்லைமன்றகத்திற்
செல்வனர்கண்ணுமைகாணத்திருநடனம்புரிவானே. (௫)

வண்டமிழாற் போற்றிசைத்துன் மலர்க்கடைக்கண் ணருளுனக்கங், கொண்டவிர்வா னொருவனோநான் குறித் துயர்வ தறியாயோ; விண்டலத்து ளாத்தனைக்கு மேலாய இல்லைமன்றிற், றொண்டனிடு வர்களுய்யத் திருநடனம் புரிவானே. (௬)

எண்ணிலாமானிடருடெவனைநீயொருவனுக்குங்
கண்ணினருட்சுற்றுதவிக்காவியினம்புரவாயோ
விண்ணினருங்கண்மெகிழ்வீருர்தென்புலியூரிற்
றெண்ணிலவார்சடையாடத்திருநடனம்புரிவானே. (௭)

பானிறத்தூதிறணிந்தம்பத்தர்திருவேடமிட்டு
மானினத்துக்கிந்நாள்வந்தடைந்ததுயர்க்கிடமா
ஞனிலத்திலூன்வளர்த்துநாயெனநாட்டிப்பேனோ
தேனிறீப்பூம்பொழிற்றில்லைத்திருநடனம்புரிவானே. (௮)

அந்தணருங்கைகுவிக்குமான்வதைத்தன்புடைகூர்வார்
வெந்தசைபுன்றுடைக்கிழ்மேனியெனக்களித்தாயே
யிந்தவிதத்துயர்தீராயெனிற்சிறிதுமகிழ்வேனோ
செந்தமிழ்ச்சீர்த்தில்லைமன்றிற்றிருநடனம்புரிவானே. (௯)

எல்லாமின் விளையாட்டென் றினிதுரைப் பெற்ற பின்னும், நல்லான்கள் றினைக்கொல்வார் நவைநீத்தற் கறி விலேன், வல்லாண்மைச் சித்திபெட்டும் வழங்கியரு ளிடல்வேண்டும், செல்லார்பைம் பொழிற்றில்லைத் திரு நடனம் புரிவானே. (௰)

பத்திநெறிநிலைநின்றுபசுந்தமிழாலுனைப்போற்றி
முத்தியடைந்தவராயமுனிவர்பலரிகழ்ந்திட்ட
சித்திவிழைந்தேனனைத்திரும்பிவரச்செய்துவிடே
தித்திமித்தெய்யெனத்தில்லைத்திருநடனம்புரிவானே. ( )

ஆன்கணத்தின்றுயர்நீங்கியளிகூரக்காணுமல [ன்
மியான்கதிபெற்றுய்வதினுமேற்றமென வென்னுளின்றே
வான்கடுக்கைத்தொடையாடமதியாடமறியாடத்
தேன்கலுழ்பூம்பொழிற்கோயிற்றிருநடனம்புரிவானே. ( )

நீயேறிப்பவனிவருநெடியமால்விடையேனு
நாயேன்போன்றதனினத்தினலமிரக்கவில்லைகொல்லோ
வேயேய்ந்தகோட்கவுரிமிகக்களிக்கும்விதம்பாடித்
தீயேந்தியம்பலத்திற்றிருநடனம்புரிவானே. (௰௩)

பொற்குவையும்பூவுலகும்பொல்லலார்பாற் கொளவேண்டு
பற்குனனுக்கருள்செய்தாய்பாவுமெனக்கிரங்காயோ [ம்
தற்குறிப்பர்களிகூரத்தானெடுத்ததனிமன்றிற்
றற்குடையாலுள்ளமஞ்சுந்திருநடனம்புரிவானே. (௰௪)

அங்கணிலமங்கையமுதலமரும்பண்பறிதன்மை
யிங்கடியேற்கேனளித்தாயிடரொழிக்கவல்லேனோ
கங்கணமும்பாம்பாயகவின்றோன்றக்கனகமன்றிற்
செங்கயலக்கண்ணன்மகிழ்திருநடனம்புரிவானே. (௰௫)

நித்தனெனச் சித்தர்பலர் நெடுங்கிரிதோ றுற்றுரொன், றித்தரையோர் சொல்லன்மெய்யே லெனக்கொருவ னுத வானோ, முத்தமிழுங் கைப்பனவோ முதுபுகழ்த்தென் புலியூரா, செத்தவின்றோ னொன்பணித்து திருநடனம் புரிவானே. (௰௬)

பல்வகையாமம்புக்கடொறும்பகரும்பற்பலதொண்ட
ரொல்வகையுமற்றுணர்ந்துமிந்தவுருகனெனக்களித்தாயே
நல்வரமுநல்காமனுட்கழிக்கைமுறையாமோ
செல்வமலிதருதில்லைத்திருநடனம்புரிவானே. (௰௭)

எக்கடவுளுமீயாயிருந்தவிதமுணராமற்
பொக்கமுறுசிலர்சொல்லாற்புலர்ந்ததுயர்போக்கியநீ
தக்கநலமென்றெனக்குத்தரினலதுமகிழ்வேனோ
செக்கரெனச்செம்பொன்மன்றிற்றிருநடனம்புரிவானே ( )

கும்பமுனியோர்கனவிற்கொடுத்ததிருவெண்ணீறுங்
கம்பலைதீராக்கொடுமைகருதிநைவதறியாயோ
வம்பலத்திற்றேவியெதிரமரர்குழாநனிவேண்டச்
செம்பவளக்குன்றமெனத்திருநடனம்புரிவானே. (௰௯)

நாயினேற்பொய்யனென்னுநானிலத்துமானிடரொன்
வாயில்வாழ்மங்கையையும்வையுமட்டும்பாராம
லீயின்னேயாண்டருளாய்நீடுபுலியூரானே
சேயின்வாய்ப்பாடல்கொண்டதிருநடனம்புரிவானே. ( )

பார்வருந்துந்துயர்தீர்த்துப்பசுக்குலங்கண்முழுமைக்கு
மார்வமுறப்புரிவானிங்கடியேன்முன்னவிராதோ
நீர்வளமைகுன்றாதநெடியவயற்புலியூரிற்
றீர்வரியதாங்கருணைத்திருநடனம்புரிவானே. (௨௧)

மாலாமென் றிவ்வுலகின் மகிழ்வெய்தி வாழுலகின்
மேலாகின் றிருவடிக்கீழ் மிளிருகலம் விழைகின்றே
னாலாலமுண் டோனையமராருக் குமரியானை
சேலார்தண் புனற்றில்லைத் திருநடனம் புரிவானை. (௨௨)

மாறுருமீ பலபோக மியாதுமா தவர்முன்
றுறுமற் பிழைசெய்வே னலமடையப் புரிவாயோ
தேறுன்கின் மழமாலுங் குலமுடனே நின்னைவந்தாய்
சேறுடைத் தொழுந்தில்லைத் திருநடனம் புரிவானே. (௨௩)

அருட்கடலின் முழுகாமலகிலமய லெனக்கூறு
மருட்பிடித்த மனத்தார்போல் வருந்தவெனை விடலாமோ
விருட்கரியொன் றுரித்தோனே யிகபரமும் விளைவாமெய்த்
தெருட்புலவர் புகழ்தில்லைத் திருநடனம் புரிவானே. (௨௪)

புகழ்வளம்வேட் டுழல்வேனைப் புகலத்தப் புரிதிரு
மிகழ்வதுகண் டிருக்கின்றா யிரக்கமுனக் கிலையோசொல்
அகழ்கடலின் விடமருந்தி யகிலமுழு தளித்தபரா
நிகழ்திருச்சிற் றம்பலத்திற் றிருநடனம் புரிவானே. (௨௫)

முற்றிற்று.

ஆகக்கவி. (௱௧)

சிவமயம்.

வெண்பாவந்தாதி.

சீர்குலவு தெய்வத் திருமன் றுடையானைக்
கார்குலவு கண்டத்தோர் காரணனை - நார்குலவு
நெஞ்சமொடு போற்று நெறியிற் புகுதாமன்
பிஞ்சநெடு நாட்கழிந்த தென்மெய். (௧)

மெய்யனெனும் பேர்விரும்பிப் பாவுமென்னைப்
பொய்யனெனப் பல்லோர் புகல்கின்ற - வையம்
மறுத்தாள்வ தென்றோ வம்பலத்தி லென்றுங்
கறுத்தானே மேலை மொழிகா. (௨)

அழகிய சிற்றம்பலத்தி லாடல்புரியுங்
குழகனையே முழுதுங் கும்பிட்டுக் கொண்டு - பழவினையைச்
சிதைமடியார் இருந்தாட் கென்புனையும்
பேறுபெற் றேற்குண்டோ பிழை. (௩)

பிழையனைத்துஞ் செய்துமகிழ் பேதையென் றனையும்
விழையும் பெருங்கருணை மேலோன் - மழையுனைக்கு
மற்றங் குவாரா லும்புமாலை யணிந்தாடுகின்ற
சிற்றம்பலத் துச்சிவன். (௪)

சிவனன்றி மற்றொரு தெய்வமுண் டென்றெண்ணுந்
தவமுண் டடைந்த சகத்தோர் தாமும் - பவவேலை
நீக்கிப் பொதுவெளியி னின்மலமா வாழ்வா லொன்
றியாத்திக் களைத்தி லுக்கேகோம். (௫)

கேளாச் செவிகிளைத்தும் பொருண் முடிவுந்
தாளாண்மை யின்றித் தருவானே - வாளாய
கண்ணுடைதிரிந்க விழோர் களகமன்றி
ஞ்ஞனுடைக் கிளைந்து செய்வோன். (௬)

செய்யபவளத் திருமேனிச் சீர்குலவு
மையனைக் கண்டாடகச் சிற்றம்பலத்தி - லையப்
புகுந்தவ ரோயாதவத்தின் பேறடைந்தோர் மற்றே
ழுகுந்தவர் சிற்றுழுந்தவர் தாமே. (௭)

தாமக் குழலா ளிதயவனத் தூராணைக்
காமக் குருசிக் கழிந்ததாலு - மீமத்தி
லாடுமுன் றில்லைமன் றத்தம்மா னருட்பெருக்கம்
பாடுறுவன் றேயபயன். (௮)

பயனென் றுணாடா தஞ்சாக் கரத்தை
நயமொன்றப் போற்றினர்க்கு நண்பர்க் - கயலொன்று
மில்லா தாத்தியங் குதில்லையம் பலத்து
வல்லானே நங்குலதெய்வம். (௯)

தெய்வப் பொதுவெனுஞ் செந்தேய் மெய்ஞ்ஞானச் செம்பிழ
பொய்வழியிற் சென்றுபுலர் இன்றேறு - ஞானவையம்
வாக்கொழிற் செய்தம்பலத்தி லாகின்ற தென்றறியார்
சாக்கொழிற்றே வைத்துறப்பார் தாம். (௰)

தாம்பிரத்தை யுள்ளமனந் தங்கமொக்கு மென்மை வெய்திற்
பாம்பிருந்த செஞ்சடையானை - காம்பினோத்தோட்
கண்ணியுடனே கைகமன்றில் சீர்குலவு
மென்னிதயத் தாட்டியிதற்கு. (௰௧)

இதவதென வாகமொழிக் கோதர்க்கு விசேஷ
சதுமுகனை வேஞ்சொன்னத் தன்மை - பழுதாவி.

லொருகாலினின்றுமெழுந்தமனைப்போற்றி
யருகாகார்க்கெய்துகின்றதாம். (௰௨)

ஆமாமென்றுள்ளநெறியத்தனையுமொப்புமொரு
கோமாளியானகுணங்கொண்டேனே - தாமாகிப்
பூசரர்வாழ்தில்லைப்பொதுவினடிப்பானருளைப்
பேசுநலம்பெற்றமைந்தபின். (௰௩)

பின்னும்பிறவாதபேறடைதற்கானதவந்
துன்னுமனத்தோர்க்குத்தோன்றுமே - பன்னுமறை
யத்தனைக்குமாதாமாயம்பலத்தினின்றோனை
நித்தனெனச்சொல்லுநிசம். (௰௪)

நிசமறந்துபொய்வழியினெஞ்சைவிட்டுமாயும்
பிசகுடையார்க்கெய்தரியபேறே - கசமுரித்தார்
போர்த்தமரர்வாழ்த்தப்பொதுவிளடம்புரிவான்
சீர்த்தபுகழேத்துஞ்செயல். (௰௫)

செயலனைத்துந்தில்லைநகர்ச்சிற்றம்பலத்தி
லியலுமவன்றன்னதெனலா - மயல்போற்
படித்தமொழிவினவிப்பார்த்தனன்றுவில்லா
லடித்தவடிபட்டதுணர்ந்தால். (௰௬)

ஆலநிழலிலருட்சற்குருவான
கோலமிருந்தாலுங்கூத்தாடி - போலவொரு
மன்றினின்றகோலமறவாரோமாதவத்தா
லொன்றினிலைமையுணர்ந்தோர். (௰௭)

ஓராமற்பொய்சொற்றுலகிற்பொருள்விளைக்கு
நீராளர்போலகிழ்வேற்கும் - பாராரு
மன்னாஞ்சத்தக்கபெருவாழ்வளிக்கவல்லாயோ
பன்னருஞ்சிற்றம்பலத்தப்பா. (௰௮)

அப்பமவலெள்ளரிசிமுதலாமவற்றைக்
கப்பவல்லஞானக்களிறொன்றும் - வைப்படைவேற்
சேயொன்றுமின்றருளிச்சிற்சபையினின்றுமென்
வாயொன்றுஞ்சொற்கள்வினவாய். (௰௯)

வாயிலொருதெய்வம்வசிக்கின்றதென்கைபொய்யாய்ப்
போயிடுமுன்னிறைவும்பொய்யாமோ - யாவிலெனை
யாட்டுவதுநீயன்றோவம்பலவாவென்றமிழ்ச்சொற்
பாட்டுமுனக்கேபாம். (௨௰)

பரமாயமீயிருக்கப்பல்சமயத்தோருந்
தரமாவெவ்வறமைத்துத்தந்த - முராநாடிப்
போர்விளைத்துத்தீமையினைப்போக்கவினைத்தேனருளாய்
சீர்விழைக்குந்தில்லையரசே. (௨௧)

அரசேசிவகாமியம்மைமணவாளா
பாசார்க்கிரங்காம்பரனே - மூசார்க்கும்
வாயிற்றிருக்கோயின்மன்றுடையானேயெனைநின்
சேயிற்றிருமுவின்னைசெய். (௨௨)

செய்யதிறத்தினிருசேவிண்டுருனாகலையோ
ஞாயனைப்பானல்விமகவர்க்கிறு - நூய்ய
வெள்ளையெயித்தாலவ்விரண்டோடிவ்விரண்டெடாப்பாமே
களைகழற்சிற்றம்பலவர்காண். (௨௩)

காணக்கருதுங்கிகோயிவனைத்தறு
ஞானம்பெருந்துநவிவேற்கும் - வேணபடி
வாவர்க்குமெய்தாவாமனிக்கவல்லாயோ
யில்பொன்னம்பலத்தானே. (௨௪)

ஏயவுயிர்த்திராகட்டிவ்பகல்தவெவ்வனிவெண்ணனி
பாயவிழித்தவ்பேயையகோ - நூயவருட்
சித்திபொன்றீயீக்திலேயசிற்றம்பலவாவெவ்
பத்தியிற்பொய்யுண்டோபகர். (௨௫)

பகலையைபின்னாறுவெண்பாவிருடோ
யகவொளியிவென்றுதித்தனைமயா - மகரக்
குழையாகச்சங்கணிந்தகோமானேதில்லை
யுழையாவொடுயுழை. (௨௬)

உரையுணர்வுக்கெட்டாதுமுன்னருளென்றோர்த்துங்
குறையுண்டிவ்வுளமிகக்கூவிற் - கறையிறிய
பத்தனைப்போற்பார்ட்டுப்பாவியேனுய்வேனோ
வித்தகப்பொன்னம்பலவாழ்வே. (௨௭)

வாழ்விலுயர்ச்சியெய்தவாஞ்சித்துமாநிலத்திற்
றாழ்விலுயர்ச்சியெய்தித்தட்டுறித்தே - ழ்வினைஞர்
தம்முடன்சேர்த்தாளாய்தமியச்சிற்றம்பலந்தோர்
மைமுயன்மேலாமுதல்வா. (௨௮)

முதல்வன்பொதுவிலெல்லாமுவாதவன்னம்
பதமெடுத்துநின்றும்பண்பு - மதலைப்

பருவத்தோர்காண்பதன்றுபத்திமுற்றுஞானத்
தருமத்தோர்காணத்தகும். (௨௯)

தகுவர்புரமெரித்துசாம்பர்படச்செற்றே
நகுமொருவன்றன்னைமிகநம்பி - வெகுவிதமுத்
தீர்த்ததில்லையம்பலத்தின்சீரறியவல்லாரே
யார்த்தவுணர்வுடையோராம். (௩௰)

ஓராமுதற்கருதியுட்பயன்வந்தாள்வொளிர
வாராமையெய்தியழுதருகுந் - தீராக்
கெய்துங்கதியெனக்கு[illegible]ன்றுமருள்
பெய்துமன்றிலாடும்பிரான். (௩௧)

பிரசமலர்க்கடுக்கைப்பிறங்குகணைத்தில்லைக்
கரசனைவெண்ணியடைந்தேன் - சரசநய
மேவுமகனீறுவிளங்குகின்றதெய்வங்க
ளியாவுமவனாகின்றனே. (௩௨)

நின்றமனத்தார்நினைவிற்குமெட்டாத
தொன்றதனைநன்குற்றுணருங்கான் - மன்றகத்தித்
திங்கட்சடையாடத்தேவியொருபுறங்கண்
டெங்கட்குரிமைகொள்வதே. (௩௩)

கொள்ளரும்புன்போக்குறுத்துப்பிரதவித்துக்
கள்ளமனஞ்சீர்திருந்தக்காட்டுவோழ் - வின்பநிதா
மானந்தக்கூத்தியற்றியம்பலத்தினின்றடியா
ரீனந்தவிர்க்கவல்லானே. (௩௪)

வல்லியெனையாண்மொழியையெனவாகிப்போர்
சொல்லியடக்குந்தொழிலோய் - குல்லைவனம்
பூத்தாலெனச்சிறந்துபொன்னம்பலத்திலருட்
கூத்தாடல்செய்வின்குறை. (௩௫)

குறைமிறந்தகுளியமாக்கூறுமவர்தம்
கறைமிகுநான்வாடல்கண்டாய் - துன்னீர்சொரிந்து
பூசித்தார்வாழ்ந்ததெல்லாம்பொய்யோபொதுத்திருக்கூத்
தாசித்தாயின்னேயருள். (௩௬)

அருளாண்மைச்சித்திலமாசித்தபின்னர்
மருளாளர்பாவிரக்கவைத்தா - யிருளார்
வினைபுகழ்ந்தார்க்கில்லையெனும்வேதமொழிபொய்யோ
நனைமலர்த்தாளம்பலவானே. (௩௭)

அம்பலவர்வெண்ணிறணிர்நீயாடென்றவன்மொழிகேட்
டிம்பர்வியந்தெய்தவுருத்திறனாய் - நம்படிமை
துன்பக்கடலைத்தொடைத்தருளக்கூடாதோ
வின்பக்களியினையானே. (௩௮)

அனையாரொருவருமிலம்பலவனென்றுசிற்
றினையாமனவெளினுஞ்சிக்கித் - தெனையாள்கைக்
கென்னுமவனோனருந்தியேப்பமிகுவார்பலர்க்கு
மன்னுமின்வாழ்க்கைமுடிவாம். (௩௯)

வாமத்தொருமகளைவைத்தானைவண்கடுக்கைத்
தாமத்தொடுசடையச்சடையானை - யீமத்தி
லாடியெனச்சொல்வாரழியசிற்றம்பலத்தைத்
தேடிவணங்காச்சிலர். (௪௰)

சிலவாவுருவேவனைச்சிந்திக்குஞ்சிந்தை
யலைவாறமைவுறவெல்லாப்பாய - பலவாறு
[illegible]னருட்கூத்தன்றேருவயர்புகழ்ச்சிற்றம்பலத்தின்
மன்னனெனவாழ்முதற்றேவா. (௪௧)

தேவாதிபருட்டுப்பல்சிரீனமணிந்தானே
மூவாக்கனகசபைமுன்னவனே - யாவர்வெள்
ளிறந்தவைகாட்டுவிமானத்தேனிராங்காம
வித்தவனையாரும்பொறுத்தாயே. (௪௨)

பொறுக்கரியதீமைபுவிதலத்திற்கண்டு
மறுக்குமுறுத்து[illegible]ற்றாய் - உறுக்குறு
மிடற்றானேதில்லைநகர்மேவியனேயிந்த
வுடற்றுறுமுன்னதல்லவோ. (௪௩)

அல்லற்கடலாடவிழுமடிமையிந்த
மல்லற்புவியின்மகிழ்மேவுமோ - சொல்லரிய
ஞானத்தைப்பெற்றுணராதற்றமிழ்ச்சிற்றம்பலத்தி
லானந்தநின்றுமறை. (௪௪)

அறைகழற்றொண்டான்றியம்பலத்திலாடு
மறையவனைநாடாமனமே - பிறையணிய
புற்காட்டிக்கூத்தம்பகசேர்ந்தெதிராம
னிற்காப்பாருண்டோநிகழ்த்து. (௪௫)

நிகளம்பயின்கனிற்றின்ஞ்சயர்கைநீக்கி
பகர்ந்தக்கருணைமருளாய் - சகமொடு

நீட்கள்மாயம்பலத்தினின்றேனேநீபிமனம்
வெட்கடித்தோனேவினீந்து. (௬௬)

விளையார்கடுக்கைநிகர்மிக்கதமிழ்ப்பாட
லுளையார்சிலருமுய்ந்ததுண்டேற் — றிளையாழிப்
பாரிலென்னையாளாயோபம்புதில்லையம்பலத்தோர்
கோரிழைமுன்றுநின்றேனே. (௬௭)

நேயமறியகில்வுந்திருவருளிம்
மாயவுலகில்வயங்காதோ — தூய
பொடியாடித்தில்லைநகர்ப்பொன்னம்பலத்தின்
மடியாமல்வாழுமிறைவச. (௬௮)

இறையளவுமெய்யுணர்ச்சியில்லாதார்தாமுங்
குறைபகரக்கேட்டுக்கொதித்தே — னிறையு
மருளாண்மையென்றருள்வாயம்பலத்தினுண்மைப்
பொருளாகியசிவசம்போ. (௬௯)

சம்போமகாதேவசங்கரவென்றுதினை
மம்போதிநீரொத்தாற்றுவார் — செம்போதநீ
தேடுமகிமைதிகழ்திருச்சிற்றம்பலத்தைப்
பாடுமவர்க்கில்லைப்பயம். (௭௰)

பயன்வேண்டிப்போற்றிசைக்கும்பதிவியெனஞ்சின்
மயனீங்கச்செய்தருளவாராய் — கயல்போலுங்
கண்ணுமொளிதிரிற்கனகமன்றிற்கூத்தியற்று
மண்ணுமழுவணிதோளா. (௭௧)

தோளின்மறியைச்சுமக்தானைத்தோகையர்தம்
வேளிமைப்பினீறவிழித்தானைக் — காளியுடன்
வாதாடிவென்றானைமன்றுதில்லையம்பலத்தி
னாதர்க்கனென்றுணர்ந்தோநாம். (௭௨)

நாமம்பலவுகவில்வார்க்கெளியபிரான்
வாமத்தனிற்றுலவுமங்கைபான் — றூமணப்பூ
வாவிமலிதில்லைநகர்வாழ்வனையாளென்வுயிர்க்கு
மாவியென்பதோர்வதரிது. (௭௩)

அரியுமயனுமறியாமனின்ற
பெரியபெருமான்பெருமை — தெரியுமிட
மென்னாலம்பொலிவுற்றெச்சமயத்தோராலும்
தன்னாததாஞ்சிற்சபை. (௭௪)

சபைமனைக்குரங்காற்றட்டழிகின்றேனுக்
கபரிமிதசித்தியளித்தப்பா — வுபநிடதத்
துண்மையையுங்காட்டாயோவோங்குதிருத்தில்லைமன்றில்
வண்மைநடமாடுமொருவன். (௭௫)

ஒருவரியநாலெவெளிக்குள்வெளியாகின்
றுருவமொடுந்தோன்றவல்லானுண்டே — குருவழங்குஞ்
சொல்லைமிகநம்பித்துணிவார்மனம்போலுந்
தில்லைநகர்க்கோயிலிடத்தில். (௭௬)

தில்லைக்கனகமன்றிற்றேவர்குலஞ்சேர்ந்திறைஞ்ச
வல்லைப்பதிக்குமுலைமங்கையெதிர் — தொல்லைமறை
யோலிட்டுக்கெஞ்சவொருவாநடம்புரிவான்
காலிற்புகலேகதி. (௭௭)

கதியளிக்கைமெய்மையெனிற்காசினியிலென்றன்
மதிவிருப்பமெல்லாம்வழங்கித் — துதிபுனைவா
ய[illegible]னகமன்றத்தாடியகண்டமெனை
நி[illegible]னையாளும்வல்லானே. (௭௮)

நேரிழையார்மோகங்களைத்தாந்தீமெனப்
பாரினருமெய்ப்பும்பசும்பொன்னும் — சீரிழந்து
போகாமலென்னைப்பாரத்தாள்பொதுவெளியி
லேகாந்தமாநடிப்போனே. (௭௯)

ஏயவுனையன்றியாவரையுமெண்ணேனின்
சேயவரோடென்றனையுஞ்சேர்த்திடாய் — பாய
வருபுலியைக்[illegible]னுரித்தாய்வானுலகும்போற்றுந்
திருமருவுந்தில்லையரசே. (௮௰)

அரசேசிதம்பரத்திலாடல்பயிலும்
பரனேயுனைத்தமிழாற்பாடிக் — காமலர்கள்
கூட்புலைத்ததாய்கொடியேன்குறித்தபல
கோப்புமினைத்தின்னேகொடு. (௮௧)

கொடுங்கோபமாமறலிகுன்றமெனவிழ
வடுங்கோகனகமலர்க்காலைப் — படுங்கோலங்
காட்டினேனெஞ்சங்கரைவேன்கனகமன்றத்
தாட்டுணேவிரங்கியாள். (௮௨)

ஆளாயென்றேத்துமடியேன்றனையிகழ்ந்தாற்
றோளார்த்தமுப்புரிநூற்சுந்தரன்பாற் — றூளா

னடங்குகதைமெய்யாமோநாற்றிசையுஞ்சொல்சீர்
படர்ந்ததில்லையானேபகர். (௬௩)

பகரம்பலகாட்டிப்பார்வையம்புநெஞ்சிற்
புகவந்துகிற்பவர்பொய்ப்போக - மிகவேண்டும்
புன்மையென்றுதீர்வேன்பொதுவினடம்புரிந்து
நன்மைதருமீசாநவில். (௬௪)

நவிலரியநான்மறையுநால்வர்முறையுங்
கவிஞர்துதியுங்கொள்கழலிற் - குவியா
மனத்தினேன்சொல்லும்வினைவாயோதில்லை
வனத்தினடமாடியதேவா. (௬௫)

வாருஞ்சிறிதேனுமெனைக்கிலையேலிந்தமட்டு
மீரந்தமியனேற்கெய்துமோ - கோரமடக்
தீர்க்குங்கருணையென்றுசெய்வாயோதில்லைமன்றத்
தார்க்குங்கழலணிபாதா. (௬௬)

பர்தச்சிலம்பலம்பப்பல்லியங்களார்ப்பரிக்கக்
கீதத்துதிமுழங்கக்கின்னையன்ஞான் - போதக்
களிகூரச்செய்யுநடங்காட்டியென்னையாளா
யளியார்சிற்றம்பலநாதா. (௬௭)

நாதங்கடந்தநலமேமிக்மேனியொனே
வேதங்கள்கற்றோர்விளம்புவார் - நீதி
மதிகேலன்சேந்தன்கூழ்க்காசைகொண்டோனென்பே
னெறிகதிர்ப்பொன்னம்பலத்தானே. (௬௮)

தானந்தவமறியேன்சட்சமயவாதமன்று
மோனஞ்சிறிதுமுயல்கிலேன் - ஞானமளித்
தாள்வாயோதில்லையரனேயளவில்பல
கோள்வாதைநீங்கக்குறித்து. (௬௯)

குறியிறந்தநிர்சயநின்கோலமெனவே
யறிஞர்பலர்சாற்றிடினுமங்கை - மறிமழுவு
மாதியசீர்நான்மறவேனடக்கச்சிற்றம்பலத்து
வேதியனேயென்னைவிடேல். (௭௰)

விடங்கொண்டகண்டத்துவித்தகாவென்றி
நடங்கொண்டதில்லைவனநாதா - கிடங்கொண்ட
மால்விடையிற்றேவியொடுமைந்தனொடுமுன்னுமென்மே [ற்
கோல்விடலாமேயடலார்கோன். (௭௧)

கோனாகிப்பார்புரக்குங்கொள்கையினுமிச்சையின்றி
வானாட்டுக்காவலினும்வாஞ்சையற்றுப் - போனார்க்
கிரங்கியருள்பெருமானேதமில்சீர்த்தில்லை
யரங்கினடிக்குமமலன். (௭௨)

அமலபரமானந்தத்தம்பலவாணன்
கமலமலர்த்தாளேகருதிற் - சமரசப்பே
ரின்பமெய்துமன்றியிதுவதெனவாதாடுந்
துன்பமொருசற்றுந்தொடா. (௭௩)

தொடக்குக்குழியைச்சுகமென்றுநாடிக்
கிடக்குமனமயக்கங்கெட்டு - விடக்கு
முடையார்வாடீடழிப்பார்முன்னுதிருத்தில்லை
யுடையானைப்போற்றுவதென்றோ. (௭௪)

என்றுமதியங்கியெனுமூன்றுங்கண்ணானார்
மன்றுவெளியானவனைக்கண்டு - கொன்றுதின்னு
நோன்புற்றருந்தவஞ்செய்துண்ணியவொல்லாமவர்தம்
வான்புந்திரளெனவாழ்வார். (௭௫)

வாரணியுங்கொங்கைகடநல்லார்வாஞ்சையென்னுங்
கோரணிகொண்டேங்குநெஞ்சேகூறக்கே - டாரணியைத்
தேராக்கியூர்ந்தபிரான்றில்லைச்சிதம்பரத்தை
யோராக்கிலேசமொழி. (௭௬)

ஒழியாப்பிறவியொழித்துய்யுமுபாய
வழியாதென்றூராயின்மன்றத் - தாழியாடும்
பித்தன்கழலாயபராசக்கமலமலர்
சித்தங்கருதுநெறி. (௭௭)

நெறியிறந்தான்றன்னருளைநித்தநித்தநாடுங்
குறியிறந்தநெஞ்சங்குலைந்தேன் - மறியணிந்த
கையானைத்தில்லைக்கனகமன்றத்துள்ளாடு
மையானைவெளைத்திருத்தியாள். (௭௮)

திருத்தியமாஞ்சிவஞானபோதக்
கருத்திலமைந்தவரோகாண்பா - ரொருத்தியுடன்
கல்லைநிகர்நெஞ்சினருங்கண்டுருகக்காமர்மலி
தில்லைமன்றினின்றோன்செயல். (௭௯)

செயலைத்தருவினையுந்தீயரினுந்தீயா
ரியலைப்பழிப்பதற்பாவொன்னை - முயல்விட்டு

வேறுமயலும்வினைக்கின்றேன்மிக்கமன்றி
லாறுபுனைந்தாமேவன். (௮௰)

ஆவலுற்றுமெய்யடியார்க்காளாகியுண்மைத்
தவமுயலுங்கல்லுணர்வைத்தாராய் - பவளவரை
யென்னக்கனகமன்றிலென்றுநடிப்பாயெனக்கிவ்
வின்னற்படமுடியாதே. (௮௧)

ஆதாரநின்னருளையன்றியறியேன்
னீதாவிரக்கமிலைநீதமோ - வேதாவின்
சென்னியிலேற்றுண்டமேகிழ்சிற்றம்பலவாவென்
கென்வினைப்புமுன்றனசைவே. (௮௨)

ஆசையாநிலையாவதுனைநினையப்பற்றி
வசைதீர்ந்தபேராண்மைமன்னித் - திசையாவும்
வெல்லமுயலுவதுமேதகுசிற்றம்பலத்து
வல்லவனைநாமேனம். (௮௩)

மனம்போம்வழியேபோய்மாழ்குவேன்வல்லா
ரினம்போந்தவநெறியிலெய்தித் - தினம்போற்றி
யுன்னையடைவேனோவென்றுபுகழ்த்தில்லைமன்றந்
தன்னையிடமாக்கொளுமெய்யாய். (௮௪)

எந்தைகனகமன்றத்தீசனிருசெவிக்கு
நந்தையணிந்துநடஞ்செய்வோன் - சங்கங்கனி
ரிவ்வுலகத்திலேதன்னைமெய்த்தொண்டர்க்
மெவ்வுலகும்போற்றினைக்குமே. (௮௫)

இசையாதவாற்றினையுமென்னனியெய்தி
வசைதோயப்பெற்றமனமே - ...
கோலவிடையூர்வான்குலவுதில்லையம்பலத்தைச்
சாலநினைந்துருகிச்சார். (௮௬)

சார்ந்தவருக்கின்பந்தருந்திருச்சிற்றம்பலத்தை
நேர்ந்தவருக்கன்றிநிலையாதே - யார்ந்த
பலசமயப்போராட்டம்பாராட்டுமின்னக்
கலகமறுமுண்மைக்கருத்தர். (௮௭)

கருத்தவெனழித்தில்லைக்கனகமன்றிற்செய்யு
திருத்தனிருபொற்றாளினையில் - வருத்தமுறுந்
திருமெனப்பன்மறையுஞ்செப்புநெறிக்கல்லோ
ரியாருமபகர்வதன்றென்பே. (௮௮)

உண்டுண்டுறங்கியுலகப்பொருள்விழைந்து
வண்டுண்டபூங்குழலார்வாய்மொழியாய் - கண்டுண்டு
நைவோருறவுதில்லைநாயகன்பொற்றாட்கடிமை
செய்வோருக்காகாதே. (௮௯)

ஆகாரத்திச்சையடக்கேனணிநகையார்
போகாந்தகாரத்திற்புக்குழல்வே - னீகாவா
விட்டாலிங்குய்யேன்விளங்குதில்லையம்பலத்திற்
றட்டாதுநின்றபுனிதா. (௯௰)

புனிதத்தமிழுணராப்புல்லர்தமையு
மனிதரெனநாடலறமாற்றாய் - பனிதருபொற்
றாளெடுத்துத்தில்லைநகர்தன்னினடிக்குந்தலைவா
வாளெடுத்தகண்ணுமைகேள்வா. (௯௧)

கேளிரனையாருங்கெட்டாரெனன்றேசுமென்னு
ளாளிநிகர்வீரமமைந்ததேன் - வாளியொன்று
வில்லடிக்கன்றீந்தவிடைப்பாகாவீறுதில்லை
நல்லடிகளாயமுக்கண்ணா. (௯௨)

முக்கட்பெருமானேமும்மூவர்ப்பார்த்தளவில்
கைக்கட்கத்தாருதிப்பக்கற்பித்தாய் - மிக்கட்ட
மூர்த்தியுமாந்தில்லைமுதல்வாமுதுகரித்தோல்
போர்த்தியவாவந்தருளிப்போது. (௯௩)

போதாலருச்சித்துப்போற்றிசைக்கும்பூசனைச்சீர்
மீதாவலுற்றுமெலிவேனை - நீதா
னொருசிறிதும்பார்த்திலையேயொப்பில்புகழ்த்தில்லைத்
திருமலனேசற்றேநினை. (௯௪)

நினைக்கின்றநெஞ்சினுள்ளேநீயிருப்பதோர்ந்தும்
வினைக்கும்பகைக்கும்வெருண்டேன் - சினைக்கொண்ட
லார்க்கும்பொழிற்றில்லையம்பலவாதொண்டருடன்
சேர்க்கும்படிகருணைசெய். (௯௫)

செய்யபவளவரைச்சீரார்ந்தமேனிமுற்றுந்
தூயதிருநீறணியுஞ்சோதியே - வையம்
புகழ்ந்திசைக்குந்தில்லைநகர்ப்புண்ணியனேபல்லோ
ரிகழ்ந்திடநீர்த்தாண்டருள்வாயே. (௯௬)

அருள்வாய்ந்தமெய்யடியார்க்காட்பட்டிடாம
லிருள்வாய்ந்தகூந்தனல்லார்க்கேங்கி - மருள்வாய்ந்த

கேடியல்வினைதன்றொழிப்பாய்கீர்த்திமிகுதில்லையினின்
றாடியபொன்னம்பலவா. (௯௭)

பொன்னம்பலத்தானைப்பூதகணஞ்சூழ்வானை
தன்னந்தனியானைத்தலைவனை - யின்னம்
பிறவாமற்காப்பதன்றிப்பெருவினைநேர்போன்
றிறவாதுங்காக்கைகடனே. (௯௮)

கடல்விட்டெழுந்தான்போற்சாமினில்வாழுந்
திடமிக்கதவிப்பொன்னைத்தேற்றி - கடனாத்
திருவடியிற்சேர்த்தருள்வான்றில்லைநகரிற்
குருவடிவங்காட்டிமுதற்கோன். (௯௯)

கோடுறுமிம்பர்குலம்புரப்பாரொன்பனிரண்டு
வாறுயதில்லைமன்றில்வாழ்வானுக் - காறுத
பத்திபுரிந்துபுகழ்தமிழ்ப்பாச்சூட்டுநர்க்கே
சித்திபெறுமுத்திபெறுஞ்சீர். (௱)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௨௱௧.

சிவமயம்.

கட்டளைக்கலித்துறையந்தாதி.

ஆனைமுகனைக்கதிர்வேற்குகனையளித்தருள்வான்
மேனைமின்னுன்னமகள்கேள்வன்றிருத்தில்லைமேயபிரான்
றேனையொக்குந்தமிழ்ப்பாடியந்தாவலைத்தேற்றியவ
றனையுந்தன்வடிவாக்கியவாறுலகோதிடுமே. (௧)

ஓதியவேதம்பல்தேடவொங்கவற்றுள்ளுநின்ற
வேதியன்றன்னைவிடையேறுவானைவிளங்குதில்லை
யாதியைப்பல்விதமாநினைவார்களுள்ளம்பிரிப்பெண்
பாதியனென்பவர்க்கேயுண்மைஞானம்பலித்திடுமே. (௨)

புலிக்கென்றொரோடைக் கொண்டவென் னைறனி
பரன்மையராய்ப், புலிக்கன் றுரியுடுத் திருக்கும் தாசில்
லைப் புண்ணியனார், கலிக்குறு சிவடைனி காற்போந்து
போய்க்கன்றகைகுவித்தார், வலிக்கொன்று கைக்கொ
டி யோனொருத் தான்மலர் வானியையே. (௩)

வானிலைக்கண்டவிரொணக்காசைவயங்குகொன்றைத்
தோளினர்தமிமைப்பொன்னம்பலத்தேயென்றுதேடிநிட
வேளிகள்றூற்றியுந்தாய்ஸனைசமிறியமெத்தலொக்கே [வே
றுளிரானொழயமொர்த்திருவருநிடனைன்றுவன்றே. (௪)

தன்றனைத் தந்தருக் தில்லைப் பிரானைத் தப்புமனை
பாற், குன்றனைத் தூன்செயலுந் செய்போல்வைத் தானெ
னக் கவசித்தெருக், மென்றனைத் தொண்டரிற் கூட்டிடா
தோ கோலவல தேமன்னைக்காமல், வென்றனை யாதனைத் தா
ண்பனைட் பாக விடுக்குமெய்ப்பாலே. (௫)

விடுக்கின்ற தாதனு மாய்த்தமிழ்ப் பாடல் விளைநத
தளித்தோ, விடுக்கின்ற தாருனைத் தில்லைப்பிரான்
பொன் னிறமெழுந்த, தொடுக்கின்ற வெண்கவி சூடா
திருநுந் தொடாமில்லை, படுக்கின்ற மெய்யடி யாரினைக்
கேட்டெப் பாருமன்றே. (௬)

அன்றைக் கொருவ ரொருபது பாடலுக் காட்கொண்டன்,
றென்றைப் பொருவிலத் தொண்டையுமிக்க குணக்குன்றி
து, மின்றைக்குன் பாகில்லை பேற்றாம் பேறுமுய்கை யே
தையுகோ, கொன்றைச் சடைத்தம்பிரானை யென்றில்லை
யிற் கூத்தனையே. (௭)

கூத்தாடுமீசனைத்தில்லையிற்பாழுங்குணக்கடலைச்
சேத்தான்றவிருந்தடியாரைத்தன்பால்மிகச்செல்லவிட்ட
பாத்தானைவாழ்த்தவரொன்றனருவிற்பகரடியோர்
சீத்தாருமாலக்கிணைவெண்டாமரையினிலவுமின்றே. ()

மின்னைக்குஞ்சிற்றிடையாளிடம் ஆறு விடுத்தவன்
னிப், பொன்னோர் தமிழ்ப்புல வோர்தங்க ளாவலைப் போ
குமினையோ, வென்னையை மப்படுச் செய்யாது வந்தின்ப
மித்தருள்வாய், தன்னையத் தோர்க்கெளி யாயதில்லை யோ
தில்லை நாயகனே. (௯)

காய்போலு நெஞ்சை மருவேற மாக்கிட நன்னுநின்
றோன், றுய்போல்வத் தான்மையான்முலைப் பான்மி
கத் தந்தனது, செய்போ தொளிர்தாச் செய்யினவ் வா
விச்சை திருந்தாவோ, காய்போலுந் தன்மையர்க் கா
காசிற் றழ்பலத் தாப்பவனே. (௰)

காப்புடன் முற்று மணிவாளைத் தொண்டர் கனைக்
கிற்சொன்ன, பாப்புகழ் சத்திய மாஞானுய் வேலெனைப் பக
மெயிறு, மாப்புநின் றன்னரு ளல்கலன் றேவல்லை வாழ்
வித்திடாய், கூப்புகை யார்க்கெளி யாய்தில் லைவாழ்ங்
குலதெய்வமே. (௰௧)

குலதெய்வ மாமெனப் பன்மதந் தோர்களுங் கொ
ள்ளவெண்ணில், பலதெய்வ மாகி விளையாடல் சிற்றம் பல
த்திளிற்க, வலதெய்வ மேயெனத் தேர்ந்தெழுத் தைந்
தும் வழுத்துமவர், சிலதெய்வ மாகிழ் வாரிந்த ஞாயந்
தெரிவரிதே. (௰௨)

தெரியாத தத்துவன் சிற்றம் பலத்துச் சிவனெனப்
பல், பெரியார்முன் ஞளி னுரைத்தாலு மென்னது பே
தைநெஞ்ச, நரியாங் குதிரையிற் றெண்டனுங் காவந்த
நாதனென்று, மெரியார்கைச் சித்தனென் றுந்திலக்கேதா
லுமிக் கெண்ணியதே. (௰௩)

எண்ணில்பல்யோனியினுட்போய்ப்பிறக்குமிழிவொழிய
நண்ணியமேலவர்க்கெல்லாஞ்சபையினடம்புரிந்தம் [ப
விண்ணினுக்கேறும்வெளியாயெண்மூர்த்திவிளக்கமுமா
புண்ணியன்றன்கழலல்லாதுவேறுபுகலில்லையே. (௰௪)

புகலிக்கவுணியன்போல்வாரொருவன்புலியில்வந்து
பகலிற்றிகழ்தரச்செய்கெனப்போற்றெனைப்பாருலகோர்
நகலிற்களிப்புறக்குண்டுகொலோதில்லைநாயகனே
தகலிக்குணமல்லவேலெனக்காரன்றுதந்தவரோ. (௰௫)

தந்தக்கரியைப்புலியோடுரித்துத்தரித்தபிரான்
மைந்தக்கருத்தருணாச்சிற்றம்பலவாணனெனக்கு
மெந்தக்கலையினுந்தோய்ந்துநின்றேனவனேயெமது
சொந்தக்கடவுளல்லாற்பின்னைவேறுதுணையில்லையே. ()

இல்லையென் றேற்பவர் மேல்விழுந் தேசிகி டீனருக்
கென், சொல்லையில் லாதருட் பேறுகல் காய்துயிழ்ச் சங்
தரன்பால், வில்லையொப் பாமுடற் கொண்டேடுடான்
றேந்தி விளங்கிடனீ, யல்லைகொல் லோசொல்லி டாய்தி
ல்லை வாழ்பர மானந்தனே. (௰௭)

ஆனந்தநாடகஞ் செய்வானைத் தில்லையி லந்தனனை
வானந்தமாயுநிறைந்தானைச்சந்ததம்வாழ்த்துகில்லீர்

பானந்தவீர்ந்துருஞம்போதியமன்பகட்டில்வந்தா
லீனந்தனைந்துமமையாளவல்லாரில்லையென்னுயினே. ()

என்னுங் கருத்தினுக் குன்றுநின் றனேயிக் கெவ்வு
யிர்க்குஞ், கண்ணுங் கருத்துங் கொடுத்தானைத் தில்லைக் கன
கமன்றி, னன்னுந் தொழும்பர்க்கெளியானை நாடொறு
நான்றுதித்தன், மன்னுங் கதிமுங் கொண்டாடும் பே
ரின்ப வாழ்வுறவே. (௰௯)

வாழைக்கனியுகுத்தேன்பாய்வயற்றில்லைமன்றிடத்தோ
ரேழைக்கெதிர்நடஞ்செய்வானைக்கண்டபெண்ணேனந்தமி
ழ்சேழைக்குவதிமுங்கொங்கைச்சாணங்குமலிந்துமெந்து [ரு
தாழைப்பணிமலர்வாளானைவதுதவிக்கின்றதே. (௨௰)

துவிசிற்படைமன்னர்பல்லோர்பராவத்தவளநிறக்
கவிகைத்தனிநிழற்கீழிருந்தாலுங்கனகமன்றத்
தவிர்சிற்பரனைக்கருதார்களாலெடுத்தவுடல்
புவியிற்கடைப்படுபுல்லாதியாகிப்புலர்வதுண்டே. (௨௧)

புலைத் தொழிற்பெற் றிருந்தாலுந் தில்லைப் பொ
துவினிடை, யிலகுற்ற நாதனை யேயாம வாழ்த்தி யிகபரச்
சீர், குலைப் பெருமொளிற் பாலிக வளையெனக் கூறுமுண்
மை, லேயிக் களிப்பதன் றேன் றொண்டர்தாளி னறுக்
துகளே. (௨௨)

துகளறுமுன்னமச்சமாசனுநானக்கடவினைக்கு
நிகளமெனப்பாமவினையெல்லாமறுக்குநன்னிதருக்
சகளமுமிட்டகமுந்தானெனத்தில்லைதன்னினின்று
னைகளசொருகமன்னமென்றுனக்கினன்பொன்றுமே. ()

அன்பொரு சற்று முருதாகை யென்னு மலைகடலிற்,
றுன்பொருக் கெய்துக் சுழன்றிடைந் தேதரு டோற்ற
நல்கி, யின்பொருக் கெய்தப் புரிவாய்கொ லோதில்லை யித்
திவனே, யின்பொரு செஞ்சடை மேற்பிறைக் கீற்றணி
மேவியனே. (௨௪)

வேதியர்வாழ்திருத்தில்லைவிலாடல்விளைக்கும்பிரான்
மாதிரமெட்டுங்கரமாகநின்றவன்வானவர்க
ளாதியருக்குமறிவரியானென்னையாண்டுகொண்டா
னீதினுரனுமுறைமாறுதுலகிலிலைநிற்குமே. (௨௫)

நிலைநின்றதிர்த்திப்பலகோடிநாட்டிப்பினெஞ்சகத்தி
னலைவின்றிக்கண்டினிடித்தாமரையிலமையுமிச்சை
தலையென்றமெய்யுணர்வீக்திலையோவருட்தருள்வாய்
கலையொன்றுமந்தணர்வாழ்தில்லைமேவியகாரணனே. ()

காரணமாயதன்காரியமாகிக்கலந்தபரி
பூரணமாயபொருளியாதென்றுய்ந்திடற்போதனுக்கு
காரணனுக்குருவாகித்தில்லைநகரிடத்தி
லாரணமாகமம்போற்றநின்றனென்றவிர்தருமே. (௨௭)

அவியாப்பொறிகளொளைத்துமனத்திலடக்கியப்பாற்
குவியாமைநீங்கநுகொண்டுநின்கோலங்குறிப்பதெங்கோ
புவியாதியாமுலகெல்லாம்பரவும்புகழ்த்தில்லையிற்
செவியார்ந்தசங்கொலிநின்றுநெஞ்சற்குருதேசிகனே. ()

தேசிகன் வேறருட் சீர்த்தெய்வம் வேறெனச் சிந்தை செய்து, மாசியன் றேக்குறு மானிட ரோகன்னை மன்னும் வட, காசியிற் செத்திடி லெய்துமெய்ம் முத்தியைக் காணினல்கிப், பாசிப டாதொளிர் பொன்னம் பலத்தினிற் பார்த்துய்ம்மினே. (௨௯)

பார்த்தனன் றங்கைவில் லாற்சடை மீது பரித்திருக்கும், தீர்த்தஞ் சிதற வடித்தற் குவகை செயுங்குருவை, மூர்த்தம தாந்தில்லை யாண்டானென் செஞ்சொன் முறை மிகழ்ந்தாற், சீர்த்தபன் னூல்களும் பொய்யெனச் சிற்சிலர் செப்பன்மெய்யே. (௩௰)

செப்பன்ன கொங்கைச் சிவகாமி தோள்புணர் சீரியர்தந், துப்பன்ன மேனியுந் தூக்கிய தாண்முதற் சொல்லுறுப்பும், பைப்பன்ன கப்பணி யாதியபொற்பும் பதித்தநெஞ்சிற், றப்பன்ன தோன்றுங்கொல் சொல்லாய்வெண் டாமரைத் தாழ்குழலே. (௩௧)

தாழாவிரதத் தவத்தோர்ந்து பற்பல. தையலல்லா, ராழாழி யன்னகண் ணோடெழின் மாத்தச்சென் றையமென்றூர், வாழா லயங்களிற் றில்லைமுன் னுமென மாமறையும், பாழாதி யென்றெண் ணிடாத்தொண்டர் தாமும் பகர்வதுண்டே. (௩௨)

பகலன்னபூணணிகார்வலிதேத்திலும்பாசமுறார்
திகழுமெய்வீட்டினின்மாணுருப்பொருஞ்சித்திரத்து

மிகமருள்வேலுறவென்றிடின்றேன்றரும்வீறானதோ
வகலவெளியாடகமன்றினின்றுமெருட்கொண்டலே, (௩௩)

கொண்டலைப்போலுங்குழலார்தம்மோகக்குழியில்வீழ்ந்
தெண்டருநெஞ்சினைநந்திரிவேனுய்யவென்றருள்வா
யண்டரும்போற்றற்கரியாய்திருத்தில்லையம்பலத்தாய்
வண்டமிழ்நால்வர்க்கொருதஞ்சமாகியமாமணியே. (௩௪)

மாமருத்தாயநின்பஞ்சாக்கரத்தைமறந்துநிலை
காமதநால்வழிசென்றுபொய்ச்சுனியந்தன்னில்வீழ்வன்
காமருசேவடிதந்தருள்வாய்செங்கனகமன்றிற்
கோமளக்கோகிலமன்னுன்முன்னுமெங்கொழுந்தடமே. ()

கடாரயமுக்கட்பிரானும்பராதியர்தோத்திரக்கொண்
டிடாரவனகளையும்பலசெல்வமாயின்றருள்வா
ன[illegible]றுமன்றினின்றிலனேற்பலகல்லுலகும்
[illegible]டாருயிர்த்திரளும்பொடியாகிப்பறந்திடுமே, (௩௬)

பறந்தபுட் போலுருங் கொண்டொரு சீபத்தின் பாடழித்தூச், சிறந்த வுலகமேல் லாம்பரத் தோன்றிருத் தில்லையிடை; மறந்தரு கார்முயன் மீதுநின் றாடிய வானவன்றன், புறந்தனி லுள்ளிற் பொதுவா விளங்கிய பூரணனே. (௩௭)

பூரணமாகிப்பொதுவினின்றாடியபுண்ணியனூர்
காரணசற்குருவாவருவார்சிவகாமவல்லி [கோ
வாரணக்கோடன்னகொங்கையின்மேவிசைவத்தில
நாரணனுதியர்க்குந்திருவாதியர்நாட்டமின்றே. (௩௮)

நாட்டகின் பாதங்க ளென்னமுன்[illegible]ணர்பலர் நன்குணர்த்தும், வாட்டடங் கண்ணியர்[illegible]றினம் போய்மருள் வஞ்சநெஞ்சேன், கோட்டவிர் சித்தியு முத்தியும் வேட்டின்ன கொள்கையர்போற், பாட்டளர் தம்பகர் வேன்றிருச் சிற்றம் பலத்தண்ணலே. (௩௯)

அண்ணலைப் பொன்னம் பலத்தானைச் சந்தத மஞ்செழுத்தா, லெண்ணவல் லார்க்குமற் றொன்றுள தோவவனெவ்வுலகும், தன்னனரி யாற்செய்து காணுமியாதினுங் காக்குநல்ற், றுன்னரிக் கண்ணுமை யோடுமென் னேருமுறைப்பவனே. (௪௰)

உடைக்குந்திறலயிராவணத்தானையுலகமெல்லாம்
பகைக்குந்தருவர்புரமூன்றும்வெண்பொடிபட்டுவிழ
நகைக்கும்பரமனையம்பலத்தேவாநல்குகையிற்
றகைக்குந்தகையினரின்றெனவேமறைசாற்றிடுமே. (சக)

சார்ந்தணி யார்திருத் தில்லைப் பிரானருட் டன்மையி னாற், றோற்றமெல் லாமுண்மை யாமா றெழுத்தைந் துஞ் சொற்றிறைஞ்சாய், கூற்றனை முன்றொரு சேய்வெல்லல் கேட்டிலை கொன்மனமே, நாற்றமெய் யாதர்மென் கொங் கையிற் கொள்ளு நசையறுத்தே. (சஉ)

நசையனைத்துந்தனவா தெய்திபின்புறநாடுமென்னை
வசையகச்சூழ்ந்ததுகண்டிலேயோவருள்வாழ்க்கைநல்கார்
கசையெடுத்துத்தகருய்ப்பான்றனையெற்கைவிட்டிடே
லசைவின்மெய்ச்சீர்திகழ்தில்லையிலாடியவற்புதனே. ()

அற்புதச்சித்திபலவாறுசெய்வதற்காசைகொள்வேன்
பற்புதக்கொங்கைநல்லார்மையனேயிற்புலர்கைநன்றே
கற்புடைப்பார்ப்பதியாள்கணவாமெய்க்கருணையின்றே
சொற்புகழ்வாய்ந்தசிற்றம்பலத்தேதிகழ்தூயவனே. (சச)

தூயவென் னீறுடன் முற்றணி வேற்கருட் டோற்ற மின்றேன், மாய வுலகின்மற் றுருய்கு வாரொன்றும் வாடு கின்றேன், மெய்யின் ஞல்வொ டென்னையுஞ் சேர்க்கும் விருப்புற்றிடா, யேயசிற் றம்பலத் தாடுமெய் தாய்மிக் கினைத்தனனே. (சரு)

இனைக்கின்ற துன்னிடைப் பாவைய ராவன்மிக் கெய்திநொந்து, கனைக்கின்ற பாழ்விதி மட்டமை யாதயன் காமர்வண்டை, வளைக்கின்ற கொன்றைச்சிற் றம்பலத் தையனை வாழ்த்து மன்பிற், றினைக்கின்ற பேறும் வறாந்தா னென் னைகளுஞ் சேர்பொமே. (சசு)

சீரானனங்களைந்துள்ளானைத்தில்லைச்சிவனையருட்
பேராயிரம்புனைந்தம்பலத்தாடும்பிரானையன்றி
யாராதிக்குஞ்சிலதெய்வங்களுண்டென்றலமந்தகால்
வாராததுன்பங்கள்பல்கோடியென்னிடம்வந்தனவே. (சஎ)

வந்தனஞ்செய்பவர்க்கெல்லாவரமும்வழங்குமெங்கை
மந்தாக்கொங்கைக்கவுமாரிநாயகன்வண்டமிழ்ச்சீர்ச்
சுந்தரத்தோழன்றிருத்தில்லையானெனைத்தொல்லுலகிற்
கந்தனைப்போலவைத்தாலன்றிநெஞ்சங்களிப்பதன்றே. ()

களிவீண் டிளாயு மலர்க்கொன்றை யார்செய் கனக மன்றி, லெளிவந்த தேசிகர் பன்னும ருபமு மேற்றுப் பின்னர், வெளியன்றி வேறின்மை காட்டி யெல்லாமென் றன் மீதெறிந்த, தொளியொன்று நெஞ்சின ரோர்வார் மற்றோர்க ளுணர்வரிதே. (சகூ)

உணர்வுங் கடந்த நிலையம் பலத்தி னொருவர் சொங் கம், புணரும்பொய்ப் பாசமென் சொந்தமற் றியாவும் பொதுவெனுஞ்சீர், துணையொன்று பன்மல ரான்மிகப் பூசித்துத் தொண்டுசெய்து, திணரும் படியெழு தேங் கிய பின்னர் திகழ்ந்ததன்றே. (ருய)

திகழாடகத்திருமன்றினின்றுடுஞ்சிவனையன்பிற்
புகழாமன்மற்றுஞ்சிலதேவருண்டெனப்புன்படுகா
ளகழாதிருமூலமேகார்வெறுத்தார்மெய்யறிந்து கொண்டே
ளிகழாவினிச்சித்தியெட்டுமெய்வீடும்வந்தெய்து மன்றே.

எய்துபொல்லார்தமைக் கொல்வது நண்ணி யெரிய நகை, செய்துவென் றார்தில்லை நாடகத் தார்தந் திருவரு ளைப, பெய்துமெய்ப் பேறிரண்டுந் தரல்வேட்டுள்ள பெ ட்பினருக், கைதுதவுந் துணையா தெனத் தேர்ந்திடு னஞ்செழுத்தே. (ருஉ)

அஞ்சக்கரம் புனையா மெனத்தேறு மவன் கவியை, நஞ்சக் கறைக்கண்ட னார்திருத் தில்லை நகரினிடை, செ ஞ்சக் கரச்சிலைக் கையால் வளைந்திடும் றோர்ந்துய்யுமி லை, வஞ்சக் கருத்தினர் பொய்ந்நூலிற் கட்டுண்டு மாழ் குநரே. (ருங)

மாழைப் பெருவரை தாங்கிய பா[illegible]தை மையல் கொள்ளு, மேழைக் குதவுசிற் றம்பலத் தார் தம்மை யே த்திமனக், கோழைத் தனங் கட்டு [illegible]லந்துஞ் சேயிற் குலாவுமன்ப, ரூழைப் பொருளைச் சற்றுமென்று ருண்மை யுண்மையிதே. (ருச)

உண்மைப்பரந்தில்லையம்பலத்தாரொன்றுணர்ந்தவர்கள்
பெண்மைக்கவுரிகணநாதன்வேண்முதற்பேசரிய
வண்மைக்கடவுளரெல்லோருந்தாஞ்செய்தமாதவத்தாற்
றிண்மைப்பொலிவுபெற்றோரென்னுஞாயந்தெரிந்தவரே.

தெரிக்கின்ற வேயுணர் இன்றவென் னெஞ்சொரு சிற்சபையா, யரிக்கின் னிணித் திருக்காட்டில்லை யீச

னின் றாடிடினும், விரிக்கின்ற தோகை மயில்வாகனமுங்
கை வேற்படையும், பரிக்கின்ற பேறு விரும்பாதி ரோ
ண்டர் பார்த்தொல்கவே, (௫௬)

ஒல்லித்தகுவர்தங்குற்றேவல்செய்தாழும்பர்சிலர்க்
கல்லினர்கண்டமுதலாயகோலமனையும்வண்ண
நல்கியசிற்றம்பலத்தானெனக்கவர்கன்மகவாம்
பல்கிரியானுருநல்கார்கொலோதமிழ்ப்பாரதியே. (௫௭)

பாரவர்வேண்டும்வடிவங்களியாவும்பரித்தெடுத்துச்
சீரணந்தந்தசெய்துகொல்லாமைநாட்டுதின்சேவடியி
ஞானனென்கைப்புகுமாட்டிவேட்கைகள்தன்மையேயா
வாரணநான்முழங்குந்தில்லையூர்ச்சச்சிதானந்தனே. ()

நந்தன் மனையில் வளர்ந்தா னடைந்த நலத்துமயர், செக்கை வேட்டுத் தமிழ்ப்பாட லானுந் தெரிக்குமென்னை, யிந்தவுலகு புகழ்ந்தோத விட்டு விடேலினையார், வந்தனை கொண்டு வந்தாய் வளைவேர் செம்பொன் மன்றத்தனே. (௫௯)

மன்றற் கடுக்கைச் சடைத்தம்பிரான்றில்லை வாழ்பராமன், றென்றற் கிரிமுனிக் கோர்மொழி யாற்புகழ் சேரச்செய்தோ, னென்றற் கொரற்புத வாழ்வளிப் பானெனிலிவ்வுலகத், தொன்றற்கொன் றுவ்வுத லில்லாச் சமயமொருங்கத்தமே. (௬௰)

ஒருஞ்சொருதன்வடிவேயெனத்தேறுமுனைச்சிறக்கிப்
பருகிழகன்னமெல்லாரிபனகமேலிட்டபார்த்தருளி
னெருங்குமடியவர்தங்கூட்டத்தாசையுடன்செய்தோன்
ருங்குறைவாளொகிமன்றினின்றாடியவாணவனே. (௬௧)

வானுநும் வாழ்க்கையு னின்னினை யாதொன்றும் வாழ்க்கையில்லை, பெம்புவியிற் கொலைக்கு மதனிமித்தம், வேறுமொன் சித்தி வாசையுற்றேன் பின்னின்வீட் டிச்சையே, தானுமி யொன்றினுந் தோயாது மன்றிற் றழைத்தவனே. (௬௨)

தழையேந்துங் கையினர் தம்மிலுறழ்ந்தியல் பயங்கவல்சீர், விழைவேன்றனுள்ள மறியாய்கொலோ, மழுவெல்விடைமேல், குழைதாங்கும் வால்வளை யாதிய கோலங் குலவந்து, பிழைதீர்த்த பேறருள்வாய் தில்லைமன்றிற் பிறங்கண்ணலே. (௬௩)

பிறங்கற்குவடுதொறுமாடகீதருமின்னையென
நிறங்கட்டழகுமயில்வேன்முகத்கொடிக்கினிலத்தின்
மறங்கட்கனைந்திடவல்லாவொருவன்வரச்செய்திடா
யறங்கற்றவந்தணர்வாழ்தில்லைமாநகரான்பவனே. (௬௪)

ஆளாமென் றென்னையுங் கொள்வாயென் றென்னனிபடிபணிந்தேன், வாளாய கண்ணியர் மோகக் கடலில் வருந்திவிடேன், மாவாமுனிவரும் வானவர்தாமு மகிழ்ந்திறைஞ்சக், கோளாளர் காணருஞ் சிற்றம்பலத்திற் குடிப்புகுவனே. (௬௫)

குதிக்கின்ற தின்னாருமென்ற னாவினுங் குன்றியதோ, மதிக்கின்ற தற்கிதாம் வினைப்பேயின் வலிகொடிதோ, விதிக்கின்ற வன்றலையோட் டாக்தாய்விடம் வேண்டியுண்டாய், துதிக்கின்றவர்க் கெளியாய் தில்லைவாழருட் சோதியனே. (௬௬)

சோதிக்க வேண்டுங்கொ லென்பருவத்தின் றுனிவினைப், பேதிக் கவும்வல்லை யல்லைகொல் லோநின் பெருந்தகைய, நீதிக்கொவ்வாவிதஞ் செய்யா திரக்கிறுமென்னின்றருளா, யாதிக்கனக சபாநாத னேவினைத் தஞ்சலென்றே. (௬௭)

அஞ்சனக் குன்றொக்கு மால்வேறு மொன்றாகிக் கார்க்கும்பிரான், வஞ்சனைச் சிந்தையோர் சற்றுமெய் காணுவரங்கொடுப்போன், பஞ்சன்ன மெல்லடிப் பாவையுமோங்கப் பலிகவர்ந்தோ, னஞ்சன்ன வாதனை தீர்த்தா மன்றினடிக்கின்றதே. (௬௮)

நடிக்குந்திருவடிச்சீர்கருதாதவர்காணும்பின்னைம்
படிக்குந்தமிழ்ச்சுவைசற்றனித்தாய்பயோதகர்மே
லிடிக்கும்படியருளீட்டிக்காசினைச்செய்குவேன்
வெடிக்கும்பல்பூமணமோவாத்தில்லையின்மேயவனே. ()

மேயும்பசுமையாடன்னவற்றைவெருட்டிக்கொன்றன்ன
டேயுங்களியடைவார்தமக்குந்திமற்றேனையர்தாம்
வாயும்புதைக்கின்றகாளைப்பாரில்வரச்செய்ததேன்
காயுங்கொலைமழுவேந்திமன்றாடியகண்ணுதலே. (௭௰)

கண்ணுனை பெண்ணுண்மை யிதேயென் னெனனித் கனகமன்றில், விண்ணுமிச் சற்குரு நாதனுமாகி விளங்கு

ம்பிரான், றன்னை யருள்செய்த் தலைத் தருகவுந் தருமத்தி னும், மென்னை தெரித்தின் மெய்வீட்டு வாழ்க்கை பெ ளிதென்பதே. (எக)

என்பதுபென்னுருவா கச்செய்தான்றனக்கிந்தவுரு
வின்பமென்பதுஞ்சிற் றில்லைப்பிரான்றனிக்கணமே
மன்பதைதருந்துணைசொல்லும்புல்லும் மறக்கச்செய்து
பின்பவன்றன்பதஞ்சேர்வேனென்றனிற்றெரிதன்மே. ()

பெரிதாய முத்தியைப் பல்லோர்க்கு முதவுதற் பின்னை பெற்று, மரிதாய பொன்கொண்டு சிகாழி யந்தணனுமி றைவன், பரிதாய மின்றிப் பசுவைத் தானென்ன பாவ மங்கேதா, வெரிதாகிப் பொன்னம் பலத்தேதின் றாடு மென்னப்பனே. (எஉ)

என்னப்பனென்றுரு ணிடம்பாரில் வருக்குமங்கான்
பன்னப்படாததின் மெய்யருளாடற் பேரிப்புதினும் [னே
பொன்னப்படக்கொண்டக்கா விழைந்தாடலைக்கப்போதுவ
வுன்னப்படுமைத்துத் தில்லைமன்றத்துப்பேர்ந்தனே. (எச)

உற்றறிதற்கரிதாய் பொய்யுணர்ந்திப்புதவியதின்
னற்றுணைக்கியாக் செய்யகம்மானென்றேடாவருளைவிடு
முற்றவிழ்ந்து செய்துயினிக்கடலேதமிழ்மூலன்றும் [ன்னை
கற்றவர்வாழ்த்திருந்தில்லைமேலாடியகற்பகமே. (எரு)

கற்பகப்பாடல்கழ்த்தியைக்குங்கருணைசெய்யுந்
தற்பரன்மேவியதில்லைச்சித்தம்பரந்தனிற்சென்று
பொற்புரிருந்தீவள்ளைகளிற்சூழ்திப்புண்ணியனைச்
செற்றபட்டுத்தக்கருதாவெமதீருடைவன்றுகருமே. (எசு)

துதாகிச்சந்தாந்தாச்சென்றதேனவன்சொன்னதி
கருதாக்கேட்டதுநெஞ்சுருப்பிடேனதூதாமமோ
நீதானதிவையனத்தின்றுக்தாலைச்சிந்திதிற்போன்
போதாச்சொரூபத்தில்லைம்பலத்தாடியபுண்ணியனே. ()

புண்ணியமாவலர்பற்பலர்வேண்டல்புரிந்துனை
யெண்ணியவாறெனக்கியாதென்றதல்லைபேயுனைத
கண்ணியக்குன்றியதேர்விக்கான்கவிதைக்கின்றதோ
தின்னியர்போற்றப்பொதுவினின்றாடல்செய்துந்திவனே.

சிவனேபொன் னம்பலத் தன்னினின் றாடிய தேசிக னே, தவமார்க்க மொன்றுமில் லேன்கடைப் போலைசெ

ற் சாயினுமை, யவமீறுங் கன்மிக ளாசாரங் கைக்கொள வாயிடினிர், நவமாய செந்தமிழ்ப் பாடல நேருவுரு னைஎல் லெனக்கே. (எகூ)

எனக்கின் னொருவா தீதர வேண்டும தென்ன வென் னித், கனக்கும் புவித்தலை மானிட ரியாவருங் காதுதல் வீட், டினக்கன் பாதகஞ்செய் தேமுத்தி வேண்டு முறுதி கண்டாய், வனக்குந் சரத்துளி போர்த்துப்பொன் மன் றில் வளர்தெய்வமே. (அ0)

வளங்கெழு மின்னருட் பெற்றுஞ்சில் கோயிலில் வா யிமென்றிடா, விளங்கன்னைக் கொல்லலை யாளுவ நீக்கில யேய்க்குமுத்தி, களங்கம தேயெனச் சொல்லுமென்றுண் மையைக் கற்பித்ததார், விளக்குங் கனகமன் றிற்றின மாடிய விப்பிரனே. (அக)

விப்பிரர் வேள்விக்கெரியேயுந்தகா தென்றொர் மெய்ப்புலவ [ன்
செப்பினைப்பழி யிவ்வுலகத்தைத் திருத்தவல்லை
கைப்பிரசண்டத்தனிவீரன்றேன்றக்கருணைசெய்வாய்
தப்பிலிபென்றிகழ்த்தாற்புராந்தாய்தில்லைச்சங்கரனே. ()

சங்கரமாமுனியாதியனென்னமைச்சமாசத்தோர்
தங்களுக்கும்பொருத்தாவிச்சையன்னவர்தான்மலரத்
செங்கமலத்தாகளுக்குமென்கிதைதமிழ்ச்சேர்த்தபிரா
னங்கனகத்திகழ்மன்றுனவன்செயலாய்வரிதே. (அஉ)

ஆயும்புகழ்த்திருத்தொண்டத்தொகையிலருண்மியைந்த
னியுமெழுதாத்தமிழ்ப்பாவலனைநிகழ்த்திலதா தாய்
லேயுமொருவனைக்கொண்டவன்றன்னைமட்டேடுத்துச்செய்
சாயுங்கழற்றனித்தாண்டவனேதில்லைத்தநாதனே. ()

நாவலர்முப்புராங்கட்டானைத்தொண்டபந்தமிழ்விரும்பி
யீனவன்னசையடிபட்டானைத்தில்லையில்லேவையனைக்
காணவருகிபொர்பஞ்சிமின்னேயாக்காரணனை
வானவனரியின்மிக்கோரலர்சற்றுபவாழ்த்துவரே. ()

வாழ்த்தலை யன்றிமற் றொர்பணி செய்யும் வகையறி யேன், றாழ்த்தநெஞ் சாளர் படைகோடி கொண்டு கலங் குகின்றேன், பாழ்த்தலை யுந்தாயர் தீர்ந்தருளுட்டம் பழு கச்செய்வாய், வீழ்த்துசெஞ் சீர்ச்சடைக் கற்றையனுந் தில்லை மெய்ப்பொருளே. (அசு)

மெய்ப்பொருளீயெனத் தேருநர்கள்போல் மெலிந்தடியேன் பொய்ப்பொருளோ டுனைவென் றுரைத்திடல் பூரியர்தம் [கை கைப்பொருளும் மெய்தென்றெழுமிப் பாய்செங்கணமன்றி னைப்பொருளாக்குரவாபாவாருக்கரியவனே. (௮௭)

ஆரியயன்றேடற்கரியானை யிடில்சிற்றம்பலத்துப் பெரியவன்றன்னைப் பெறற்கரிதாமனர் பெற்றவனைக் கிரியையன்றருகன்னிதன்கேள்வனைக்கேட்டவர்க ளுரியவர்தாமென மற்றொருதேவரையுள்ளவரோ. (௮௮)

உன்றுகத்திரமதியங்கிகண்ணுதியுற்கருறன்றோன் றன்னைத்தாங்கமனையாட்டியாகித்தனிவெளியாம் பொன்னுஞ்சிற்சபையேயிடமாகியபூரணன்போ லின்னகடவுளர்வேறுளராகியெம்பூமினே. (௮௯)

இயமானனைவளைப் பூதங்கதிர்மதியென்னுமெட்டும் மயலாவதான்றுமில்லாமையறிந்துமைகருந்தன் மயமானசிற்றம்பலத்தானைப்போற்றிலனக்குகிலா ருயவேறமரர்க்கங்களில்லையென்றேமறையோதிடுமே. ()

ஓதியகற்றைமடமானனையவர்க்குள்ளுருகுந் தீதியன்றுள்ளவராறுந் தில்லையிற்செம்பொன்மன்றத் தாதியைப்போற்றுபராறுமெல்லென்மட்டிக்குமன்னவர்தாம் வேதியன்றன்னைப்புடைத்தோனுமைந்தாகவேழுமுமே.

வேழமுகன்முதலாம்பலதேவரைவென்றிகோ யா[illegible]வி வில்லவனெனமென்னைவென்னன்பிறுநெறி வீழ[illegible]ர்க்கும்பொதுவாயவெட்டவெளிநிகழ்ந்தா னுமுகன்வழிசீர்காக்குந்தெய்வங்களும்முயிரோ. (௯௨)

உயிருமுடலுந்தனதாகக்கொண்டனபருமயினைப்பேய்ச் செயிரொழித்தாண்டருள்சிற்றம்பலத்துச்சிவபெருமான் பயிரிலொத்துநின்றுள்ளவனைருட்பாங்கெளிதோ மயிர்நுனியத்தனையும்பிரியாதெந்தனுள்ளாய்ந்ததன்றே. ()

வாய்ந்தமறையனைத்துந்தொழுதேத்திடவானமுற்று மேய்ந்தபொருளெனத்தன்றுராய்ந்ததறியினெழிற்சடையிற் றோய்ந்தமதியணிக்கம்பலத்தாடியசித்தனென்றே யோய்ந்தவினையுடையார்சிந்தைதோறுமொளிருமன்றே.

ஒளிக்கின்ற தன்மை யிற்கேனெங்கு மீசனைநந் தா
னேயென், றனிக்குணத் தொண்டரும் பன்னூற்றிரளு

மறைகளும் பொய்யோ, விளிக்குமென் றன்னுள்ளந் தீயில்
லை போவந்து வேண்டனல்காய், களிக்கரு வண்டிசைக்
கொன்றை குலாந்தில்லைக் காவலனே. (௯௫)

காவல்செய் யென்றரிக் கன்றீந்த சக்கரங் காமருகு
ன்றி, யேவ லொன்றும்புரி யாக்குணந் தோய்ந்தவெதன
றெண்ணுகின்றேன், றுவ லயம்படும் பாடின்மை யாளர்
பொருக்கரிதென், றுவலிற் சற்றரு ளாய்தில்லை மன்றத்
தமர்ந்தவனே. (௯௬)

அமரர்தஞ் சேகர மாகுனைத் தானவ ரற்றொழியக்,
குமரனை யின்றரு ளிச்செங்கை வேலுங் கொடுத்தவனைப்,
பமரமருமலர்க் கொன்றையி னானைப் பகம்பொன் விற்
கைக், சமரனைத் தில்லையிற் கண்டு தொழார்தந் தவம்
பழுதே. (௯௭)

தவம்புரியாமலிளமுலைமாதர்தங்குருதி
யவம்பலகாடுக்தாயேன்கவிவைப்பொன்னம்பலத்துச்
சிவந்தனைத்தாள்விற்சிறிதார்வமெய்திடற்றேவர்மெச்ச
தவம்பலிரண்டுக்கஞ்செய்துமெய்யீட்டினானன்றுவனே.

கன்றுந் தவத்தினர்க் கோர்தஞ்ச மாந்தில்லை கன்னக
ர்க்கோன், கன்றுங் கருத்துங் கொடுத்தாண்ட நன்றி
கருதகில்லேன், சின்னுழுப் புவியும் வியந்தோது மாண்
மை விளாந்தருள்ள், றென்னுங் கவலையி னற்சில வே
னை யிகழ்வதன்றே. (௯௯)

இகழ்வார்க்கு மில்லையென் பார்க்கொரு திடமுறுமீந்
தருளும், புகழ்வாய்த்த தில்லைப் பிரான்றிருத்தேர் போ
லும் பொருளாக்கி, னிகழ்வார் மருப்பிரன் டாயிர
மேந்தி நிலைவைப்பாப், பகழ்வார் தேர்மகு ஞற்ற பிரா
னை வானையன்றே. (௱)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௱௧.

சிவமயம்.

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

சீர்மருவுஞ் செங்கனகத் திருச்சிற்றம்பலமேவி
நீர்மருவு சடையாடுந் திருத்தமிடச் சவியானைப்
பேர்மருவு நதிபாடப் பிரசமலர்ப்பதம்போற்று
நார்மருவு மனத்தினைநமவாதையனுகாதே. (௧)

காதிலவிர் குழையாகக் கவின்சங்கமணிவானை
யேதிலர்மட்டிலனு மிலங்குபொதுவிலையானைப்
பாதிமதிச் சடையானைப் பசும்பொனெடுஞ் சபையானை
வேதியரிலொருவனென விளம்பநுணர்வரிதன்றே. (௨)

ஆன்றடியார் விரும்பியபேறனைத்துமளித்தருள்பெம்மான்
மன்றகத்திற் றெளிவெதிர்மாறுதாடெடுத்துச்செய்வோ [அ
னின்றமிழ்ப் பாட்டயிராகொத்திடுவேனென்றிடச்செய்
இன்றளிகூர் தாத்தாய சிற்றுண்டியளித்தானே. (௩)

கானவரிக் கொடியோனுஞ் சலந்தரன்றனுடைக்கின்ற
வானவனைத் திருத்தில்லைமன்றகத்தினடிப்போனைக்
கானமறையுணர்வரியகடவுளெனப்பவர்சொல்வார்
ஞானநயத் தமிழ்ப்பாடலையுந்தமைச்சிதியக்தானே. (௪)

இயங்குமிளமுலைமாதரினித்தமொழிச் சுவைவேண்டிக்
கலங்குறுமென்றமிழ் விரும்புக்கனகசபைப் பெருமானென்று
மயங்குறுமொருநால்வர்வனைக்தத்திக்கவ்வாறு [ன்
செயங்கொடுத்த தருமைமெனச் சிறிதேனுமொழியேனே.

மொழிக்கரும்புச் சுவைகாட்டிழுருக்குங்கைக்கனிவாயார்
விழிக்கணையிற் படும்பாவி யெனக்கியருள்புரிவாயோ
பழிக்கருஞ்சீர்ப் பல்லுலகும் படைத்தருளிப் புரக்குப்பா
லழிக்கவுஞ் சந்துசெங்கொள்வாயம்பலத்திலமர்வானே, ()

வானுதிசையம் பூதமலர்வநசிநாயகத்
தானுதிசின்றனைத் தமியச்சிற்றம்பலத்தி
லானருங்கறைச் சூலத்தட்டிறைமுத்தமனை
கானுகவிழைந்திப்பேனெண்ணரியனைக்கவர்ந்தானே, (௭)

கவலையெனுங்கடனீத்தாக்கரையேற்றிக்கலந்காமெய்த்
தவமுயல்வார் பெறும்பேறுதரினலதுமகிழ்வேனோ

புவனமுழுதயின்றனைப் புணர்ந்தொருபத்திரனின்றுய்
சிவசமயத்தலையாகித் திகழ்கனகசபையானே. (௮)

பாவெனவிக் கொழுமாயவிருணீயத்தமித் தான்றோ
தானென்னின் றொளிருஞ் சைமதனைவிளக்குதியாதோ
தேதெனச் செந்தமிழ்பாடித் திருவாதவூரனார்
கோவெனப் பொன்னம்பலத்திற் குலவுபுகழுடையானே.

மடையாய்ச்சிற்கையவெய்கு மொருசிறுதுயிலையாகித்
தடையேன்மட்டுவ்வாறு கலக்கிதிக்கத் தருங்கொல்லோ
விடைதோயுக்கொடிச்சிலம்பின் றில்லைப்பதியானே
படைவேற்கைக் குகன்போலும் பரிசுறத்தந்தருள்வாயே.

வேறு.

அருள்குலவிய திருவுளத்தடனையகனை
யிருள்குலவியதகுவர்நுறிவெரித்தவனைப்
பொருள்குலவு தமிழ்கொடுபோதுவினிற்புகழின்
மருள்குலவிய வினைகெடுமென்னுளம்மறவே. (௰௧)

மறையெலாமுழங்குணர்க்கவர் மருவியதில்லைத்
திறையவன்றனையிறைஞ்சுகரியாயவிர்வெளியுறுந்
துறையும்வானமுமதிப்பவரனவர்தடத்தான்
றுறைபவிலாமனத்தினர்த்திலக்கணிதருகலனே. (௰௨)

கலங்குநெஞ்சகக்கள்வனேனென்னையுங்கருணை [தோ
துலங்குமாநெறிக்காண்டெனாண்டருள்செய்த் துணிந்
திலங்குசீர்த் திருக்கனகமன்றிடத்தினின்றுடி
விலங்குமுன்றாயித் தணிந்தானைவேதியனே (௰௩)

வேதியன்றலைபோட்டடிக்கற்றருந்தியுமேனிப்
பாதியம்பிகைக்குதவினைமணப்பாட
லோதினன்சரித்திரமுலகுதாத்திடக்கேட்ட
மாதியம்பலத்தானொருவனாத்திலனே. (௰௪)

இல்லினின்சுவைநுங்கனிவிழைபுயும்
வல்லவர்வாழ்திருக்கனகமன்றினையிகவறுத்தாம்
புலமையாளனைப்போற்றிய நாமெல்லாக்
கலகமன்னகையர்க்குதவுமாமோய்க்கருத்தே. (௰௫)

கருத்தனம்பிகைகாவலன்றில்லையிற்கவின்ற
திருத்தனிமலனெடும்பாற்கரியவனென்னைத்

திருத்தமார்தமிழ்க்கவிகொடுதிக்குமெய்ச்செல்வர்
பொருத்தமெய்தியபுண்ணியத்தினைவடபொருப்பே. ()

பொருப்புவில்லுடைப்புனிதனைப்புமழைபொழியுங்
கருப்புவில்லியைப்பொடித்தருள்கண்ணுதற்பானைத்
திருப்பதுங்குனித்தம்பலத்தாடியைச்சிறியே
னிருப்புநெஞ்சகங்கருதிடற்கிசைந்தநாளின்றே. (௧௭)

இன்றுநானையென்றுன்மகனிசைத்தவாறெண்ணிக்
குன்றுநேர்மனங்குறுகியதறிகிலாய்கொல்லோ
நின்றுநீயொருமெய்ம்மொழியென்னெனுநவிலாய்
மன்றுளாடியென்மனத்தினும்வருங்குருமணியே. (௧௮)

குருவுந்தெய்வமுநீயலதிலையெனக்குறிக்கும்
பருவமெய்துமுன்பட்டபாடின்னமும்படவோ
திருவருட்கடற்றிவலையொன்றெனமிசைதெறியாய்
சருவதாரகமாகிமன்றுடையதனியே. (௧௯)

தனியனென்றனைத்தேறுமுன்றயங்குமென்மனத்தி
லனியவானவராகியுமவிர்ந்தனையன்றே
வினியவ்வாதனையெனைத்தொடாதின்னருள்வழங்காய்
பனியருமலர்ப்பொழிற்றிருத்தில்லையம்பரனே. (௨௰)

வேறு.

பரவுவார்க்கருள்பரமன்றன்னையென்
காவிதேறுதனைக்கனகமன்றிடத்
தரனையாதியையறியுமன்பர்பொற்
சரணமீவுமென்றலையிற்சார்பவே. (௨௧)

சாருவாகனன்றடங்கைக்கன்னலம்
போருண்மாழ்கியுன்மையேன்றமி
ழாருங்கொன்றையுமணியதாருமோ
சீருலாவுமன்றுடையதெய்வமே. (௨௨)

தெய்வநான்முகன்குடுமிச்சென்னிகொள்
கைவலார்தமைக்கனகமன்றில்வாழ்
சைவமூர்த்தியைத்தமிழிற்போற்றுவா
ரைவர்வாதனைக்கடங்கிடார்களே. (௨௩)

அடங்கயாவுமின்னருளென்றோர்ந்தமெய்த்
திடங்குலாவியசிலரிற்சேர்த்திடாய்

படங்கொள்பாம்பணிப்பகவமன்றிடை
நடங்கண்டார்தமையக்குநாதனே. (௨௪)

நாதநத்துவமுடிவினண்ணிய
பாதபங்கயத்துணைகள்பற்றிலே
னேதமுற்றெழுநிற்றெவ்வனுய்குவேன்
சீதநீர்ச்சடைச்சிதம்பரேசனே. (௨௫)

[illegible]சமுற்றெழுதிருத்துப்பைகக்கேற்றசொற்
[illegible]ப்பசுவாசியனைப்பெரிதுகம்பினேன்
[illegible]சுதாட்சிவம்பொலிப்பவின்னிடை
யாசதீர்நடம்புரியுமையனே. (௨௬)

ஐயமின்றிமெய்யடியர்புகுப[illegible]
ருய்யமால்விடையுகைத்தோன்றநீ
பொய்யனென்றனைப்புறக்கப்பொன்னிகர்
செய்ய[illegible]த்தில்லைச்சித்தனே. (௨௭)

சித்தர்தங்கணத்தொருவனிக்கையிற்
கத்தநீற்றணிதலங்கச்செய்திடற்
கொத்துமெய்யுணர்வுதிக்கச்செய்திலா
யத்தமன்றினின்றுமொர்வனே. (௨௮)

ஆருநின்வடிவறியொணாதெனப்
பாரும்வானமும்பகர்க்கேட்டுநீ
சேருமாழ்வினைநினைத்துனேனரு
டேருலாம்புலியூரிற்றெய்வமே. (௨௯)

தெய்யென்றாடியதிருட்பொற்றுணினைத்
துய்யென்றோர்காமுணர்த்தல்பொய்கொலோ
மெய்யென்பார்க்கருள்வினைத்துமன்றிடை
யொய்யென்றண்டமுற்றுதவுநீசனே. (௩௰)

வேறு.

ஈசனெனுந் தில்லைமன்றத் திறைவனல தொருபொ
ருள்வே றில்லையென் றெண்ணி, மாசகன்ற பெரியோர்தந்
திருக்கூட்டத் தென்னை யெங்கான் வைப்பா யைய்யா,
பாசமலம் பெருத்தழலுந் தமியேனுக் கருள்புரிந்தாற் பா
வங் கொல்லோ, தேசனந்தங் கோடிபொருந் திருமேனி
கெதித்தடிக்குஞ் சிவபிரானே. (௩௧)

சிவசிவவென் றெனையறியா தென்னதுவர் யிசைக்கு கலந்து செய்தாயுன்னைத், தவமுயல்கைக் கிடைபூறு வா ராமற் புரந்தருளுந் தயையில்லாயோ, பவளவரை யனை யானே பார்ப்பதிகண் களிப்படம் பயிலுமெந்தா, யலை மற்றிருந் மனம்போலுங் கனகசபை யிடைநாளு மமர்ந் துள்ளானே. (௩௨)

அமரர்பிரான் பெற்றவே மற்றனையுங் கசக்குசல மடைந்தபின்னர், சமரகெடு வேல்விழியார் மொழியின்றி ருந் பெருங்கொடுமை தவிர்த்தென்றுள்வாய், குமரிரி யம் பிறைவருந்த மலர்விழியாற் பயந்தருளுங் குன்ற வைம்பொற், பமரமுரல் கொன்றையணிச் சம்பலத்தி னடம்புரியும் பதத்தமானே. (௩௩)

மானனையார் தருமயலிற் றவமுதிர்பே றொருஞானக் குழுக்கும்பான்மை, பானன்மலர்த் தடத்திடங் ராருந்து மகன் வளர்ந்துவரப் பருவாய்தன்று, சிறுவிருவிழு பயித் தியதா மியாவுமல்லாய் நீயென் றிசைச்சேதுளவாய், காணமறைத் தொழியகலாக் கனகசபைக் காரணனுங் கரு ணைவாழ்வே. (௩௪)

கருணையொரு சிறிதுமிலார் கடைவாயிற் படிதோ றுங் கலங்குவேனைக், கருணையினிற் றளித்தபொய்த் திட லேயோ திருவருள்சற் றமையச்செய்வாய், தருணமா தக்கொடிமுற் றமகியச்சிற் றம்பலத்திற் ருனொன்றான் றி, யிருணிறத்த முயலகன்மேற் றிருநடம் புரிந்துவ க்கு மெம்பிரானே. (௩௫)

எம்பிரா னீயெனக்கன் றுணர்த்துந்தே றுதலின் பிர க்கிரியன்னே, தம்பிரா னென்றனைமே மதிக்கின்றார் மத மொழிக்கத் தகும்பேதித்தான், செம்பிரா னுமையிற் றலை யாய முழுமுதலே யில்லைமன்றி, னெம்பிரா னெனப்பணி யப் பலர்க்குமொரு பொதுவாகி நடிக்கின்றானே. (௩௬)

நடிக்குமிரு பதத்தானைக் காரணனுக் கரியானை நரு வெண்டிக்கன், முடிக்குமெகிழ் சடையானை முப்புரங்க ளெரித்தானை முனிவோர்முற்றம், படிக்குமியற் புகழா னைப் பழுதில்சிற்றம் பலத்தானைப் பரவுகில்லீர், பிடிக்கு நற்கதிர் மறலிவழி யொன்செய்யீர வன்கொடுமை யியம் பொண்ணதே. (௩௭)

இயமனொருக் காலுமனத் திறுமெண்ணன் மலரவன் றொட்டெழுதமாட்டான், வயமதனன் கைக்கரும்புச் சிலை வளையான் வீட்டிலும்போய் வாழலாகுங், கயமுரித்துப் போர்த்தானைக் கனகமன்றி னின்றவனைக் கருத்தானுடி, யியலுறப்போற் றிசைத்துமலர்ப் பூசனைசெய் தவளொருட் டீ மேவிறலே. (௩௮)

மேவியகன் னலமறந்து கிடையாமை சிறிதெனினு மே வாடி, யாவிபடை லெனுமிரண்டின் தளர்வேனைத் திரு நோட்கா ளாக்கொண்டதோ, பாவிமதன் பொடியாகப் பார்த்தவிழி யுடையானே பசும்பொன்மன்றிற், றுவிநடம் பயில்வானே சருணமுதிர்க் குணப்பொருளுந் தானானை னே. (௩௯)

சானுகி நிறைந்தபர தத்துவனைப் பத்திநெறி தனைக் கொண்டோர்க்கே, யாருதபேறுதவும் பெருமானைத் தில் லையன்ற்[illegible]வானை, யூனுரு ருவிலேவ லுடையானைக் கடையேனு முணரப்பெற்றாற், றேனர்முத் தமிழ்விரகன் றனையிகழ்வோர் குலகின்குஞ் செயலுண்டாமே. (௪௰)

வேறு.

செயன்மலிந்ததிருவெழுத்தைந்துமே
மயலுறுதவழுத்திவோர்க்கெலாம்
புயலிலங்குபொழிற்றிருத்தில்லையி
லயலொன்றின்றியான்றிகழ்வானரோ. (௪௧)

வானநாடரும்வந்துவணங்குசி
ரானபொன்னம்பலத்தினிலாடல்கூர்
ஞானமூர்த்தியைநாடிநெற்றுண
யீனநெஞ்சத்தினார்க்கினிநல்லவே. (௪௨)

அல்லன்முற்றுமழித்தருளாண்மையிற்
செல்லவுய்க்குந்திறத்தினைத்தேடுவீர்
நல்லதில்லைநகர்க்கிடைநால்வருந்
சொல்லநின்றநடித்தொளித்தானையே. (௪௩)

தொளிவென்புகமந்துநின்றுமோன்
வாளிலங்குகண்மங்கைபங்குள்ளவன்
வெளினுக்குருமினவுநல்கிநெ
நிலிடத்தணியம்பலமாமதே. (௪௪)

ஆமைதன்னுறுப்பைந்துமடக்கல்போ
லூமையாகியுணர்ந்தயர்ந்திலேன்
தீமைதீர்திருத்தில்லையிற்சேர்கிலா
வாய்மைஞானம்வழங்கிமுன்னின்றிடே. (௪௫)

நின்றிடத்துகுசெந்நிலனின்னிடத்
தொன்றிவாழுமொருதினமுள்ளதோ
தென்றிசைக்கிறைவன்றிக்கக்கொள
மன்றிலாடுமையம்பெயவள்ளலே. (௪௬)

வள்ளலேயெனமாமறைநால்வரோர்
விள்ளவாலுனையேபுகலென்றடைந்தேன்
புள்ளலம்புபொழிற்றிருத்தில்லையா
யெள்ளறீர்நலமீகுவதெற்றையே. (௪௭)

எற்றைவந்தெனக்கின்னருளீவையோ
வற்றைநாளையதிலையாகோ
பொற்றையென்னப்பொலிந்துபொன்மன்றிலாடு
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதற்றெய்வமே. (௪௮)

வம்பருகமலர்ப்பொழிற்றில்லையு
ரம்பலத்தினின்றாடியவண்ணலே
நம்பவல்லவலத்தினர்தம்பெருங்
கும்பனூடுகுரவலென்னிச்சையே. (௪௯)

இச்சைவாரியிடைப்படுவேனுநின்
னச்சையெய்துமவொர்க்கேர்வதேறு
செச்சைமேனிதிகழ்தரத்தில்லையிற்
பச்சைமாதெதிராடியபண்பனே. (௫௰)

வேறு.

பண்பாடும் வரிவண்டு மலிகின்ற மலர்க்கொன்றை பனிமாமதி, தண்பாவு நதிமங்கை புயவாதி யனைவுந்து சடையண்ணலே, விண்பாய தவழ்கின்ற மலிர்தில்லை யிடைகண்ட மேலோர்களைத், திண்பாரி லுளைமைத்த தியார்க ளுணர்வார்கள் சிவலோகமே. (௫௧)

சிவசா தனஞ்சற்று மணியாம லுயிருண்டு திரிவோர்களாம், பலசா கரக்குப்பை யனையார்மு னிதலிக்கு பகராதுகாத், தவமான மதுமின்ப நெறியோரொ டெனைவைக்க வுன்னுப்பொரோ, தவயோகர் மலிதில்லை நடராய னெயிடம் சபைநாதனே. (௫௨)

சடைப்பூசு புலியூரி னடமாடி யரனின்ற தகையென்னரியே, செபமைமே தெழுந்தாலு முயல்வார் விருப்பங்கள் சித்திக்குமால், வபையோம முழுமூடர் மதியென்கொல் விதியென்கொல் வானத்தில்வாழ், சுபமாத ருடனாடு தனவென்ன வயில்கின்ற சுகமென்கொலே. (௫௩)

அம்மாதர்தருபோகமெனநாடிமருள்கின்றதர்ப்புத்திபோ
ய[illegible]றுமின்வடிவைக்குறிக்கின்றசிவயோகமதைநல்குவாய்
க[illegible]முருநெடுமாயனறியாதபடிநின்றகழலாடலாற்
[illegible]மூவாயிரக்கோடிகொடியாரின்மிளிர்தில்புலியூரனே. ()

ஊரானந்தன் கண்டு பொருடேடி மருள்வே லுளத்தா டருள், சீரனந் தம்பெற்று மகிழ்வார்க ளதுமானை செறிவித்ததார், ஞானந் தங்கொன்று புவனேசர் பலர்வாழ்வு தோயச்செய்வேல், வீரனந் தந்தந்தை யெனமன்றி னடமாடு மெய்ச்சோதியே. (௫௫)

சேர்ந்த பின்னன்ப ரைக்கைக்கொள் வாயென்று சொல்லுஞ்சொனின், னீதிக் கொருக்காலு மொவ்வாதெனக்கண்டு நெஞ்சஞ்சுகினேன், மாதிக்கொ ரொட்டின்னை யாகக்கொள்வாய்செம்பொன் மன்றத்தினின், றாடித்தொ ழிற்றெருட்டொ ரைந்துஞ்செய் தெத்தேவு மானையனே.

ஐயைந்து பேதத்த தேசின் றிருக்கோல மாமென்றசொன், மெய்யென்று நாணம்பி டேடென்கு மியா விளங்குற்றதான், மைமொய்ன்று கண்டத்து மாதேவ னேதில்லை மன்றுடுவாய், வையம் புரக்குந் துணைச்செல்வர் கையிந்த மதிதந்தவே. (௫௭)

மதியுந் துணர்க்கொன்றை யுஞ்சூடி ஞூனைப்பொன் மன்றத்தினிற், கதியும் பெருங்காமி யப்பேறு கல்குங் கழற்காரனைத், துதியன்றி லாமற் புரிந்தாலு நன்றே துணிந்தன்பமற், றதிரும் படிக்கன் றடுத்தாரு மெய்வீ டடைந்தார்களே. (௫௮)

தாரார் சடைக்கற்றை மீதே விளங்குந் தவிச்சந்திரன், பேரார் குலத்தோர்க ளேயன்னை வில்லைப் பிரம்மைபக் கொடன், ஞூராரு மோதப் புடைத்தார் சினத்தங் கதைத்தன்னிலா, சீரார் வயத்தில்லை மன்றத்த னேகஞ் செறிக் காரனே. (௫௯)

காராதி யாயே கொடைச்சீர் பெறும்பல் கணத்தியா
தாகும், சீரார் தனித்தில்லை மன்றத்தி லாடுஞ் செழுஞ்
சோதியிற், ஞானமாகத் தனைத்தந்தி டாதென்னை தயி
ழ்வாதலூர்ப், பேரான னேயன்ன பேயேலார்க ணைகுமிழ்
பிறவுக்குமே. (௬௰)

வேறு.

பிறங்குபொற்புகர்வேழத்தைப்பிழைபடாவடிவேலனை
யறங்களுக்குயிராவள்பாலருளியவமலனூர்த்தி
திறங்களவ்வேயமன்றிளித்தருளைநடக்கும்பெம்மான்
மறங்கெழுதமிழேம்வெஞ்சின்மலரடிபதித்ததன்றே. ( )

பதியுடன்பசுக்களுமிப்பாசமுமாகிநுனை
விதிமகம்பகர்ந்துசென்னிவேரறக்களைந்தாளுநன்னை
கதிவளர்சடிலத்தானைகால்வரிற்றாயனேனுஞ்
சுதிபுரிக்கையவேட்டித்துணிந்தகைமதிகண்கண்டேனே. ( )

கண்டிகை யணிந்தா கீறுங் கதிநுடன் முழுதும் பூசி,
வண்டியல் கதித்தை யென்ன வயங்குசெந் தமிழாற் போற்
றித், தெண்டிரை புவிபோர் காணத் திகரு மென்னை
நீலகக், கொண்டிடு விளப்பல் கொல்லோ குலவுபொற்
பொதுவுள் ளானே. (௬௨)

ஆனையப் புலியைப் பாம்பை யரிபினைச் சிலந்தி
தன்னைப், பூனையை யெலியை மற்றும் புகல்பவற் றினை
முன் னுண்டாய், தேனைநேர் தமிழ்கொண் டேத்துஞ் சிறி
யனேற் கெங்காய் கொல்லோ, மேனையார் மகள்கண் கா
ணவிளங்குமம் பலத்துள் ளேனே. (௬௩)

உற்றவருறவாதியுலகைப்பொருளென்றுன்னி
நற்றவமிழந்திடாதருள்வாழ்வெனக்கென்றுமாய்
பற்றலர்புரங்களைந்தமயவள்வுடித்தவனாழாற்
கொற்றவாசகமன்றிற்குலவுமென்குணப்பெம்மானே.

குணப்பெருங்கடலன்றுனேகுஞ்சரத்துரிவையானே
மணப்பகம்கொன்றைநீரேனவாசகிச்சடைத்தானே
அணப்பரும்பெருஞ்சமாரன்றதமியமன்றத்தானே
கணப்பொழுதினுன்க்காதென்கருத்தினின்றிலங்குவாயே.

இலங்கெழிற்றாளூரவேலக்கினைமடவார்கொங்கை
மலங்குறித்தழுலும்பொல்லாநாயினேற்கருள்செய்வாயோ

விலங்குரிந்துடுத்தக்காளவிடமுமிழ்மணிப்பூணாக்
கலங்கிடமன்றிலேலாகாற்றாக்கிநின்றுவோனே. (௬௭)

ஆடகம்பொதிந்தமன்றத்தாவொடுபுலியும்பார்க்கச்
சூடகக்கையாண்முற்றத்தொம்மெனநடிக்கின்றானைப்
பாடவல்லவர்களெல்லாம்பழவினைவழக்கையென்று
வீடித்திப்புருவாசென்கைவிரகுளாருணர்தம்பாற்றே. ( )

பாற்கடலதனையன்றோர்பாலனுக்களித்தநாதன் [௰
பேற்கவிதொடுத்தத்தில்லைவெளியினிற்கலந்தோற்கேட்
மார்க்களங்களுக்குக்கோமணிதரைப்பாடிப்பாடி
யேற்கவுஞ்சிலர்தஞ்சென்னியிடத்தயனெழுதலென்னே.

எழுதரு மறைவல் லான்ற னிரு சிரத்தமோது,
முழுதுணர் புலமைச் சேயை மொய்குழ லுமையாட்
கீந்த, செழுமணிச் சோதி தன்னை தில்லையம் பலத்திற்க
ண்டு, தொழுதெழப் பிறந்தோ ரெல்லாந் தொல்வினைத்
தொடர்பில்லாரே. (௭௰)

வேறு.

தான தந்தன தந்தன தந்தன.

ஆரணிந்தசடைநம்பனைநினைந்துளா
ராகுலங்களையுமந்தணனைவென்றிவேல்
வீரனும்பொருவிலங்காரியைத்தோர்
வேழமும்பரவுதந்தையைமடந்தைமார்
சேரங்கடவுளென்றிடவிளங்குபா
தேவிபங்கினைமன்றிடைவணங்குவீர்
பாரவந்தமுதில்கண்டிடவருந்துறீர்
பாதமென்றுமுமனந்தனிவிலங்குமே. (௭௧)

தன்ன தத்தன தன்ன தனதன.

இலவெனத்தகுமேனியைநடலா
லெனதாசித்தமெலிவானதறியாய்கொலோ
குலவுசத்தியணிசேயனையருகவே
கொடுவினைத்தபடியாலிலகுவா
யலகிலுத்தமர்பாராவியமேயசனே
யருமறைக்குமமையாவெகுவிருதனே
புலவனற்றிறைவிதோவெனவுமேவிறுய்
பொருவில்சிற்சபையில்வாழுநடராயனே. (௭௨)

தன்ன தந்ததன தந்ததன தானனா.

நடமிடுஞ்சரணபங்கயமதாலெனாழ்
கலியவென்றுனுதொண்டரொடுகூடும்வாழ்
வுடலழிந்திடுமுனிக்கருள்செய்தாலலா
லுளமகிழ்ந்திடவேறின்றதிலைகொலோ
படம்விரித்தப்பணியும்புனையுமார்பனே
பணிலமொன்றியசையின்றவிருகாதனே
யிடர்தவிர்ந்தசபமங்கலமனோனே
யெழில்விளங்கியபொனம்பலவிலாசனே. (௭௩)

தன்ன தானதன தத்ததன தத்தனா.

விழுமிடாதுநிறைவுற்றுளவகண்டமா
யிளிருநீயெனதுநிற்றுயிரிலொன்றிடா
துலகமியாவினுமிருத்தியெனவம்பியா
னுனாசெய்தாலுமனைக்கருட்டிடாய்
சலசமாமலர்வளர்த்தனையயென்றநேர்
தவசியாவியொடுடற்பருகுசங்கரா
கலைகணாடிவருபத்தருமவணங்குபேர்
கவினுமாடகமுகற்சபைவிடங்கனே. (௭௪)

தன்ன தந்ததன தந்ததன தானனா

விடமயின்றவளபெருங்கருணையாடலே
யிகமொழிந்துருகுமன்பர்பலர்வாழ்வதா
யிடமெனும்பலசிலம்புதொழுமேகிநீ
யிளிதுதந்தமகவென்றபுகழ்நாய்வனே
கடகமும்பெரியகங்கணமதாணிநேர்
கலனனைத்துமுமெனும்பொடாவாகவா
னடலயங்கமுழுதும்பொலியமாதநே
ரவிர்பொனம்பலநடம்பயினுமாதியே. (௭௫)

தான தத்ததன தானதன தானனா

ஆதிவித்தகலைநாதபரமாபின
ஞடகச்சபையினுடல்கலாதகோன்
மேதியிற்றிரிகுவானையடுதானுளான்
மேனிலத்தமரர்வாதனைபொருளையா
னீதிதப்புமவுணாசருயிர்கோறலா
னீணிலத்துதவுபாலர்பலரோடெனு
வேர்திடத்தருவிலாசவுணர்வாளரோ
டூழ்வினைத்தொடர்பிலாதமுனிவோர்கணே. (௭௬)

தான தய்யதன தத்ததன தானனா.

ஊரமேள்ளளவுமின்றினைதராவோ
ரோகைகொள்ளுமலையுந்தருமமேசனுர்
மாரன்வில்லொடிபாழ்ந்துவிழநாடினர்
மானினுள்ளவரொலும்பணியுமார்பினு
ரீரநல்லியென்மனந்தனில்வாரமுறு
னீடுதில்லையைநினைந்துதிமேலினால்
வாரமல்குமனைமாந்தவிருகேசவின்மேல்
வாருவல்லதின்முண்டனுமாகுமே. (௭௭)

தான தத்தன தன்னதன தத்தனா.

ஆகுலக்கம்பிரியுமன்னவிறுமெக்தவே
ளாழுற்றுமுலகின்மிசைவிளங்கல்போன்
மாகுண திருவர்தின்னருள்பொலிந்தால்
வாழுகற்றிணழுமென்னிரவருங்கொலோ
வேருமக்கினிமையன்னபலவம்பர்தாம்
வேவொடற்றுளவினைன்மைகடுலங்குமோ
பாகுறைக்கவுரிகன்மகிழ்நடஞ்செய்வாய்
பர்வுசிற்சபையின்மன்னுமகளங்கனே. (௭௮)

தன்ன தந்தன தாந்தன தந்தனா.

களவுகெஞ்சமுடையேன்றிறவுருமிகேர்
கபடமன்னவர்கள்வாஞ்சையின்ணண்டரு
மளவுமிஞ்சுபலதீக்குணமன்பரோ
டைமையவுங்கருணைகூர்ந்தேருசொல்வின்றிடாய்
நளவுதங்குமலைபோன்றகீர்த்தன்றுமா
தரியிருந்துமகிழ்பாக்குறுதிகம்பரா
விளவுகுன்றமெவறிலாநசுவசமின்றியே
விழுபொன்மன்றதுனயாண்டுசிலசம்புவே. (௭௯)

தந்த தந்தனத் தாந்தன தானனா.

சம்புவம்பலக்கூத்தமுயளீசனோர்
தன்பிகொண்டணைக்கூற்றமுதொழுந்தான்
வெம்புசெம்புவிக்கோற்புதையுநாதனியான்
விண்டதண்டமிழ்ப்பாட்டிலனிகூறுவனேல்
வம்புமிஞ்சுபொய்ச்சேட்டையுறுபாவியோர்
வங்கிசங்களுக்கேத்தமுறுமுறுணர்
தெம்புடன்சகத்தாற்றலைமைவார்விதேன்றோர்
இக்கைபொற்குமற்றோர்க்கதிவுகேற்குமே. (௮௰)

வேறு.

நேரலர்க் கொதுங்கி யளவில்பல் விதமா நித்தமும் படிந்துயர் நீக்கிப், பாரளந் தவனும் வியப்புறத் தருமோர் பரிசளித் தென்னையென் றருள்வா, யாரண முடிவு மள விடற் கரிய தாயசிற் றம்பலத் தாடிப், பூரவா கனத்துக் கலைமக ளனைய புலவர்தந் துதிபுனை வானே. (௮௧)

புனையிழைக் கதை வனிதையர் வலிதிற் போற்றியும் புந்திசற் றிலையா, வனையரோ டடைதற் குரியவின் றிருத் தாளதிலமங் கையர்க்குமர்ல் கொண்டும், வினையினேன் றுனும் விரும்பினே னந்தோ வெறுத்தெனை யிகழ்ந்திட வேண்டா, நனைமலர்க் கமிக்கை யுடனிற கனிக்தாழ் கனிர் பொழிற் றில்லைநா யகனே. (௮௨)

நாயினுங் கடையே னெனச்சில பெரியோர் நவின்றபொய்க் கிரங்கினை நகைத்திர், பேயினுங் கொடியே னென்னை யொரு தமியேன் பேசுமெய்க் கருள்செயாய் கொல்லோ, தீயினுஞ் சிவந்த திருவுரு வானே தில்லையிற் றினநடம் புரிவாய், தாயினு மினிய கருணையங் கடலே தமிழ்வல்லார்க் கெளியசங் கரனே. (௮௩)

சங்கர முனிவன் போன்றுநின் னருட்சீர் தழைத்தசட் சமயமுந் தாங்கி, யிங்கவிர் தரல்வேட் டினைப்புறாத் தமியேற் கினியபே றளிப்பதென் றியம்பா, யெங்கணு நிறைவுற் றியாதும்வே றின்றி யிலங்கிய வெம்பெரு மானே, செங்கண வேந்தித் தில்லையி னடித்தாய் தெளிவிலார்க் கரியசிற் பரனே. (௮௪)

சிற்றுயி ரொன்றே கதிபெற வேண்டித் திருவெழுத் தைந்துமோ தினர்க்கு, முற்றுமே றளித்தாய் மனிதர்பற் பலரு முதற்பெரு நோன்புமப் புரிவான், பற்றுமென் றனையா னருளிடாய் கொல்லோ பாவுமென் மனத்துநீ யிலையோ, சுற்றுசெஞ் சடைக்கா டவிழ்தர மன்றிற் றொம்மென நடித்தசுந் தரனே. (௮௫)

தரளமு முருந்து மனையவெண் ணகைச்சீர்ச் சங்கிலி யார்மயற் றயக்கம், வரவழைத் தொருவன் றனைப்படுத் தியவா மனத்திடை நினைத்துயிக் கயர்வேன், பாவுசொற் றொடைவேட் டருள்புரிக் கனையேற் பாவமோ பனிவ

ளாக் குமரி, காமலர் பிடித்தாய் கனகமன் றிடைவாழ் காரண கருணைமா கடலே. (௮௬)

கடனிறத் தொருவ னறியவங் காவுங் கடையெனக் கண்டாப் புலிமா, இடர்படல் காலி யினம்வகை யுண்ட வென்முதற் பிறைபல யிருந்த, வடல்வடி வேலு மயிலுமென் றனக்கீந் தத்தொழிற் றிருத்துமான் பருளாய், கடமிடச் சலியாய் கனகமன் றுடையாய் நால்வருக் கெளியவா னவனே. (௮௭)

வானகத் தமரர் கூட்டமு மிக்காள் வழிகெழு தானவர் தம்மா, வினைமுற் றிடைக்க வயிறனை துன்றுற டியம்பிட வந்தவ னெவனோ, வேனுமென் றன்பா லிசைத்தனன் கொல்லோ யாவுமீ யறிகுவா யன்றோ, மானவிர் மழுவோ டனிக்தகைப் பானே வயங்குசிற் றம்பல வாழ்வே. ()

வாழிய மறைதாற் பொருளுணர்ந் தவர்போன் மதித்திரான் மகைத்தயில் வாரும், பாழினைக் கருதா வாருநின் றிருத்தாள் பணிந்துபோற் றிசைத்திடப் பார்ப்பேன், கோழிகே தனத்துக் குகன்கலை யென்னாட் குலவுவொன் றுயினுங் கொடுத்தா, யாழியங் கையான் முதற்பலர் வணங்க வம்பலத் தாடிய வானே. (௮௯)

ஆரிகர் விழிபார் மயற்பெருங் கடலா டமிழ்ந்திடு மாதனேன் றனக்கு, மரகத மயிலும் வடித்தவேற் படையும் வாரணக் கொடியுநீ வழங்கிற், சரவண பவனாக் கிழிவுறு தவன்போற் றயங்குரு வினர்பல ரன்றோ, புரமொரு மூன்று மெரித்தெழிற் றில்லைப் பொதுவினின் றுடுமெய்ப் பொருளே. (௯௰)

வேறு.

பொருளுந மன்னெரு புலவனுக் கிந்தாய் போதமே மிகும் பொலிவுறப் புரிந்தா, னருளி லோர்கிழி தெனைக் கனிந்தா லிலை முற்றுதல் லருளுறக் காண்பேன், கருணு மானனைப் பணியணி வானே கமழ்முழங் கியகேந் தருடையானே, தெருளுறு மேனை யிமையரும் போற்றுந் தில்லை யம்பலத் திளில்வளர் சிவனே. (௯௧)

சிவந்த மேனியு முழுதணி நீறுந் திங்கள் வார்சடைச் சீர்முதற் பிறவு, மிவந்த மால்விடைப் பரியிசை யொருசெங் கரனிலவும் வாழ்வுறி னினிலத் துள்ளா; மலர் தருங்கவி

யறுப்பதின் முயல்வே னைதவி டென்னெனீ யுறையிலு மை
மையேன், பவந்தர் நாடருந் தில்லையம் பலத்திற் பரத
நாடகம் பயிலவல் லானே. (௯௨)

வல்லை நேர்முலைப் பார்ப்பதி கணவா மல்லையை வில்
லென வளைத்தகை யானே, தில்லை யம்பலத் தாடிய முதல்
வா சிறிது நின்னருட் சிர்வுறுங் கிலையே, சொல்லை யாக்கி
கை யாமெனத் தொடுத்துன் றேருளி விட்டுள தொண்டர்க
ளெல்லா, மல்லை வென்றன னென்கைமெய் யலவோ வரு
ய னென்றுய ராற்றகில் லேனே. (௯௩)

ஏன மொன்றொடு தொடர்ந்துபோய்ப் பார்த்த
னெடுத்த வில்லடி யேற்றருள் புரிந்தாய், நாவ லுற்றிடுந்
தமிழ்கொடு சிறிதோர் கலஞ்செய் தாற்புவி கவிழ்த்திடுங்
கொல்லோ, கான வேட்டுவ னுருவமுங் கொண்டாய் கன
க மன்றிலோர் காலினு நின்றாய், ஞான தேசிக னெனக்
கலா னிழலி னல்வ ருய்வது நயந்திருந் தோனே. (௯௪)

இருந்தை யேயிகர் சாரணர் பல்லோ ரிலங்கும் வன்
கழு வேறிய நலத்தாற், றிருந்து நீற்றணி குன்றிடா வண்
ணஞ் சிறிது மெய்யருட் செய்யநின் னுள்ளம், பொருந்தி
டாவிது மியாதுகொ லறியேன் போதன் சென்னியிற் புதி
துகொண் டனையோ, வருந்து வார்வினை முழுதறத் தில்
லை மன்றி லாடியென் மனங்கவர் வானே. (௯௫)

கவலை வாரிதித் திரையிலைற் றுன்பு கலங்கு மென்
னைநின் கருணையருட் பெருக்கா, லவமெ லாமறத் தொடை
த்தெடுத் தாண்டா லலதுய் யேனென லசத்திய மன்றே,
தவள வாரணத் தினருட லென்புந் தறைதந் தார்த்தலை
மாலையும் பூண்டா, யவல நெஞ்சினர்க் கறிவரி யானு ளம்ப
லத்தினின் றாடு முன்னவனே. (௯௬)

முன்னை நாளைமெய் யடியவர் தஞ்சீர் மொழியின் வம்
பெனு மோடோர்தங் கன்றும்பின், னென்னை யேனுமற் றெவனா
யா னனு மினிய மெய்யரு ளிசைவுறச் செய்வா, யுன்னை
நாடவி னுனதருள டைந்தோர்க் குரிமை கொள்வதுந்
தமமென வுணர்வேன், றென்னை வார்பொழிற் றில்லையம்
பலத்திற் றினமு மாடிய செழுமணி விளக்கே. (௯௭)

விளக்கு நின்னரு ளொளிவழி யல்லால் வேறு தார
கம் விளம்புதற் குளதோ, துளக்கு சென்னியொ டன்
னொரு குறிப்புத் தோற்றச் செய்தறுஞ் சேர்வுற லாமோ,
குளக்க ணூன்முனை நீதரும்புகல்வன் கொடுத்த வன்றுயர்
கூறிடற் பாற்றோ, வளக்கொ ணாப்பெரும் புகழ்கொடு
குலவு மாட கத்தனி யம்பலத் தானே. (௯௮)

தான மால்களிற் றுரியுடை யானைத் தவள நீற்றணிச்
சங்கரன் றன்னை, யோள வான்மருப் பாமையோ டாதி யி
லங்கு மார்பகத் தெங்கையை யன்பா, னுன வாவிய தில்லை
யிலை யவனே கைங்கொ டில்லையின் ஞானமே வடிவ, மான
தோர்சிவ கங்கையி னருகி லாட்கொண் டானரு ளாண்
மைதந் திலனே. (௯௯)

தந்தி மாமுகக் கணபதி தன்னைச் சகள நிட்களச் சம
ரசக் குகனை, முந்தி யீன்றபால் விராவப் பயந்து முதிரு
மின்சுவை முத்தமிழ் விரகற், பிந்தி யேற்றரு ளம்பலக்
கூத்தன் பின்னை யொன்றினும் பிறங்கிடச் செயினே, தி
தி யாவது சமயமும் பொதுவுஞ் செப்பு நான்மறை சிர
பெறு மன்றே. (௱)

முற்றிற்று.

ஆசுகவி (பாக).

சிவமயம்.

அலங்காரபஞ்சகம்.

நேரிசை வெண்பா.

செல்வம்பெருகுதிருத்தில்லைநகராம்பலத்தில்
வில்லம்புனைந்துநின்றவேதியனை - பல்வாமுங்
கேட்டபடிநல்குங்கிருபாகரனையன்றி
நாட்டமற்றொன்றில்லைநமக்கு. (௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நமனஞ்சவென்றதிருத்தாட்பரமனைஞானசத்திக்
குமரன்றனைப்பயந்துள்ளானைமன்றுடைக்கோயிலிற்கண்
டமலம்பொருந்துமுயலாமன்மாதர்களிலங்கச்செங்
கமலம்பொருமுகங்கண்டேங்கியுள்ளங்கலங்கியதே. (௨)

சந்தவிருத்தம்.

தனன தத்தன தத்தன தத்தன.

கலங்கிக்கியல்விழிச்சியர்கள்சுற்றவோர்
 கழைவளைத்துவருசித்தசனைமெச்சியே
யலகில்பற்பலவிதத்துயருழைக்குநா
 ளடியவர்க்குரியமெய்ப்புகழ்பொறுப்பனே
சலசமுற்றவன்முதற்றலைபறித்தவா
 தமதியச்சடையிலணித்தருநடிப்பவா
புலமைமுற்றியவர்சொற்படிமுடிப்பவா
 புரமெரித்திடுநகைப்புடையசித்தனே. (௧.)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

சித்தருக் காரெனக் கனகமன் றிடைநடஞ் செய்தி
ன்ற சிவனை யிமையவன், திருமகள் விரும்பிய திகம்பர வி
நோதனைச் செங்கண்மால் விடையி வனைப்,—பத்தருக்
கோரெளிய னிய மயேசனைப் பவளமே னியினிறைத்த,
பால்வெணீ றடையானை மதியமொடு கங்கையும் பழகு
செஞ் சடைநாதனைச்,—சுத்தசத் தவசொரூப நிருமல
னைப்பரவு தூயவர்க் கத்தவனைத், தோய்வரிய பொரு
ளாகி யாரூர னைவம்புரி தூதனை வோதவாருக்,—கத்
தமுத லாவன வினைத்துங் கொடுப்பவனை யல்லாது வேறு
தெய்வ, மவனென விவ்வுல கெனின் றெண்ணி லவ்வண்ண
மருள்கொடு குலாவ லாதே. (௨)

ஆசிரியப்பா.

உளனெனவுணர்வார்க் குள்ளனென்று
மிலனெனநினைவார்க் கில்லானென்றும்
பொற்பொதுவதனிற் பொலிவான்றனைப்
பற்பலநூல்கள் பகர்வதன்றெனிலு
முளனெனலுறுபோன்றன்மையாகி
யிலனெனுமொழியே யின்மையாகு
மின்றெனத்துணியுந் தென்னில்பல்லுயிர்கட்
கொன்றினிதருக்குங் கொள்கையோருக்
கவ்வுடற்றிரண்முழுதளித்துச்
செவ்விதின்முறையேதின்செயல்கரியே. (௩)

நேரிசைவெண்பா.

கரியுரித்துப்போர்த்துக்கனகமன்றிலாடும்
பெரியவனைவெய்யன்பிரானைத் — தெரியுமுன்னம்

பண்ணுலவாமுன்னூல்படித்தாலும்பல்பொருளென்
றெண்ணுமடமிக்கிவிடாதே. (௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விடமார்ந்தகண்டத்தவித்தகனென்றும்விறலரக்கர்
தடமாமதிளெரியச்சிரித்தானென்றுந்தக்கமன்ற
விடமாகக்கொண்டுநடித்தபிரானென்றுமேத்தலன்றிக்
கடமானையன்னகண்ணூரினபமோதிடல்கற்கைவம்பே. ()

சந்தவிருத்தம்.

தத்தனத்தனனதத்தத்தனன.

கற்பகத்தருநிழற்குட்புலவோர்
 கட்டமுற்றுமொழியச்சற்றருள்கூ
ரற்புதக்கருணைமுக்கட்பெருமா
 னக்கரத்திணையிகச்செப்பிடினே
பொற்புயிக்கவிர்பொதுச்சிற்சபைநேர்
 புத்தருக்கிடியெனச்சொற்பயிலோர்
விற்பனத்தவசியுத்தப்பிரியா
 மெய்க்கதிப்பெருமைசித்தித்திடுமே. (௮)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

சித்தியிரு காலுமெனை யண்டினரை யண்டினர் சிலர்
க்கும்வர வேண்டுமென்றும், திருநீறிடாதபல சமயத்து
ளாருந் திடுக்குறச் செய்யவென்றுந்,—சத்திவடி வேல்
கொண்டு மயிலேறி யிந்தச் சகத்திலு முலாவவென்றுந்,
தருமமுத லாயவொரு நால்வகைப்பேறுந் தனித்தனி
கொடுக்க வென்றும்,—புத்தியினி லாசைப் பெருக்கமுற
க்கியது பொலிவுற வளர்க்கு மொருவன், புலியதளுடுத்
துச் சடைக்கற்றை மீதுமதி பொற்கொன்றை யறுகுவில்
வம்,—தத்தியர வங்கங்கை யாதிய தரித்தொரு அடித்
தொளி முழக்கி யுமைபாற், றெங்கோ மெனக்கனக வம்
பலத் தாடிய சயஞ்சோதி யாமிறைவனே. (௯)

ஆசிரியப்பா.

இறைமலுத்திரனு டியக்குமாறு
மறைவகுத்துள்ள வானவர்தம்மிற்
றிகழுறும்பெருமைத் தெய்வமியாதெனிற்
புகழுறுந்தில்லைப் பொன்னம்பலத்திற்
றென்றிசைநோக்கித் திருத்தாட்டுனையி

ஒன்றினின்றி யுயர்கடம்புரியும்
பிறையணிசடிலப் பெம்மானெனவே
யறைதலென்றுணிவா மன்றியுமன்னோன்
பிறப்பெனும்வாதனை பெயர்ந்த
சிறப்பினர்பலருஞ் செப்பிடலுளவே. (௰)

நேரிசை வெண்பா.

செப்பனையகொங்கைச்சிவகாமசுந்தரிபான்
மெய்ப்பரதங்காட்டமெலியர்னே — துப்பனைய
மேனியனேதில்லைநகர்வேதியனேயின்னடிக்கீழ்
நானியல்வதென்றோநவில். (௰௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நவிலருஞ் சீர்த்திருத் தில்லையி லாடவி னைமுதற், புவிவளை கல்குஞ் பெருமான்முன் னோர்பலர் போற்றிசைத்த, கவிக ளனேக மிருக்கவென் வாய்மொழிக் காதலுற்றான்; செவிகொடுத் தேற்றுக்கொ ளானோவென் டாமரைச் சிற்றன்னமே. (௰௨)

சந்தவிருத்தம்.

தத்தனத்தனனத்தனதத்தன.

சிற்றுருக்கொடிறைஞ்சியின்றியே
இக்கணத்திலுமிரும்பகைவிரும்புவான்
முற்றும்வெற்றிபெறவுஞ்சிலர்மொழிந்தவா
முத்தமிழ்க்கவிவிளம்பவும்வரந்தராய்
சுற்றுபொற்சடைசமந்தசிவசங்கரா
சொர்க்கம்வெட்குறுநலந்திகழ்சிதம்பரா
பற்றுமுற்றொழியுமன்பருணர்பங்கயா
பட்டினத்தடிகள்கண்டுமகிழ்தந்தையே. (௰௩)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன் றோளிலேறித் தாளவெண் சிவிகையிவர் தமிழ்விரக னுக்குமுன்னோன், சாரணர் பெரும்பகை யினைத்தொரு கொடிநலத் தமியனேற் கிந்நாளில்,—விந்தைபட வெதிர்நின்ற பகைவர்பல ரவர்கள்போல் வெண்ணீற்றை யிகழ்தன்மட்டில், விட்டிலா ரோர்சில ரதன்மூல முங்கொண்டு வெந்துன்பு வந்துளார்கா,—ணந்தையணி யுங்கைக்கொடு மாயனைக் கொருபெரிய நகமெடுத் துப்புரந்த, நலமறந் தவனென்ன வவருடன் கூடிநா னுன்னை

நம்பிநின்றேன், — சிந்தையொரு சிறிதிரங் கிக்கருணைவாரிதித் திவலையொன் றுதவியாளாய், திகழ்சிலம் பொலிபோத மருவுபங் கயபாத சிவசிதம் பரநாதனே. (௰௪)

ஆசிரியப்பா.

நாதமுதலா நவம்படுபொருட்கு
மாதரமாகி யவிர்தருமமலன்
றிருவருட்பெருஞ்சீர்த் தெய்வநாயக
னுருவுடனுருவா யம்பலத்தமர்ந்தோ
னெவ்வகைச்சமயத் தினர்க்கும்பொதுவா
யவ்வவர்மனம்போன் றமைந்தானெனினுங்
கொலைபுலைமருவாக் கொள்கையர்தம்பா
னிலைபெறுமுரித்து நீங்காதென்னு
மன்பதுபொய்யன் றியான்பகர்மாற்றம்
பின்பதாதலிற் பிழையெனவென்றாக்
தாயகமொருவித் தரையிடைமகவா
மேயபோதே வியன்றமிழ்ப்புதுப்பாட்
டுரைத்தவர்நாவின மொருக்கும்
வரைத்தலைச்சுடர்போல் வகுத்ததிவ்வகையே. (௰௫)

நேரிசைவெண்பா.

வகைபடும்பல்கோடிமதங்கோறும்வாழ்வோன்
முகையவிழுந்தார்க்கடுக்கைமொய்ம்பன் — றிசைமுழுதுங்
கையாகநின்றகனகமன்றத்தான்சிறிது
மெய்யான்வரங்கொடுக்கவே. (௰௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கொடுக்கச் சிறிதுஞ் சலியாத தெய்வங் குறிக்குமன்ப, ரிடுக்கத் துறச்செயும் பொல்லாரை யூழொ டெரித்தபிரா, னடுக்கற் சிலைக்கைப் பெருமான்பொன் னம்பலத் தாடல்கண்டா, ரடுக்கப் படாமனை மெய்துமென் றே சொல்லு நான்மறையே. (௰௭)

சந்தவிருத்தம்.

தானதத்தனதத்தத்தனன.

நான்மறைப்பொருண்முழுக்கத்தெளிவீர்
ஞானவிற்பனனெனக்கற்றவீர்
தேன்மறைக்கவிகொழிக்கத்தெரிவீர்
தேடுபொற்குவியன்மிக்குற்றவீர்வீ

தன்மகத்திடைகுதித்தப்புலவோ
ரோடுதக்கனைவதைத்துக்களிகூர்
கோன்மலர்ப்பதவிருப்பத்தினரே
கூடுசிற்சபையுமக்கெட்டரிதே. (௰௮)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

அரியவற் றரியதென வேதமுட னாகம மனைத்தும் பகர்ந்த செல்வ, மலைகடல் குடித்தமுனி யாதியபல் பெரியோர்க ளருமறை யாமகண்டம்,—பரியென நரித்திரள் வரக்கண்டு களிகூர்ந்த பாவல னடைந்தவீடு, பத்தர்க்கு முத்தர்க்கு மொருபொதுப் பொருளது பரிக்குநல மடையினல்லால்,—விரிகடற் றரணியிற் பலகோடி யுடலுறவும் வெவ்வினை யொழிந்திடாது, வெற்பினைக் கொன்றுலவு குமரகுரு பரமுருக வேளுணர்த் தத்தெரிந்தேம்,—வரிவிழிக் கவுரியொடு பொன்னம் பலத்திலெடு மாயன் முதலோர்பரவ, மலையனைய முயலகன் கதறநட மிடுமிறைவன் வாரிச மலர்ப்பாதமே. (௰௯)

ஆசிரியப்பா.

பாதம்வருந்தப் பரவைதன்மனைப்பாற்
போதலாதிய புகழ்பலவிளைவி
நாயினேனுநின் னல்லருள்பெறுவான்
வாய்மைமயன்று மனங்கவன்றுன்னேன்
சற்றுநீயென் றனக்கினிதருளிற்
செற்றுறுங்கொடுமை தீர்தரச்செய்து
பூதலமுழுதும் புகழ்தில்லைநிறுவி
மாதவனெங்க வந்தனையடைவேன்
மெய்வழிநால்வர் வியன்றிறல்விழைவா
ரைவரொன்று மறைதரற்கிசைவார்
இன்முகமைந்து நிறைமகிழ்வெய்தத்
தென்முகநாடித் தில்லையம்பலத்தில்
வளையாசுதவிய மகட்டாக்
இனையிலுள்வெளியிற் செயநடத்தினனே. (௨௰)

நேரிசைவெண்பா.

கடத்துமுனைத்தருள்போனடப்பதன்றிக்
கடக்குமவிசிறிதுங்காணேன் — நிடத்தவுனைன்
மேவாடுந்தில்லைநகர்வேதியனின்மெய்யடியார்
கோலாகலத்தைக்கொடு. (௨௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கொடுக்குந்திறன்சற்றுமில்லாமலேற்றுக்குலைப்புமவன்னை
விடுக்கும்பழிவினைதீர்த்தருள்வாயிமவெற்பன்மகண் [ம்
றுடுக்குந்திருநடங்கண்டிம்பொப்பமொழிவதன்முன்
னெடுக்கும்பதத்தையனேதில்லையூருக்கினியவனே. (௨௨)

சந்தவிருத்தம்.

தனதன தனதன தனதன தனனா.

இனியவரிலெனவுறுகுறுமனமே
யெனதுறைவினைவுதிதிதுமிறையலவே
யனியமொடகியமெனநிறைதருமோ
ரதிசயமுளனெரியயனறிவரியான்
மணிதரிலொருசிலர்பெறுதிருவருளான்
மறுவறுகனகசபையினடமுயல்வா
னனிநினைபவர்களைவிதுயிரிதகையா
னமதுரிமையின்முழுகியகுணனவனே. (௨௩)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

அலைக் கொடும்பிறவி வாதனை யறப்பெற்ற வடியார்க ளிடையிருந்தி, யவனிமா முதற்கொண்டு பலதாலக ளும்பகரு மட்டமா சித்துகலித்,—தவறுற்ற புன்சமய கோடிகட் கொருகொடிய சண்டமு மெனவிளக்கிச், சதுமறை விதித்தவறு சமயங்களுக்குந் றூயெனக் குலவை வைப்பாய்,—பவளப் பொருப்பனைய திருமேனி முற்றும் பரக்கவெண் ணீறுளோனே, பசியமா கதமயிலை யன்ன மலை மகள்வலப் பாகத்தமைந்த பரனே,—கயிலைக் கடற் கவுற வானந்த வாரிதரு கனகமன் றந்திறனே, கையின் மறு மானணிந் தடவிடைப் பரிதூ வகைத்தில் வரு தெய்வமே. (௨௪)

ஆசிரியப்பா.

ககனவெளியிற் கூடுவார்குழ
விகல்விடைப்புறத்தி லிமையமகளுங்
குகனெனுமகவுங் கூடக்குலவத்
திகழ்தருசெம்பொற் சிற்றம்பலத்தான்
வரன்முறைதியற்று மாதவம்வலிதே
காவறமுதிர்ந்து காணப்பெற்றால்
வரம்பெறுமவர்தம் மனத்தளவன்றித்
தரம்பிரித்தருளுந் தன்மையாங்கவற்றின்

றென்பதன்பகுதி யான்சொலற்பாற்றன்
றன்பர்பற்பலர்க்கு மன்னைபோன்று
கஞ்சகாவாயிற் கன்னிபயந்த
செங்கைகொட்டெடுத்துச் சிரமுகந்திமுன்
ருணைதயின்சென்றுயர் தவத்தோன்
காதைநூல்பலவுங் கழறினவுளவே. (௨௫)

நேரிசைவெண்பா.

கழகப்பலகைபெறுங்காதநுமென்னெஞ்சிற்
பழகக்கொடுத்தனைகண்பாரா - யழகியசிற்
றம்பலத்திறைனேயடியார்க்கெளியானே
வம்பலநான்சொல்லைறிவாய். (௨௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆதிவாயமாமணிமேலழுக்கேதுமண்டாதுனருட்
குறிநாடும்வண்மைகொடுத்தாயென்றிக்குவலயத்துக்
கிறியாரிகழ்வதுநிர்ப்பதற்காகுமெண்சித்தருள்வாய் [னே.
மறியேந்தியாடுமெய்த்தாய்தில்லையூர்ச்செம்பொன்மன்றத்த

சந்தவிருத்தம்.

தந்ததானதன தந்ததன தானனு.

மன்றமாவனவன்றமுளவாய்மையால்
வந்தியாதவர்கள்கண்டிடினும்வீடுபோ
யொன்றலாமுயர்பயன்றருபவர்குமோ
வொன்றதேயுதவுநன்கதனையோதுவேல்
முன்றனுதலடிவந்திளையுளாகநேர்
மொய்ம்பருநடமுயன்றருளிலாவலா
மன்றனேகைவிழுக்கியதுசோமுற
லம்பொன்மேய்வதுசிதம்பரவிலாசமே. (௨௭)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

ஆசறுத் தூய்த்தபெரி யோர்களும் விரும்பாத வர சைபல வாறுகொண்டே, னந்தெசூழந் தோறின் றிருவுருவை மனதில்வைத் தரியதவ முயலவறியேன்,—பேசரியபூதபௌ திகவுடலை யானெனும் பேதமை யகற்றகில்லேன், பெண்ணார்கண் மோகமென் றுள்ளதொரு கோரவெம் பேய்வசத் தாழுழன்றே,—தெம்வரு மோவலது நால்வர்முத லோர்பெற்ற ஞானவா னந்தம் வருமோ, நானுயர் திடாவிடினு மானின முதற்பிறவு னையாதல் செய்யவேண்டு,—நேசமுன் திருவுளத் தெவ்வண்ண முள்ள

தோ கிலகண் டத்துதிமலா, நெற்றிக் கணுவிழியில் சிற்சபை நடேசனே நின்செய லறிந்திலேனே. (௨அ)

ஆசிரியப்பா.

ஏனவெண்மருப்பு மியானைத்தோடுங்
கானகத்தெருக்குங் கடுவுமிரவுங்
கொக்கிறகாதியுங் குணமெனக்கொண்டு
திக்கினாறியச் சிற்றம்பலத்தித்
திருநட்டம்பயிலுந் தெய்வநாயகன்
மருள்படுமனத்து வஞ்சனேன்பகர்
புன்சொலும்புனையிற் புரந்தாறுதிய
வின்சொல்வான்மகளி ரின்பமெழுநித்
தருதிமலதன்பாற் றங்கிலைபெறுவா
ருருவருத்திகழி னவுணர்தாமே
யின்றுளவாறே யியக்கி
வென்றுயர்மாண்பின் மிக்களிப்பாரே. (௩௰)

நேரிசைவெண்பா.

களிவண்டலம்புங்கடுக்கைமலர்மாலை
யொளிகொண்டசெஞ்சடைமேலுய்த்து-வெளியென்ற
சிற்றம்பலத்தினின்றதெய்வமொன்றுக்கேயடியார்
குற்றம்பொறுக்குங்குணம். (௩௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

குணங்கும்பொய் யூடன்பின் றூர்தம்மைமாதிக் குலைபநெஞ்ச், மண்டுங்கு தாமரைப் பூசேர்கின்றுளில் வருவதாண்டோ, தணைங்கொண்ட பேய்கள் புலகுழ வாடிய காடகனைத், தணங்தம்பொன் மன்றகத் தோர்திருக் கூத்தாச் சமைந்தவனே. (௩௨)

சந்தவிருத்தம்.

தனதன தத்தன தத்தானு.

சமயவிகற்பமறுத்தாயே
சமாசகிச்சய முற்றேனே
கமலமலர்த்திருவைப்போல்வார்
கல்வியினிச்சைகெடக்காணே
னெமனுமடுக்கவிடுக்காதே
யெனதுகவிக்தொடையைப்பூணுய்
தமதியமொய்த்தசபைக்கூடே
தனிநடமிட்டப்பத்தானே. (௩௩)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

பதபங் கயத்துணையி லொன்றுபட வாழ்கின்ற பா
கதியொ ளியதென்றும், பாவமிகு மவுணரும் பெற்று
மகிழுத்தக்க பலசித்தி யருமையென்றும், — விதமலிந்
தின்னருட் சத்தியைப் பொல்லாத வெம்மாயை யென்று
மோதி, மெய்த்தரும வடிவான பசுவினம் பயின்ற வே
தனைக் கயர்வுறாமற், — கதமருவு மதவேள் பதைத்துருக
வண்ணிக் கருத்தொல்கு மதியென்றிக், கற்றாமட் டும்
சில பித்தர்முடிமையொரு காலென்ன மின்னிவிதன்
றோ, — வுதகமகளுள்ளந் தயங்கிடக் கண்டிமைய புவ
ய்த முனிவரிருவர்க், கோவாத பேரின்ப மகிழ்வுதன்
சிற்சபையி லொருநடஞ் செய்யுமிறைவனே. (௩௪)

ஆசிரியப்பா.

இறையவனே வேறு மேனையருணத்தா
லறைதருமாற்ற மார்தாவின்றிச்
சத்துவகுணத்தாற் றமிழ்த்தொடைவனைந்த
மெய்த்துணர்க்கதிக்கை மொய்ம்பிற்றுட்டுங்
வாதவூரனை வடிவுடனருந்திப்
போதமகிழும் பொன்னம்பலத்தா
னக்குணத்தம்மட் டளவுமின்றி
யிக்குளவிருபால் வெம்மைக்குணமே
பொலிவுறத்தொக்கும் புன்சொற்றொண்டர்மன்
மலிவுறமார்வம் வைத்தெனைப்புரப்ப
துண்டுகொலறியே னுனதுபல்கலைச்சீர்
கண்டுபாடிக் கவிமலர்சொரியும்
புலவர்தக் காத்தொறும்பொருந்தி
நிலவெனக்குலவு நிறத்திசைம்பிடியே. (௩௫)

நேரிசைவெண்பா.

இளம்புனத்துவேடனை முன்னீந்ததலைவேடன்
களம்புகுத்தஞ்சக்கறையான் — வளம்பொலியுந்
தில்லைச்சிதம்பரத்திற்றிக்கோமென்றுகின்வாய்ச்
சொல்லைப்பெறுநேசகம். (௩௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சகந்தக்குநெஞ்சைப்பலவாறுவாட்டிடுக்தொல்வினையர்
மகங்குன்றச்செய்கின்றநாளுளதோவுமையாளன்மால்
முகன்றக்கிமாமுகனெதியமொன்றாக்குலாவுமெய்த்தா
யிகந்தக்குபொன்னம்பலத்தேநின்றுமெய்ழிற்பிறவனே. ()

சந்தவிருத்தம்.

தனனத்தனதானனத்தனதனதானு.

நாழிவித்திரணனுநகைக்கொடைழமல்தே
யிகமெய்க்கதியாகநம்பிக்கெமெவரோடே
பழகித்தமியேன்வருந்தும்பிறிதிலேயோமால்
பாவத்தகிறன்பகத்தைப்பகமருள்வாயே
குழையிற்செவிதோயும்வெண்பொற்பவிர்வலையானே
குகனைப்புவேள்கருய்த்தெய்ப்பமுறைவா
யழுமற்புதனானவித்தனைசத்தவருணர்கிலா
வழிவிற்கதிவானவம்பொற்சபையுறைவானே. (௩௭)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

உறைவிட்ட வாளன்ன கண்ணியர்கண் மோகத்தி
லோயாத கவலையுற்று, முர்கேதம் மேவியுல கத்திலைக்
குயிலென்ன வொளிர்கின்ற பொருள்விழைக்தும், — தறை
முற்று மொருகுடைநி லல்வோர் முதற்பலர் தமைப்
பகைத் துதவித்துங், தவயோகர் முதலாய பெரியோ
ரை காலிடாமற் சற்றுமதி யாதிகழ்ந்தும், — கறைபட்ட
நெஞ்சடைய கடையனேற் குன்னருட் கடல்வந்து கூடுங்
கொலோ, கருகிறப் பகடேக்து நெடிர்தும் வென்விழும்
கைச்சமர கேருங்கொலோ, — மறைமுற்று முணர்வரிய
பதமெடுத் தாக்கில்லை மன்றினின் றுடுமிறைவா, வாதவூர்
முனிவன் றெருட்டமிழ் மாலிகை வனைந்தணியு மாதே
வனே. (௩௮)

ஆசிரியப்பா.

தேவர்தம்மூர்ச் சிறப்பின்றிமிழ்து
மாவமெய்த்தா தடிமவரானர்
பதத்துகன்கமுது பரிதிமுன்னர்
நிதத்துனைக்கருது நெஞ்சகந்தனிற்
றின்னைப்பரிமேற் றொர்தருகெ யோன்
கொன்னைமாமலர்க் கோல்வ றையோ
கினையார்மனத்து நிறைதருநீ
வினையேனகத்தின் மேவிலைகொல்லோ
நீயுளதலத்து நெஞ்சஞ்சாம
லீயுறுமவற்றை யெய்வான்றோ
முன்றுவளித்த முறைமறந்தனை
சொன்றுவலர்நாஞ் சூழ்தருகதையோ

யாதின்றன்மை யெத்தகைத்தெனினு
நீதிருவுளத்தா னினைத்திடலரிதோ
வாதலிற்றமியே னகங்குலைந்தலைபு
மேதமுற்று மின்னேயொருவித்
துண்டமிழ்க்கிரியிற் றவமுனிமுதலோர்
கொண்டபேரவைக் குழுவினும்போய்மீண்
டாடன்மிக்கியற்றி யரியவின்பதமாம்
வீட்டைத்துன்னின் மிளிர்தரக்கொள்வாய்
புலியூர்க்கோயிற் பொன்னம்பலத்தி
னெவியாதென்று நடம்புரிவானே. (௪௰)

நேரிசைவெண்பா.

வானேமுதலாகமற்றனையுநின்வடிவந்
தானேயெனுநூல்சாற்றுமே - யானே
னொருவனுமட்டுங்கேவலுமேனுங்குதில்லைமன்றத்
திருவர்தொழுநின்றசிவனே. (௪௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சிவனின்றுதில்லைப்பொதுவுடையற்றுத்திருநடச்சி [னூ
ரவர்கண்டுகொள்ளவல்லாரோவதிசிலமண்ணில்பன்
லவனன்றிவேறில்லையென்றுமற்றியாவுமசத்தெனவு
மிவனன்பர்பாடியவாறுவனென்றுமிசைத்தனவே. (௪௨)

சந்தவிருத்தம்.

தனத் தனத் தனத் தானன தனனா.

இசைக்குமுத்தமிழ்ப்பாவலர்சிலரோ
டெனைத்திருத்திநிற்காவெனவிடினே
வசைச்சொன்முற்றுமற்றனைவிருள்போய்
வழுத்துன்னிற்கழற்றுனிடைபுகுவேன்
மிசைத்தசத்திரச்சேய்வருமவிழியாய்
விடைப்பரிக்குவப்பாகியபெரியாய்
திசைக்கரத்திலெட்டாயுதமணிவாய்
செழித்தசிற்சபைச்சேண்வடிவினனே. (௪௩)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

சேறு நிறைந்ததன் வடிவம் கிடக்கச் சிறத்தநெஞ்சடையவென்னோர், சிலருமப் வநாசருதி யொருதிரு வுருக்கொண்டு சிற்சபையி லாடல் புரிவான்,—மாறுார் துதித்தமிழ் பொழிந்தவர னேகரிம் மாநிலத் தெய்தி யெய்தி,

மலிகள மற்றுனி வீட்டைடங் தார்களவன் மருவும் புகழ்ப்பெருக்கிற்,—கோறுத வேலுடைக் குமரகுரு நாதனைக் குஞ்சர முகத்தினுனைக்; குழவியிற் பெறவுயர் வெனத் தேரி னதைமிகக் கூறுதா விடுவர்களோ,—தீறுக மித்த ... லாமவர் றைச்செலவி னேர்பாதி யிற்பாதிய; மிகழ் தக ... லவர் கலைமுனன் மன்றத்தெனது நெஞ்சிடை விளக்கினனே (௪௪)

ஆசிரியப்பா.

காள்ப... கழிந்த கரைதிரையடுத்தும்
வான்பொருகன்று மூபற்பெருங்கோட்டு
வளர்தரக...டிமாழ்கலன்றிக்
கிளருமின்...ட்டீர் கிடைக்கப்பெற்றிலன்
முத்தியினுசை முதிர்ச்சியிற்சிறாச
சித்தியின்வேட்கை திகழ்ந்ததந்தோ
வென்றுநீயருள்வா யெனவ...
கன்றுடனுங்கொடிய சுயலைச்செருத்து
மூவகைகளை முறைமுறையருந்தி
யாவன்முற்றொழிந்த வரும்பதமடைவோ
னலதுநின்கடைக்கண் ணருள்கொடுநோக்கி
யுலகுடனெனையு மொருங்குவிட்ட
நிலையமாயினு நிகழ்வச்செய்தி
யிலகுங்கருணை யிந்தனையளித்தாய்
பயனிலாதொழியப் படுத்தாயன்றே
வயலவர்நகுமா றதிலைகொல்லோ
மின்னமுஞ்சடைத்தற் கியான்வலனல்லேன்
பொன்னம்பலத்துப் பொதுநடத்தானே. (௪௫)

நேரிசைவெண்பா.

ஞானக்கிரியித்தசங்கரனைத்தங்கவெற்பேர்
கூனற்சிலையாக்கொண்டானை - யேனத்
துடன்போனவேதவனையுமல்சிர்த்தில்லை
யிடம்போய்ப் பணிவதுநன்றே. (௪௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கன்றனைத்தந்தருந்தில்லைப்பிரானையகன்கெருவம்
குன்றவென்றம்பொற்பதிட்டிடனைக்குமரனென
வொன்றவல்லாரோவோவர்யாளினுதிர்ந்ததுக
னென்றனக்காதரமல்லான்மற்றியாதுமிலக்கல்லவே. ( )

சந்தவிருத்தம்.

தனத்தனத் தன்ன தானன தனனா.

இலக்குமிக்குலவிளர்தயல்போ
ழிரக்கமிக்கவர்கண்மோகமதுறவர
னலக்கணுற்றிடையுநான்மகிழ்வுறகீ
ய்யிற்படைக்குகனேர்வரவிடுவாய்
மலக்குழப்பமதுமாதவர்துணைவா
வடித்தசொற்புலவர்பாடல்கள்புனைவாய்
தலத்திணைப்பெரியதேவொவிவர்வாய்
தனித்தசிற்சபையிலாடியபரனே. (சஅ)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

பாமருந்[illegible]கொடைக்குலஞ்சாறுவிழ் , பகவாதி
யவைவணைத்துப், பருஞ்சமவர் காலனிற் றமிழ்பாரி புல
கிற் [illegible]முகிலிற்,—காவலு முழுந்திங்க
ளென்னவென்ன னிற்றெறனி கவின்றா வருத்திராக்கக்,
கண்டிகை புனைந்தகல் லாடையொடு கிலவுமொரு க[illegible]
யோகி தனையெனுவற்,—றாவனுப் பிறுமவனே யாறுநெறி
யோருதுவல் சகளமென கம்பியர்தந், தன்மையடி யே
னுமுற் றனதாமிட் களமயர் தன்னிற் கலப்பனந்தோ,—
புரமெரிய நகைசெய்த புண்ணிய மெனக்குலவு பொன்
ம்பலத்திறைனே, பூதவே தாளகண முடனுடு வானே புது
க்கொன்றை மாலையானே. (சகூ)

ஆசிரியப்பா.

மாலைமதியம் வயங்குசெஞ்சடையும்
பாலைவார்த்தன்ன பாற்தநீற்றுருவும்
பாசொமெழியும் பரித்ததோளும்
வாதமுமபயமு மாகணமென்பு
வெண்டலையாதிய வியன்பணிபலவுங்
குண்டலமென்னக் குழைக்கணிவனையுங்
கண்ணொருமூன்றுங் கனிவாய்நகையும்
பெண்ணொருபாகமும் பிறங்கத்தோன்றித்
தானவர்சிலர்க்குந் தக்கபேறளித்து
வானவரிட்டம் வருந்துமாறுங்
கண்டனையென்னைக் காவியம்பலவும்
விண்டனவதனுன் மெய்நெறிக்குதவி
செய்வாயென்றே சினைகின்றேன்

பொய்வாய்ப்புலையர் புகழ்பெறத்தமியேற்
கொன்றிடகினையேல் கோயின்மன்றகத்து
நின்றிசைபரந்தோர் கிளைவளிப்பானே. (ரு௰)

நேரிசைவெண்பா.

யானக்விழிக்கவுரியங்கிருந்தசங்கரனைத்
தேனவிழ்பூக்கொன்றைச்சிவன்றன்னை — ஞான
குருவாகக்காணலாங் கோயின்மன்றிற்சென்
றுருவாகவுங்காணலாம். (ருக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காணரும்பெய்யமொன் றுண்டென்னவாடிக்கலங்குகின்ற
வீணறிவுள்ளவரோ சொலக்கேண்மின் விளங்குதில்லைச்
சேணலதில்லைத்திருவுருவாயுந்திகழுமன்பர்
வேணதெல்லாந்தருந்தா துமன்றுளில்விளம்பியதே.

சந்தவிருத்தம்.

தனத் தனத்தன தனனத் தனனா.

விளம்புசெந்தமிழினைமிக்கினிதா
விரும்பிடுங்குணமதைவிட்டனையோ
வளம்படுங்கொடைநலமற்றனையோ
வருந்தல்கண்டுமொருள்வைத்திலையே
புளம்புகுந்திவைபகர்வித்திடலா
ருகஞ்செய்வஞ்சகமதைவொப்பினையோ
களம்பொருந்தியகறைசற்றுடையாய்
கவின்பொனம்பலநடனத்திறனே. (ருஉ)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

இனனுமதி யுங்கனலும் விழியெனக் கொண்டெங்கு
மென்றென்று முற்றபொருளே, யிரு மறைத்தலையு மாக
மப் பகுதியு மியம்பிடும் பெருமையானைக், — கனகவரை
யைச்சிலை யெனத்தொட்ட கையனைக் காளவிட முண்ட
சிவனைக், கருதரிய பேருருவ னென்றெண்ணி வீணினிற்
காலங் கழிக்கவேண்டா,—மன்வரத தாண்டவர் தில்லை
யிற் செய்திலகு மம்பொன்வடி வைக்குறித்தோ, ரைந்
தெழுத் தருசொல்லி யெள்ளவைபகர் நோன்பெய்தி லது
வும்வந் தமையுஞ்சமீ,— தெனதுணர்வு மல்லபல பெரி
யோரு முய்ந்தவா றென்றெனக் கந்தரன்னி, லெழில்வே
லெடுத்தெழிற் சிகிதொழு முருகுரவ னினிதுணர்த் திய
தாயமே. (ருங)

ஆசிரியப்பா.

ஞாயமொன்றுளது நவிலக்கேண்மோ
மாயவுலகின் மனித்தபகவா
யுற்பவித்துள்ளோர் குருதாட்டூலைப்பா
னற்பலொவ்வொன்று நழுவிகவ்வைகயர்
செவ்விதழ்கவுணோர் சிற்சிலவுறுப்பை
வெளவிடலங்ஙனம் வரத்தரும்பருவத்
தங்கைவேலவை னடித்துணைவிழைந்து
சங்கையில்பதுவற் றமிழ்கொடுபகர்த
லாதியபணியிக் காற்றவாற்றி
டிதிலர்க்கருவு யிப்பருவத்தின்
டியங்குவதோன்றுவ யாவுந்தாளொ
வயங்கினனியானோர் வடிவினருதவி
யினன்னயுமவ்வா றேற்றுக்கொண்டனன்
பின்னையவ்விரு பெட்புயில்பெருமை
யர்தெனத்தேரி னின்றதொன்றின்றி
வேதமுமறியா வெளியெனவிளங்கிற்
றன்னருதிருச்சிற் றம்பலமென்ன
முன்னவர்சொன்ன மொழிவழிநம்பிப்
போற்றுகின்றேன் பொருவின்மற்றதனைக்
காற்றுவதென்னோவுதிலனன்றே. (ருரு)

நேரிசைவெண்பா.

அறிவாயதுகடந்தவம்பரமேயுண்மைக்
குறியாகுமென்றுணர்ந்துகொண்டால் — வெறியாரு
மெச்சமயத்தோர்கதையுமேற்றமாமீனமுமா
நச்சவிற்றேன்றுறிங்கலம். (ருசா)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நலங்கொண்ட வாறு சமயமுந் தாண்டிமெஞ் ஞானி கட்கே, பலங்கொண்ட சிற்றம் பலமுமப் போதம் பலிக் கும்வம்பிற், சலங்கொண்ட சென்னிப் பிரானென்று மாலென்றுந் தக்கபிட்டிங், கலங்கொண் டாற்றி யலைவி ன்ற மூடருக் காவதன்றே. (ருஎ)

சந்தவிருத்தம்.

தான தத்ததன தத்ததன தத்தனா.

ஆவலுற்றபடிசித்திகடைத்தலா
லாருயிர்த்திரளினுக்கிதமியற்றியோர்

சேவல்பீற்றியகரக்குமரனைத்துவாழ்
சீர்பொறுத்தொளிர்தரச்செயநினைப்பையோ
மூவலற்றுயாதுக்கிரகத்தனே
மோனநிச்சயமுழுப்பரமதந்துவா
கோவதைப்பவர்குடிக்கொருநெருப்பனாா்
கூடிடக்குலவுசிற்சபைநிருத்தனே (ருஅ)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

நிருமல நிராதார நித்தொக்த ருமென நினைத்துற் றுணர்ந்தோர்க்கு, நீலகண் டாஎங்க ராவெனச் சந்தத நிகழ்த்தத் துணிந்தவர்க்கு, — மருமலர் தெரிந்தெடுத் தைத்தெற்றுத் தொழிபினி தர்ச்சிக்கு மன்பருக்கு, மால யத் துட்கினிய பணிசெய்து திருவிழா வாதிய நடத்து வார்க்கு, — முருவமொடு கோலமுஞ் சற்றுமற வைத்துள் ளூறினிநக் குருகுவார்க்கு, மொன்ன பொருளை யொடு ங்கு தமிழ்கொண்டு கவிபாடி யுலகிசைய நிறுவுவார்க் கும், — திருவருள் வழங்கிடச் சலியாது மன்றினிடை திரு நடம் புரியுமிறைவன், செப்புவன முற்றுமொரு தொண் டன் செயிற்றருஞ் சீரொன்கொ லறிகிலேனே. (ருகூ)

ஆசிரியப்பா.

அறிதுயிலமர்ந்தாற் கரியமூர்த்தி
மதியொடுமெழுவும் வைத்தகையான்
புனிதர்போற்றிசைக்கும் பொன்னம்பலத்தா
னினியவர்தமக்கே யிடுக்கணகற்றிப்
பெறலரும்பேறு பெறத்தருமென்கை
யறநெறிமுழுதோர்ந் தவிர்த்திலையாம்
வாதவூரனை வழுதியானையி
னேதமிக்குருத்தி யிரண்டறக்கலந்த
லாதியசரித மாயிரங்கள்
சோதியென்னத் துலக்குமன்றே. (கூ0)

நேரிசைவெண்பா.

நலக்குங்கருணைச்சுயம்பிரகாசந்தை
யிலக்குவைத்துநாடியவாறெய்தி — யலக்கணறச்
செற்றகண்டபோதாநல்குஞ்சிற்றம்பலவனெனப்
பற்றவொன்றேமேலாம்பதம். (கூக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பதந்தரவல்லசிவன்றிருச்சிற்றம்பலத்தமலன் [ன்
அதந்தரமியாவர்க்குமில்லாமலெங்களுக்கேயாய்த்து நின்று
மதந்தவிரியோகியரியாதினுந்தரக்கற்றவத்துளெவன்பா
ரதன்பதருக்காவதன்றன்னவர்க்கேயிசைவாகுமன்றே. ( )

சந்தவிருத்தம்.

தான தானன தந்தன தந்தன.

ஆகுவாகனனும்பலகுன்றுதோ
ளுகோனுமிமைக்கர்கூறென்றபிர்
பாகுசேர்தமிழ்கொண்டுமொழிந்தாரர்
பாதத்தூளியணிந்துமகிழ்ந்தனே
ரியோகுளாறும்வியந்துசொல்கின்றபே
ருகைகவாரிவழங்கவிராங்குவா
யிருவாரின்முனென்னகநண்ணிடே
னீடிலாடகவம்பலநண்பனே.

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

நன்பகத் தனுவளவு மில்லாத மங்கையனாகாட்டி னலங்குலைந்து நாணித் தினாகைப் பொருள் விளைத் தெண்ணிலவ நகரங்கடொறுமலைந்தாங், — தின்பகட் டியமனும் வருங்கொலோ வென்னுந் திடுக்குற்று நின் றுடைந்தந், சிறியனே னிங்குப் டுன்றபல துன்புறுந் திர்தாச் செறிதிரங்காய்,— வின்பதிச் செல்வருடன் வெத்த பொடி மெய்பொதி மிகப்புனைந் தாடுகின்றா, வெள்ளி முய லுங்கொழிய் போதகன் முடித்தலைவிழுந்தருளு மெட் டுமினரா,—தன்படு கரைபற்றில் வாக்கனைத் தொழுந்த லை கையில்வடிவேலோடுத்தாய், கதியுடன் செறுமவர் தம் விழைவனின் தழற்றவு கனகமன் றுடையானவனே, ( )

ஆசிரியப்பா.

இவ்விவ வெண்ணுத் திருமொழிமிசைச்சொற்
றவ்மறும்வெண்ணிறக்குடைனிந்து
செய்யகல்லாடை திகழ்தரச்சென்று
வையகத்திரந்து வயிற்றளவருந்து
மெய்யறத்துணையாம் விடுசிர்கைக்
கையில்விரத்தி யதன்வழிவந்தேத்
கெல்லாரும்பெரும்பேற் றிச்சைசல்கிப்
புண்ணவிர்மனத்தாற் புலீச்செய்தோன்

காம்பிறழ்மென்றேட் கவுரியம்புலியும்
பாம்பும்பார்க்கப் பசும்பொனம்பலத்தி
லொருகாலூன்றிமற் றொன்றை
யருகாவனைத்தினி தாடுமவனே. (சுரு)

நேரிசைவெண்பா.

ஆடுந்திருவடியையாட்டுக்காலென்றசிந்து
பாடுமவற்கும்பதமளித்தோ – னாடுமன்ப
ரென்னமுறத்துந்தாலென்றிசைந்து தில்லையம்பலத்தோ
ரண்ணலெவனாருமான். (சுசா)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரசமெவர்க்குமொருத்தாலுஞ்சொல்லர் தவராயிடினுங்
காசுமுந்திபுண்ணைக்கொண்டுநின்றுமுங்களகசபை
வரகருந்துகரன்றன்னைக்கண்டாலுடன்வாய்குளறி
விரகுதங்கேதெய்வமுந்தன்மைபோலும்வியப்பில்லையே. ( )

சந்தவிருத்தம்.

தனன்தன தந்தனத் தாந்தன தானன.

வியனுலகிடந்தெனைப்போன்றிவிதவாசையான்
மெலிவுபடுதக்தரைக்காண்டிலிவண்வாடிடே
னயலறுயிவற்றெர்சற்றேய்ந்துவடவூரில்வா
முவனையுமறைக்குருத்தின்றபலசோசுதீ
ரியுலகிடவுத்தமப்பாங்குகொல்லுவிலா
டிலருமவனைத்தெழிற்றன்கவலைதீர்குவே
னயனரிவழுத்திடத்தாங்கிமிதெய்தோமெரு
வகல்வெளியினிற்செய்நற்றண்டவநடேசனே. (சுஎ)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

நடலையறு மின்வடிவ மட்டமூர்த் திகளென்ன ஞான முடையார்கள்புல்லோர், நவிலன்மெய் யாகிலடியேன் றொடு தொணர்த்திவ்வர நிவன் துதிக்கவேண்டும்,—வடவூ ரனைக்குட் புகுந்தவன் புவியுறிப வந்துகளி கூரவேண்டு, மதுரையிற் றலைகொய் திறந்தவன் புதைபட்ட மண்ணி னின் றெழுதல்வேண்டும், — கடல்சூழ முலகத்தி லெ வருமுயிர் கொன்றுணக் கனகோன்பு கொள்ளவேண்டும், கடையனே னிவையன்ன கருதலொடு பேசனின் கருணை யறி யாதசெயலோ,—விடமயின் றரிபிரமர் முதலாய தே வர்களு மேதினியு முய்யவைத்தாய், வெள்ளியங் கிரியெ னக் கனகமன் றிடைநின்று விகசித நடஞ்செய்வானே. ( )

ஆசிரியப்பா.

வானென நிறைந்து மகிதலத் தொருநீ
தானெனக் கருதுந் தன்மையி னார்க்குத்
திருவுருக் கொண்டு தில்லைமன் றகத்திற்
பொருவில்பே ராடற் புரிவாய் கண்டாய்
தூயவா னவரைத் துயர்செயத் துணித்த
மாயவல் லவுணன் மகப்பே ருலையில்
விழுந்தெரிந் தானை வெண்ணணிற் றுருவா
லெழுந்துறச் செய்தா யானையா திய
சில்லுயி ரொருக்காற் சிர்த்தெறப் புரிந்தாய்
வல்லுந ரோத்த மகன்முத லனைக்கும்
போயசிற் றுயிர்ப் புரந்தினி தளித்தாய்
தாயனு தியர் தயக்குங் கரந்தா
மாயவா றனைத்த மனற்றுற் பாற்றன்
றேயமின் னருட்சீ ரினையந் தன்மைகேட் டே
மத்தகை விளையாட் டிலத்திங் கா
ருய்த்திலை யதனு னொருசில ரிறந்தா
ரஞ்ஞவர் வழக்கு மடியனா தக்
தன்னே யுந்துதித் துனையிரந் தே
னல்குதி கெல்லேல் காயினை யுங்
கொல்குதி கொல்லே குதிப்பதி யோனே. (௭௰)

நேரிசைவெண்பா.

ஏகுதி மெய்ப்பொருளாங் கேதமுறாங் காலம்
வாதடர் போற்றமெவிர் வந்திலா - யாதுநம்
முன்றிருக் கானன்றி பொருதுணையிங் கோர்ந்திலங்கான்
மன்றிடத்தில் வாழுமுதல்வா. (௭௧)

௨. கட்டளைக்கலித்துறை.

முதலைவி யாள்தன் றனவீஞ் சித்தரைத் தின்முழு ருளத்தின்
மதலைக லக்கப் படுத்தோன் றனக்கீந்த வல்வாக் கருளாய்
திதலைநன் றுந்தனந் தார்பவேர்த் துறச்சென் றிரந்தாய்
புதலைமுந் திக்கனு யுத்தா னனார்சீர்த் தில்லைப்புங் கவனே (௨)

சந்தவிருத்தம்.

தந்தனத் தனனா தன்னதன தானனா.

புங்கவர்க் குறுயர் புண்ணிய னேவா னுளோர்
பெருந்தடத் தொடுகொண் வண்ணமடனை விடலை

மங்கலக்கம் பிகள் முனைடமா கிசீர்
மன்றிடத் தினையோன் றுமறிவா னரோ
யுங்கண் முத்தியரி தென்ன வெணல்பா வமா
னுன்வெப் பவனாவென் மகிமைமா டமார்
பங்கயத் தவிதிசொல் மகமுதல் வினைவோர்
பண்வினைத் துயர்வதின் னருளதா குமே. (௭௩)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

ஆருமெய் வினைக்கின்ற கோட்டுவாய் பேயினை மகத்திற்
பருகிடா மு, வறுவகைச் சமயங்க ளல்லாத பொய்ச்சமய
வாலைய மலிந்திடாமற்,—பாருள்ளர் முத்தமிழ்க் கடலுரு
வம்மி தியார்கள் பலகலை யிருத்திடாமற், பசிநோ யிழுங்
குகாய் தணியுறுத்தொட் டனுதலர் பாவிகளும் வாழ்ந்தி
டாமற்,—கோருகல் மகிழ்த்தரு மாயனே வலதுபிற்
குமாரிறு மென்றுபவேலர், கூறிடத் தக்கதிரு வினையா
டல் செய்யக் குறித்தபடி யருள்செய்வையோ, — மாரு
வாக் கடலாக்கிக் குணப் பொருந்துமா மன்றகத் தாற்
நிலவனே, மறுவிடைப் பாகனே யடியவர்க் கெளியனென
வனாதரு காத்தருயனே. (௭௪)

ஆசிரியப்பா.

காரிகர் விழியார் கயமென் றும்
பரவையிற் றவிக்கும் பாவியே னைச்
சரவண பவனுந் தனையற் கொண்ட
இராமன முதலித் திருத்தி யாண்டா
யெவ்வகைத் தெய்வ மியமென் றிசைக்காய்
செவ்வலந் திவினார் பிறைதியக்
கண்ணனு தியர் கவின்கொடு நிலவி
யெண்ணரு மறங்க ளியக்கமை யுந்திறவிச்
சிறப்பொருள் வையுத்தி திருத்தியா விப்
பிறப்பின்மெய் வீட்டிற் பிறங்கச்செய் வாய்
செம்பொன்மால் வரையின் சிற்றம்ப லத்திற்
பைம்பொன்மா தருஞ்சிரும் பார்த்தா மைம்ம
வொருநட மாடிய மொய்ம்பா
திருநடம் புரியுஞ் சிவசிதம் பரனே. (௭௫)

நேரிசைவெண்பா.

சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்திசைபெருமான் செம்பொற்
பதம்பரவப் பெற்றபடியான் - மதம்பரமென்

சேமாக்குவாடாமலெல்லாம்பரமேயென்
றுமாண்படைக்கேமம்மா. (எஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அம்மானையாடல்விட்டென்பேதைகைவிலருதுமெசாண்டு
பொய்ம்மானைத்துவருந்தில்லைநாதர்முன்போமுனிவர்
கம்மாவிராதுமெவன்னாற்றினைத்தாவினார்தாருகதா
மைம்மால்வினைத்தாபின்றோஇன்றென்னைவம்பிதுவே.

சந்தவிருத்தம்.

தத்தத்தன தத்தன தத்தனனே.

வம்பத்தனைகட்டுமிருப்பிடமேர்
வஞ்சப்பொய்மதத்தனைப்பேயர்களா
லம்பத்தருமெய்க்கருண்மிக்குதவாய்
நன்றப்படியத்திசைமொய்ப்பிலையோ
கொம்பத்தியுரித்தபதத்திறைவா
குன்றத்தைவளைத்தபலத்திறைனே
தெம்பர்ச்செறுபுத்திரனைப்பெறுவாய்
செம்பொற்புறுசிற்சபையுத்தமனே. (எஅ)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

தமகுணச் சிதடரைச் சத்துவ குணத்தரிற் சேர்த்தரு
ளம்புவாருந், தமிழருமை யறியாத மூடர் கைகளைத்
தருமென வழுத்துவாருங்,—கமலமுக ளனைய வினை மட
வார்கள் ஆசையிற் காலங் கடத்துவாருங், கற்பனைச் சமய
முறை யிடைபடிந் தன்மைநெறி கழறிடுந் திறவோ
ரு,—மமலபர மானந்த முத்தியென் றில்லையென வறி
யாய மொழிகுவாரு, மடியேனை யிகழ்கின்ற விதமறிந்
தஞ்சிநீ மருள்புரிந் தில்லையயனே,—சமரச சுபாவ
முறு பெரியோர்களுக் கினிய சரணயுக ளத்திருவனே,
தங்கவம் பலமதனி லென்றுமின் றாரியபா தஞ்செயும் பர
மகுருவே. (எகூ)

ஆசிரியப்பா.

பராசரனென்னுமோர்பத்தன்றன்னாள்
வராமுலைச்சிறிய மங்கைதன்னை
வன்னமென்குரும்பை வளமுலைவருத்தி
யின்னருட்பொலிவா னிறைதருபருவத்
தங்கனையாக்கி யனைத்துடனவனிற்

பங்கமிக்குளதோர் புதல்வனைப்பெற்று
னை[illegible]கைமெய்ம்மொழியே யியாதானன்றிசையா
வ[illegible]துணைத்தெதனைமாதவத்திவருள்
வெ[illegible]தருட்டிறத்திற் செர்க்கைமிக்கதே
[illegible]தகண்பாரா யறிந்திறையடையா
[illegible]னாக்குயிலு கனியைபற்றில்லைப்
பொன்னம்பலத்திற் பொலிந்தபூரணனே. (அ0)

நேரிசைவெண்பா.

பூரணனைத் தில்லைநகர்ப் பொன்னம்பலத்திலுறுங்
காரண[illegible]னைக்கண்டுகளியாமல் - காரணமென்கொ
டென்ன[illegible]யார்க்கடிமையாயிருக்கின்றே
னென்ன[illegible]பயனெய்தப்பிறந்தேன். (அக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கெற்சிபெயற் கோரமிலென் றெண்ணிவல் லோர்
முல் வகிழந்தியுகை, னருகே வெனக்கன்று னிவாள்
வென்று பயிருகின்றேன், மருதேங்க வார்க்கும் விடையி
னமைபொடு வந்தருள்வாய், மருசெய்த கண்டத்தனே
யண்டர்கும் தில்லை நாயகனே. (அஉ)

சந்தவிருத்தம்.

தனன தத்தன தத்தன தன்னனெ.

அகமகிழ்தரபலவருசகருமயல்வே
னாடியர்த்தக்கனைவணக்கியுமறிவே
னிகமலந்தனிலுமின் திருவருளோ
டிலகவென்றுமிகமெர்க்கிடாதுளதே
குகனையன்றுதவுசெங்கனல்விழியாய்
குரவர்தம்புடையின்முக்கியிவனோ
திகளபந்தமறவென்றவகுயிரே
சிகரிவம்பலகடம்புரிபவனே. (அங)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

பவசா கரத்தைக் கடந்தனது பங்கயப் பாதநிழ
லடைகுவேனோ, பாருலகி லின்னமும் பலகோடி யோனி
யிற் பட்டுக் கலங்குவேனோ,— தவயோக மார்க்கத்தின்
வழிகொண்டு புறநெறிக டம்மையென் றங்குவேனோ, சற்
றமைந் சாதுகொன் றன்பவர்க ளோடிடச் சவ்வடிவ மாகு
வேனோ,—புவனேச ருங்கண்டு கண்களிக மாறுபல புன

னியஞ் செய்குவேனோ, ஜநலத் தின்னமும் பொருளி
ரங் தலைநின்ற புன்மைகொண் டுழலுவேனோ, — சனகாதி
சித்தர்க்கு மாதார மாகின்ற ஞானவா னந்தமயமே, கம்பு
மல ரும்பொழி தென்றலிட லம்பல நடம்பயில் பழம்
நிழலனே. (௮௭)

ஆசிரியப்பா.

இழமைமிக்குள்ளார் இறைமைதீர்த்துக்
குழலணிதிருத்தாட் கமலத்துறட்டப்
புகுந்தொருகணச்சீர் பொலியக்காட்டு
உருக்துவர்க்கனிவாய் நகையணிமடவார்
சைபந்தொடிச்செங்கைப் பசிகொளுந்தோறு
சித்தொளிமுகசார் இரம்பலகோடி
காணுறீஇபொருட்கு கலம்பலவாய்த்த
யானுருக்கொண்டு வயன்றுமம்பலத்தி
லியாவரெவ்வண்ண மிசைவுற்றேத்தினும்
பாவனைக்குத்தின் படிதிகழ்வுருவ
னொன்றமிழ்விறைத்தென் னிதயத்தவிர்ந்த
தொன்றலம்பலவா நுன்னருமாறே. (௮௮)

நேரிசைவெண்பா.

உள்ளங்கனத்திட்டுயிரோடுடல்களைந்த
வள்ளலருண்மாணிக்கவாசகன்போ — லெள்ளரிய
பேறுபெறுமுன்புலியூர்பெறநாடுவின்றே
னிறைபுனையம்பலத்தானே. (௮௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானேமட் டின்றிருத்தாள் சேர்ந்து வாழ்கையென்சம்மதமெ
ன்பானேதந்தீர்த்தருளாதிகத்தன்பர் கவியாவருமெல் [ன்
லானேயுந்தவிர்பெறவேண்டுமென்றம்வயந்தில்லைக்
கோனேயிவ்வாறுமுன்னுன்சிவபொய்தக்கொடுத்தனையே. ()

சந்தவிருத்தம்.

தனன தந்தன தந்தன தந்தன தனதான.

தினையர்பெண்மூர்முகவெளக்குஞ்சுற்றத்தினராலே
மனையடர்த்துயமைமெய்த்துஞ்செத்துத்தொலையாதே
புலைவினைத்துநிசெப்புங்கொற்றத்தினரோபோ
லுபயபங்கயபதந்தொன்றாட்புகுறுவேனோ

பனைவினிக்கமழவெற்பஞ்சச்செய்தருள்வோனே
பரு..தருமகட்கண்டச்சொற்பசர்வோனே
சிலைவ..ம்புரிமுறுக்குஞ்சத்தத்தடக்கிருஞ்
சிவ..தம்பரகர்த்துங்கச்சிற்சபையானே. (௮௮)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

..னேறு கைத்துமலை மகளோடு விண்ணில்வந் தவு
னர்..கு மருள்செய்வானை, பைந்துழாய்த் தங்கமொடு கதிர்
மதி.. மான்மழு மதிமிறை வுற்றவானைத், — தேவேறு
முதமிழ்க் கவியானைச யாற்புலவர் சிந்தைதொறு முலவு
வானை.., சிவகங்கை யதியமுன் சீரடு வேலுவனச் சிற்
ற.. புதவினை, — காலை வடிக்கமு திணைக்கெழுத்
தைத்..பு வசிமின்ற தென்னிதுலகிர், ஞானவா னந்த
முத்தென்றனு.. ..ருமே கலைமயந வென்றல்லவி, —
குனேது பொருசிறிது பொருநாளு முன்னுத வுயர்விரத
முற்றுயன்கசுன், டொப்பிய புலைச்சமய முற்றுருவி யா
திபு பொருங்கத வொழிந்திடவுமே. (௮௯)

ஆசிரியப்பா.

ஒழிவருங்கருணை யுடையசிவனை
யழிவருந்திருச்சிற் றம்பலத்தானைப்
போற்றலாகிய புகழ்புனைந்துய்க்கு
நாற்றலுள்ளோ யாவிதுமகில
காசினிரோடு கவிஞுமாறுணர்த்தோர்
பாவலரூற்றுப் பழிப்பார் தம்மைக்
கழுமாத்தேற்றிக் கவிமழைபொழிசீர்
விழுமியவிதன்றும் விளம்புவதே
வழுவாற்காதி யாயவரினைத்துக்
கழுமோகாசெலுங்க் கருவிமிட்டரித்துன்
டேப்பசிட்டெப்பார்க் கிரணகாமன்
மேப்பதம்புகுதல் விழைவார்கொல்லோ
வங்கனமுயல்வா ராம்பொதியடக்கு
மெய்மானைக்குவித் தியற்றிடுறு
மொன்றலின்னுடை ரம்பையாதியாக்
கான்றனாயினமிர் கான்றுக்கேனு
மவிறுங்கொடியா ராமெனக்கடவே
ன்வமுயன்றுந்து மன்றதிடைம
மொறுப்பினைான் விரும்புமாற்றல்
வீரமொன்றும் வியன்தவிடத்தாம்

திகழ்தரும்பெருமைச் சிந்தையான
னிகழ்வனயாவு மெய்தினனேனு
மென்னுயிர்க் குயிரெனவென்னனிப்
பின்னுளாரிடத்தும் பேசல்விடேனே. (௯௰)

நேரிசைவெண்பா.

பேசருஞ்சீர்த்தில்லைநகர்ப்பிஞ்ஞகனைப்பேணுமன்பர்
வாசலிலோர்கைப்பிரம்புவைத்துள்ளான்-பாசமொன்று
மில்லாரேனுய்வதில்லையில்லையிதுவேதமுனி
சொல்வாய்த்தோர்கொள்ளுந்துணிவு. (௯௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துணிந்திந்தி ராதிய ரத்தனைகாலந் தொழுதெழுந்து, பணிந்தும் பயன்பெற்ற தன்றேநஞ் சிற்றம்பலத்தி றைதா, னணிந்துய்ந்த நந்தியம் பெம்மா னொருசொல் லறைந்திடலுங், கனிந்தழ லூடொரு சேய்வந்து தோன்றிடக் கண்டனரே. (௯௨)

சந்தவிருத்தம்.

தந்த தானதன தாத்தனத் தானனா

கண்டபாவனையிருட்கழித்தேனுமோர்
கந்தனுவடிவுகாட்டியபாலெலா
முண்டதாரகமதாய்ச்சொலற்றேகமா
யுய்ந்துளோனெனிதுமாப்பளிக்காததே
வண்டர்மேனிசுடுநீற்றினைப்பூசுதா
லந்தணாளர்கலைபோட்டமுற்றேள்தேற்
கொண்டனோர்பகவர்போற்றுபொற்றனதார்
கொன்றைநீடுபுலியூர்த்தலத்தாடுமே. (௯௩)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

ஆடமர வப்பணி யணிந்தானை யிலையில்சிற் றம்பலத் தமர்கியோனை, யரியயன் றேட்ரிய வடிமுடிக் கடவுளை யாகிய சத்து வென்னப்,— பாடமைவ ருக்குமணி யாரூ ரன் மொழிகொண்டு பரவைமனை யிடைநடந்த, பண்ப னென் பவருக்கு மருள்புரியு மொருவனைப் பணியத்தொ டங்குவோமே,— வீடுபெறி தானலு மதைமட்டு நாடியவ மியமெலிந் துருகவேண்டா, மெஞ்ஞான மருவாத சித்தி மட்டடிச்சித்து வேறுடலு மெய்த வேண்டாம்,— கூடுமிரு வகையும் பெறக்கருதி யோகிற் குணமுண்டு காழிநகரிற்,

குலவுகவு ணியன்முதலி னோரறிவி லாரெனக் குளறுமவர் சிலருமுளரோ. (௯௪)

ஆசிரியப்பா.

சிலவகைச்சுருதி தேடியாய்ந்து
பலவகைக்கலைப் படுகுழிவீழ்வீர்
முத்தியினுயர்ந்த முதிர்பயனில்லைப்
பத்தியிற்பெரிய படர்நெறியாங்கே
சித்தியிவ்விரண்டின் சிறப்புஞ்சீர்த்த
வுத்தியுடையார்க் குணர்த்துமொன்பொருளா
நடுநிலைத்திந்த ஞாயமொன்றுங்
கெடுமதியுடையார் கேட்டுமறியா
ரன்னவர்சிறிது மடையாஞானந்
துன்னலின்மகிழ்ந்து சுடர்விழிப்பிறைப்பற்
கருநிறமறலி கைப்படுமவரோ
யொருமொழியறிந்த துணைக்கக்கேண்மோ
வாதவூர்முனி வயங்குதில்லை
நாதனைச்சேர்கை நலத்துயர்வீடா
மென்புபெண்ணாத விடங்கருண்ட
தன்பெழ்வாய்வழி தனையற்றருதல்
போலுமெய்ச்சித்தி புகல்வதற்கில்லை
காலுங்கனலுங் கலந்துறவார்க்குங்
கடற்பெரும்புனலிற் கன்மலைமிதந்துங்
கிடக்கொடுங்கோயிற் சீர்செயல்புரியும்
பத்தியில்லை யுகலிற்பரிந்தீண்
டத்திறற்குரிய நாயனால்வர்
பாடலைச்சந்தமும் பழிச்சிக்
கோடலியாவுங் கொளத்தகுமன்றே. (௯௫)

நேரிசைவெண்பா.

மன்றம்பிறங்குதில்லைமாநகரில்வாழ்சிவனைக்
குன்றஞ்சிலையாகக்கொண்டானைத் — துன்றருளா
லெழுமைக்கழலூன்றியொன்றெடுக்குமுத்தமனை
யெம்மைக்குநான்மறவேனே. (௯௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மறவேடனாகி வனத்தேகி யிந்திரன் மைந்தனையஞ், சுறவே தனைப்படுத் துந்தொழிற் செய்தென்னை யஞ்சவிட்டே, னறவேய்ந்த கூந்தற் சிவகாமியார்க்கு நதிக்குமுன்

மை, புறவேபொன் மன்றத்தி னெவ்வேறெயின் வினைந்
த்து முற்றதுவே. (௬௯)

சந்தவிருத்தம்.

தத்தனத் தன்ன தத்தன தத்தனு.

உம்பலத்தினோரிகர்த்த விழிமங்கைமா
ருட்கருத்தறிவுறிருகுருபண்பனு
மூற்பனுக்குனேவழுத்துநலம்வந்தகோ
தூம்புதச்செயலெனக்கருதுகின்றிலேன்
விற்பனைச்சதுர்குக்குயுணிமையத்துநாம்
வெற்றிபெற்றுயர் வுற்பெரிதிடைக்துனோ
னிற்பழிச்சுயைனெஞ்சிடுவியெங்கோவோ
வித்தனிற்றையிடத்திலுவெய்த்தையே. (௬௰)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

எக்கையெனீ றுஙோயானே முகலனுக் கதிர்தேவு லெ
டுத் துாவ குயரவேனு, மின்னயினவு வீரபொ டிலக்கவி
ச்குமொழிவ் இய்யாகு மல்லதுமையான்,—பக்கைதீர்
மெய்முனைத் துணியுநவு பாலுண்ட பவளவா யினேனுத
லாம், பழுதற்ற மெய்யருள் படைத்தோர்கள் சொல்வி
னும் பாருவ விகழ்த்திடாது,—சக்கையினி லயிமானி
பொருவ னில்லாமற் றனிப்பட்ட காயினுழலுந், தன்னை
யுடை யெனும னாருகாடிக்கடி கமிழ்க்கவிக வாற்செரு
ற்றுவேன்,—சிக்கையறி யாவொரு இருட்டில்லையா வுகின்
செயலென்னைக சாதமன்றோ, சித்தாரும் பொருதிரர் வக்தி
றைஞ் சியபீர்கொள் செம்பொனம்பலவாணனே. (௬௧)

ஆசிரியப்பா.

வானளுநிய வல்லவுனர்க்கும்
வேளவேறளித்த விமலூர்த்தியைப்
போற்றும்பெருமை புனிதாமுன்னு
னாற்றும்பொருவி லருத்தவுமன்பா
லடைந்தவாற்றினு மையமில்லை
யிடைக்குமாசெஞ்சத் தெளியினேற்கும்
பற்றகன்றவர்க்கே பலிப்பதாய
சிற்றம்பலத்துச் செல்வம்வந்துறுமே. (௬௨)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௬௨

சிவமயம்.

க - வது கோயிற்பத்து.

எண்சீர்விருத்தங்கள்.

அஞ்சலென்றுமால்விடையிசைதோன்றி
யமரர்தானவராதியெவர்க்கு
மிஞ்சவேண்டுகல்வரமுழுதளிப்பாய்
வெளித்துளிர்த்துணிபினிருமேனியனே
பஞ்சபாதகத்தொழின்மிகமுயன்று
பத்திரன்னெறிப்பகையெனத்திரியுங்
கொஞ்சநெஞ்சினர்தாமுமுற்றிறைஞ்சக்
கோயின்மான்மியங்குலவுறச்செய்யே. (க)

நிலவராப்புனல்லிக்கையாறியதோய்
செடியவார்சடைமேலவேறியனே
யலகில்வானவருருவமுங்கொள்வா
யம்பலத்தினின்றாடியவரசே
பலருமின்கிழுவாறியபோற்றும்
பண்டைபத்தைசெய்பான்மையராளர்
கொலைமொல்லாதெறுமதிருவேயுணர்க்க
கோயின்மான்மியங்குலவுறச்செய்யே. (உ)

மன்றைநல்விடமாக்கொடுத்தாய்
முதவேடனாமலர்க்கணுமெலித்தாய்
சன்னத்தேயமிழைவர்க்குமிக்கெளியாய்
ஞானபோகியர்நல்வரைப்புரந்தா
யன்றைவாழ்வுறுமதிலார்கூட
யனுருவாராயுமகற்றிடத்துணிந்தார்
கொன்றைவார்பொழிற்றில்லையெமுதலாங்
கோயின்மான்மியங்குலவுறச்செய்யே. (௩)

புறவாவணிகலனெனக்கொண்டாய்
புனிதநான்மறைப்பொருண்முடிவானாய்
பற்றலார்புரம்பொடிபடச்சிரித்தாய்
பால்வெண்ணீற்றணிப்பவளமேனியனே
சற்றருத்துமனைசையுடைப்பொல்லார்
திரண்டுசித்தனைசெய்திடத்துணிந்தார்
குற்றமில்லவர்பலருமொப்பியதான்
கோயின்மான்மியங்குலவுறச்செய்யே. (௪)

ஆடுமம்பலத்தழகியசிவனே
யமலதேசிகனாகியும்வருவாய்
பாடுகின்றவர்க்கெளியபண்ணவனே
பனைக்கைமால்கரியடச்செருத்துரித்தாய்
வேடுவத்திரளினுமிருபொல்லார்
வெறுத்துநாடொறுமிக்கிகழாமற்
கூடுமெய்யடியவர்வினையாட்டாற்
கோயின்மான்மியங்குலவுறச்செய்யே (௫)

தவளநீற்றணிதழைத்தசங்கரனே
தாளவாணைகைத்தையல்பங்குடையா
யவமெலாமறுத்தருளவல்லானே
யகிலலோகமுற்றமைத்தளித்தழிப்பாய்
கவலுநெஞ்சகத்தடியவர்பலரும்
களிப்பவேனையர்கண்டெண்ணெ[illegible]ால்கக்
குலவைத்துறும்பிறையறவுணது
கோயின்மான்மியங்குலவுறச்செய்யே (௬)

பொன்றும்வானவரொழும்பணிவானே
பூதர்சூழ்தரப்பொதுநடம்புரிவா
யின்றுநாளையென்றெண்ணுகிலார்க்
கினியவாறுமுற்றியற்றிடுமின்றவா
துன்றும்வாழ்வெதுவரினுமோருயிர்க்குந்
துயர்செய்யாப்பலதொழும்பருமகிழக்
கொன்றுதின்பவர்குலமுழுதறநின்
கோயின்மான்மியங்குலவுறச்செய்யே. (௭)

விசையன்மாதவஞ்செய்யுமவ்வனத்தில்
வேடனுமெனவின்னவரொடுபோய்த்
திசையும்வானமுமறியவில்லடியுந்
திரத்திலேற்றருட்செய்தபிரானே
வசைபொலாந்திரண்டனையபுன்னெறியோர்
வம்பெனுமிகமறுத்தனராந்தோ
குசைநிலாவுமைகப்பனவர்சூழ்தருநின்
கோயின்மான்மியங்குலவுறச்செய்யே. (௮)

செந்தகைப்புகர்ப்பொறிமுகத்தினனைத்
திருக்கைவேலுடைச்செல்வனைப்பயந்தாய்
கந்தநாண்மலர்க்குழலுமைபாகா
தவிலைமால்வணக்கண்ணுதற்பரனே

யந்தரத்திறைமுடிவிழத்தாக்கி
யலைம்கோதியடக்கிவெற்படித்த
குந்தவேல்வழுதியையனையவனுங்
கோயின்மான்மியங்குலவுறச்செய்யே. (௯)

ஆறுலாவியசடைமுடியானே
யமணர்காலனொடாகியநால்வர்
பேறுமாயவிர்பெருந்தகைச்சிவனே
பிறவியாதியபிணிமுழுதொழிப்பாய்
தேறுநாவலர்க்குயிரனையாளாத்
திகழ்ந்தவாரணமிகச்சிர்த்ததென்றன்பாற்
கூறுகின்றமன்றுறியபலவாங்
கோயின்மான்மியங்குலவுறச்செய்யே. (௰)

முற்றிற்று.
ஆக கவி - ௱௰௧.

சிவமயம்.

௨-வது. திருநீற்றுப்பத்து.

கொச்சகக்கலிப்பாக்கள்.

பங்கயத்துநான்முகவன்பகராதநெறியாள
ரிங்களின்மகிழ்வெய்தியிருக்கும்விதஞ்சகிக்கிலேல
[illegible]ங்கணிலமகளேங்கவவன்கனவன்றுயில்கின்றான்
செங்கனகச்சபையாய்நின்றிருநீற்றைத்தருவாயே. (௧)

வல்லிநிகர்முலையார்தம்மயற்கோட்டிமுதலாய
தொல்லைவினைப்பிணிசூழத்துடிதுடித்துச்சுழல்கின்றேன்
குல்லைமலர்க்குகனேபோற்குவலயத்துங்களிகூர்வான்
றில்லைநகர்ப்பெருமானின்றிருநீற்றைத்தருவாயே. (௨)

தற்சமயத்திவ்வுலகிற்சமணரைநல்லவராக்கிப்
புற்சருகுண்பவற்றினையும்புசிப்பவருக்கிகலானேன்
மற்சரபவடிவெய்திவெய்மாவினுடல்கீன்று
சிற்சபையினடிப்பாய்நின்றிருநீற்றைத்தருவாயே. (௩)

நீர்[illegible]கழிப்பூதலத்துநிறையுலம்பல்செய்தென்
பேர்திகழக்கதிசேரும்பெருமைநினைத்தயர்கின்றே
னார்திகழ்செஞ்சடையாடவரவாடநடமாடுஞ்
சீர்திகழ்மன்றுடையாய்நின்றிருநீற்றைத்தருவாயே. (௪)

புத்தமுதவாரியெனப்புகழ்பாடிப்பெரிதுய்ந்த
வுத்தமரிற்றமியேனையொருவனெனவிழைகின்றேன்
பத்தரொடுமுத்தர்களும்பரவியவம்பலத்தாடோர்
சித்தனெனநின்றாய்நின்றிருநீற்றைத்தருவாயே. (ரு)

பாகாசத்தமிழெய்திப்பவித்தொன்றுமருவாதாற்
சோகமிகத்துயர்ப்பட்டுத்தொல்லுலகிற்றிரிகின்றேன்
மாகககரினர்தாழும்வழுத்துதவியமன்றிற்
சீகரநீர்ச்சடையாய்நின்றிருநீற்றைத்தருவாயே. (சு)

வன்முகத்துக்கயவர்க்கோர்மறலியாய்மற்றையருக்
கின்முகத்துத்தாய்போன்றிங்கிலங்குநலம்விழைகின்றேன்
பன்முகந்துப்பணிபுண்டிபகம்பொனெடுஞ்சபையூடு
தென்முகமாநின்றாய்நின்றிருநீற்றைத்தருவாயே. (எ)

கதம்படுநெஞ்சினர்தம்மைக்கனவிடிலுங்கனிப்பெய்தி
யிதம்பகருமவர்வேட்கையானையுநற்செய்திடல்வேட்டே
மதம்பலவுங்கொழுகின்றாய்மகடுதிசேவடியுண்டாய் [ன்
சிதம்பரத்திற்றிகழ்வாய்நின்றிருநீற்றைத்தருவாயே. (அ)

அன்புநலஞ்சிறிதேனுமடைந்திலேனுயிருநின் [ன்
றன்புதல்வர்பெரும்புகழ்ச்சீர்தனைவிழைந்திங்கயர்கின்றே
பொன்புனையுந்திருமேனிப்புனற்சடிலப்புங்கவனே
தென்புலியூர்ச்சிவனேநின்றிருநீற்றைத்தருவாயே. (கூ)

அருச்சித்தன் றனக்காரு மரியபணி புரிகில்லேன், குருச்சித்தர் தமக்காய குணம்பலவோ டுறல்கின்றேன், மருச்செச்சை வனம்போல்வாய் வண்டமிழ்நால் வரும்போற்றுந், திருச்சிற்றம் பலத்தாய்நின் றிருநீற்றைத் தருவாயே. (ய)

முற்றிற்று.

ஆக கவி. ([illegible])

சிவமயம்.

கூ-வது. கண்டிகைப்பத்து.

எழுசீர் விருத்தங்கள்.

அனகமுறுந்தவமேயுயர்வென்னவறிந்துமுயன்றுறுகிட
பனகவணைத்திருமால்விழிசூடியபாதம்விரும்புகவோ
சனகன்முதற்சிலருக்குயர்வாழ்வருள்சற்குருதேசிகனுங்
கனகசபைச்சிவன்விழிமணியாகியகண்டிகையெனிதன்றே

சஞ்சலமுற்று மொழிந்துல கும்புகழ் தன்மை மிகப் பெற்றுய், பஞ்சவிதப்பொறி யின்றியதாய பதம்பெற நா டுகவோ, யஞ்சனமுண்ட விழிச்சியொ டம்பல மானநி லா டியுமோர், கஞ்சனடுத்த கொய்தவர் கண்டரு கண்டி கையெனிதன்றே. (உ)

தாமதராசதமாவனவுந்திகழ்சத்துவமயமாகப்
பூமன்விதித்தபொறிக்கயராதுபொதுத்தலமேமுயல்வீர்
சேமகரந்தருதில்லையிலாடினர்செந்திருமனநோவக் [றே.
காமனையட்டவர்கண்ணினிடைநின்றுதிர்கண்டிகையெனிதன்

பங்கய மங்கைய ரிச்சையு மின்றிய பண்பு பொருந் தினராய்ச், செங்கையி லன்ன மிரந்து மயின்று திகழ்ந்த திறந்துற வீர், சங்கரு மில் சிர்பெறு மம்பல வாணர் சடைத்தலை யிற்றனை சால், கங்கையை வைத்தவர் கண்கொடு மூன்றரு கண்டிகை யெனிதன்றே. (ச)

நாரணனன்முகனுமியரும்புகழ்நன்மைபொருந்தியனே
சீரணையின்றியவிடுபுகும்படிசிந்தைசெய்கின்றவரோ
பூரணமாகியவம்பலவாணர்புலைத்தனையோருணராக்
காரணதேசிகர்கண்ணருளாவருகண்டிகையெனிதன்றே.

பதிமுதலாகியமுப்பொருளுண்மைபதித்தமனத்தினரா
யதிர்தொனியார்கழலாருடன்றிகழம்பலமேவிழைவீர்
[illegible]திமகமோதியசென்னிகளைந்தவிரற்றிறல்வேதியனார்
கதிர்மதிதீவருகண்களினலருள்கண்டிகையெனிதன்றே. ()

நாதமுடிப்புண ரியோகியெர் பூணமு ணுணிடவா கியசீர், வேதவியாதன் முதற்பெரி யோர்பலர் விள்ளுதல் கள்ளமதோ, பாதமெடுத்து நடித்தமயேசர் பகங்கொடி யங்குடையார், காதணி சங்கினர் கண்மலரால்வரு கண்டி கை யெனிதன்றே. (எ)

வேளணிநீடிய வில்விசை யன்றன் விருப்ப மடைந்தி கலோர், மானவதைத்திட லாகியகோடி வகைக்கதை புந் தராவர், வாளரியட்டுரி கொண்டவர் தில்லையி லெங்கொரு நி லாவுசெயும், கான மிடற்றினர் கண்மணி யாகிய கண்டி கை யெனிதன்றே. (அ)

அந்தரநர்புகழ் தில்லையில் வாழ்வுறு மந்தண ரோமு தலாந், செந்தனை மெய்யடி யார்புகழ்மன்னிய சிந்தை

படைத்தவரோ, தந்தமுகக்கரி யானனை யீந்தரு சங்கரர் கண்பெறும்வேற், கந்தனை யேயிக ராகிவிளங்கிய கண்டிகையெளிதன்றே. (௯)

கவியணி கைப்பெரு மான்விழி யன்றரு ளைல்லருளின்றுளியூரப், புவியினில்வந்தவி ரக்க மணிப்புகழ் போதனுமன்கதியா, னவிதவி லாநல மெய்தியதில்லைமு ளுகவிளைழந்து தமிழ்க், கவிபகர் நால்வர் முதற்பெரி யோர்புனை கண்டிகை யெளிதன்றே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௩௰.

சிவமயம்.

௪-வது. பஞ்சாட்சரப்பத்து.

கலிவிருத்தங்கள்.

கழகமுளார்மகிழ்கனிசொற்றமிழும்
பழமறைநூல்பகர்பதமுந்தருமே
மழவிடையார்வெளிமன்றிற்களிகூ
ரழகியநாயகரஞ்சக்கரமே. (௧)

ஈறுதவிர்ந்துயரின்பக்கடலின்
பேறுவிரும்பிய பெரியோருயிரே
மாறுபடாதருண்மன்றத்தினர்கீ
ராறுபுனைந்தவரஞ்சக்கரமே. (௨)

சத்தமெனத்திகழ்தருநால்வகையு
நித்தமமாமெனவொளிர்கின்றதுவே
சித்தர்பிரானுயர்தில்லைக்கிறையா
மத்தனருட்பொலியஞ்சக்கரமே. (௩)

சித்திமிகக்கொடுதேவர்க்கரிதா
முத்தியுமெய்தியமுனிவோர்த்துணையே
சத்திமுனைத்தசபைதனிலாடினரா
யத்தியுரித்தவரஞ்சக்கரமே. (௪)

பாலகன்மேல்வருபகடூர்நமனைக்
கோலமிடக்கடிதுயிருண்டதுவே
சீலமிகப்பெறுதில்லைச்சிவனு
மாலமிழற்பரனஞ்சக்கரமே. (௫)

பங்கயன்மாலொடுபலவானவருந்
தங்கண்மனத்திடைதனிநாடுவதே
செங்கனகச்சபைதிகழ்தில்லையில்வா
ழுங்கணநாடியவஞ்சக்கரமே. (௬)

மந்திரமென்றுளவன்கயானையுமுன்
றந்திடலாகியதாயைக்கருதிச்
செந்திருவைகியதில்லைப்பதிவா
ழுந்திகிறத்தினனஞ்சக்கரமே. (௭)

விசையன்வடிக்கணைமேவுபெறுமா
றிசைவுறுவெஞ்சகவிக்கலவியதே
திசைமுழுதும்புகழ்தில்லைப்பதியு
டசைவறவாடினனஞ்சக்கரமே. (௮)

மதியணியானையும்வடிவேலவனும்
விதியுறுசேயெனமிளிரச்செயலே
கதிர்மழுவார்மகிழ்கனகச்சபையு
டதிவிளையாடல்செயஞ்சக்கரமே. (௯)

இருவகைநால்வருமெண்ணிக்கதிசே
ரொருபொருளியாதென்வுன்னித்துணர்வீர்
பொருவருசீர்திகழ்பொன்னம்பலமூ
டுருவுருவானவனஞ்சக்கரமே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி (௪௰).

சிவமயம்.

௫-வது. கல்லாடைப்பத்து.

கலிவிருத்தங்கள்.

மிக்கவெறியர்விளங்குந்தில்லையின்
முக்கணுதனைமுன்னிமூவகைப்
பொக்கமற்றவர்புனையத்தக்கது
செக்கர்வானென்றிகழ்கல்லாடையே. (௧)

சியமொன்றைமுன்செகுத்துத்தில்லையின்
மேயமூர்த்தியைவிரும்புமெய்யுளீர்
மாயவாதனைமறக்குமாண்பரு
ளேதீற்றினற்றுணைகல்லாடையே. (௨)

திக்கடங்கலுந்திருக்கையாகிடத்
தக்கவாடல்பொற்சபையிற்செய்குவான்
புக்கநெஞ்சுடைப்புனிதர்பூவெனுவ
மக்கமாளிகைக்கணிகல்லாடையே. (௩)

கொடிவின்னுரிணிற்குலவுந்தில்லையிற்
படிகமால்வரையனையபாங்கினின்
றிடியெனுமுயவிரங்கவாடுவா
னடியவர்க்கினியதுகல்லாடையே. (௪)

புன்புலான்மிகப்புசிக்கும்பூரியர்
முன்புமேற்குமென்மூடநெஞ்சினும்
வன்புராரிமன்றதனைவெள்வவா
ரன்புகாட்டுவதவிர்கல்லாடையே. (௫)

அத்தனைமெம்பலத்தின்பராய்
நித்தமெய்யருனெறியிற்கூடிநின்
றத்தொத்தவமுயலுமேனைய்ந்
சித்தர்கொள்வதுதிருக்கல்லாடையே. (௬)

பிறந்துசாந்துயர்திரப்பின்ருகன்
கறந்தபாலுருக்கருதிக்காசினி
துறந்துமன்றினைத்துதிசெய்வார்களுட்
சிறந்துளார்கொளல்செழுங்கல்லாடையே. (௭)

விசையன்முனன்றொருவேட்டுவம்புக
ழிசைவுறத்தில்லையிணிதுற்றுவான்
மிசைநினைப்புள்ளவர்விருப்பமேயது
திசைமுழுமையுந்துதிசெயுங்கல்லாடையே. (௮)

எங்கணுமெங்நெறியினருமொப்பிடும்
புங்கமேவியபொதுப்பொருளைநாடிடு
லிங்கரன்குகன்றொழுமமலனம்பலச்
சங்கரனெனத்திகழ்தருங்கல்லாடையே. (௯)

வாதவூர்முனிமுதல்வருக்குநால்வரும்
போதவுரம்பியபுனிதத்தில்லையூர்
நாதன்மெய்யன்பிடைநணையுகண்பருக்
காதரமாகுவதருட்கல்லாடையே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி ௩௩௩.

சிவமயம்.

௬ - வது. கோளறுபத்து.

அறுசீர்விருத்தங்கள்.

அளிமுரல்குழலார்மோகமாதியபிழையுற்றாலுந்
தெளிதமிழலங்கனின்பொற்றிருவடிக்கணிமேலேறு
வெள்ளிமுதற்றுதமைத்தம்வேறுபல்பொருளுமாறுய்
குளிர்பொழிற்றில்லையானேகோளறுத்தெனையாள்வாயே,

கீழுடன்முழுதும்பூசிநிலவுகண்டிகையும்பூண்டு
தேறுமெய்யடியார்போலத்திகழுநான்றியங்கல்லாமோ
வாறுமுஞ்சடிலத்தானேயம்பலத்தமரரேறே
கூறுநற்கிரகம்பற்பல்கோளறுத்தெனையாள்வாயே. (௨)

வஞ்சகமனத்துப்பொல்லார்வாயில்கடோறுமேகிச்
சஞ்சலமிருத்துவாடுந்தமியனேற்கிரங்கொண்ணுதோ.
மஞ்சடர்பொழில்சூழ்தில்லைவாழ்க்கிறைவாநாகைக்
குஞ்சரத்துரிவைபோர்த்தாய்கோளறுத்தெனையாள்வாயே

நன்றையேகருதிவாழுநாவலர்நவின்றபாட
லொன்றையுஞ்சிறிதும்பாருடன்மிகவுழன்றேனந்தோ
மன்றையேயிடமாக்கொண்டுமாதரிமகிழவாடுங்
கொன்றையஞ்சடைப்பிரானேகோளறுத்தெனையாள்வா [யே.

நன்றலுத்துலகிற்னோர்தங்கைப்பொருள்விழுந்திடாளு
முன்றனைவழுத்தும்பேறுமொருசிறிதுண்டாம்தேலேனு
பொன்றயங்கியசீர்மன்றிற்புனிதநாடகஞ்செய்வானே
குன்றவில்லுடையகுப்பர்கோளறுத்தெனையாள்வாயே. ()

தாயினுமினியாயென்னுந்தமிழ்வலர்பகரக்கேட்டு
நாயினுங்கடையனுனாளினுந்துழன்றேனந்தோ
வேயினைத்தோளிகண்டுவியப்புறவிளங்குந்தில்லைக்
கோயின்மன்றுடுவானேகோளறுத்தெனையாள்வாயே. (௮)

இக்கினுமினிய வாரு மிலங்கொளி மணிநேர் பாடன், மிக்கியன்றுள்ள யான்சொல் வன்சொலே யெவறுப்பாய் கொல்லோ, திக்கெலாம் பரவுந் தில்லைத் திருவம்பதிலின் றானே, கொக்கின்வெந் நிறகும் பூண்டாய் கோளறுத் தெனையாள் வாயே. (எ)

பலபகைநகியுமாறுபணிதருபார்த்தன்றன்பாற்
கலகவேடுவனிற்சென்றுய்கனகமன்றுடல்செய்வா

யலரியேமுதலதாகியமுனிறக்தரவீறென்னுங்
குலவெக்கிரகவாதைக்கோளறுத்தெனையாள்வாயே. (௮)

குஞ்சரமுகனைவெற்கைக்குமரனைப்பயந்துவானோர்
தஞ்சளந்தவிர்த்துச்செம்பொற்சவையினின்றுவானே
நஞ்சயின்றிறவாதானைநானிலமுழுதும்வாழ்வான்
கொஞ்சமுமிடைவிடாமற்கோளறுத்தெனையாள்வாயே. ()

நால்வர்முன்பெறும்பேறென்னைநான்மனம்வருந்துமாறு
மேல்வரும்பலருமென்னைவியப்பதாவிழைந்தேன்கண்டாய்
செல்வனார்கழனித்தில்லைத்திருச்சிற்றம்பலத்துள்ளானே
கோல்வினைக்கவுரிபாகாகோளறுத்தெனையாள்வாயே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி ௬௪.

சிவமயம்.

எ-வது ஐயமறுத்தபத்து.

எண்சீர்த்தாழிசைகள்.

பூரண னென்றுனை நன்குண ராதார் புல்லிய சிந்தை புகன்றிட வீணே, காரண மொன்று மறிந்தில னென்னைக் கண்கலுழ்ந் தின்றது கண்டிலை கொல்லோ, நாரண னன்முக னாதிய விண்ணோர் நன்னரிய புண்ணிய ஞான வினோதா, வாரண வுஞ்சடை யம்பல வாணா வையய மறுத்தெ னகத்தவிர் வாயே. (௧)

மிஞ்சு மிடிக்கண வான்மனம் வாடி வீடுதொ றேகியெ லிந்தது போதும், கொஞ்சு தமிழ்க்கவி சொற்றரு வாடற் கொள்கை யுளாரொடு கூடல் விழைந்தே, னஞ்சுமிழ் கட்செவி மாலிகையானே நன்பொது தில்லை நடம்பயில் வானே, யஞ்சு முகத்தொரு மெய்ப்பொரு ளானாய் வையய மறுத்தெ னகத்தவிர் வாயே. (௨)

பாகுறழ் சொல்லியர் தம்மயல் மீறிப் பற்பல வாறுப டுந்துயர் கண்டாய், யோகுடை யாரொடு கூடி முயன்றிட் டென்னருள் வாரிதி யூடமி ழேனோ, வாகுவின் மாலயி னத்தலை யிட்டாய் மன்றிடை யம்பர மங்க நடித்தா, யாகுல முற்ற மதிக்கருள் வானே வையய மறுத்தெ னகத்தவிர் வாயே. (௩)

தெம்பொடு பல்லுயிர் கட்கொலை செய்வார் சிந்தை கொதிப்பது செய்கென வுன்னே, னம்பொரு ளைப்பணி தொண்டர்க ளூடே நான்மகி ழுந்தரு நாளது மில்லேன், கொம்பொளிர் வேழ முரித்த பிரானே கோமள மங்கை குலாவிடு பாகா, வம்பொ னெடுஞ்சபை யிற்குடி கொண்டா வையய மறுத்தெ னகத்தவிர் வாயே. (௪)

பத்தியி லாதவர் பற்பலர் கூடிப் பாருல கூடு பழிப்பது கண்டென், சித்திய மெய்த்து மவாவுடை வேனைத் தீவினை வந்து தியக்கிடு வாயோ, சத்தி குலாவிய பாகமு ளானே தங்க நெடுஞ்சபை தன்னி னடித்தா, யத்தியை மாலிகை யென்ன வணிந்தா வையய மறுத்தெ னகத்தவிர் வாயே. (௫)

வேலது போலும் விழிச்சிய ராசை மேலிட நொந்து மிகத்தளர் வேனைக், கல்லுயிர் [illegible] ஞ்சுட [illegible] மோ கற்பனை தீர்தரு காலமு முண் [illegible] ரு மம்பல வாணா வல்லியொ டொன்றா வணைத்துரி கொண்டா, யாலநிழற்குரு தேசிக னானா வையய மறுத்தெ னகத்தவிர் வாயே. (௬)

புற்புத மன்ன முலைச்சியர் தம்பொய்ப் போகம் விழைந்து புலர்ந்திட லற்றின், சொற்பது மன்னவர் தம்மொடு கூடித் தொண்டு புரிந்து சுகம்பெற லேனோ, கற்புத வத்தகு முக்கணு னானே கங்கையி ருந்தக வின்சடை யானே, யற்புத மீடிய சிற்சபை வாழ்வே வையய மறுத்தெ னகத்தவிர் வாயே. (௭)

பல்விறல் வீரர் தமக்கெம னாகும் பார நெடுங்கை படைத்தவ னூடோர், வில்விசை யன்ற வடிக்கு வருட்டேர் மேவிய வாளி விரைந்திடல் மெய்யோ, சொல்லினை யாளர் மனைத்தமை யாதாய் கோதறு மன்றவிர் கோயிலு ளானே, யல்லிசெ ழுங்குழ லம்பிகை பாகா வையய மறுத்தெ னகத்தவிர் வாயே. (௮)

தேனை நிகர்த்த மொழிச்சியர் மோகச் சிந்தை மலிந்து தியங்குவ தோடிங், கேனைய மாதவ யோகியர் தம்பேய் பொய்ந்தனு காடி யினைத்துக னாங்கோ, மானை யிடக்கையில் வைத்த பிரானே மன்றிடை மேனை மகட்கெதிர் நின்

று, யானை முகத்தனை வேளொடு பெற்று ளையய மறுத்தெ னகத்தவிர் வாயே. (கூ)

காழி நகர்ப்புல வோன்முத லரசுக் காசினி சொல்லிய காரணர் நால்வர், வாழிய மெய்த்துதி கொண்டதினை யென் வாய் வண்டமிழ் கொள்ள வராவித மியாதோ, வீழி யிதழ்க்கவு மாரி மறுளா வெள்விடை யாயகல் வின்னணி வடித்தா, யாழி விடத்தையு முண்டருள் வானே ளையய மறுத்தெ னகத்தவிர் வாயே. (ய)

முற்றிற்று.

ஆக கவி ருஎய

சிவமயம்.

அ - வது. பொருள்வா தனைதீர்த்தபத்து.

[illegible]

எல்லா நலமுந் தருவாயே பிரங்கா மதித்தார்க் கிரங் காளே, நல்லார் பரவுந் திருத்தில்லை நகர் நாயகனே நனை விடைமேல், வல்லார் முலையா ளொடுகீயே வாினு மதித் து வணங்கறியாப், பொல்லா வுலகோர்க் குயிர் போலும் பொருள்வா தனைதீர்த் தருள்வாயே. (க)

செய்யிற் றுவைத்த மழுவேந்தி நெடுமால் விடையின் மிசையேறி, மெய்யிற் றினைப்பா ரெதிர் செல்வாய் வெளி மன் றகத்தின் மிளிர்வானே, மையிற் கரிய விழிப்பருவ மகளிர் மயலே முதலாய, பொய்யிற் பெரியார் மனங்கவ ரும் பொருள்வா தனைதீர்த் தருள்வாயே. (உ)

நாகா பரணம் புனைவானே நறும்பூங் கங்கைத் தொ டையானே, வாகார் தில்லைக் கழகியபொன் மன்றினடிக்கு மாமணியே, மோகாந் தாங்கத் தினையெனப்பன் முனி வோரிகழ முறைதவறிப், போகா நிடத்தும் போக்கிடும் பொருள்வா தனைதீர்த் தருள்வாயே. (௩)

ஒன்றாய்ப் பலவாய் நிறைந்தோனே யுலக முழுது மொருங்கு தொழு, நன்றார் தில்லைக் கனகசபை நடநாயக னே நாமகன்போன், மின்றாழ் மருங்குத் திருமகளும் விரும்பா மையினுன் மெலிவுற்றேன், பொன்றாப் புலமைப் புகழ்க் கெலாம் பொருள்வா தனைதீர்த் தருள்வாயே. (ச)

எந்தங் களையா துலகோர்மிக் கென்னை யிகழும் படி செய்தாய், நீதங் கருதா யெனத் துணிந்து நினைக்கச் சிறிது நினைவில்லேன், சிதம் பொலியுந் திருத்தில்லைச் சிவனே விடையிற் றிரிவானே, போதன் றலையோட் டேந்துவாய் பொருள்வா தனைதீர்த் தருள்வாயே. (ரு)

கப்பே யொருபாற் காமமெனுங் கரும்பே யொருபாற் கவர்ந்திழுக்கச், சலித்தே கிடக்குந் தமியேனுந் தவப்பே றடைய விழைகின்றே, னலிப்பான் மையனு பான் பெண்ணு யமல வெளியா மம்பலத்திற், புலித்தோ லுடுத்து நடிப்பாயெம் பொருள்வா தனைதீர்த் தருள் வாயே. (சா)

ஆதவனுந்திங் களுங்கனலு மமல விழியா மருள் வடிவக், காத லடையு மனையுலகோர் கண்டு நகைக்க விடலாமோ, நாத முழுங்குங் கனகசபை நடநா யகனே நமன் வெருவும், பூத கணத்தோர் தலைவாவிப் பொருள் வா தனைதீர்த் தருள்வாயே. (எ)

அங்கி யளித்த திலைபொன்று லடுத்தான் றனையாண் டதுமெய்யே, யிங்கி வணாம்போற் றிசைக்குமெனக் கி ரங்கா திருக்கத் தருங்கொல்லோ, பங்கி லொருபெண் ணுடையா னேபசும்பொற் சபையிற் பரமேட்டி, பொங்கி வழிபே ரருளானே பொருள்வா தனைதீர்த் தருள்வாயே.

அத்தி முகனுங் குகவேளு மனையார் பலர்நின் னருட் கெனமெய்ப், பத்தி கொடுபோற் றிசைக்குமெனைப் பல வா துழலப் பார்த்தனையே, சித்தி நலியுங் கனகசபைச் சிவனே யுலகோர் தெரிவரிய, புத்தி யளிக்குங் கடைக் கண்ணாற் பொருள்வா தனைதீர்த் தருள்வாயே. (கூ)

மாலும் பெறுதற் கரியபுகழ் மருவு மொருநால் வரை மதித்தா, வேலுந் தருவா யெனநினைவேன் வினை யிறக்க விட்டுவிடேல், லாலுங் கனகத் திருமன்று மமருந் தலமா மருட்குரவா, போலுந் துணையொன் றறியானே பொருள் வா தனைதீர்த் தருள்வாயே. (ய)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ருஅய.

சிவமயம்.

கூ - வது காமவாரிகடந்தபத்து.

கட்டளைக்கலிப்பாக்கள்.

அனகவானவரும்பலதேவரு
மம்பலத்தினுறுதினங்கைதொழப்
பனகபூடணமாடிடவாகிவாய்
பத்தரின்னைப்படியருட்பவரபனே
தினகரன்மனைச்சிறியர்கொரமுஞ்
சித்தகன்கரிமைப்புகழ்கிருஞ்சேர்
கனகமேனிமடந்தையர்கண்டருங்
காமவாரிகடந்திடச்செய்திடே. (க)

மேருமால்வரைவில்லெனக்கொண்டுபோய்
விண்ணில்வாழ்பவர்வெட்குறத்தெதிர்
போருளார்புரஞ்சுட்டவனேதிருப்
பொற்சபைக்குட்பொலிந்தபுராணனே
வாருமுத்துவடங்களுங்கொண்டதாம்
வள்ளைதேர்குழைவாணமென்னவிடக்
கார்குலாங்குழற்கன்னியர்தந்தபொய்க்
காமவாரிகடந்திடச்செய்திடே. (உ)

புள்ளொலும்புகலிக்கையுமாத்தியும்
பூத்தவிச்சடைப்புண்ணியனேயருள்
வள்ளலென்றுமெம்மன்றினடித்தனாய்
மால்விடைப்பரிவானிலுகைப்பவா
பள்ளவாரிபுராதனையான்விடம்
பானமுன்பட்டபரமவியென்
கள்ளநெஞ்சமிலைத்துத்தரும்பிய
காமவாரிகடந்திடச்செய்திடே. (ங)

பன்னகத்துருமாதவனும்புவிப்
பாதகாதனும்பார்த்திடத்தில்லையிற்
பொன்னதாற்செயுமன்றிடத்தாடிய
பொற்புமேயபுராதனத்தெய்வமே
யன்னவாகனத்தன்றனையாருங்கை
வாங்குபூவுமடுக்கடிக்கானிடம்

கன்னல்வித்கைச்சமர்த்திறத்தால்வருங்
காமவாரிகடந்திடச்செய்திடே. (ச)

அஞ்சனக்கரியொன்றுரித்துப்புனைந்
தம்பலத்திலணிநடமாடுவாய்
நஞ்சயின்றுயிர்முற்றுமளித்தனாய்
காதுமைக்குகழுந்தம்முவெளியிறும்
வஞ்சமங்கையர்குழ்தரத்தென்றன்மேல்
வந்துபோர்பொருமன்மதப்பாவிகைக்
கஞ்சமாதியவைங்கணைதந்தருங்
காமவாரிகடந்திடச்செய்திடே. (ரு)

வெற்புவில்லிடத்தொட்டவன்றன்னையும்
வேணபேறுவினாக்குழித்தாண்டநீ
பொற்புநீறுடன்முற்றவிக்கன்பர்போற்
போற்றுமென்னைப்புறம்பெனத்தள்ளிடே
லற்புதத்திருத்தில்லைமன்றுவொ
யையகோவினியாற்றுகிலேனருட்
கற்புமங்கையர்தம்மையுநாடும்வெங்
காமவாரிகடந்திடச்செய்திடே. (சா)

இராங்கைகண்டுகுலைவுறுநெஞ்சகக்
கோறைமேயனுங்குறைவின்மெய்யன்பர்போற்
சங்கையின்றியபேறளித்தாவெனத்
தண்டமிழ்க்கவிசாற்றிடற்கொல்கிலே
னங்கைமான்மழுவேந்தியமெய்யனே
யம்பலத்தினின்றாடியவையனே
கங்கைசூடியகண்ணுதற்றெய்வமே
காமவாரிகடந்திடச்செய்திடே. (எ)

தெவ்வர்வேரறச்செய்வதுநாடினன்
செங்கைவில்லடிசென்னியிற்கொள்ளவே
தெளவியாதிமறைத்தொருவேடனு
நம்பனேதில்லைநற்சபைநாதனே
செவ்வையாமெழிற்கொண்டெதிர்மங்கைமார்
இன்னெனுமென்னச்சிறியர்செப்புமுன்
கௌவும்வாயினராயினும்வௌவுமென்
காமவாரிகடந்திடச்செய்திடே. (அ)

குகனைவேழமுகத்தனைத்தந்துவின்
கொண்டதேவர்குறைதவிர்த்தாண்டகி
யகனிலத்தினர்துன்பறநாடிலா
யம்பலத்திலவிர்தருமன்னன்மேல
யிகல்வலார்தமைமெய்ஞ்ஞானிமிக்கெய்ப்புறு
மிந்தாரளிறுமிங்குளமாதரும்
ககனமங்கையருங்கருத்துள்வருங்
காமவாரிகடந்திடச்செய்திடே. (௯)

புதியமங்கையைத்தொட்டுமனைந்திமோர்
போதுமின்பம்புசித்திலனுதிபாம்
பதிகாவலர்நால்வருநன்னிய
பைம்பொன்மன்றிற்பரம்பொருளேயொரு
விதியினுக்கொட்டிதமின்மாதரார்
மீதும்வேட்கையிகக்கொளுநம்வினைனென்
கதியினுக்கொருசத்துருவாகிய
காமவாரிகடந்திடச்செய்திடே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௬௩௪.

சிவமயம்.

௰ - வது மண்மயல்களைந்தபத்து.

அறுசீர்விருத்தங்கள்.

ஆரியமுடிவெமாகியாகமப்பயனுந்தாகிச்
சீரியர்பரவுந்தில்லைத்திருச்சிற்றம்பலத்துற்றோனை
காரியமனைத்துமாகக்காரணமாகியேழு
வாரிதியுடுத்துக்கொண்டமண்மயல்களைந்தாள்வாயே. (௧)

பொன்னுதாற்சமைந்ததில்லைப்பொதுவினிற்புலர்ச்சியின்
நன்னயப்பரதக்கூத்துன்னட்டநூற்செயவல்லானே [றி
பன்னகமென்னச்சீறும்பகழிபொய்முகிலேபோலு
மன்னர்பற்பலரைக்கொன்றமண்மயல்களைந்தாள்வாயே. ( )

போனகமிரந்துண்டன்பாற்புனிதமாமெழுத்தைந்தோதி
மானமாதவஞ்செய்வார்க்காமன்றிடைநடிக்கின்றோனே

யினமேரோமுழுதுந்தீர்ந்திட்டுளமையேயாடியங்குவோராம்
வானவர்க்கமையுதீங்காமண்மயல்களைந்தாள்வாயே. (௩)

தூயசீர்த்தில்லைமன்றிற்றுய்யபூமுகக்கொடுநின்றாடு
மேய்மெய்யடியார்க்கெல்லாம்விளம்பரும்பதமீவானே
காயகத்துநவர்தம்மைக்கவிவானவைக்குக்கு
மாயனைப்பெண்மாக்குமண்மயல்களைந்தாள்வாயே. (௪)

பணிலமார்செவிகளோபாம்பொறிமுறிமாடத்
தணிவிசீர்த்தில்லைமன்றிற்றையன்முன்னாடுவோனே
பணிமறைப்புனலின்மூழ்கியலரிபொத்தவிர்ச்சிபெய்து
மணிமுடியனந்தமுண்டமண்மயல்களைந்தாள்வாயே. (௫)

அந்தரத்தமரரோத்தவழ்கியகனகமன்றிற்
றிந்தரோமெனவெங்காநந்திருநடஞ்செயவல்லானே
வெந்தனைக்குருடன்வாரிறும்பினியெனமுன்னின்ற
மைந்தர்தங்குலவேர்கீன்றமண்மயல்களைந்தாள்வாயே. ( )

செஞ்சரோருகப்பூவன்னதிருவடியொன்றூன்றி
யஞ்சனமலைபோல்வான்மேலாடும்பலத்திறுமீசா
பஞ்சபாதகங்களென்னும்பயிர்விளையுமுனிபோலும்
வஞ்சகமனத்தார்கொள்ளுமண்மயல்களைந்தாள்வாயே. ( )

தசைதாகார்த்தலையும்வேடர்தலைவனில்வடிவங்கொண்டு
விசையன்முற்சென்றாய்தில்லையேவியவிமலமூர்த்தி
யசைவறுமன்ததிறைர்நூற்றனுவியும்புழிக்கொண்டதுத
வசைபலபெருகச்செய்யுமண்மயல்களைந்தாள்வாயே. (௮)

பொருவறுமவுணர்பல்லோர்பெரின்றுறப்புரியுமைந்தர்
திருவராக்களித்துத்தில்லையிடத்தினின்றுவோனே
திருவருட்செய்யென்றுன்னித்தொழுதுசெய்சிறந்துற்றாலும்
வருமமூர்த்தயருகல்குமண்மயல்களைந்தாள்வாயே. (௯)

நால்வருக்கருள்செய்தன்றேர்கவின்றபாமாலையாவுண
வால்வனைச்செவியிற்கொண்டுமகிழ்ந்துமன்றுளிவோனே
கோல்வளைக்கையாளோருகுலவும்பெண்ணிடைமேல்வைத்து
மால்வழுத்திடதான்கூட்டிமண்மயல்களைந்தாள்வாயே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௬௪௪.

சிவமயம்.

௰௩ - வது கலிவாதனையறுபத்து.

[illegible]

பெற்றோரறிவுணருஞ்செயல்பெருகும்பலவுயிர்கட்
பொற்றோகைமுனைடமாடியபுளிநின்புகழ்மறவேன்
மற்றோர்களையடியார்களையறவேன்களையருளுமா
கற்றோர்களைமற்றோரிகழ்கலிவாதனையறவே. (க)

கேசவிற்பொலிதருசீர்வயல்செறிதில்லைநகரிறைவன்
மாசிற்றிகழ்விழியாளொடுவிடைமேல்வாளிறைவேன்
மாசிற்களிபெறமேலவர்மனைநாடவிர்பெருமைக்
காசித்திரன்மொழியப்புரிகலிவாதனையறவே. (உ)

புலவேள்விசெய்தக்கன்பலபுலவோரொடுமாயத்
தலைவேறருள்வார்மன்றிசைதம்பிரான்மிகவேமொழிவே
னிலைவேறுபடாதேயருணெறிதோயும்விட்டுக்
கலைவேதியரெதிர்போர்பொருகலிவாதனையறவே. (௩)

பாவித்ததுதினகாடியபத்தர்க்கருள்பரமன்
கோவித்திருநடமேபுகழ்கொள்கைக்கிசைவுற்றே
றுனித்திரவிலையோர்தவநெறியின்புறமுபதும்
காவிக்கலையினர்மேல்வெருள்கலிவாதனையறவே. (௪)

ஓதுஞ்சதுமறைசற்றுணருயர்மெய்த்தொருமன்றி
லியாதுந்தனதுருவாவாளிறைவன்புகழ்பகர்வேன்
வாதும்பொய்வழக்கும்கொடுமையுமாதியவுயிர்கட்
காதுங்கொடியவர்பாண்மகிழ்கலிவாதனையறவே. (௫)

அண்டங்களிலங்குத்தவமாமம்பலமுடையார்
தொண்டன்பிலயிழ்ந்தெஞ்சலிறுதியேதிதமொழிவேன்
விண்டஞ்சவின்முன்சென்றிடவிறலவருமேஞன்
கண்டங்குழுவங்திங்கடர்கலிவாதனையறவே. (௬)

வாணந்தணிசெவியார்வெளிமன்றத்தில்விளக்குந்
தாணம்பினர்தந்தாண்மலர்தருதுண்கேள்புனைவேன்
மாணம்புயன்முதலோர்பகர்மறையாதியநூலிற்
காணம்பெரிதுயர்வெய்தியகலிவாதனையறவே. (௭)

அடையார்விடைதருமூவெயிலெரியும்படியெழுதும்
விடையார்கொடியன்றந்தனைவிசயன்பொரநினைவேன்
றடையேதுமிலாமதியின்றிதிகழ் [illegible]
கடையோர்மகிழ்வுதவியகலிவாதனையறவே. (அ)

தாமக்குழலுமையாளொடுதனிமன்றமர்வானை
யேமக்கிரியெனக்கிறுமிதமைந்தாலினிதுவே
ளுமக்கொலைவடிவேனிதாயனுமெய்யர்கல்குங்
காமக்கடல்வளமோங்கியகலிவாதனையறவே. (௯)

அருணக்கிளிமொழிமாதுமைதன்னோடுயர்தில்லை
யருணச்சபைநடமாடியருளாளனைநினைவேன்
பொருணிச்சயமுணராதவர்புகழ்வாரியின்மூழ்கக்
கருணைப்பகைபெருகின்றகலிவாதனையறவே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௧௩௰.

சிவமயம்.

௰௪ - வது அருள்வாக்குப்பத்து.

கொச்சகக்கலிப்பாக்கள்.

செவ்வவேயெனத்தில்லைத்திருக்கனகசபையூடு
கொவ்வைவாய்க்கவுரிபொருகூத்தாடுங்கோமானை
வெவ்வவேதாய்தனிலுமோன்கவலுமன்னிதமியனோ
வெவ்வைபாதியர்க்கிந்தவருள்வாக்குத்தருவாயே. (க)

தண்டமிழுமைபொன்னுந்தழைத்தபுகழ்த்தனித்தில்
லெண்டரிமாங்களிகூரத்தொல்லையாகட்குஞ்செய்வாய்
கண்டநதுமாரிடருமழியாமைக்கயர்வேனை
பண்டார்தருமவியர்போலருள்வாக்குத்தருவாயே. (உ)

திரவிருந்திருத்தில்லைச்சிற்சபையினடமாடுங்
காரணமுங்காரியமுங்கடந்துநின்றகண்ணுதலே
பாரணங்குபம்பாடுவார்த்துமனந்துசிக்கிலவே
லாமுதக்கடலனையவருள்வாக்குத்தருவாயே. (௩)

கஞ்சமலர்த்தடந்தகுழூங்கவிஞரும்புவியூரி
னஞ்சனையவிழியாண்முன்னடமாடச்செய்யானை

வஞ்சமிகுமிகலோரால்வருந்தும்விதமறியாயோ
வஞ்சலெனவின்னேவந்தருள்வாக்குத்தருவாயே. (௪)

பொற்புமிகுந்திருத்தில்லைப்புலியூரின்பொதுமன்றில்
விற்புருவக்கொடியார்கடமிகநடனம்புரிவானே
சொற்பிலமைத்தொழிலோனைத்தந்தார்த்தர்குலமிகநாம
வற்புதங்கள்பலசெய்வானருள்வாக்குத்தருவாயே. (௫)

மானந்தவிழிக்கவுரிமனமகிழுமன்றகத்திற்
றனந்தமாதியெனத்தனிநடனம்புரிவானே
யீனந்தந்தெனைவாட்டும்பிருங்கலிவேரறக்கெல்லா
னந்தமயமானவருள்வாக்குத்தருவாயே. (௬)

பொன்னம்பலமில்சிற்றம்பலத்திற்புலவோருமுனிவோரு
நச்சநடம்பயில்வானேநான்படும்பாடறியாயோ
விச்சமயநன்றேயாமிரங்காமலிருந்துவிடே
லச்சமறுத்திடற்கானவருள்வாக்குத்தருவாயே. (௭)

சோறருந்தாவல்விரதந்தொடங்கிவெகுநாளாயும்
பாறனையார்பலர்க்கெய்தும்பசும்பொன்வலையறக்கானே
னிறணியும்பார்த்துனக்குநெடுங்கணையொன்றளித்தோனே
யாறலம்பம்பலத்தாய்நின்னருள்வாக்குத்தருவாயே. (௮)

கம்பனுடைக்கூத்தன்முதற்கவிஞரினுங்கடையாகிப்
பம்பகிலத்தியானிறந்தாற்பசுந்தமிழ்ச்சீர்க்கிழிவன்றோ
கும்பமதகரிமுகனைக்கொற்றவைவேற்கோமானை
யம்பலத்திற்பெற்றாய்நல்லருள்வாக்குத்தருவாயே. (௯)

ஞாலமுற்றும்போற்றுபுகழ்நால்வருக்குமீந்தாயென்
பாலனுப்போன்றுனும்பட்சம்வைக்கக்கூடாதோ
சீலமறையார்க்குமெழிற்றில்லைநடஞ்செய்வானே
யாலடித்தேசிகனேமெய்யருள்வாக்குத்தருவாயே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௱௨௪.

சிவமயம்.

௰௩ - வது பசுவினைவாழ்க்கைப்பத்து.

அறுசீர்த்தாழிசைகள்.

அற்புத மன்றுடை யாநீயே யாவர நீடருட் சோதியே, அழல்விழி கொண்டமெய்த் தேசிகா தமியன் விதைம்புசொற் றன்னிடேல், விழவுறும் விண்ணவர் வாழ்வெலாம் விரைந்தனி தானவர் கொள்ளினும், பழமறை யாதித்மாயினும் பசுவினம் வாழ்வுற வேணுமே. (௧)

மரகத மங்கலை பங்கனே மன்றிடை யாடியதுள்ளலே, புரதக ளெறிந்தெரி மீசனே பொய்ம்மொழி யென்றுபுறந்தனேல், கரவுறு நெஞ்சின ராயினுங் கருதி வணங்குநர் கைக்கொளுகும், பாதகி யென்றிலை யாயினும் பசுவினம் வாழ்வுற வேணுமே. (௨)

சத்தியமேவடிவாகியோர்தமகியமன்றிடையாவோய்
நத்தியவாறருள்செய்குவாய்காணவில்லின்றனைதன்குகேள்
நித்தியமுத்திபுகல்பெறுந்தீரியதென்றறிகழ்ந்தமெய்ப்
பத்திநிறைப்பிறையாயினும்பசுவினம்வாழ்வுறவேணுமே.

பூசனை செய்துனை [illegible] மேற் போர்பொரு வானவர் பொன்றவெ[illegible] மம்பல மேவிறு மென்னாது சொல்லை யிகழ்ந்திடேல், வாசக னின்றிரு வாசகத் தன் [illegible] விறுவு மறைந்திடும், பாசம தேயுமா வென்னினும் பசுவினம் வாழ்வுற வேணுமே. (௪)

அம்புருகுக்கொடிமாயவன்செயவப்புசெருத்தபின்
பம்புபொனம்பலமேவினும்பாலிகள்பக்கலிருந்திடேல்
வம்புவிரித்தெருசெல்வமாயாசிலறங்களைத்தமாய்ப்
பைம்புல்லருந்தியவப்பவாம்பசுவினம்வாழ்வுறவேணுமே.

காவி மலர்த்தட வாவிசூழ் காமர் மிகும்புலி யூரினிற், கோவில் கொளுஞ்சிவ கோவெனக் கோதிலை னென்னுங் குறித்திடேல், பாவியி லாதுவா வாருமென் றசரமி லாமலை றைக்குவெம், பாவிகள் கொன்றிடு தீமையே யாய்ப் பசுவினம் வாழ்வுற வேணுமே. (௬)

சீர்த்தவரன்பு செயுந்திருத் தில்லையின் மேவிய செய்யனே, மூர்த்த மெலாமு டையாயெனை முற்றும்வெறுத்து முனிந்திடேல், கூர்த்த மனத்திடை நல்லருட் கொண்டு னைநாடிய கொள்கையோர், பார்த்தனு மார்வ முறத்தரும் பதுவிஜம் வாழ்வுற வேணுமே. (௭)

வில்விசையன் றெழுமற்றைநாள் வேடனுருக் கொடுமேவினுய், வல்வினையார் பகை கொண்டிடேன் வாய்மொழிதன்னை மறுத்திடேல், கல்வியிலார்களு மாப்பிடக் காசினியிற் பலகாலமும், பல்வித நன்மைகளுந் தரும் புகவினம் வாழ்வுறவேணுமே. (௮)

தந்தமதக்கரிமாமுகன்சண்முகனென்றவர்தம்மைமுன்
னைந்தினைத்தருதெய்வமேமன்றினடிக்கும்வரோதயா
வெந்தவெருப்புறழ்பாழ்வினைவேரறநாடவின்மேதினிப்
பந்தமறுத்தவருந்தொழும்பகவினம்வாழ்வுறவேணுமே. ( )

சீரியகால்வருமெச்சுசீர்த்தில்லையின்மேவியசெல்வனே
நாரிலரிற்றலையாயநாளுடலுமின்செயலல்லவோ
காரியமியாதெவனுயினுங்கற்றவர்நற்றவர்கைதொழப்
பாரிடைநின்றமரவரும்பகவினம்வாழ்வுறவேணுமே. ( )

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௬௰௧.

சிவமயம்.

௰௪-வது அந்தணர்வாழ்க்கைப்பத்து.

கலிவிருத்தங்கள்.

சீரணைந்துதிகழ்தருதில்லையிற்
காரணன்றனைக்கைதொழுதுன்னுவே
ணூரணன்றருநான்முதவன்பக
ராரணர்தெரியந்தணர்வாழ்கவே. (௧)

பூகமன்னுபொழிற்றிருத்தில்லையி
னுகபூடணநாதனைநன்னுவே
னேகமென்றுபிறெட்டெனவும்புக
லாகமத்தருளந்தணர்வாழ்கவே. (௨)

தேறுமோர்புகழ்த்தில்லையிற்றேசிக
னுறுமம்புயகான்மலர்த்தாள்விடே
னீறுதிருமியல்புடைத்தாயநா
லாறுநன்குணரந்தணர்வாழ்கவே. (௩)

திருத்தமாயதிருவருட்டில்லையி
னிருத்தனைத்தினமெந்நாகத்துன்னுவேன்
பொருத்தமெய்தப்புராணமெல்லாமுணர்க்
கருத்தமோதிடுமந்தணர்வாழ்கவே. (௪)

பூசைகொண்டுபுகழ்தருபுண்ணிய
னேசையுற்றசிற்றம்பலமுன்னுவேன்
வேசையின்பமிகநீதிகழ்வின்னாக
ராசையின்றியவந்தணர்வாழ்கவே. (௫)

செக்கர்வானெனத்தில்லையில்வாழ்வோன்
முக்கணெனிகர்முக்கெறியுங்கொள்வேன்
பொக்கவேள்விப்புலைத்தொழிலின்றியைக்
தக்கரம்பகரந்தணர்வாழ்கவே (௬)

தெருள்குலவுசிதம்பரத்தெம்பிரான்
பொருள்குலாவுபுகழ்மிகப்போற்றுவே
னிருள்குலாவிடவெவ்வுயிர்க்குஞ்செயா
வருள்குலாவியவந்தணர்வாழ்கவே. (௭)

பார்த்தன்வெளியபாசுபதந்தருஞ்
சீர்த்தமூர்த்தியைத்தில்லையினுடுவேன்
கூர்த்தவேலினுங்கூருவேனெயது
வார்த்தவாசகத்தந்தணர்வாழ்கவே. (௮)

செய்யதில்லைச்சிவன்றருசெல்வர்போல்
வையமீதுமகிழ்வுறநாடுவேன்
பொய்யலாவருட்போதமிக்கெய்தவே
லையமற்றெளிரந்தணர்வாழ்கவே. (௯)

கோதில்பாடற்குலவொராகவரிற்
சோதிவாழ்திருத்தில்லையைச்சொல்லுவே
னீதிநாவினிசத்தெரிந்தற்றுமே
நாதியாகியவந்தணர்வாழ்கவே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௪௰௧.

சிவமயம்.

௪௫-வது மாதவர்வாழ்க்கைப்பத்து.

கலிவிருத்தங்கள்.

அஞ்சந்துயில்வாவியணிப்புலியூர்த்
தஞ்சன்புகழேதமிழிற்பகர்வேன்
கஞ்சந்தருகாரிகையாரனையார்
வஞ்சந்தவிர்மாதவர்வாழ்வுறவே. (௧)

புயலொன்றுபொழிற்புலியூரிலருட்
செயல்விஞ்சியதேசிகனைப்பணிவே
னயலுண்டிலையென்றறையத்தகுபொய்
மயலின்றியமாதவர்வாழ்வுறவே. (௨)

புலியட்டுரிகொண்டணிபுண்ணியனோ
டொலிமற்பொதுவம்பலமுன்னல்விடேன்
கலியைப்பொருளென்றுகருத்தயரா
வலிபெற்றுளமாதவர்வாழ்வுறவே. (௩)

களகந்திகழ்மன்றமர்காரணனைத்
தினமன்பொடுசிந்தனைசெய்தல்விடே
னளவிக்கனவென்றுணர்நன்மைகெடா
மனமொன்றியமாதவர்வாழ்வுறவே. (௪)

கந்திப்பொழில்சூழ்கவினார்புலியூ
ரந்திப்பிறைசூடுதனன்பைவிடேன்
சிந்திப்பதுகண்டுதெளிந்துதினம்
வந்தித்திடுமாதவர்வாழ்வுறவே. (௫)

கதிரைத்துசடைச்சிவனைப்புலியூர்
பதியைத்தினநெஞ்சினினைப்பதலா
மதிகத்திருநீறணிதன்மையினுன்
மதியித்திகழ்மாதவர்வாழ்வுறவே.

கண்ணிப்பிறைசூடியகாரணனை
நண்ணிப்புலியூரையகழ்ந்தலொம்
விண்ணிற்புலவோர்குலம்வெட்குறவிம்
மண்ணிற்பலமாதவர்வாழ்வுறவே. (௭)

அடிகொண்டொருவற்கடலம்பருள்வான்
வடிவந்திகழ்மன்றைவழுத்தலெலா
மிடிவந்துவெதுப்பினுமெய்ந்நெறியின்
மடிவென்றவிர்மாதவர்வாழ்வுறவே. (௮)

இருமைக்களையீனியவீசனருட்
டிருமன்றநனைத்தினநாடுவே
னருவென்றுருவென்றறைகின்றதனுண்
மருமந்தெரிமாதவர்வாழ்வுறவே. (௯)

நால்வர்க்கருளுயகனற்புலியூர்
மேல்வைத்தவிருப்பமதைத்தணவேன்
கோல்வெற்றிகொளுங்கண்மடந்தையர்தம்
மால்வற்றியமாதவர்வாழ்வுறவே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௪௱௫௰.

சிவமயம்.

௪௬-வது அட்டமாசித்திப்பத்து.

எண்சீர்விருத்தங்கள்.

பழிவினையேவலியதெனநினைத்தஞ்சாமற்
பைந்தார்மலர்ப்பதத்துகளைப்பரிந்துதாங்கி
யிலைமொழித்தமிழ்கொடுசெற்றேன்றமட்டும்
வழுத்துகின்றநாளுனருள்வசத்தனன்றோ
குழவியொன்றுக்கன்றுவெண்பாற்கடலீந்தோனே
குளிர்சடையிற்கங்கைகன்னிர்குலுங்கச்சிந்த
வழகியசிற்றம்பலத்திலாடுகின்றோனே
யட்டமாசித்தியெனக்கருள்செய்வாயே. (௧)

சிந்துகொடுபோற்றிசைத்தவொருவன்சோதித்
திருவாதவூர்முனிவன்சேர்ந்தமுத்தி
தந்துளவாறுலகுணரக்கேட்டேனந்தோ
அடியேன்சொல்வினையெனத்தள்ளிடாதே
சிந்துமுடிக்குஞ்சடிலத்தொருபெம்மானே
யோரார்ந்துதகுவார்முன்னுமிலங்குமெந்தா
யைந்துமுகமம்பலத்திற்றுலங்கநின்று
யட்டமாசித்தியெனக்கருள்செய்வாயே. (௨)

கறிவிரவுநெய்ச்சோறும்பொன்னுநெல்லுங்
கனியிதழ்ப்பாளையுமொருகவிஞற்கீந்து
பொறிதிகழ்வெள்ளானையினுமேற்றும்வண்மைப்
புகழ்விளங்கவேண்டுமென்னைப்புறம்பிற்றன்னேல்
வெறிகமழ்பூங்கடுக்கையொடுமதியுஞ்சென்னி
மிசைவைத்தாய்கனகமன்றில்விளங்குமெந்தா
யறிவுடையாருணர்மூர்த்தியெட்டுமான
யட்டமாசித்தியெனக்கருள்செய்வாயே. (௩)

உம்பர்சூழாமன்றுகொள்ளுமிறுமாப்பெல்லா
மொருதுரும்பாற்றொலைத்தவிறலுண்மையாகி
லிம்பரிற்பற்பலர்செயுந்திங்கனைத்துமிந்நா
ளென்றனுற்றீர்தரச்சற்றெண்ணென்றேதோ
கம்பமதகரியுரித்துப்போர்த்துள்ளானே
கயிலைவெற்பைத்தொடுமரக்கன்கதறச்செய்தா
யம்பலத்தினின்றுநடம்பயிலவல்லா
யட்டமாசித்தியெனக்கருள்செய்வாயே. (௪)

வாரணக்கோடன்னமுலைமடவார்மோக
வலையிடைப்பட்டாடகப்பேய்வருத்தநொந்தும்
பாரணங்குக்குதவிசெய்யக்கருதுமென்னைப்
படிறனெனப்பலர்கூடிப்பழிக்கின்றாரோ
காரணமுங்காரியமுந்தானேயான
கண்ணுதலேகனகசபைக்கடவுளானே
யாரணமுமாகமமுந்துதிக்கநின்று
யட்டமாசித்தியெனக்கருள்செய்வாயே. (௫)

வானத்துக்கனகசபைநடிநின்றானே
மழவிடைமேற்பவனிவரும்வண்மையானே
மானந்தவிழிக்குவரிபாகத்தானே
வம்பர்பலரிகழவென்னைவருத்தவேண்டா
ஞானந்தங்கயன்முகத்திலுமித்தார்போலு
நல்லடியாருடன்கூட்டிநவிலொண்ணாத
வானந்தவாரிதியிற்றோய்க்குமுன்ன
மட்டமாசித்தியெனக்கருள்செய்வாயே. (௬)

மந்தரவெற்பாற்கடலைக்கடைந்தமாயன்
மாலைமாமனைவிபடும்வருத்தந்தீரா
துந்தவுணர்மனைவர்மேற்றொடரக்கண்டு
முறங்குகின்றானிவைதவிர்ப்பதுன்னிநொந்தே

ளிந்தவிதத்திச்சையுமோருயிர்க்குண்டாமோ
வெழிற்கனகசபையாய்நின்னெண்ணமியாதோ
வந்தரத்திலுமையொடுமால்விடையிற்றோன்றி
யட்டமாசித்தியெனக்கருள்செய்வாயே. (௭)

விசையனைப்போலரியதவஞ்செய்யமாட்டேன்
மேதினிமங்கையெழிற்குமிகமால்கொள்வேன்
றனைதுகர்வாரனைவரையும்வெல்லவேண்டித்
தவிக்கின்றேனின்கருணைத்தன்மையாதோ
திசைமுழுதும்புகழ்ந்தோதுந்தில்லைமூதூர்ச்
செம்பொன்மன்றினடித்தருளுஞ்சிவனேயென்று
மசைவிலதாமெய்ப்புகழுக்குறுதிகாட்டு
மட்டமாசித்தியெனக்கருள்செய்வாயே. (௮)

பாராதியண்டபகிரண்டமெங்கும்
பரந்தனைத்துந்தானனபரனேயுண்மைச்
சீராருந்தில்லைமன்றிற்சிவனேசெம்பொற்
சிந்துரத்தைக்கந்தனைமுன்சிவையாலீன்றாய்
[illegible]ரானசிந்தைபெறுதினைவோனல்லே
னெறிதவறுவிரதியல்லேனிசத்தோனல்லே
ஞாதித்துருகுநரிலொருவனல்லே
னட்டமாசித்தியெனக்கருள்செய்வாயே. (௯)

[illegible]ண்டறியேனிலக்கணநூலொன்றுந்தேர
னினைவில்வந்தபடிதுதிபோனிகழ்த்துகின்றேன்
றகண்டர்புகழ்நால்வர்பெறும்பேறெயெண்ணித்
தமடியச்சிற்றம்பலத்தைச்சார்ந்தேன்கண்டாய்
வகண்டமும்பற்பலசிலதானவர்க்குமீந்த
வள்ளலேயெறும்புமுதல்வணங்கப்பெற்று
யகண்டபரஞானவிளக்கொளியேயாகு
மட்டமாசித்தியெனக்கருள்செய்வாயே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௬௬௪.

சிவமயம்.

௯௭-வது திருவிளையாட்டுப்பத்து.

எண்சீர்த்தாழிசைகள்.

அருட்சித்தமுறுந்தவத்தோர் துயர்க்கடலிற்குளித்தா [னார்
ரானினங்கொண் டுனுங்கொடியோர் திமிழ்ச்சி யடைந்
மருட்செற்றமலிவுடையார் துமாப்புக்கொண்டார் [ர்
வண்டமிழ்நாற்புலவரெல்லாமவறுமைப்பிற்பட் டுழன்று
குருச்சித்தர்பற்பலர்பன்மலைதோறுமுற்றுங்
குறித்திவற்றைக்கருதாதகொடுமையினானோர்
திருச்சிற்றம்பலத்தினிடத்திருநடஞ்செய்வானே
திருவேடத்திருக்கூட்டத்திருவிளையாட்டியற்றே. (௧)

அத்தமிகப்படைத்தவரோயனனிலுவப்புற்று
ரருளாடற்கருதியவரலமரன்மிக்கடைந்தார்
பத்தர்களுக்காதரமாமாலயச்சீரெல்லாம்
பழுதுபட்டவினிமேலும்பார்த்திருக்கக்கூடா
அத்தமச்சற்குருவாகியாலடியிலிருந்தா
யோங்காரவட்டத்திறைவட்டமுமானாய்
சித்தருக்கோரசெனச்சிற்றம்பலத்தினின்றாய்
திருவேடத்திருக்கூட்டத்திருவிளையாட்டியற்றே. (௨)

மாதவிமொருமழையுமிதாங்கொடுமைகண்டேன்
மறையவரும்புலையர்களைவழுத்துமொழிகேட்டே
னீதமதீதத்தினைக்கண்டொதுங்குமிக்கானி
னினைக்கரியதினைவணங்குமினைத்துள்ளோனந்தோ
பாதமொன்றினடமாடச்சலியாதபரனே
பரவுவார்விருப்பமுற்றும்பரிந்தருளவல்லாய்
தோறும்போற்றியபொன்னம்பலத்திறைவனே
திருவேடத்திருக்கூட்டத்திருவிளையாட்டியற்றே. (௩)

மங்களந்தோய்தருமுனதுகோயிலொறுமேலி
மதுரமுறுந்தமிழ்ப்பாடல்வினைந்துமிகச்சூட்டி
யங்கணெமாலயனோர்வானவர்க்குமெய்தா
வருளாடற்புரிவார்க்கேயாளயுற்றேன்கண்டாய்
சங்கணியுங்காதனேனைங்கொடுக்கச்சலியாத்
தன்மையனேபுன்னகையாற்றூவெருநர்செற்றாய்

செங்கனகத்தனிமன்றிடைநடஞ்செய்வானே
திருவேடத்திருக்கூட்டத்திருவிளையாட்டியற்றே. (௪)

காலபடாரிதுங்கொடியார்பலருலகிலுண்டா [யங்
காளியமுயலகன்முதலாமவற்றைத
சாலவுங்கொன்றருந்துயர்சகிக்கறியேனந்தோ
தனிவீட்டிற்புக்கவர்முன்சகித்தவிதமியாதோ
கோலவிருச்சமைத்துமெமொலதியாப்பதங்கள்
குலவிடச்சிற்றம்பலத்திற்கூத்தாடுவானே
சேலனைய விழிபுமைப்பெண்மகிழ்கூருங்கணவா
திருவேடத்திருக்கூட்டத்திருவிளையாட்டியற்றே. (௫)

அங்கணில்மங்கைமிகவழுதுபடுந்துயரு
மறநெறியைப்பாவநெறிபடக்கிபெருங்கொடிதும்
பங்கயச்செந்திருமடந்தைதினமுற்றவாறும்
பார்த்தடியமைகொளாப்பாதவிக்கின்றேன்காண்
டங்கமலைவில்லேந்தித்தறைப்பெருக்கேருகைத்தாய்
தனிமன்றிற்றினம்புரியுஞ்சமாசக்கூத்துள்ளாய்
[illegible]கருடனுலையுந்தேகாசமிட்டாய்
திருவேடத்திருக்கூட்டத்திருவிளையாட்டியற்றே. (௬)

சுகாக்கைமயன்முதற்சொல்லவல்லார்சொல்லுஞ்
சகலவித்தைத்துயருழந்தாவென்னகன்கோர்க்து
மக்களிற்சிற்சிலராடையத்தரும்பேறுமின்றி
வருந்துகின்றேனியாரியாவுஞ்சகமொன்றலைதோ
முக்கணுடைப்பெருமானேமுழுவதும்வல்லானே [ய்
மொழிவருஞ்சீர்த்தில்லைமன்றின்முயலகன்மேனடித்தா
செக்கொனப்பிறைக்கீற்றேருடவிருமெழிற்சிவனே
திருவேடத்திருக்கூட்டத்திருவிளையாட்டியற்றே. (௭)

மூர்த்தமிருப[illegible]ரைநாயனைத்தவிதமாறும்
மொழியுமொருவெண்கவிக்கோர்முனிவனைதிர்முன்று
தீர்த்தருளைப்புவிபிழுந்தபசைவவிடச்செய்தாய்
தாதியர்வாய்மகிழவொருதூதனுமாச்சென்றாய்
பார்த்தனடிகொளுமுவப்பாற்றில்லையிடைநடித்தாய்
பாவமிருக்கச்செய்கடபன்னுவதுவிறைமந்தேன்
சீர்த்தமறையாகமத்தினெறிவழுவாவண்ணந்
திருவேடத்திருக்கூட்டத்திருவிளையாட்டியற்றே. (௮)

நீலநிறக்கலிபுருடன்றனைப்பிடித்துத்தவமா [ய்
நெருப்பதனாற்சுடுவெதண்ணிநெஞ்சயர்ந்தேன்கண்டா
பாலனொருவனுக்காமுன்னியமனைக்கொன்றதுபோற்
பரவுமென்றனிமித்தமதுபண்ணிடத்தான்வேண்டுங்
காலதுகொண்டுதைத்ததுபோன்றமர்விளக்கவேண்டாங்
கரிமுகன்போற்குமரன்போற்கவின்றருமன்பினராஞ்
சீலமறையவர்வழுத்துந்தில்லைநகர்ச்சிவனே
திருவேடத்திருக்கூட்டத்திருவிளையாட்டியற்றே. (௯)

சந்தவரைக்குறுமுனிவன்முதலியபல்பெரியோர் [ளேம்
சபையினும்போய்வணங்கிமகிழ்தன்மையும்வேட்டுள்
இந்தவிதத்துயரளிக்கத்தகுங்கொல்லோதமியே
னிதயமட்டுமேயறியாவியற்கையினதாமோ
வெந்தநலத்தினும்பெரிதென்றிதுவிழைந்தேன்கண்டா
யெழிற்கனகசபையானேயெங்குநிறைவானே
செந்தமிழ்ப்பாவலர்நால்வர்க்கருளியபெம்மானே
திருவேடத்திருக்கூட்டத்திருவிளையாட்டியற்றே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௱௭௧.

சிவமயம்.

௰அ - வது. அருட்சத்திப்பத்து.

கலிவிருத்தங்கள்.

குற்றம்புரியுங்கொடியவர்தமக்கு
நற்றவப்பயனைநல்கிடுநல்கு
மற்றவாதனைமறுக்கொண்ணாது
சிற்றம்பலத்தான்றிருவருட்சத்தியே. (௧)

ஆடகம்போலுமம்புயப்புதுப்பூப்
போடவல்லாரைப்பொடிக்கினும்பொடிக்குந்
தேடரும்பெருமைச்சிற்றம்பலத்தி
னாடகஞ்செய்வானல்லருட்சத்தியே. (௨)

அம்பொனுந்தமிழுமட்டமாசித்துந்
தம்பொனும்வீடுந்தவத்தாலுணரிற்
பைம்பொனேர்மேனிப்பார்ப்பதியுடன்வாழ்
செம்பொனம்பலத்துச்சிவனருட்சத்தியே. (௩)

பரிதியுமதியும்பார்முதலாக
விரிதருபூதமும்வேறுபல்லுயிருந்
தெரியுமெய்யுணர்வாற்றேறவல்லாரு
கரியசீர்த்தில்லையரனருட்சத்தியே. (௪)

கம்பலைப்பெருக்குங்களிப்பெனுங்கடலு
மெம்பரிவியாதும்மெண்ணிநன்குணரி
லும்பர்போற்றிசைக்குழுமயர்புகழ்த்தில்லை
யம்பலத்தாடுமவனருட்சத்தியே. (௫)

நந்தனையனோர்நவில்பலதேவருங்
கந்தனையிலையுங்காரியப்பெருக்கு
மாரணைமுழங்குமம்பலத்தாடும்
பூரணன்றன்பாற்பொருந்தருட்சத்தியே. (௬)

எழுதருமறையோடெண்ணில்பன்னூலுங்
குழுவுபல்சமயகோடியும்பிறவும்
விழுமியதில்லைவிருத்தவேதியனைத்
தழுவிநின்றுயருந்தனியருட்சத்தியே. (௭)

அடுத்திடத்துணிந்தவருச்சனன்றனக்கும்
வடித்தபிர்ப்பகழிவழங்கிடத்தக்க
திடுத்தொணியாக்கனிகல்லெடமன்றி
னடித்தவன்றனதாநல்லருட்சத்தியே. (௮)

கண்டறிதன்னைக்கத்தைப்பங்கு
குணமிகப்பலருங்கொளும்படிபுரிந்த
தினர்பசெடையாற்றினியவம்பலத்திற்
றனைவருபொருளாத்தய்ங்கருட்சத்தியே. (௯)

முன்னையோர்நால்வர்மொழித்தொடைவனைந்து
மென்னையுந்துதித்தற்கெனத்தடுத்தாண்ட
தன்னையிற்சிறந்தவம்பலக்கூத்தன்
றன்னைவிட்டகலாத்தன்னருட்சத்தியே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௱௮௧.

சிவமயம்.

௰௯ - வது நெஞ்சநிலைத்தபத்து.

எழுசீர்த்தாழிசைகள்.

ஆதியாகி யநாதிதத்துவ மாகியம்பல மேவருட், சோ
தியே யிம வான்மகட்கொரு சொந்தமென்றுள நாயனே,
மாதிரந்தொறு மெண்ணிலிச்சை வளர்த்து மாதவமென்
னுநன், னீதியின்றி யலைந்தநெஞ்சு நிலைக்குமாறருள் செய்
திடே. (க)

பாசநோயறியத்தனைத்துடைத்தநாத்தருபன்பறு
வாசகன்றபொனம்பலத்திலனக்கொளுநடமாடுவாய்
கூசலோர்சிறிதேனுமற்றுயிர்கொன்றுதின்றுகொழுத்திடு
நீசராலுலைவுற்றநெஞ்சநிலைக்குமாறருள்செய்திடே. (உ)

பாடிநாரதனாதியோர்தொழப்பைம்பொனம்பலநூடின்
றாடியெவ்வுலகத்தினுந்திகழைந்தொழிற்செயுமண்ணலே
யூடியாடவராவியுண்பவருண்கணாதியுறுப்பையே
நேடிவாடிமருண்டநெஞ்சநிலைக்குமாறருள்செய்திடே. ()

சுத்ததத்துவ மாகிமெய்யருட் சோதியாய்ப்பல நோ
ண்டரும், பத்தரும்புகழ் தில்லையிற்புரி யாண்டவாங்கீ
தனே, பித்த னைச்சுக முத்தியிற் பெரி தென்றுயீ
னரு மேசவே, நித்தமுஞ்சுழல் கின்றநெஞ்சநி லைக்குமா
றருள் செய்திடே. (ச)

பொன்னதாற்செயுமன்றிலண்டர்புரந்தராதியர்போற்றிட
நன்னயக்கவுமாரிகண்முனடம்புரிந்திடுநாதனே [யே
யின்னல்பற்பலவாறடைந்திலெனைப்புறம்பிழையின்றி
நின்னருட்கடலாடனெஞ்சநிலைக்குமாறருள்செய்திடே.

ஆறணிந்தசென்னியாயருளம்பலத்தினின்றுவா
ழ்றுமாகியுமின்றியெங்குமென்றுமேவியவீசனே
தேறுமேலவர்தம்மையுண்டுதெவிட்டுகின்றிருமேனியி
னீறுபூத்தவனப்பினெஞ்சநிலைக்குமாறருள்செய்திடே. ()

நச்சராவணிந் தம்பலத்தி னடம்புரிந்திய லுவலோர்,
பிச்சனென் றிகழ்ந்தாலும் வீடுபெறக் கொடுத் தருள்பின்
ஞகா, பொச்ச மில்லதுன் றண்ணருட் பெரும் போகமே

யெனும் போதநா, னிச்சயந் தெரிவுற்ற நெஞ்ச நிலைக்கு
மாறருள் செய்திடே. (எ)

ஆயிரங்கண்வலாரிமைந்தனடித்தபோதுவப்பாகினுய் [ன்
கோயின்மன்றினடித்துசாய்பலகோடிகுற்றமிழைத்துனே
ருயினும்பெருகார்வமின்னுதனைத்தக்கமேலவர்சார்தலா
னிரங்கியுனன்பினெஞ்சநிலைக்குமாறருள்செய்திடே. ()

தந்தை யாய்க்கனை காத லைக்குகன் றன்னை யின்று
பொன் னம்பலத், தெந்தை யென்றுப லன்பர் போற்ற
விசைத்த நாடக மாடுவாய், பந்தை நேர்முலை மங்கைமார்
மயற் பஞ்ச மீறலிற் பாருளோர், நிந்தை யாற்கொதிக் கின்
ற நெஞ்ச நிலைக்கு மாறருள் செய்திடே. (அ)

ஆரியச்சதுர் வேதமுந்தமி முன்பர்நால்வ ரறைந்தி
டுந், சீரியன்றசொற் பாடலும்புகழ் தில்லைமேவிய தெய்
வமே, பாரின்மங்கைய ராதியாதிய பஞ்சபோகம் விழைந்
தநா, னீரில்வண்டெனச் சுற்றுநெஞ்ச நிலைக்குமாறருள்
செய்திடே. (௯)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௱௯௰.

சிவமயம்.

உ௰ - வது பிறவியிகழ்ந்தபத்து.

வெண்டளைக்கலிப்பாக்கள்.

புன்னகையாலொன்றூர்புரமெரித்துப்பொற்பொதுவி
னன்னயச்சீர்காட்டுநடம்புரியுநாயகனே
யுன்னருளேமிக்கவுதனைவுன்னுமுணர்வுற்றதுண்மை
யென்னபட்டாலுமினிப்பிறவியாகாதே. (க)

செந்தமிழ்ச்சீர்த்தில்லைத்திருநடனஞ்செய்துமற்றை
யந்தணரிற்றொருவனுமென்றமைந்தோனே
மந்தமடிமுதலாமாசடையேனுறைனு
மெந்தவுலகத்துமினிப்பிறவியாகாதே. (உ)

வள்ளற்றகைசாலுமாதேவாமன்றகத்தில்
விள்ளற்கரியாம்வியனடஞ்செய்வோனே

யள்ளற்கடலழுமம்புவியிலாற்றரிதா
மெள்ளப்படுமேற்கினிப்பிறவியாகாதே. (ங)

கொட்டுமுழவொலிப்பக்கொக்கிறகும்பூண்டுமன்றிற்
றெட்டுமருளாற்றிருநடனஞ்செய்வோனை
மட்டொடுங்காடுகத்துவங்கள்வாய்ந்தசித்தி
யெட்டும்விழைவேற்கினிப்பிறவியாகாதே. (ச)

தானக்கரியுந்தரக்குமுரித்தணிந்து [னே
பானற்கண்ணன்முன்மன்றிற்பாண்டரங்கஞ்செய்வோ
வானத்துமாநிலத்துமங்கையர்க்கெல்லாமயக்கு
மீனக்குணத்தேற்கினிப்பிறவியாகாதே. (ரு)

பச்சைமரகதநேர்பாவையெதிரம்பலத்திற்
செச்சைவனம்போற்றினநடிக்குஞ்சிர்ச்சிவனை
கச்சையணியுமனைக்காவலருங்கைகுவிக்கு
மிச்சையுடையேற்கினிப்பிறவியாகாதே. (௬)

சேத்திரன்முன்னுமுயிர்கட்செற்றருந்துவாரையவர்
சாத்திரங்களோடழியத்தாக்குமிச்சைதந்தனையே
யாத்தியணிந்தாடுமம்பலவாவைந்தெழுந்தா
லேத்திமகிழ்வேற்கினிப்பிறவியாகாதே. (எ)

வில்லாலடித்தோன்விரும்பும்பயனுதவி
யுல்லாசக்கூத்துமன்றிலேவாதுருற்றமெந்தாய்
வல்லாண்மைச்சித்தர்களும்வந்துறவாடத்தகுஞ்சீ
ரெல்லாம்விழைவேற்கினிப்பிறவியாகாதே. (அ)

சோர்கரிமுகவன்செவ்வேளென்றுள்ளமைந்தர்
போராண்மையென்னைப்பிணமாகச்செய்துவிட
னீரார்சடையானேநெற்றிவிழியானேபொன்
னேரார்சபையாயினிப்பிறவியாகாதே. (கூ)

தென்னுதமிழ்நால்வருமோர்சீருருக்கொண்டாங்குலகில்
வின்னுரும்பேறெய்திவிளங்குவதேவேட்டுழன்றேன்
புன்னிரையுங்கொன்றைப்புரிசடையாய்பொற்பொதுவி
லென்னொடெண்ணைப்போல்வாரினிப்பிறவியாகாதே ()

முற்றிற்று.

ஆக கவி - எாக.

சிவமயம்.

உக - வது. பொன்வண்டுப்பத்து.

கலிவிருத்தங்கள்.

ஆவிக்கொருதுணையாமெனவணியம்பலவெளியின்
மேவித்திருநடனஞ்செயும்விமலன்றனையணுகிப்
பாவிப்பழவினைசெய்துயர்பகர்கைக்கிசையாயோ
வாவிக்கமலத்தேனுருமதுவுண்டபொன்வண்டே. (க)

கலையொன்றுறு மதியம்புனை கவினார்சடை யவிழத்,
தலைமீதிடை நடமாடிய தகையர்மெதிர் குறுகிச், சிலை
தொடுத்தொடுகிர் மதனன்பொரு திறலோதவ லாயோ,
மலைமங்கைதன் விழியென்றெழில் வடிவங்கொள் பொன்
வண்டே. (உ)

கதமார்புலிகன்மீதொருகால்வைத்தொருகமலப்
பதமேல்வழநடமாடியனம்பொற்சபையானை
நிதமாடியமடவார்நிதிமேயெனிகழ்ந்துறுய்
மதிமேன்சிலைபொற்றொழவருகின்றபொன்வண்டே ()

ஞமான்னமுறடையார்நடமாடுஞ்சபையுறிலுற்
றைதுயாமிலவனைக்காணவினைபகர்வாயோ
செய்யபிரேபுவிபூரிபலவிறகுறிலவுவரா
மையார்கரிமேதுண்டுமகிழ்கின்றபொன்வண்டே. (ச)

ஆத்திப்பிறையணியுஞ்சடையானைப்பொதுவதனிற்
சத்தித்தவனமபாரொடுபயேனுநல்புரிவாய்
முத்திப்பிடைவென்றுயர்முனிவோர்முதலினரா
வத்தித்தவர்பலபாடலின்வழிசெறுன்றபொன்வண்டே. ()

வேலைப்பொருவிழியார்பவர்விறல்வேள்கணைவழியாற்
சோலைப்படுகொள்வாடினர்சிதிதும்பெறுதில்லார்
மேலைத்தவமதுசெய்தனைவெளிமன்றினர்கொன்றை
மாலைத்தலைபகலாவணமருவுற்றபொன்வண்டே. (௬)

ஆறுவழுதுறழ்சொல்லிமுறைபடப்பலவானான்
மேனுண்மையறக்காலினைமேவற்கிசைகில்லான்
றேனுநிசைவாயாலொருகிறிதேர்திடகினைவாய்
மாணுர்பலர்மகிழ்ந்தார்சொல்வளியுற்றபொன்வண்டே. (எ)

இசைகிடையகுயில்வாயொலியின்னாற்றருக்கிறைந்
றசையுண்பவர்தவமொத்துடறளர்ந்தாறதுகண்டாய்
விசையன்றெருமுமமலன்புகழ்மிளிரம்பலமேவி
வசைதீர்கலனதுகொண்டெதிர்வரவல்லபொன்வண்டே. ()

கறுவுந்தருவனைவென்றுயர்கணநாதனைவேளைப்
பெறுமம்பலவன்பான்மயல்பேசற்கிசையாயோ
செறுமங்கசன்வெருளத்தகுசிலம்புனைவதனுன்
மறுவின்றியதவயோகியர்மன்மன்னபொன்வண்டே. (௯)

சேல்வைத்தகணுமையாளொடுசிவனவன்விடைமேலாப்
நால்வர்க்கருடில்லைச்சிவனருமாறிசைபூதிக் [ண்ராய்
கோல்விட்டகைமதவேளெதிர்கொன்றைத்தொடைகொ
மால்வெற்றியுள்வார்பற்பலர்வெளவுற்றபொன்வண்டே. ()

முற்றிற்று.

ஆக கவி - எகக.

சிவமயம்.

உஉ-வது. கிளிப்பத்து.

கலிவிருத்தங்கள்.

குன்றவில்லுடையானெதிர்தில்லையிற்குதி
யென்றருவன்முற்றுனைத்திடற்கொருசிறந்திராங்கா
யுன்றீன்மேனிவர்வான்பகையெனவினைத்தொல்லே
றென்றலோடுளருசேர்லையிற்றிரிதருகிளியே. (க)

போர்த்ததோலுடையானெதிர்தில்லையிற்போய்மின்
றூர்த்தவாரிதிமாசொலியடக்குமாறதையாய்
வார்த்ததேனமுதெனத்தருமழலையின்சுவையாற்
சீர்த்தசெந்துவராமெனத்திகழ்ந்தவாய்க்கிளியே. (உ)

அங்கசன்றெறுமிங்கனையெனைப்பிடித்துபாடனைத்தந்
சங்கரன்றன்முற்றில்லையிற்சாற்றிடற்கிசைவாய்
பங்கயாதனன்றனைப்பயந்துலகெலாம்பரிக்குஞ்
செங்கண்மாலெனப்பசிறங்கொடுதிகழ்கிளியே. (௩)

சிகரகோபுரமிலைமலிதில்லையிற்சிவன்பாற்
பகரவேண்டுமென்விருப்பகியாதிகருமியாற்றே

கொழமுற்கோடோதிர்மறையின்றெனக்கிளர்ந்து
மகரவாரிசநாணுறுமணங்கமழ்கிளியே. (௪)

கதமருமுயலகன்மிசைகனகமன்றகத்தி
னிருங்லோவினைனைப்புணர்தாச்செயமினைவாய்
வதனமட்டுறுமொருமுனியடைந்தமெய்வாழ்வோர்க்
கிதமுறைத்துனையிரந்தனனிலங்கெழிற்கிளியே. (௫)

அத்தனாளருடொருவனென்றம்பலத்தமர்வான்
கத்தனாண்மலர்க்கொன்றையென்றியான்பெறக்காண்பா
யித்தராதலத்தினர்கருமைப்பிலார்முதலா
மெத்தலோகருமவிரும்பிடுமொழிக்கொள்பைங்கிளியே. ()

சிமயவில்லுடைச்சிவன்றனைத்தில்லையிற்கண்டு
சமயநன்றிதென்றழைத்துவந்தென்றுயர்தவிர்ப்பா
யிமையைநேர்புயத்தங்குசபாசமலைத்தவிரு
மிமயமங்கலையெனமொழிபயில்விளங்கிளியே. (எ)

விசையனுக்கருள்விகிர்தனைமன்றமார்வெளியி
லசைவிருடகமாமுடையக்கொணர்ந்தெனக்கருளாய்
திசையெலாமுனைதருமயல்கொடுமிகத்திகைத்தே
னசையுளார்பயிற்றியமொழிநவிலுநற்கிளியே. (அ)

ஆனைமாமுகன்றனக்குகவேலன்ற[illegible]குருந்
கோனையன்றினியிகல்வெடனக்காமொழிகூறுய்
மானைநேர்விழி[illegible]யுமியர்தம்மையுமயக்கித்
தேனையன்னசொற்பற்பலசெப்புமென்கிளியே. (௯)

பாடிடுமொருநால்வருக்கருள்செய்யும்பரன்பா
லோடியான்படுமுறுங்கணெல்லாம்வருத்தாளைப்பாய்
தேடிமாலயன்றளர்மலைக்கிளியெனச்சிறந்து
கேடின்முத்தமிழ்பயமிகக்கிளர்தருகிளியே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - எஉக.

௨௩-வது நாகணைவாய்ப்பத்து.

கலிவிருத்தங்கள்.

அங்கையின்மானொளிரம்பலவாணன்
சங்கையிற்பேடதரும்படி சொல்வாய்
பங்கயமென்றுபணித்தழிசேறு
நங்கையர்போலொளிர்நாகணைவாயே (௧)

சீரியர்கண்ணுறிற்றில்லையினீசன்
பேரியல்செற்றிலமேசவிரும்பாய்
வாரிபுனைப்புவிவாணிடைவைகு
நாரியொடொல்கியநாகணைவாயே. (௨)

ஆலிவெருங்கமார்படாயன்
புல்லியதென்புலிவைப்புகழ்கூறாய்
வில்லியர்சொற்றுஞைபயிந்தளிக்கு
நல்லினைதீக்குளநாகணைவாயே. (௩)

சோலைவலம்பர்கள்சூழ்தருதில்லை
யேகனுமன்னிற்றென்றுயர்சொல்லாய்
மாகமுகம்பணிமங்கலமங்கை
நாகரிகம்பெறுநாகணைவாயே. (௪)

செந்தமிழ்வீறுதிகழ்ந்தருதில்லை
யந்தணர்கோனெனையாள்வதுகூறு
மிந்தவிருந்துயமெய்ந்நினைக்கேறா
நந்தலில்சீர்பெறுநாகணைவாயே. (௫)

பற்றலர்தீயமெம்படிசெய்வா
ருற்றவிர்தில்லையிலெனைப்புகழோதா
யற்றமறிந்தருள்வாரவர்கண்டாய்
நற்பகைபெற்றநாகணைவாயே. (௬)

விட்புனைநாளும்வியன்றிகழ்தில்லை
யட்புரியாடலன்பாபுகழோதா
வெட்புறுகன்றியமில்கிளிபோல்க
நட்புமிகப்பெறுநாகணைவாயே. (௭)

வில்வினைசயற்குருள்வேதினனைச்
சொல்லிகிலாவியதில்லைபொதோதாய்

வல்வினைகுன்றியமாதவமுண்டா
நல்வினையெய்தியநாகணைவாயே. (௮)

கைக்கரியைக்குகைத்தருகாமர்ச்
செக்கரணிந்திர்தில்லையின்மேவி
யிக்கணமென்றுயரியாவையுமோதா
நக்கவனைப்பவிர்நாகணைவாயே. (௯)

ஆலமருந்தியவம்பலவாணன்
சீலமொழிந்துதினங்களிகூர்வாய்
நாலறிவாளர்கவின்றுறுமேன்மை
ஞாலமுணர்ந்தநாகணைவாயே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௭௩௧.

சிவமயம்.

௨௪-வது. அன்னப்பத்து.

அறுசீர்த்தாழிசைகள்.

செம்புகர்வேழமுலவுசீர்த்தெருவணிடியதில்லையி
னம்புகர்வாழ்வுறவுடையார்கலமுதவுந்திருநாளெதோ
வெம்புதுயர்க்கடன்மூழ்கியேமிகவுமருண்டுவெருண்டுளே
னம்புயமீதுறைநான்முகத்தயனிவாத்தருமன்னமே. (௧)

கந்தமலர்ப்பொழில்சூழ்தருங்கவினுறுதில்லையிலாடுவார்
சிந்தனையிற்சிறிதென்னையுந்திருவருளானினைவார்கொலோ
வெந்தவிதத்தினியுய்யலாமெனமிகவாடியிடைந்துளே
னந்தர்பொன்னகர்வாவியூடமர்தருபொற்புறுமன்னமே.

நாரணனான்முகனாதியோர்நன்னுலகந்திகழ்தில்லையிற் [ல்
பூரணஞானவிநோதனார்பொன்னடியென்றுபொருந்துவே
காரணமென்றறியார்கள்போற்கண்கலுழ்கின்றதுகண்டு
யாரணமாதியகூறினளன்னதிறம்பெறுமன்னமே. [ளா

கஞ்ச மலர்த்தட வாவிசூழ் காமர் மிகப்பெறு தில்லை
யிற், பஞ்ச விதத்தொழில் செய்குவான் பற்றி யெனைக்
கொளா லெற்றையோ, செஞ்சரணத்துணை நம்பியுஞ் சிந்

தை மருண்டு இயங்கினே, னஞ்சன மோர்சிறி தேனுமில்
லாத வளப்புறு மன்னமே. (௪)

தசமுகனென்றழுமோர்விரற்றன்னையிருத்தியதாளினர்
நிசநடனம்புரிதில்லையினீயெனதின்னமைவிழ்த்துவாய்
கசங்கர்நெஞ்சகங்கலாற்காண்முயலொத்ததுகண்டுளா
யசலமளித்தமகட்குநேராகநடந்திடுமன்னமே. (௫)

வானுலகத்தின்றுந்தொழுமன்றிடையாடிவரந்தருங்
கோனுடனென்றுயர்கூறியட்கோதுகனைந்துருணந்தராய்
மானுறழ்கண்ணியர்மோகமும்வந்துவெருட்டமருண்டுளே
னூனுதல்தருபாவினைதுபிரியச்செயுமன்னமே. (௬)

வாசவனுன்முகனுதியோர்வந்துவணங்கிடமன்றிலை
பேசநாடகமாடினுனென்னைவிரும்புவதிற்றையோ
பாசவினைக்குளழுந்திமேயபொன்னிறைந்தயர்பாவிநா
னூசகவியோகியர்நெஞ்சமொப்பாயநலந்திகழன்னமே. (௭)

பாருலகிற்கயிலாயமாப்பற்பலதொண்டர்பகர்ந்தமெய்ச்
சிருலவாதுயர்தில்லையிற்சித்தொடன்றுயர்செப்புவாய்
நீருறுசென்னியின்மோதிஞமௌயமுயப்பியநெஞ்சர்கா
றுருமிசைத்தொனிக்குவாயம்பொற்றச்சிறகன்னமே.

சங்கரனைச்சிவசம்புவைத்தந்திமுகன்றனையென்றுவாழ்
புங்கவனைத்தருதந்தையைப்பொற்பொதுனுடிபுகழ்ந்தெனை
யிங்கவர்வந்தருளாக்குமாறின்றுபுரிந்திடவல்லையோ [க்
வங்கசன்மால்கொளுமங்கைபிக்கசைபுறத்தருமன்னமே.

எழிசை முத்தமிழ் மாலையாலிரு தொண்டரிசைத்
தசீர், வாழிய தில்லையி லந்தணன் வந்தனை யான்வைது செ
ய்திடாய், கோழி முதற்பல புட்கள்போற் கொன்றினா
யுன்றடி கோதிலா, யாழி கடக்கவும் வல்லபேராண்மை
பொருந்திய வன்னமே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௭௩௪.

சிவமயம்.

௨௫ - வது. குயிற்பத்து.

அறுசீர்விருத்தங்கள்.

பாதிமதிச் சடையானைப் பசும்பொனெடுஞ் சபை
யானைப் பழுதிலாத, நீதியுடைப் பெருமானைச் சந்ததமு
மறவாமனினைத்துக் கொண்டே, பேதிக்கும் சமயத்தோர்
கண்கூசி வெட்டுயிர்ப்புற் றேங்கி வாடக், கோதிலருட்
டிருநீறுங் கண்டிகையும் பெரிதேந்தக் கூவாய் குயிலே.

பிலைக்கிலைக்கை யுடையானை மன்றகத்தி னடிப்பானை
மதுரச் செந்தொல், விலைக்கொரு தாழுமைத் திருக்கான்
மீண்டானை மறவாமல் விரும்பிக்கொண்டே, கலைத்தமிழ்
வாரிதி யனையமாதவத்தோர் திருக்கூட்டங் களிறும்பெட்
டியாற், கொலைத்தொழிலும் புலைத்தொழிலு மடியோடு கெ
டுமாறு கூவாய்குயிலே. (௨)

செங்கணெடு மாலறியாப் பதத்தானைத் தில்லைநகர்ச்
சிவனைத் தேவ, ரிங்கிமிசைப் புனையானை யதிரமறு மற
வாமலகத்தி லூன்றி, வெங்கனவுனையனையா குயிர்
வதைத்தான் றிருப்பகரும் விதியெல்லாம் போய்க், கொங்
கவிழ்செந் தாமரைப்போ துடையான்சொ னெறிபெருகக்
கூவாய்குயிலே. (௩)

இக்கினைவில் லெனக்குனித்த மலர்க்கணையாற் பொ
ருவானுக் கிடையு மென்றாட், புக்கியுன தொலியுமிகப்
படுத்துறுய தினிமேற்றும் பொறுக்கக் கூடா, தக்கினிய
மழுவுமெடுத் தம்புலியுங் கொன்றையும்பச் சறுகும் பாம்
புந், சொக்கிறுரு முடித்தாடும் கோமான்முற் றில்லையிற்
போய்க் கூவாய்குயிலே. (௪)

சேந்தனை யீழந்துவனை முதல்யபணிபலவுஞ் சிதறி
ப் பாலு, நீந்தாவி மழுகுமகடனைகீயுந் துயர்ப்படுத்தனிதி
யாமோ, காந்தாரும் பெருங்கருணைக் கண்ணுதலை விண்
ணவர்கள் கண்டிங் காணுங், கூத்தாடுந் தில்லைமன்றிற்
குலவுவான் றனையினிது கூவாய்குயிலே. (௫)

நன்றையுத்தி றையுமதியா னிமையுநன்வளர்ச்சிமுற்று
நடந்து செம்பொற், குன்றமெயாக்குந் திகழ்தில்லையமர்

கோட்டி கொண்டுமிகக் குலைந்தான் கண்டா, யன்றையில் வந் திவட்குரிமை யளித்தானை விடையுகைக்கு மமலன் றன்னைக், கொன்றைமலர்த் தொடையானைக் கோதறுசீர்த் தில்லைமன்றிற் கூவாய்குயிலே. (௬)

கலகமதன் னொடுங்கணையுங் கடலொலியு மதிக்கன லுங் காதலோர்க், பலர்வசையும் படுந்துய ரதியார் போ னீயுமெனைப் பகைக்க வேண்டாம், புலவர்களு மாத வரும் வானவரும் பெரிதேத்தும் பொதுப்பொன் மன்றிற், குலவுநடம் புரிவானுந் தென்றனை யுறுமாறு கூவாய் குயிலே. (௭)

பொல்லாத காக்கையின்முட் கூட்டினிலும் பயிக் கும்வினை போக்கத் தக்க, நல்லாரொன் றுளதாகிக் குரு வியுமுன் னுய்ந்தவித நவிற்று வானேன், வில்லாலன் றடித் தாற்கும் விறற்பகழி யளித்தானை வெளிமன் றானைக், கொ ல்லாநல் விரதியருக் கெளியானைச் சந்ததமுங் கூவாய் குயிலே. (௮)

கஞ்சமலர்ப் பிரமனடித் தலைகவர்ந்த கைகொண்டே கடவுண் மாக்கட், கஞ்சலளித் தால்மயின் றம்பலத்தி னடமாடு மமலன் றன்பால், வெஞ்சமனை ரிறுங்கொடியா ரிறுமாப்புக் கெடல்காண்பான் வேற்றுகை வேனைக், குஞ் சரமா முகனைமிகர் மெய்யடியார்த் தருமிகனவே கூவாய் குயிலே. (௯)

வால்வளைக்கைத் திருநெடுமான் மத்தளமு நான்மு கன்கைம் மணியு நாணக், கால்வருநா டகத்தானைக் கனக சபைப் பெருவெளியிற் கண்டார் தம்மி, னல்வருயர்ந் தமையுணர்ந்தவ் வாறுபெறக் கருதுகின்ற நல்லோர் போ லக், கோல்வளைப்பார்ப் பதிகொழுநா வெனத்தினமுஞ் சலியாமற் கூவாய்குயிலே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௭௰௧.

சிவமயம்.

திரிவுமஞ்சரி.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

சிதம்பரதம்பயின் றைந்தொழிற் செய்கின் றியுனருட்
பதம்பரவுந்தமியேற்கின்பநல்கப்படாதுகொல்லோ [தாய்
விதம்பரவைக்குளாத்துந்தமிழ்கேட்டவண்பெங்குவைத்
சிதம்பரமேதசிகனேயொன்னலார்புரஞ்செற்றவனே. (௧)

குற்றம்பலவையாற்கொண்டுறுவண்மலர்க்கோல்சொரியுஞ்
செற்றம்பலவதிறமாதர்குழ்மதன்செய்நலிவுஞ்
முற்றம்பல்வமுதலியாவுந்தீர்தரன்முன்னியருட்
சிற்றம்பலவனைநம்பிவிட்டேனவன்சித்தமன்றே. (௨)

மாகரவாரிடத்தேயுமிரக்கவருந்துமிடி
யாகரவாரின்பமெய்தவுந்செய்யுமரியதலைந்
சேகரவாரியதாலொன்றுமேயிற்றினைமிரங்குதுஞ்
சிகரவாரிகந்தகண்டார்மருவுஞ்சிதம்பரமே. (௩)

சக்கரையன்னதுபால்வளியேற்றநக்கிடைக்கு
மிக்கரையன்னலவிப்பான்சிறப்பெதுமேற்கடவி
னக்கரையன்னமுறாளன்படையாமலைடைந்துய்யலாகுஞ்
செக்கரையன்றுதிருத்தில்லையீசனைச்சிந்திக்கினே. (௪)

நாதந்தரங்கள்விலவேளாதியபொனைநல்கறியாக்
கோதந்தரங்கம்பலபாடுவீர்தில்லைக்குறுசிதப்பொற்
பாதந்தரங்கணிறைகுழுமன்றுளாருமைபங்கமர்ந்தார்
சீதந்தரங்கப்புனற்சடையாரெனச்செப்புமினே. (௫)

வில்லாலடித்தவற்குக்கணையீந்தவிமலர்தம்மை
நல்லாலடிகண்மற்றில்லையென்றோர்ந்தமெய்யன்புடையீர்
கல்லாலடிச்சிலம்போசைமுன்னுந்திலனுாயங்களாற்
கல்லாலடிக்குயர்வாந்தில்லையென்றிடற்கண்டுய்மினே. (௬)

யானந்தத்தாண்டவமெய்காதவன்னமிடபமிசை
மானந்தத்தாண்டவலகண்ணிபோடேகிர்வந்தருள்வாய்
வானந்தத்தாண்டவனென்முகநியர்வாழ்த்துதில்லை
யானந்தத்தாண்டவனேயிமையாத்திரியம்பகனே. (௭)

கற்பனையற்றகருணாகரனைக்கனகமன்றிற்
பொற்பனையற்றமதித்தருள்வானைப்புகழ்ந்திறைஞ்சி
நிற்பனையற்றவஞ்செய்யேன்பகட்டிவர்கிலதிற
வெற்பனையற்றடித்தந்தனற்காத்துவிதக்குறித்தே. (௮)

பனகமன்றத்தனையாலமுமிழ்ந்திருகினனை
யுனகமன்றத்தனையாறுஞ்சிவனையுலகளிக்கும்
வனகமன்றத்தனைத்துந்தீர்க்குநரைவழங்குநனைக்
கனகமன்றத்தனைக்கண்டாருக்கின்பக்கடலெய்துமே. (௯)

தவகங்கையலெனநீத்துயிர்கொன்றுதசையருந்தும்
பவகங்கையன்னவர்க்கெட்டாதனைநான்மறைப்பன்னவன்ற
னவகங்கையன்னனியகோலத்தனைமஞ்சினனணித்தில்லை
சிவகங்கையம்பிற்குளிப்பாருக்கில்லைச்செனனங்களே. [ச

மைத்தருக்கோர்களுக்கெட்டாதுநின்றவரனையிசைச்
சத்தருக்கொன்றலைகொய்தகையானைத்தருந்தொழிற்றி
துத்தருக்கோனென்புபூண்டானைத்தில்லைத்தனிவெளியிற்
சித்தருக்கோரரசாணைத்தேடித்தியங்கனன்றே. (௰௧)

இன்னம்பலத்துவிதம்பேசிமங்கையர்க்கிச்சைகொள்ளுக்
கின்னம்பலத்துக்கெடாதேநெஞ்சேபத்திகிழமையென்பா
சொன்னம்பலத்துமழப்பணிபூண்டெபருந்திருவுடுத்துப் [ச்
பொன்னம்பலத்தாநடம்புரிவிசனைப்போற்றுதியே. (௰௨)

வேதங்களையப்பாடப்பலவாறும்விளம்பும்வித்து
நாதங்களையென்னுமுன்றுதிறனன்றில்லைநாடகத்தாற்
பேதங்களையும்பெருமான்மயானத்திற்பேயினத்தைப்
பூதங்களைத்துணையாக்கொண்டநூாயம்புகலிதே. (௰௩)

மாதுக்கமலமறைக்கிளைக்தாளைமருவியப்பா
லேதுக்கமலனைச்செற்றுளிற்சேயிலிலைகண்ணிச்-
சீதக்கமலஞ்சுமந்தானிந்தில்லைச்சிவபெருமான்
பாதக்கமலம்பணிவாருக்கில்லைப்பழிவினையே. (௰௪)

விடாயதொண்டர்க்கும்வேண்டியபேறருள்வித்தகனைத்
தொடாயபடர்போர்புரியாத்திருவேலனைச்
சுடாயகிலமுந்தானுகிறுனைத்துகளில்தில்லை
நடராயனைநினைவார்க்கென்றுமில்லைநவையென்பதே. (௰௫)

நாமக்கடலைக்குநானிலக்காத்தனைநான்குதமிழ்ப்
பாமக்கடலைக்கதிசேரச்செய்தனைபைம்பொன்மன்றிற்

சேமக்கடலைமிசைப்பூசியாடினைசிற்றறிவேன்
காமக்கடலைக்கடந்துய்யுமாறுகண்காட்டுதியே. (௰௬)

செஞ்சக்கரத்தைவெண்சங்கத்தையேந்துந்திருநெடுமா
லொஞ்சக்கரத்தையிலென்றருள்வாயறமோங்கெழின்மெ
கஞ்சக்கரத்தையல்பாகாகருணைக்கடலனையா [ன்
யஞ்சக்கரத்தையனேதில்லையூர்ச்சச்சிதானந்தனே. (௰௭)

இரக்குஞ்சரதமுடையானெனப்பேயத்தினிற்குன்றத்
கரக்குஞ்சரபவடிவாகினன்பெருங்காரினைகே
குரக்குஞ்சரமுரித்தோன்றில்லையூரிற்புரமுஞ்செஞ்
தரக்குஞ்சரணடைந்துய்ந்நுமைதஞ்சமுற்றுமே. (௰௮)

மஞ்சனக்கன்னிகர்கொங்கைக்கன்னர்கண்மயல்பெருக்கும்
வெஞ்சனக்கன்னியமர்க்கவப்பேறுவிழையவல்லீர்
கஞ்சனக்கன்னியப்பாவலர்வேண்டுவநல்கும்பிரா
னஞ்சனக்கன்னியங்கன்றில்லைமன்றையடுத்துய்பினே. ( )

வானத்தியானன்டராதியர்கட்டமடித்தெரிக்க
ஞானத்தியானபணிபூண்டுதண்மதியுமலைத்
தானத்தியானனங்கண்டனிகருஞ்சதாசிவன்றன்
ஞானத்தியானமுன்னார்தில்லையம்பலநாடகமே. (௨௰)

மிஞ்சானைத்தலைமன்றனிர்மீதுவிழிஞாயிறுவான்
செஞ்சானனைமெய்பெறத்தருவான்றனைக்கேட்டுந்தேன்
ஞானனையினார்சூழ்தில்லைமன்றிற்றிருக்கூத்தமனின்
மஞ்சா[illegible]முக்கிருக்கூத்தென்றுமாகிடனே. (௨௰௧)

கல்லனைத்தஞ்சிக்கிறைக்கருள்விட்டிக்கனகசபை
வல்லனைத்தஞ்சிக்கிந்தோற்றினைத்தாழ்ந்துவம்வாழ்ந்தனரிக்கீர
னல்லனைத்தஞ்சிக்கியப்பெத்தார்க்குமதேநல்கவல்லான்
மெல்லனைக்கஞ்சிக்கிப்பிறர்காணமட்டில்விருப்புதுமே. (௨௰௨)

பொருந்தானவன்கைக்களிறூர்ந்துவானமுமாம்பிரபலர்க்கும்
வருந்தானவர்க்குமொல்கவருட்பேறுகருதியன்பிற்
றிருந்தானவம்புரிதொண்டரொல்வோர்க்குத்தியக்கமறக்கு
மருந்தானவம்பலவாணபேயையுமாழ்வித்திடே. (௨௰௩)

குமாசமானனையும்பொருளாமென்னகத்திசென்னுறு
தெமாசனியன்றிரிசில்லென்றேத்துமியல்பினர்க்குக்
குமாசரவணகோவிகராண்மையுங்கோதொழிந்த
சமாசந்தானமுமீவான்றம்பாநரண்டவனே. (௨௰௪)

வெம்பலவாணனிராவணனுதிவிறலவுணர்
கும்பலவாணவத்திற்கேற்றபேறுங்கொடுத்தருள்சிற்
றம்பலவாணனருளோங்கவேண்டுமடியவரைத்
தம்பலவாணந்திச்சாகவிடாவென்னைகசத்தியமே. (௨௫)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௭௭௧.

சிவமயம்.

யமகமஞ்சரி

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

திருக்கஞ்ச நான்மலர்த் தாளெடுத் தான்மகஞ் செப்
பியவி, திருக்கஞ்சன் சென்னி கவர்ந்தா னிறைபுனற் செ
ய்யிலெனற்க, திருக்கஞ்ச னக்கண்மின் ஞொரல்குந் தில்லை
யிற் றெண்டனிட்டார், திருக்கஞ்சச் செய்ய வல்லாயென்
னு முன்மை தெளிந்தனமே. (௧)

சங்கரசங்கரறிவினுந்தோய்பவர்தாங்குகுழைச்
சங்கரசங்கரத்தாற்பிடித்தான்றங்கைதன்னருளி
சங்கரசங்கரணித்தில்லைநாடகத்தார்திரமுஞ்
சங்கரசங்கரவென்பார்பின்செல்லுந்தகையினரே. (௨)

சிவசிவஞ் சித்திக்கு மூவகைத் தாந்திறந் [illegible]
தவ, சிவசிவ யிற்சென்று மீள்பெருஞ் செல்வமுஞ் சேரு
நல்லா, சிவசிவன் கையருஞ் சொல்வார் தென்றில்லையின்
செம்பொன்மன்றிற், சிவசிவ வென்னுரு வேந்திநற் றுண்
டவஞ் சிந்திக்கினே. (௩)

சீதாரவிந்தனயனண்டர்போற்றெழுந்தில்லையில்வா
சீதாரவிந்தணிசென்னியெந்தாய்நின்றிருவடியர்ஞ்
சீதாரவிந்தங்கருதுந்தமாந்தர்தஞ்சென்மமென்ன
சீதாரவிந்தழியும்புரத்தார்கொடியவரே. (௪)

அரகாவாள்விழிமங்கையர்கொங்கையினுசைவம்பில்
அரகாஞ்சக்கரமேவடிவாயசிற்றம்பலத்தின்
அரகரமுன்னென்றுரைத்தானுணர்ந்தகல்லாடலிறை
அரகரவென்னுஞ்சொன்மட்டுமுன்னார்க்குமருள்பவரே.

சங்கரத்தானையநெஞ்சினையீர்கருதையனல்லார்
சங்கரத்தானையங்கொங்கையென்னேற்குந்தயங்குகளா
சங்கரத்தானைக்கிசைந்தமெய்ப்பேறுதரவல்லையோ
சங்கரத்தானையன்றுண்டாய்தென்றில்லைத்தலத்தரசே. ([illegible])

சதாசிவகுத்துணைப்போற்றுதியேனன்புசந்துமில்வந்
சதாசிவனத்தனமாலுங்கொள்வேன்வெந்துதாயவிர
சதாசிவனுற்றபொன்னம்பலவாபரதத்துவமாஞ்
சதாசிவசற்குருவேயுண்மைவாழ்வினைத்தந்தருளே. (௭)

கானகவேடலர்கொன்றையதானவன்கண்ணழச்செய்
கானகவேடனைதீர்ப்பாய்சிலேழினைக்கைக்கணிம
கானகவேடத்துமெய்யன்பாருஞ்தில்லைக்காவலனுங்
கானகவேடனுமானாய்சற்றுன்னருட்காட்சிநல்கே. (௮)

தங்கவரையைச்சிலையாக்கினானைத்தவத்தினர்போ
தங்கவரையனைச்சிற்றம்பலத்தைச்சாருநெஞ்சகங்
தங்கவரையவல்லாரெவரோவவர்தம்மைவெண்மா
தங்கவரையன்முதலோர்வணங்கத்தகுக்தகுமே. (௯)

அங்கமணியத்துணிந்தானைக்கொங்கையனாகமுதல்
அங்கமணியவொருபாகத்தானைப்பலாரணத்தார்
அங்கமணியணியாத்திகழ்ந்தோனையம்பலமாம்
அங்கமணியரவம்புலிபோற்றுமன்பருண்டே. (௰)

[illegible]ஞ்ஞிவொன்றாரித்தானருட்டன்சலதியின்மி
[illegible]ற்பெறலாமவன்சாற்றுமறைத்
[illegible]ந்துக்கரியனுந்தில்லையிற்சென்றுசமனையன்றுனர்
[illegible]ந்திக்கரியெனக்கண்டுஞ்சமாறுதவஞ்செய்யினே. (௰௧)

சிரமஞ்சகளான்றனைத்தில்லைப்பிரானைத்திகிரிகொல்வச்
சிரமந்தனகடவுடையார்புரந்தியசேவகனைச்
சிரமந்தசுமிரன்டுஞ்சமமாக்கொள்ளுஞ்சீர்திகழாச்
[illegible]ந்தமட்தவல்லோர்சிந்தையூடுந்தெரிசிப்பரே. (௰௨)

சத்தியமாகத்தமதியமன்றந்தனிலிமயச்
சத்தியமாகரங்கண்டாடுவான்றனைச்சார்ந்தனமோ
சத்தியமாகருதேலெம்மையென்னணிநுஞ்சானவின்று
சத்தியமாகத்தும்புகலைத்தூடுந்தழைக்கின்றதே. (௰௩)

பாலனஞ்செய்யற்பெறுமாறுகண்ணின்பதத்தணிந்தோன்
பாலனஞ்செய்யலராற்பொரவாடியயைத்தொடுதின்

பாலனஞ்செய்யமுகக்கிள்ளையாதிபலவனுப்பிப்
பாலனஞ்செய்யதன்றென்றிகழ்ந்தாடில்லைப்பண்ணவனே.

பத்திரமானதத்தாவிடுவார்க்கும்பரிந்தருட்க
பத்திரமானப்பதந்தருமீசனைப்பைம்பொன்மன்றிற்
பத்திரமானதமிழாற்பரவுநர்ப்பலர்க்கு
பத்திரமானச்செயலரிதோவகல்பாரினமே. (௰௬)

பங்கயமங்கைகளிகூருந்தில்லைப்பரன்பெருங்கோ
பங்கயமங்கையலாராற்செயிலடும்பண்பனிடும்
பங்கயமங்கையிலேற்றுனென்றெண்ணிப்பரிக்குமிட
பங்கயமங்கையன்றுதைத்தூன்றுட்பட்டபாடுணர்ந்தே. ()

தித்திக்கத் தக்கசொன் மங்கையர் கொங்கைப் பொ
ய்ச்சிரிலைம, தித்திக்கத் தக்கரு வேட்குடைத் தேனருட்
செய்யிகந்த், தித்திக்கத் தக்கனத் தார்பா விரந்திட நீர
வின்னே, தித்திக்கத் தக்கத்தெய் யென்றுடுந் தில்லைச்
சிதம்பரனே. (௰௭)

தானத்தனதனன்பில்லார்க்கரியன்றனியளகைத்
தானந்தனதனத்தேறுழன்கனகசபையினிடக்
தானத்தனதனவென்றுடுவான்புகழ்த்தந்திமுகத்
தானத்தனதனன்றுனாந்தவாழ்வருள்சற்குருவே. (௰௮)

கனகமன்றுங்குதவுங்கன்னிகேளவனைக்கண்ணருளாத்
கனகமன்றுக்கங்கெடுத்தபிரானைக்கவின்மருவுந்
கனகமன்றுட்கண்டுதெண்டனிட்டார்க்குக்க [illegible] யுத்தி
கனகமன்றுள்ளாத்தொருபொருளாகக்கருதலிலே. (௰௯)

கயிலைக்குரியவன்சிற்றம்பலத்தைக்கருதித்து
கயிலைக்குநெஞ்சகப்பேயுடையீரொமங்கைச்சமர்நேர்
கயிலைக்குளிர்விடைமேல்வருவாரொவர்காமனல்கோ[வனே.
கயிலைக்குறிப்பதிலெட்டிலொன்றெண்ணினுங் [illegible]

மானத்தரங்கக்கடல்விடமுண்டவர்வாவியதா
மானத்தரங்கற்கரியபொற்றுளினர்வைத்தமழு
மானத்தரங்கனகச்சபையாளர்மதித்தெமது
மானத்தரங்கண்டருள்வாரொளிதுய்யுமாநிலமே. (௨௧)

மந்திரக்காரணமந்தெழுத்தென்றுணர்மாதவர்சென்
மந்திரக்காரணங்கீன்றதொப்பென்னமதித்துந்தில்லை
மந்திரக்காரணவேதியர்க்கானவகைசெயற்கு
மந்திரக்காரணந்தோய்தருதீவினைமாறிலனே. (௨௨)

க்ருத்தனைந்தக்கரமேவடிவாயவன்கற்றுணர்ந்தோர்
க்ருத்தனையந்தவிர்ப்பேரனெமதருயிர்காலகொடுந
கருத்தனையார்புகழ்தில்லைப்பிரானவன்காதலுற்றோர்
கருத்தனைச்சேர்வதின்றின்றுமுக்காலுமெய்கண்டெய்யினே.

சரதத்தையாதுமறியேனெனினுமுன்றனவாந்
சாரதத்தையாச்சென்றசிர்பகர்வேனெனைத்தள்ளிவிடேல்
சரதத்தையாசிபகர்தில்லையாய்மறைதந்தவைந்தட்
சரதத்தையாகுலந்தீர்ப்பாயடியவர்தம்முள்வைத்தே. ()

தருமந்தனக்குரித்தாய்ப்பவந்தீர்த்திடத்தக்கமெய்ச்சித்
தருமந்தனக்குவைவேட்பார்கொல்வாயசந்தன்னிலிவர்
தருமந்தனக்குளனெஞ்சேகனகசபையின்முத்தி
தருமந்தனக்குடன்வெண்ணீறணிந்துதவஞ்செய்திடே. ()

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௱௧.

சிவமயம்.

சிலேடைப்பத்து.

நேரிசைவெண்பாக்கள்.

தந்திண்டியார் கண்ணின்முத்தாத் தாண்டவன்போல்
வார்த்துதியிற், சிந்தியலுந் தில்லைச் சிதம்பரமே - யந்தியந்
திச், சென்னி யரனூர் திகழ்வுமூற்று மாகியல்லா, வன்னி
யரனு ரகம். (௧)

தூயநகைமங்கையருந்தற்றும்வயனெற்பயிருந்
தி[illegible]ங்காட்டுஞ்சிதம்பரமே - பையரவம்
பூண்டவனுண்டுற்றமலைபோற்றப்புரியுமெழிற்
றண்டவனுண்டுற்றதலம். (௨)

கற்பணியின்பொற்புங்கறைதீர்கனகமன்றுஞ்
சிற்பாதங்காட்டுஞ்சிதம்பரமே - விற்பனர்வாய்ச்
சொல்லுடையவார்த்தார்துறைந்தார்சடார்க்கடவுள்
பல்லுடையவார்த்தார்பதி. (௩)

வேதங்கொள்வாருணர்வின்மேதகுமின்னாருறுப்பிற்
போதங்குலாவும்புலியூரோ - சீதமலி
கங்கையணிந்தார்முடிக்குக்காதிற்குழையெனவெண்
சங்கையணிந்தார்தலம். (௪)

கொன்னார்கொடிமதிலுங்கோகனகப்பூந்தடமும்
பொன்னாட்டவர்வும்புலியூரோ - பன்னாக
மானாரத்தைக்கொன்றைமண்டையெலும்பாதியபல்
பூணாரத்தையர்புரம். (௫)

பாகியற்சொல்லார்குறியும்பப்பலராமாடவரும்
போகியினையென்றும்புலியூரோ - தாகித்த
வண்ணமலியானில்வந்துருள்வான்மாசடைந்த
வெண்ணமலியானிடம். (௬)

ஈனந்தவிர்வார்க்குமேத்துமவர்தீவினைக்கு
மானந்தநல்கெழிற்சிற்றம்பலமே - வானந்தம்
பூண்டசெவியார்புலியைப்புயங்கமுட
னாண்டசெவியாரகம். (௭)

மோடகத்திற்பொல்லாமுகனார்முயன்றுதுதி
லாடகச்சீர்மன்னியசிற்றம்பலமே - வேட
னுருவாவடியேற்றாரும்பரிற்போய்மீள
வெருவாவடியேற்றார்வீடு. (௮)

பத்தமற்றார்சிந்தைக்கும்பார்க்குமவர்கண்களுக்கு
மத்தந்தருந்திருச்சிற்றம்பலமே - மைமந்த
திருவரைக்கையான்பொற்பிலங்கும்வில்லெனக்கேற்றும்
பருவரைக்கையான்பொற்பதி. (௯)

நால்வர்தமிழ்ப்பாடலைக்கூடும்பேராடலைப்
பால்வழுத்துஞ்சீர்க்கனகமன்றமே - கால்வலிய
வெம்மையிடத்தானைப்பிழிந்துவென்றான்வெற்புதவு
மம்மையிடத்தானகம். (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௮௪

சிவமயம்.

அம்மானைப்பத்து.

சீராருந்தில்லைச்சிவஞானசித்தர்பிரா
னாராலுங்காண்டற்கரியான்காணம்மானை
யாராலுங்காண்டற்கரியானேயாமாகிற்
றேராமெனப்புலிமேற்செல்வானோவம்மானை
சென்றவிதமென்னிற்சிரிப்புக்காணம்மானை. (௧)

தில்லைப்பதியிற்றிருநடனஞ்செய்யுமவன்
வல்லியனையமுலைமங்கைபங்கனம்மானை
வல்லியனையமுலைமங்கைபங்கனாமாகி
லெல்லைநிகர்செய்விழியாலேனின்றானம்மானை
யின்றதலமம்பகமென்றியாரறியாரம்மானை. (௨)

ஞானமிருந்தில்லைநடராயர்நஞ்சதனைப்
போனகமென்றொருப்பிப்புசித்தார்காணம்மானை
போனகமென்றொருப்பிப்புசித்தாரேயாமாகி
வினைமுறைப்பாரிலிறவாரோவம்மானை
யிவ்விடத்தாரானரிநப்பாரோவம்மானை. (௩)

அன்னமலிதில்லையணிநகரிலாடுமர
னின்னந்தலையிலிரக்கின்றானம்மானை
யின்னந்தலையிலிரக்கின்றானாமாகிற்
றன்னன்பர்வேட்கைதரல்பொய்யோவம்மானை
தங்கமலையிருந்தாற்றாரானோவம்மானை. (௪)

கோதுபடாத்தில்லையினிற்கூத்தாடுங்கோமானோர்
தூதுவனுமாகத்துணிந்தான்காணம்மானை
தூதுவனுமாகத்துணிந்தானேயாமாகின்
தீதுறைநீதகனென்கைவீண்சொல்லோவம்மானை
வீணல்லத்தொண்டர்விரகன்காணம்மானை. (௫)

ஆலடியினிட்டைவிட்டம்பலத்திலாடுமவன்
காலனுயிர்குடித்தகாலன்காணம்மானை
காலனுயிர்குடித்தகாலனேயாமாகின்
மாலயன்முன்றேடிவருந்தியதேனம்மானை
வருந்தியதுமெய்யைமறைத்ததாலம்மானை. (௬)

எங்குநிறைந்துமிலங்குதில்லையம்பலத்திற்
றங்குமொருவன்சமர்த்தன்காணம்மானை
தங்குமொருவன்சமர்த்தனேயாமாகிற்
கொங்குமலரோடிறகுக்கொள்வானேனம்மானை
கொண்டவிதமெண்ணிலொருகோலத்தாலம்மானை. ( )

சீர்த்தபுலவர்புகழ்தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
பார்த்தனடிக்கருளும்பண்பினன்காணம்மானை
பார்த்தனடிக்கருளும்பண்பினனேயாமாகிற்
பேர்த்தற்கரியபெரும்பித்தனேனம்மானை
பித்தனென்றுஞ்சொல்வார்பிறப்பில்லையம்மானை. (௮)

செந்தமிழ்ச்சீர்மன்றுந்திருத்தில்லைச்சித்தரு
மைந்தர்களைமுன்னாள்வழங்கினாரம்மானை
மைந்தர்களைமுன்னாள்வழங்கினாராமாகி
லெந்தமக்குச்சற்றுமிரங்காரோவம்மானை
யிரங்கலினன்மாணிடத்திலெய்தலன்றோவம்மானை. ( )

செல்வத்தகண்ணிபங்கன்றில்லைச்சிற்றம்பலவ
னால்வர்க்கருணகலத்தினன்காணம்மானை
நால்வர்க்கருணகலத்தினனேயாமாகி
லெல்லையதிக்கருட்பேறீயானேனம்மானை
யெண்ணுமெழுத்துமவனிக்கதன்றோவம்மானை. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௮௨௧.

சிவமயம்.

உந்திப்பத்து.

தில்லைத்தலமேசிறப்புட்சிறப்பென்னுஞ்
சொல்லைப்பகர்ந்துகொண்டுந்தீபற
சுயஞ்சோதியீசனென்றுந்தீபற (௧)

ஆறுசமயத்தவர்க்கும்பொதுவாய
வீறுவெளியொன்றென்றுந்தீபற
மெய்யன்சிவனேயென்றுந்தீபற (௨)

வானிற்சுடர்கண்மலர்க்கண்களாகின்ற
தோனிற்கிணையாரென்றுந்தீபற
குறையாநிறைவானென்றுந்தீபற. (௩)

ஒன்னார்புரங்களொருமூன்றெரித்தோனென்
னின்றுவொழிப்பானென்றுந்தீபற
வெழிற்றில்லையீசனென்றுந்தீபற. (௪)

வானேடுஞ்செய்யுமன்றுமெனக்கொண்ட
கோனேமுதல்வனென்றுந்தீபற
குறையாவுந்தீர்ப்பானென்றுந்தீபற. (௫)

எட்டிப்பொருளாயிலங்கும்பெரியோனை
விட்டுத்தொழுவியாதென்றுந்தீபற
வியன்றில்லைமேயானென்றுந்தீபற. (௬)

இன்னம்பிறவாமையெய்துந்தவத்தோர்க்குப்
பொன்னம்பலமாமென்றுந்தீபற
புலைத்தியர்க்காகாதென்றுந்தீபற.. (௭)

பார்த்தன்கைமோதப்பரிந்தாண்டருள்செய்த
மூர்த்தம்பெரிதாமென்றுந்தீபற
முதற்சோதிகொண்டதென்றுந்தீபற. (௮)

கந்தக்கடம்பன்கணநாதனென்னுள்ள
மைந்தர்க்கினியானென்றுந்தீபற
மணிமன்றில்வாழ்வானென்றுந்தீபற. (௯)

நால்வர்க்கருணடராயனற்றெறுகண்டார்
டால்வைத்தநாட்டனென்றுந்தீபற
பழுதற்றதெய்வமென்றுந்தீபற. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௮௩௧.

சிவமயம்.

குரவைப்பத்து.

குறிஞ்சித்திணை.

குன்றின மொத்தெழு செங்கைதையுங் கோளரவிற்
றிக முல்குலுங், குன்றிம தன்பெரு மாடவர் தோள்களை
வென்றமவிர் தோகையீர், மன்றினடம்பவ ரருள்கொடோம்
மாதவர் சேகரன் வருவதாம், கொன்றிரை புன்கலர் வாழ்
வுறக் குரவை நெடுந்தொனி கொண்டிடே. (௧)

காதன்மிகத்தருமுடலைக்கண்டுமருண்டிருகமடமோர்
பாதம்வணங்கியகொண்கனைப்பற்றியநெஞ்சுறுபாவைபூ
வோதமில்சீர்திகழ்தில்லையூடென்றுநடஞ்செயுமீசனுன்
மாதவரியாவருமாழவேவாய்கொடுகுரவைவழங்குமே. ()

கண்வலை கொண்டு வெருட்டியே காளையர் நெஞ்சு கவர்ந்தபின், றன்வளர் கொங்கைக ளான்மிகச் சமராமிடத்தரு தன்மையீர், விண்வயி னுடிய நாதனுர் மெய்யருள் வாரிமி குத்ததான், மண்வள நீடிட லெண்ணியே வன்குர வைத்தொனி வளர்மினே. (௩)

காலன் வெருண்டு திடுக்குறக் கடலொடு நஞ்சு கலங்கிட, வேலது போல விளங்குகூர் விழியின் வளப்பு மிகக்கொள்வீர், சூல மணிந்தவர் தில்லைமுற் சொல்லிட வல்லவர் சொல்பவா, மாலய முற்றுந லங்கொள்வா னருள்கொடு குரவைக ளாடுமே. (௪)

செங்கனி யொத்தொளிர் மேனியுந் தேனொடு பானிகர் சொற்களும், கொங்கல கம்பொலி வன்மையுங் கொண்டிரு லாவிய கொள்கையீர், திங்கதி மித்தெயென் றுடு வார் தில்லை நகர்க்கொரு செல்வமா, மங்கை ராதியர் வாழவே யன்பொடு குரவைக ளாடுமே. (௫)

வாரண மென்பிடி நாணுற வன்கம லத்திடை வைகுறு, மேரண வப்பெறு மன்னமெனத் தென்று நடக்குமடந்தையீர், நாரண னுடரி தாயதா னம்பர் நடம்புரி தில்லையிற், காரண யோகியர் கூடவே கவினுறு குரவைகள் செய்மினே. (௬)

மீனை வெருட்டிய கண்ணுளீர் வேறுள நன்மைகண் மிக்குறத், தானை நெடுங்கட லம்புவி தன்னின் முழக்கிய தன்மைபீ, ரானை யுரித்தவர் தில்லையி லன்பொ[illegible]ரொருமுவாதலா, லேனையர் வாணுற லெண்ணியே யின்குர வைத்தொனி யிடுமினே. (௭)

கூர்த்த நெடுங்கணை யென்னவே குலவிய கண்ணுறு கோதையீர், போர்த்த வதட்கலை யாளனுப் புலிசையின் மேவிய புண்ணியன், பார்த்த னடித்திடு மந்நாள் பகழியளித்தருள் பண்புதோய், சீர்த்த பெரும்புக ழுன்னியே திகழ்குர வைத்தொனி செய்மினே. (௮)

செவ்வை யுறுந்திரு மேனியார் தில்லையி லாடிய சித்தனுர், தெவ்வை யறுக்கதிர் வேலனைச் சிந்துர மாமுகனைப்பொரக், கௌவை தவிர்த்திடு மைந்தனைக் காசினியிற்றர லெண்ணியே, கொவ்வை யிதழ்க்கனி வாயுளீர் குரவை நெடுந்தொனி கொண்மினே. (௯)

கொக்கிற குப்புனை சென்னியார் கொண்டபொன் மன்றினை கூறினர், முக்கிய நால்வரை யன்னதோர் முத்தமிழ் நாவல னித்தரைப், பக்குவர் சேகர னுவரப் பாடு மென்சொல் பயிக்கவே, மிக்கு மலர்க்குழன் மங்கையீ ரென்று மிடும்பல குரவையே. (௰)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - அ௱க.

சிவமயம்.

உண்மைப்பத்து.

அறுசீர்விருத்தங்கள்.

எவ்வுருமுந் தரவல்லா ரியாவரோ பொதுவெளியாளவரோ வன்றோ, ஏவ்விலைத் தெவர்க்கேனு மிடமிலை தோன்றியரு ளீந்த துண்டே, வெள்ளவலத்தி னிடைவசிக்கு மார்பலரு மூவெருக்கு நன்மை செய்வார், எவ்வழிக் கருநிறெழுத் தைந்துரைக்கு நானுருட்டே மனமுவந்துண்டே. (௧)

எத்தேவர் தம்முருவுந் தருமமுறைப் பசுவடிவந் தெய்துமென்ன, மெய்த்தேச வாரெல்லாரும் வேறுருவுந் தகமுமெனைப்படத் துண்டேற், புத்தேளிர் போற்றியிசைக்கும் புலியூரிற் சிவனைக்கண்டு புவுரு காயேன், சித்தேறத் தெய்தினி மேம் திருமபாத பங்கயஞ்சேர் வதுண்டே. (௨)

ஆனிடத்திற் கொணரும் மக்க மதுபிசைவோ லந்தணர்தம் மறத்தை நீங்கிக், கானிடத்துப் பொதுவா யேழிற் செய்தருந்தை காற்றடிந்தோன் கதிசேர்ந் துமேனல், வானிடத்திலெடிப்பானை வயங்குதில்லைப் பதியானைப் பழித்த நாயேன், மானிடருக் கரியவிதழ் படைத்துத் தனிவீட்டில் வாழ்வ துண்டே. (௩)

பிறந்தவுட னயனுரி யயலவர்தம் மனையிலேயும் பிள்ளை
யொன்று, சிறந்தபணி யானினத்திற் கியற்றியதான் மாய
னெனத் திகழ்ந்த துண்டே, லறந்தழைக்குந் திருத்தில்லை
யம்பலத்துச் சிவனைநம்பு மடிய னேனுங், கறந்தவெண்பா
லனையமனத் தினனுகிப் பாகதியுங் காண்ப துண்டே. (௪)

மென்றினான் கருத்தறியா வியன்றிகழான் கன்றினிற்
றேர் விடுத்த மைந்தற், கொன்றிடுமன் னவனொருவன் கோ
தொழிந்த பரகதியிற் கூட லுண்டேன், மன்றினடம் புரி
வானை மரகதமங் கலையமைந்த வாமத் தானை, நன்றிசை
யப் போற்றிசைக்கு நாயினே னருட்பேற்றி னண்ண லுண்
டே. (௫)

பாக்குளம்பொற் பட்டமனைய வல்குன்மின்னு ளொடு
மருமைப் பால னேறுஞ், சேக்கனிடுங் கூழினைச்சிற் றம்
பலவ னேற்ற தண்மைச் செயலே யாறு, லீக்குரும்பல்
பகைவிளைத்து நீணிலத்திற் பாதலிக்கு நெஞ்சத் தேனு,
யாக்கருக்கும் வானவர்க்கு மரிதாய பேறுபெற்று வாழ்வ
துண்டே. (௬)

உடற்பிணிதீர் வதனிமித்தஞ் சிந்துகொடு போற்றி
சைக்கு மொருவன் றன்னைக், கடற்புவியி லினிப்பிறவா
முத்தியுறத் தில்லைமன்றிற் காத்த துண்டே, லடற்பாச
பிரலையுங்கைக் கணித்தானை விடையுகைக்கு மமலன் றன்
னைத், தொடற்கருது மென்மனமுந் சுகப்பெருவா ரிதிகடி
லிற் றோய்வ துண்டே. (௭)

நல்லடியார் பரவுதிருத் தில்லைநகர்க் கோயிலிடை
நடிக்கும் பெம்மான், வில்லடியேற் றங்காளி லருச்சுனனுக்
கருளியது மெய்ம்மை யாகிற், சொல்லடியாற் றுதித்தவர்
முன் பெறும்பேறு கருதிமிகத் துடிக்கு நெஞ்சேன், கல்
லடியால் வழிபட்டான் முதலினரும் பெற்றகதி காண்ப
துண்டே. (௮)

பிணமலையும் பேயினமும் பெருகுமுது காட்டுயல்
லைப் பெரிது போற்றுங், குணமுடையா ரொருத்திக்குக்
குலவுதிரு வடிநீழற் கொடுத்த துண்டேற், றுணர்விரிபூங்
கொன்றையணி தம்பலத்தி னடமாடுந் தூயோன் றன்
பாற், கணபதியுங் கந்தனும்போன் றொருமகவாய்த் தமி
யேனுங் களிப்ப துண்டே. (௯)

பொற்புமிகு வெண்ணீறு முருத்திராக் கமுமறைந்து
போகா வண்ண, மற்புதமார் திருவிளையாட் டியற்றுநல
மம்பலவ னளிப்பா னுகிற், கற்புடையார் நெஞ்சனைய கருத்
தினராய்த் தமிழ்கொடுபல் கவிதை பாடு, நற்புலவர் நால்
வரொடு நானுமொரு தொண்டனென நண்ணவன்டே. ()

முற்றிற்று.

ஆக கவி - அருக.

சிவமயம்.

திருப்புகழ்.

தனத்தத் தந்தன தானன—தனதான.

மணிச்சத்தம்பொலிபூசனை
விருப்பத்தந்தணராதியர்
மகிழ்ச்சிப்பொங்கமதோடினி இலகாதோ
வயிற்றுக்குண்பனவாயிர
மிருக்கத்தண்டம்விடாதுயிர்
வருத்தத்துத்தின்பவர்பாழ்மத மழியாதோ

கணித்துச்செந்தமிழ்நால்வர்கள்
பதத்தைக்கும்பிடுமர்தவர்
கணத்திற்றங்கியவாவுற முயலேனோ
காத்திற்கத்தனிவாவு
ளிடத்திற்சங்கரிமேவிய
களிப்புற்றிங்கொருநாள்விடை மிசைவாராய்

பணித்துத்தொண்டர்கள்வினை
பொழித்துச்சந்ததமாகிய
பதத்திற்சென்றிடவேவிடு மிறையோனே
பனைக்கைக்குஞ்சரவீருரி
தரித்துக்கொண்டதனேரெழில்
படைத்துக்கொஞ்சொருபாலனை யருள்வோனே

இணிச்சித்தம்பெறுகாமனை
யுறையத்தக்கொன்றடிபேணிய
சிறுக்கர்க்கெஞ்சவில்வாழ்வுற விடுவோனே
இசைக்குட்கண்டுகொள்வார்மன
விகற்பத்துன்பமெலாமடு
திருச்சிற்றம்பலமாகிய பெருமானே. (௧)

தனதந்த தத்ததானன—தனதான.

உனைமறந்துபற்பலாயிரம்
விதவினைந்துபொய்ச்சொனூல்வழி
யுழலும்வம்பொழிந்துன்வார்கழல் பணியேனோ
வுன்னியிறந்தகத்தயோகிய
ரரியவிஞ்சைகற்றமாதவ
ருடனுறாஞ்சபைக்குளேகியு மகிழேனோ

வெனைவிரும்புபத்தராமவர்
கவலையுந்தவிர்க்குமேன்மைமெ
யுகதலந்தனிற்செவேவொளை மிளிரேனோ
விமயமன்றனித்தபார்வதி
யருகிருந்துவக்கவாவிய
விடபமொன்றிலிற்றைமாவெதிர் வருவாயே

கனைதருங்கடுக்கைமாலிகை
யணையசெந்தமிழ்ச்சொல்வான்மொழி
கவிலவன்றெருத்திவாசலி னுழைவோனே
கரியினங்களைப்பல்சீர்திகழ்
குதிரையென்றுவிற்றுமோர்ச[illegible]
கல்பிலங்கிடச்செய்தேசிக வடிவானாய்

சினைமுதிர்ந்துழைக்கும்வால்வளை
மணியுமிழ்ந்துசற்றியோவிடு
தெருவிலன்றெருத்தனேறிய ஆதியானே
சிமயமந்தரந்தைகெருமி
ரதகடந்திடக்குலாவிய
சிவசிதம்பரத்திலாடிய பெருமானே. (௨)

தந்த தன தான தந்த—தனதான.

பஞ்சியர்போலெயிரந்து கெஞ்சியவாபோடுகொந்து
பைம்பொனுளார்வாயிலின்க ணடவாதே
பங்கயமாறுநெஞ்ச மொழிகியசோலாகலங்கொண்
பண்பினர்மாமோகமிஞ்சி மடியாதே

பஞ்சிகமாலுரும்வென்றி துன்றியசேய்போலவென்ற
னன்பர்களோடாடும்விஞ்சை தருமாறே
யந்தரவாழ்வார்கெருங்க வெண்கிரிநேர்காளையொன்றி
லம்பிகையோடேறியிங்கு வருவாயே

கஞ்சிகைமேனாருந்தி யண்டமெலாம்வாழ்கண்ட
நன்றியிலகார்மாயவென்ற தனிவீரா
கம்பியதோர்பாலனஞ்ச வன்றெதிர்வாகுவியுண்டு
கந்தவில்வானுன்பொருந்த வருள்வோனே

செஞ்சிலைவேளானவம்ப னங்கியில்வீழ்பூனையென்று
சிந்தமுனோர்காண்மலர்ந்த நுதலோனே
தெண்டிரைசூழ்வாவிபொங்கு மம்புயமோவாதலர்ந்த
தென்புலியூர்வாழவந்த பெருமானே. (௩)

தந்த தந்த தத்த தானனா—தனதான.

வஞ்சநெஞ்சமுற்றவேசியர்
தங்கள்கொங்கையிச்சையாலுனை
வந்தனஞ்செய்பத்தியானது நழுவாதே
வண்டலம்புசெச்சைமாலிகை
கொண்டகந்தனென்றுனைவல்செய்
வண்புனைந்துமுத்திவீடது மடையேனோ

தஞ்சமென்றுசெப்புமானவ
ரிந்திரன்படைப்புளானரி
தங்கணங்களுக்குமோர்மழ விடைமீதே
சந்திரன்றரித்தவேணியு
மங்கைபங்குமுற்றுநீறணி
சந்தமுந்துலக்கமாகிட வருவாயே

பஞ்சவன்பணந்தையியல்
கெஞ்சுகரம்படைத்துளானது
பங்கினின்றுபுத்தர்பாதக முனிவோனே
பங்கயந்தொடுத்தவேளுடல்
வெந்திடும்படிக்குநாடிய
ப[illegible]றங்கள்தக்கனாதுத லுடையானே

செஞ்சரன்றிதித்தவீறுறு
சுந்தரன்சொலிற்காவது
சின்றமைந்துனைச்செய்தேயினி தருள்வோனே
திந்திதிந்திமித்தெய்தாதிமி
யென்றுதொண்டர்பித்தமேலியர்
செம்பொனம்பலத்திலாடிய பெருமானே. (௪)

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தத்தத் தனத்தனன தத்தத் தனத்தனன—தனதான.

தவளநகைமடமகளிர்கலவிநலமெனவவர்சொல்
சத்தத்தினுக்குமுருகித்தத்தளிக்குமன
முடையவிடாரனைவரினுமுதன்மைபெறுதமியனுமரு
ட்பெற்றிறப்பொடுபிறப்பற்றசித்தர்பிகர்
தகைகுலவும்வடிவமொடுதிரியவிடனிசமிதுத
னைச்சத்தியப்படமுடித்தாக்களித்திடவும்
விழைவாயோ

தவழுமலைமலிவுபெறுமெழுகடலுமணிகலையெ
னத்தொட்டிருக்குமவன்சித்தத்தினுற்றதுயர்
மிகையினெடுகொலைபுலைபொய்யனையவையுமழியவிடு
மொற்றைத்தவத்தலைவனைத்தொட்டளப்பில்பல
தவசிகளுமொருகுழுவெனநிலவமரரும்வி
யப்புற்றிடத்தகுமொர்சுத்தத்தினைத்தினையு
மருள்வாயோ

கவளமதகரியினினமெனவிளையில்கெருவமொடு
கற்றுப்பிதற்றியருணட்பற்றிருப்பவரு
மநுபவமொரணுவளவுமிலதுதமதுயிர்பரமெ
னச்செப்பிடத்துணியுமற்பக்குணத்தரொடு
கறுவுசமணரும்வலியபிடகர்முதலினருமிகு
தத்துற்றுவப்புமுழுதற்றுத்தவிக்குநல
மிலகாதோ

கலிபுருடன்வலிபெரியதெனுநினைவொடளவில்பல
குற்றத்தினிற்றினமுயற்சிக்குமற்பர்பல
ருனதருளையுதகறியிலையெனவுளருருகுசிலர்
முற்கொக்கரித்துவசைசெப்பத்தொடுத்திடுதல்
தீரியும்வணமெவனினுமொருபுலவனுவல்கவிக
ணத்திற்பலிப்புறும்வியப்பித்தினைத்துலகி
னிகழாதோ

பவளமலையனையதிருவுருவமொடுபசுமரக
தச்சித்திரக்கிரியெனத்தக்கசத்தியுட
னொருபெரியவயிரமலையனையமழவிடைமுதுகி
லுற்றுத்திதிக்கடவுள்முற்செப்புபற்பலர்கள்
பரவமுதிர்தவமுடையவொதிர்குலவிவரமுதவு
பட்சக்கினிற்சிறிதுமெய்ப்பற்றிருக்குமொரு
பழையோனே

பலமலைக்டொறுநிலவுகுமரகுருபரனடல்கொள்
பக்கத்தினைக்கடிதுகொட்டிக்குகுக்குகுகு
வெனமுரலுமொருபறவையெழுதுகொடியினனமரர்
துக்கப்படச்சிறைசெய்துட்டத்தொழிற்றகுவர்
படைமுழுதுமொடிவயிலலைகடலினிடைமுழுகவடு
மற்பெற்றகைக்குகனுதிக்கத்திறக்குமவிழி
யுடையோனே

யவளவனுமதுவுமறுமவுனரகசியநிலையை
நட்புற்றவர்க்கினிதுசெப்பிக்கொடுக்கவெனு
நினைவினெடுவடநிழலிலயனுதவுசதுரரொடு
முற்றுப்பரித்திரள்கொளப்பொற்பணப்பொதியொ
டணுகுமவனையசிலபருவர்களையவரருக
டுத்துத்தடுத்தருள்விளக்கைக்குமிச்சையுறு
குருநாதா

வரகரவென்மொழிபகருமடியவரையிகழ்பவர்கு
லத்தைப்புரத்தொடெரித்துக்கெடுத்தருளு
மொருவவழிபடுமவளுள்விழையும்வணமிருகனியொ
சட்டிக்குளக்கணமளித்துக்களித்தசிவ [ர்
வகிலபுவனமுமசரசரமுநிலைபெறவெனந
டித்துப்புழிக்கரியபொற்சிற்சபைக்குள்வளர்
பெருமானே. (௫)

தனனதன தத்தத் தத்தன தனன—தனதான.

களவுறுமனத்துக்கங்கொடுமறுகி மெலியாதே
கனியிதழ்சுவைக்கத்தந்திடுமவர்சொல் விழைவாதே
வளவன்வழுறிக்கொக்கும்புரவலரை யிகழாதே
மகிதலமுழுக்கக்கன்டுளமகிழு மவனோ
பளபளவெனக்கொட்டுங்கதிர்மருவு மழுவானே
பசுபதியெனச்செப்புந்தவசிகளை யகலானே
யளவறுதமிழ்ச்சொற்றெண்டர்கள்விழைத லருள்வானே
யழகியதிருச்சிற்றம்பலமுடைய பெருமானே. (௬)

தன தனந் தத்த தானன—தனதான.

கவணமிஞ்சக்கொள்வாரது
பிறகுசென்றிச்சைபோம்வழி
துதிபகர்ந்தெய்க்கநீடிய கலியாலே
தொயில்வளைந்திட்டதோண்மூலை
கொடுபொரும்பெட்புளாரடி
தொழவுநன்கொப்பமீறிய மயலாலே

யவலைநெருசத்திடையு
முராவிடக்குத்துமுடரி
லலையும்வம்புக்கொராவொன வுலைவேனே
வழுதல்கண்டழ்ந்றகாவொரு
கவுரியின்றுய்க்குமாறுதி
எழுதமென்றக்குமோர்சிறி தருள்வாயே

தவமுயன்றிட்டதாவிம
வனைதருப்பச்சைமாதொரு
தனதுடம்பிற்குளோர்புற முடையானே
சரணகஞ்சத்திறுலெமன்
மடியவென்றக்குநீறணி
தருமுழந்தைக்குமாய்வரு நிலையிவாய்

கவலைமிஞ்சிப்பல்வாறுழல்
புலவனின்பத்திலாழ்வது
கருதியன்னெறுத்துமாயிய புகழோனே
கரியகுன்றத்தைமேவொரு
முயலைகன்பெற்றபேரொளிர்
கனகமன்றத்திலாடிய பெருமானே. (எ)

தனன தானன தானன—தனதானே.

கழகநாவலர்மேவியபலகைமீதினுமாவல்கொள்
கனவிசாரமெனாடிற விடலாரோ
கருதிடாமுழுமூடரிலொருவனாகுமென்வாய்பகர்
கவிபிறகைசயிலைது செயலாரோ
பழகுநான்மறையாதிபிதாவதுமுவாலவராயெனில்
பலகலைவிலைனாகமுன் வரலாரோ
பசுவுமேடமுமேனமுமனையவாருயிர்கோதுகர்
பகைவையார்ஸ்திலகுணிர்பிகை தாலாரோ
தழல்குலாவியமேனியின்முமுதாமாளருள்பாணிகர்
தவளகீறதுபூசிய பெரியோனே
தவம்விடாதுறபார்வதியருகிலேவியவாவொடு
தவறுபேசியலீலையு முடையோனே
யழகினன்மடமாதர்களுடைகள்சேர்வுறவீதிதொ
றமுதுதேர்பவர்போலவு றுறைவோனே
யருணிலாவியவாடகசபையிலுடைகமாடிய
வனகனேபரனேசிவ பெருமானே. (அ)

தானன தந்ததானன—தனதானே.

கோமளமங்கைமார்பலர்சூழ்தரவந்துபோர்பொரு
கோலமதன்றனுணவ நிலையாதே
கோபநமன்றனேவலினுறுமுயன்றுவாழ்வுறு
கோரணிமிஞ்சதாதீக ளென்றிராதே
தாமகள்கொண்கனுமவனுமிருசெங்கையாலினி
ராறுறவென்றுவேறுடல் சமையாதே
தாயமறந்தசாரணர்காலனைமுன்கொடோதிடு
நால்வரடைந்தபேறதை யருள்வாயே
காமருகொன்றைதாதகிகூவிளமம்புவான்மதி
காணுறுசெந்சடாடவி யுடையானே
கார்விடமுண்டவானமுமாணிலமும்கெடாதருள்
காரணசம்புவேயுமை மணவாளா
வாமருவைந்துமாடியநாயகவிந்திராதிய
ராகவெலும்புமாலிகை புனைவோனே
யாரணமும்பலாகமநூலினமுஞ்சொல்வீறுறு
மாடகமன்றிலாடிய பெருமானே. (௯)

தனனதன தனனதன—தனதானே.

கொடியகமடபடபதறியமுதுவசமழியவடு
குணமெமுடகல்புவியினிடை மகிழேனே
கொலையினெடுபலையுமடியுடனெருவுசமயமெறி
கொளுமவர்கள்குரவனென மிளிரேனே
மிடிவிளையவரசுபுரிகலிபுருடனொனுமவனை
விளைகளொடுபொடியும்வண மெரியேனே
விடைமுதுகின்மனைவியொடுமெதலையொடுமெதுதினமும்
விழையுமிருபொழுதும்வர விசைவாயே
யடியவருமுனிவராமாரர்களுமகிழவென
வவுணர்புரமெரியநகை புரிவோனே
யரிசிமுதலியகமரினிடைசிதறவினிதுகள
மரியுமவனெதிர்நில்வும் வடிவானே
கடினபுளகிதகளபகுசயுகளமுறுபரவை
கனியவடையுமளவுநடை பயில்வோனே
கரியமுயலகனெளியும்வசமிலதாகதறவொளிர்
கனகசபைநடனமுயல் பெருமானே. (௰)

தய்யத் தனத்தன தானன—தன தானா.

அல்லிப்பொருங்குழன்மாதர்கள்
வல்லொத்தகொங்கையின்மால்கொடு
மல்லற்பெரும்பிணியாமிது தவிராதோ
வள்ளித்துணிக்குறுவெண்ணிறை தை
மெய்முற்றிலும்புனைவார்களொ
டையர்க்குமின்பகிலாவிட முயலேனோ
வில்லைச்செயங்கொளும்வாணுதல்
வல்லிக்கொர்பங்கருள்சீலமும்
வெல்லத்தகும்பரசாயுத மதிநேரா
வெள்ளத்தரும்பலகோலமு
மெல்லிற்றிகழ்ந்திடாரொடும்
வெஞ்ளிச்சிலம்புறழ்காளையில் வருவாயே
கல்லைத்திணங்கினமேவிடல்
வெஃகிப்பதந்தருவாய்மணி
கன்றுற்றகொன்றையுநாகமு மணிவோனே
கள்ளத்தனந்தவிரியோகிய
ருள்ளத்தினின்றவனேமுதிர்
கல்விப்பயன்றெரிவாருட னமர்வோனே
தில்லைப்பெரும்புலனாதில்
வைகித்தவம்புரிவாணிசை
தெய்வத்தலந்தொறுநீடிட வருள்வோனே
தெள்ளித்தெளிந்துளவேதியர்
மல்கிச்சிறந்திடலாகிய
செல்வச்சிதம்பரமேவிய பெருமானே. (௰௧)

தந்த தந்த தானன—தன தானா.

நைந்துநைந்துமாதர்கள் கொங்கையின்பநாடிய
நந்தொழும்பையிவ்வெனா விகழ்வாயோ
நன்றுகெண்டையாதியு முன்டிருந்தபோர்களு
நன்றருந்துநான்வர நினையாயோ
வெந்துசிந்துராசல மொன்றுகொன்றமாணிகர்
வென்றிகுன்றநாடுவ தறியாயோ
விண்டலங்கொள்வார்நனி கண்டுளொஞ்சுமாறெரு
விஞ்சைமந்திராகர மருள்வாயே
கொந்துவிண்டதாதவி செங்கரந்தைகீர்மதி
கொன்றைபைம்புல்கூவிள மணிவோனே

கொஞ்சுகின்றகோமள மங்கைபங்கனேயுயிர்
கொன்றுதின்றிடார்வினை களைவோனே
சிந்துரந்தமால்வரை யின்கண்வந்தமோதிய
செந்தில்வெங்கைதீபணிய கழலோனே
தேன்றிறைந்தவார்பல குந்திறந்தவீடுறு
செம்பொன்மன்றிலாடிய பெருமானே. (௰௨)

தன தன தந்த தானன—தன தானா.

மடலவிழ்புட்பவாளிகள் படவிவிழித்துமாதர்கள்
வடிவைவிதைத்துவாடிய வினைதீரா
மடமைபெருத்தபாழ்மன முடையவெனக்குஞானமும்
வளமுறுசித்தியானவையு மருளாயேல்
விடகிரணைக்குமிட மொருதமிழ்வித்தைநாவலன்
விடவிசையுற்றபோருள் பிழையாமே
விரிகடற்சுற்றுமேதினி யினர்பொருவிச்சையாயினும்
விரைவிலொழிக்கின்மாதவ முயலேனோ
படவரவத்தின்மெய்யிறி துயில்பவணிட்டதாகிய
பதுமமலர்க்கண்மேவிய கழலோனே
பருவரவீந்திகொடேகிய மதனைவனைத்தெய்யாதெதிர்
பனைவைராத்தைவாய்கொடு முனிவோனே
கடகமுகத்தபல்பூவணை வரவணிசித்தனேயிம
கணுறுகத்தைவார்சடை யுடையானே
கனமுறுநற்றேவரு முனிவருமித்தநாடிய
கனகசபைக்குளாடிய பெருமானே. (௰௩)

தன தந்த தானன—தன தானா.

இகழின்றதியவர் பகைமிஞ்சிவாடிமெ
ளிதயஞ்செய்பாவனை பிழையாமோ
இருகுன்றும்வார்குழன் மடமங்கைமார்பட
மிஞன்வீந்துபோர்பொர நினைவாறோ
சகளம்பொலாதெதனும் வெறிகொண்டமூடர்கள்
சமயங்கள்பாரிடை நிலையாமோ
தமிழ்கொண்டுநேரிசை பகர்சன்னையாணிகர்
தகையென்றனூடுற வருள்வாயே
முகமைந்துளாயிமை திறையென்றவாசக
மொழியுஞ்சிலோனையு மகலானே

குருளைக்கோலமெலாமுய
முலையிற்பாலருள்வாய்சிறு
குருவிக்கோருபதேசமு மொழிவோனே
கொடுமைத்தானவர்வேருட
னழியப்போர்பொருவேலொரு
குமரக்கீலதுகூறிடன் மகிழ்வோனே
பொருளைத்தானுயிராமென
நினைதற்கியாதுமொல்காதவர்
புழுவிற்கீழ்மையராகவும் விடுவோனே
புகலிப்பாவலனேர்சில
பெரியர்க்காதரமாமுயர்
புலிசைக்கோயிலிலாடிய பெருமானே. (௰௪)

தந்தத் தனத்தனன—தனதான.

வந்தித்தடுத்திடறு நெஞ்சிற்பிணக்கமுறு
மந்திக்குணைத்துமட மல்வார்பால்
வம்பிற்பயிற்றுமொழி யின்பத்துமிச்சையுறும்
வஞ்சக்கடற்பொருமென் மனதாடே
யந்திப்பிறைச்சடையுநஞ்சக்கறைக்களமு
மங்கைக்குடித்தொளியு மழுமானீ
றங்கக்கலைத்தொடையன்முன்செப்புபற்பலவு
மம்பொற்பதத்துணைபொ டிலகாவோ
நந்திக்கணத்தலைமைகொண்டுற்றவத்திமுக
நம்பற்கொரொப்பில்வர மருள்வோனே
நம்பித்துதிப்பவரைசிந்திக்குமற்பர்குல
நைந்தற்றிடச்சிறிது முனிவோனே
சிந்தித்தபத்தனெதிர்வந்துற்றதட்டுமொரு
தென்றிக்கினற்சிதைய வடுதாளா
செஞ்சொற்றமிழ்ப்புலவர்தங்கட்குவப்புதவு
செம்பொற்சபைக்குள்வளர் பெருமானே. (௰௫)

தந்த தானன தனதன தனதன—தனதான.

மந்தமாருதமிசைவருமதனனை
வென்றசாயகமெனவிலகியவிழி
மங்கைமார்மயலினுமுகசியின்முழு கிடுவேனோ

வஞ்சநீர்வடிவெனவருமொருசில
தங்கள்வாசலிலுறுதிரைநடையயில்
வண்டனாவலர்களுமிகழ்தரமன மெலிவேனோ
வந்தவிள்ளருமுனிவருமருமனை
நின்றமானினமுதலியவுயிர்களு
மந்திவாய்விடுகொடுமையையுணர்தலி னலிவேனோ
யந்திவான்மதியணிசடைமுதனுவல்
கின்றசிர்முழுநொளிர்தரவிடைமிசை
யஞ்சலோதியெனதிர்பகலிறும்வர விசைவாயே
கந்தகான்மலர்வதிதருபிரமர்த
மண்டைமாலிகையணிதருபுயமிசை
கந்தனேதிடலளவுறுமுவகையி லமிழ்வோனே
முனைர்குழலுமையவளொடுதிரை
யந்துமாயிரமுகமுடனுலவிய
கங்கைதோய்தரவிதழியொடவிர்தரு மெழின்மார்பா
சந்தநாதியபொதியையிலுலகுய
வந்தமாமுனிதவவலிமையின்மலி
தண்குலாவியதமிழ்கொடுதுதிசெயின் மகிழ்வோனே
சங்கராவரகரசிவசிவவென
வுந்துமோசையபெதனமிகவுயர்வுறு
துங்கமாகியசபைநடனவில் பெருமானே. (௰௬)

தனன தானன தந்தன தந்தன—தனதான.

சரணவாரிசநம்பிபதொண்டர்க
ளுறுமனேககசுகங்களுமன்பொடு
தருவையோர்வலதிங்குமடிந்திட விடுவாயோ
தமிழிலாசைபொருந்தியநெஞ்சின
னெனவெனாடுறவிளங்கியநின்புகழ்
தனையிசைத்தருமதிந்துசொலுந்தினை முதியாதோ
விரவைவாதைமலிந்துதருக்கிபல
சனமுமாறுகலம்பெறிலிங்குனை
யிடைவிடாதுநினைத்தபெருந்தவ முயலேனோ
விடபமீதினிலம்பிகைபங்குற
நிதமும்வானிடைவந்துபவந்தெயு
மிகவெலாமறவென்றிடும்வென்றியை யருள்வாயே

யரணமோடெறிந்துதிரிந்தல
இடையுமாறுசெயும்பிழைதுன்றிடு
மவுணரியாருமெரித்துவிழும்படி நகுவோனே
யகிலலோகமருங்கியபுங்கவன்
விழியதாயகஞ்சமணிந்திடு
மடியிணுலெமனென்றுபடுஞ்சமர் புரிவோனே

கரணகாலுமிழந்தபரம்பரை
யறிவதாகநிறைந்துததும்பிய
கருணைவாரிகொளுந்திரியம்பக முடையானே
கனகமாமணிமன்றினிடந்தனி
லெவரொவாறுவிரும்பினுமங்கது
கவினுமாடல்பயின்றுதுலங்கிய பெருமானே. (௨௰)

தந்த தந்த தானன—தனதானா.

கஞ்சனென்றபாதக னன்றனன்பிலாவெதிர்
கன்றிநின்றுவாய்விட விதியாதே
கருகுலாஞ்சுமேனிகொ ளந்தகன்கடாமிசை
கண்சிவந்துபாசமோ டெதிராதே

யஞ்சமென்றசீர்நடை கொண்டமங்கைமாருட
னிங்கசன்பல்பூமழை பொழியாதே
யன்றுமின்றுமோர்நிலை யென்றிருந்தஞானமு
மண்டருஞ்சொன்மேன்மையு மருள்வாயே

செஞ்சதங்கையோலிட வந்துகொஞ்சுபாலர்க
டின்புயந்தெயான்மையின் மகிழ்வோனே
சிங்கமொன்றுகோவென வந்தனைத்துமாய்கொடு
சிந்திடுஞ்செகீர்தகர் ககமாஞய்

வஞ்சகஞ்செய்வார்களை வென்றுமிஞ்சநாடினர்
வந்தனங்கள்கூடிய கழவோனே
மஞ்சடர்ந்தமால்வரை யென்றுயர்ந்தவாலய
மன்றிடங்குலாவிய பெருமானே. (௨௧)

தன்னத் தன தானன—தனதானா.

என்னுங்கவிதாவினின் மன்னுந்தவமேதுபொ
யென்னுங்கொடியோர்களை யணுகாதே
யெண்ணெனக்கலைதோய்தரு நின்மந்திரமோதியு
மின்னஞ்சிலதேவரை நினையாதே

யண்ணும்பொதியால்வலி துன்னும்புலவேடுவ
ரன்மிஞ்சியதீவினை விளையாதே
யன்னன்குகனேயென நண்ணும்பெரியோருட
னங்ஙன்களிகூர்நல மருள்வாயே

மன்னும்புன்மெயிழ்வாய்வலி துன்னுந்திருநாரணன்
வன்மம்பொலிதானவர் பகைதீர்வான்
வன்னந்திகழ்பூநிகர் கண்ணங்கழன்மேவிடல்
வைம்முந்துறுமாழிவை யிடுவோனே

புண்ணும்புகைகீரது மன்னந்தெளுடார்பவர்
புன்னெஞ்சறியாவடி வுடையானே
பாமென்றெழுபூண்முலை மின்முன்பினிதாடியோர்
பொன்னம்பலமேவிய பெருமானே. (௨௨)

தந்த தானன தந்த தானன—தனதானா.

இன்சொல்லைம்விழிக்குமாதர்கள்
கொங்கைமோகமிகுத்துவாடு
மென்றனதுமனத்துநீவர விசையாயோ
வெண்கண்வேதனெழுத்துமேலெனி
லந்தநாளொருபத்தன்மீதிலெ
றிந்தபாசமுடைக்கையானவன் மடிவானே

வன்சொல்வேடனெனச்செலாவொரு
தொண்டன்மோதுமடிக்குமோனமை
விந்துவாவியளித்துளாயெனல் கதைதானே
வண்குலாவியகொச்சையூர்வரு
மந்தணாளன்முதற்சொலுல்வரில்
வந்திநாளொருசித்தனேடிடி விழிவமோ

தன்சொலாலளவற்றமேன்மைவி
ளங்குமாறுகொடுக்குமீசிறு
சங்கராசிகளச்சதாசிவ குருநாதா
தன்சடாடவியிற்பன்மாகனை
மின்னடைமாலைகடுக்கைதாதகி [னோ
தங்குகோலமொடாற்றைமால்விடை யிவர்வோ

புன்சொனூல்கள்படித்துஞடைவி
கழந்துவிணிலிறக்குமாணிடர்
புந்தியூடமைவுற்றிடாவடி வுடையானே

பொங்கர்சூழ்வயலுற்றசேலினை
முந்திவாளைபெிற்புகாவரு
புண்டரீகபுரத்தின்மேவிய பெருமாளே. (உ௩)

தனதன தத்த தனத்த தனதான.

ஆளவறுமிச்சைவினைத் துணைதுனிப்புமொழித்
தலமருமற்பமொனைப் பழியாதே
யகிலமுழுக்கவுயிர்க் கொலைசெயல்விட்டுயுகட்
படையுகலத்தைநிறுத் திடுமாறே
பளபளெனத்திகழ்சொற் பெருகுதிருப்புகழ்பற்
பலமொழியத்துணிதற் றெரியாயோ
பவளநிறத்தொருவெற் பெனவிடையிற்பசுமைப்
பகவதிபக்கமுறத் திணம்வாரா
விளருமனத்தொடுமிக் கினியதமிழ்த்துதிசெய்
பினர்கிலருக்கருள்பொற் [illegible]
யெகினவருக்கொளுமப் பிரமனுனைத்தவெயிற்
கிசையுமொறுப்பதனைப் புரியானே
களவெனெனக்கருமைக் குறமகளைத்திருடிக்
களிபெறுபுத்திரனைப் பெறுவோனே
கதியுதவத்தகுநற் பதிகளின்முற்பகர்சொற்
றனகசபைச்சகுணப் பெருமானே. (உ௪)

தனன தனன தனன தனன
தனத்தத் தத்தனத் தானன
தனத்தத் தத்தனத் தானன—தனதான.

பொருளே துணையா மெனமா டினர்பா
லடுத்துக்கெஞ்சிடற்காயுனை
யொழித்துப்பங்கமுற்றேறொண்
மயிலே ரொயிலோ டருகா லியுமால்
விளைத்துக்கொங்கைமற்போர்பொரு
மவர்க்குத்தொண்டியற்றுகிடை
புலவோ ரெனமா நிலமே கதியா
கினைத்துச்சண்டையிட்டாருயிர்
விடுத்துப்பின்பிறப்போவொன வழலாதே
பொதுநான் மறைநா ளிலேயோர் கிலராய்
மகத்திற்சிந்தைவைத்தாடதை
வதைத்துத்தின்றுகெட்டோரையு

மடியார் மிசையோ ரனுவா யிறுமா
வலத்துத்தொண்டனைப்போல்வடி
வெடுத்துக்கொண்டுபொய்ப்பாடல்கள்
புகல்வா ரையுமா துயிரோ பரமா
மெனச்செப்புங்குணத்தாலரு
ணலத்திற்கண்புவைக்காரையு மறியாதே
யிருளா கியமால் களிறே றியுகே
சரித்திட்டைக்கணைப்பூமிக
விடுத்துப்புண்படுத்தினனு
மடன்மே லியின்மே லகல்வா யிதழ்தா
னழுக்கிக்கொண்டபற்றேனிட
வதட்டித்தன்றெடுத்தேவரு
மெமரா யனுங்கான் மலர்மீ துறைநான்
முகத்துச்சத்தனைக்கீறல்செ
னறற்பொற்குண்டிகைக்காரனும் வெருளாதே
விமையா விழியார் முனிவோர் முதலோர்
நினைத்துச்சந்தடுக்கடுமெ
னிறத்துத்தின்டிறற்காளையின்
மதிசூ டியவார் சடையா தியர்சீர்
துலக்கிப்பங்கினிற்பான்மலை
வனப்புற்றகைதைமிற்பாலனு
மடைமான் மகன்மே விடநா டொறுநீ
யெனக்குக்கண்களிப்போடுநல்
வரத்தைத்தந்திடற்காவரு விசைவாயே
பருகோ வடிவா கியநா ரணனே
பொருப்புச்செற்றிலச்சேவக
னெனச்சேர்ந்கொண்டெதற்றாரணி
பதுமே குருவா கிடவே கியுமூ
வெயிற்பற்றாம்படிக்கோர்கணை
கதைத்துத்தின்புயத்தானவ
ரடியோ டுவெளி றெனவீழ் வதனு
விகத்துத்தன்பயிக்கோர்வளர்
பரத்துச்சங்கடத்தோடறல் புரிவோனே

யனுர் மகவா வருதா பமா
முனிக்குத்தன்கயற்பார்வையின்
மயக்கப்பண்பளித்தேபுணர்

மகமா யையினல் வருஞர்முதலோ
ரிடுக்கத்தஞ்சியெத்தேவரு
மடுத்துத்தெண்டனிட்டோவிட

வழலாம் விழியா லொருபா லுமையீ
னிவிட்டுச்சங்கரித்திடறு;
புகழ்ச்சித்தண்டைத்தேய்வுறு பதமேயோனே

கருண்மா கனைமா யிருபூ லாணிவாய்
தாடிச்சத்தகதனிற்றுழ்கலே
பிறக்கக்கண்டுநிற்பாய்விட

மழுதா மெனவே நுகர்வீ யுமையாள்
பழக்கக்குன்றைமற்றேளினி
லெடுத்துக்கொண்டவற்கிடறு

துயர்தோய் தரவோர் விரனூ னிடுவா
மிரக்கச்சென்றெழிற்பானையர்
தொடுக்கக்கண்டுவப்பாயென புரிவாதே

துதிகூறிடுவா ரிடைவாழ் சிவனே
யொ[illegible]த்தற்கின்புறத்தூதுசெ
விட[illegible]ப்பயப்புகழ்ச்சேகர

ஞானா திபமா முனியோ டடல்வடி
விருத்தச்செ[illegible]புலிக்காலினர்
தமக்குச்சொ[illegible]மொப்பாய்பகர்

தொகைதீர் தருமா [illegible]வாழ் வுறுசீ
ருறிர்க்கிடைக்கொழிற்காதலுறு
திருச்சிற்றம்பலத்தாடிய பெருமானே. (௨௫)

தந்தாத் தனனந்த தய்யத்தனந்த—தனதானு.

மருணைற்சிதடர்தங்கள்
பொய்வக்கணைக்கு மெலியாதே
மறையாப்புகழ் புனைந்த
மெய்யர்க்கிகழ்ச்சி பகராதே

வெருளாத்திறல்பொருந்தா
சொல்வெற்றிவித்தை தருமாறே

விடைமேற்கவுரியங்கில்
வைகிக்களிக்க வருவாயே
யிருள்போற்பொரலெதிர்க்க
வெய்யற்செகுத்த கழலோனே
யிமையாப்புலவரின்ப
மெய்தச்செய்வித்த விழியானே

யருளாற்பெருமைகொண்ட
இல்லைத்தலத்தி லமர்வோனே
யடியார்க்கெளியனென்று
கைபொப்பம்வைத்த பெருமானே. (௨௬)

தந்தனதன தனதனதனதன—தனதானு.

விந்திடுவலிடைமணிதர் தம்பவடிவுடன்
துவக்குதிழுதாலெனலைமுயல்கைகயில்
விஞ்சுகழுரிமைபொடலமருமெனதான மதியாயோ
[illegible]மொழி தருபுலையர்கையுறுபொருள்
கொண்டெபுரிதருமமூகலமெனவுழல் [மோ
விந்தையுடையவருடனெனையொருவனில் விடலா

பண்டுடைவர்கள்சிறைவிடவெனவுன
தங்கிவிழிவழிதருமகனுவள்மொழி
பங்கமுதவுபொயெனமறைவுறுவது முறைதானே.
பன்றிபிறகொருவனைசரன்வடிவொடு
சென்றுபெருமையைவிளைதருமடிமைசொல்
பைந்தமிழ்பொருசிரதிதனை[illegible]மிழ் வடையாதோ

தண்டமதகரியுடனுமுழைவிளரி
[illegible]யினைவியர்
தங்கள்வலைபொடுகலைகவர்புதுமையு முடையானே
சந்தமலர்வனைகொடுவழிபடுசிறு
வைத்தன்பிழைபடமுடன்வலைவிசதிய
சண்டனுமிதொருகுழல்கொடுபெருகிய பெரியோனே

யண்டமுதவிடவருபலபிரமர்த
மண்டைவடமணிதருட்பகிரைபிசை
யைந்துகரமழகளிறுலவிடின்மிக மகிழ்வோனே
யன்றுகரிபரியெனவருப்விதமறி
தொண்டனுறுகதியுபார்விலுளுயர்வெனு
மன்பர்பரவியகனகசபையில்வளர் பெருமானே. ()

தந்தந்த தத்ததானன—தனதான.

கயல்கண்டு வெட்கும்வாள்விழி
மடமங்கையர்க்குமால்கொடு
கலியன்சிரிக்குமாறிவ ணுழல்வேனோ
கனகப்படைத்துவாழ்பவர்
மனைகண்டவர்க்குநேர்பல
கவிவிண்டிடாக்கும்வாதனை தொலையாதோ
வியமன்செலுத்துதூதரி
லுயிர்கொன்றுபற்பலூனுக
ரிழிவொன்றுதுட்டர்வேருட னழியாரோ
விடபந்தனிற்பராபரை
யருகின்புறக்கைமான்மழு
விலகும்படிக்குநாடொறும் வருவாயே
யயனின்றிவெட்டெனுநவ
வுருவம்பொறுத்துள்ளாயென
வறையுந்தவத்திேனார்களை யகலாதே
யகலந்தனிற்பல்வானவ
ருடலென்புமிட்டஞாயம
தறிகின்றபத்தர்நாடிய சோமீவாய்
செயசங்கமொப்பிலாரத
முட்டனக்கொருந்தனெய்வது
செயுமந்திரச்சொலாகிய பெயரோனே
திமல்கொண்டபத்தர்வாதற
வருதொண்டருக்குவீட்டரு
டிருவம்பலத்திலாடிய பெருமானே. (௨௫)

தனதன தானன தானன—தனதான.

மனமெனுமோர்பெருவானர
மதமொடுபோர்பொருநானதன்
வழிபிகலாநிலவன்வாடிய தறியாயோ
மறைநெறியாறுமெஞ்ஞருயி
ரானவெணிவேறுளதீநெறி
வகைகளைமோதிடநாடுதல் பிழையாமோ
வினமனையார்களுமேசிட
வுலகிடைநாயெனவீழ்தொ
றெனைவிடநீயிதைவாகிய விதமியாதோ

விமயமகீரமலையீனிய
மகளொடுசேயருகாகவெ
விடபமதேறியெநாளும் வருவாயே
யனகசதாசிவதாரக
மவுனகிராமயபூரண
வமலபராபரமாவளர் பழையோனே
யகிலமெலாநுகர்வான்விழி
மலரினைவார்கழன்மேவிட
வலரியைநேர்சுடராழிமு னருள்வோனே
தனதனையோர்பொருளாமென
வுறவுகொள்வாயிசைஞானிகை
தனில்வளர்வான்றுதோழமை யுடையானே
தமிழ்வளமார்பலியூரினின்
மயலகலோகுலிமோடக
சபைநடுவேநடமாடிய பெருமானே. (௨௬)

தத்தன தத்தன தானன—தனதான.

பங்கயமொத்தனவேதிய
னென்கையின்மட்டொடெனுமிரு
பண்டைவினைக்கிசைவாமுடல் சதமாயே
பக்குவனைப்புறுபூண்முலை
மங்கையர்சுற்றிடும்வேள்விடு
பஞ்சமலர்க்கணையாலுயிர் தவியாதே
யங்கணிலத்திடையாருயிர்
கொன்றுதிரந்தடனூனும
ருந்திடவெட்டுவையமொடு மருவாதே
யஞ்சலளித்தெனைநீயொரு
தொண்டனெனக்கொளின்மாதவ
ரண்டர்முதற்பிரியோருனை யிகழ்வாரோ
துங்கமலைச்சிலைதோய்தரு
திண்கையுடைச்சிவனேசிறு
சந்திரனைச்சடைமீதினி லணிவோனே
தண்டமெடுத்தெதிர்காலனை
வென்றொருபத்தனாளுற
சஞ்சலமுற்றுமிலாதற வருள்வோனே

சிங்கவுருக்கொடுநாரண
னென்றுகுதித்தகனலொரு
சிம்புளெனப்பொருதேயதள் கவர்வோனே
தெண்டனிடத்தணிவார்வினை
யன்றெறியச்செயும்வீறுறு
செங்கனகச்சபைமேவிய பெருமானே. (௬௰)

தனனதன தனனதந்த—தனதானா.

கரியநமபடர்நெருங்கிப்
பிடியடிகொயெனவிளம்பிக்
கலகமிடுதலினடுங்குற் றிறவாதே
கயலனையவிழிகொண்மங்கைப்
பருவமடமகளிர்கொங்கைக்
கலசமதைமிகவிரும்பிச் சுழலாதே
யெரியிலுயர்கலிவளைந்திட்
டறிவிலர்தமனையினும்புக்
கிரவலரிலொருவனென்கத் திரியாதே
யிடபமிசையுமையொடின்சொற்
குகனருகிலுறவிவர்க்குற்
றெனதுவிழியெதிர்துலங்கற் கிசையாயோ
பொரிகடலையவல்பழஞ்சர்க்
கரைவிடலைமிகவருந்திப்
பொதுழும்வயிறுடையமைந்தற் றருவோனே
புலைமருவுசமயவண்டர்க்
கதுவுமதிவிநயநெஞ்சப்
புனிதர்பகர்புதிகமிஞ்சப் புனைவோனே
யரியொடயனிகலுமன்றக்
கொடுமையறவொருசிலம்பொத்
தவர்நடுவில்வளரும்வித்தைக் குரியோனே
யளவிலமைவரியதொண்டர்க்
கினியகதியுதவுபொங்கத்
தருள்பெருகுகனகமன்றிற் பெருமானே. (௬௧)

தத்த தந்த தத்த தந்த—தனதானா.

வெங்கண்வஞ்சர்தங்கண்முன்பி ரங்கிரந்தலைந்தபங்க
மிஞ்சதுன்பமொன்றுமின்று தவிராதோ
விண்டலம்புரந்துகந்த கந்தனென்றநின்குழந்தை
விண்டிடுஞ்சொனம்பிநொந்த தறியாயோ

வங்கணம்புகுந்தயன்றி யென்றுகிஞ்சைகொண்டவென்ற
னன்பிலும்பயன்பெறுந்த வருள்வாயோ
வஞ்சலஞ்சலென்றுவந்து பங்கின்மங்கைகொங்கையுண்
வஞ்சனன்பெறுந்தெயங்க டருவாயே [ட
கஞ்சனுஞ்சிலம்புடன்பு குன்றிடுங்கலங்கவென்று
கண்சிவந்துவங்கதங்கள் புனைவானே
கந்தமிஞ்சநுங்கடம்பொ டுங்கெதிர்ந்ததந்திகொன்று
கஞ்சுகங்கவர்ந்தணிந்த விறலோனே
சங்கரன்பரன்றிகம்ப ரன்சிவன்சயம்புவென்று
சந்ததஞ்சொலுந்தொழும்ப ருடன்வாழ்வாய்
சண்டனெஞ்சகங்கலங்கு றும்பெருந்திறன்றுலங்கு
தங்கமன்றிடஞ்சிறந்த பெருமானே. (௬௨)

தத்ததத்த தத்ததத்த—தனதானா.

முத்தமிழ்க்கவிக்கிரக்க
மத்தினத்திலுற்றபெட்டு
முற்றுமிட்டிருக்கைபொத்த விதமியாதோ
முத்தியைக்கொடுத்திளிப்பி
றப்பறச்செயித்தெளிச்சை
மொத்தமிக்கணத்தளிக்கை யரிதாமோ
தத்துறத்தொடைத்திளைத்த
டுத்தெடுத்தளித்திடும்பல்
சத்துவக்குணத்தவத்த ரிகழ்வாரோ
சத்தியத்திலுக்குமச்ச
மற்றவர்க்குநெற்கொடுத்த
தைச்சமக்கமற்கணத்தை விடலாரோ
பத்தருக்கும்வித்தகர்க்கு
மொத்த[illegible]பதத்திலுற்ற
பற்பலர்க்குமெய்ப்புகழ்ச்சி தருவானே
பற்றுமித்தொடுச்சிமிர்ப்பி
ளப்புறப்புடைத்திடித்த
பற்குளற்குமிச்சைமுற்ற வருள்வோனே
சித்தமொத்தருக்கொடுக்கு
கற்களிற்றிலுக்கருத்த
சித்திரத்தைமெச்சுநர்க்கொ ளொளியோனே

செக்கரிற்றிகழ்ச்சிபெற்ற
றுட்கடற்பெருக்கெனத்தெ
றித்தசிற்சபைக்கணுற்ற பெருமாளே. (௬௧)

தய்யதானன தானன—தனதான.

மையராவணைமேவிருதையலாரொடுபோனிறை
பெள்வழுவுறுமாயனின் மதிமேலே
பல்விகாதமுமேதினிகொண்டுமாறுசெய்தியவர்
பல்கிடாதழிவாவதின் முயலேனே
மெய்யராமவராதியிலெய்துமாடல்கள்பாடல்கள்
வின்றநாவலியேகொடு புரியேனே
வில்லைநேர்நுதன்மாதொடுசெய்யவேளருகாகிட
வெள்ளைமால்விடைமேனிதம் வருவாயே
மையகோவெனமாதர்கள்மையலானனிகூவிட
வையமோதியலீலையு முடையானே
மையர்மாதவராதியருய்யுமாறுகலாவிடை
யல்லநீர்தருயோகினை விடுவோனே
தெய்யதாதிமிதோமெனமையைமேருருவான்மிசை
தெய்வகோடிகள்சூழ்கட மிவானே
செல்வமேநிறைசீரொருதுய்யபாலகனேறிய
தில்லைமாநகர்மேவிய பெருமாளே. (௬௨)

தனத்தா னனதனதானன—தனதான.

இருக்காதியமறைநால்பகர்
பொருட்டேட்கிலரதிவாமொன
வெணித்தியகமதிலாணவ சொழியாதே
விணிப்பாமதுமலிதாமரை
மலர்ப்பீடமதுளநான்முக
னெழுத்தேவலிதெதுவுமுடற்சோர வழுவாதே
தருக்காலனவருமாருயிர்
வதைப்பாரழல்படுபூனைய
தனைப்பேருலவடிபொடிநாசம தடையாதே
தனித்தோர்கனவிலெனேறுகின்
விழிச்சேய்பகர்மொழியானது
சகத்தாடிலகிடொன்வர வருள்வாயே

பெருக்காகியபுனல்வாளர
வெருக்காரிதழிவிளர்விலை
பிறைக்கூறணியவைசூடிப சடையானே
பிணக்காடதிலுறைவாயென
வுரைத்தேவழிபடுவாருயிர்
பிறக்காதுயர்கதிசேரவும் விடுவோனே
முருக்கார்மலரிதழ்வாயுறு
குயிற்போலிலகியபார்வதி
முலைக்காதலின்மிகவாழ்ந்திய மணவாளா
முனைக்கோடியிருகுலாவிய
பணிக்கோர்சமையதன்மேனிகழ்
முதற்கோயிலினடமாடிய பெருமாளே. (௬௩)

தக்க தத்த தானன—தனதான.

பஞ்செனச்சொல்சீறடி மங்கையர்க்குமால்கொடு
பங்கமுற்றபாவியை யறமாமோர்
பண்புசற்றுமேவிலி லம்பருக்குமாசிசொல்
பைம்பொனிச்சையாளனை யெளியோர்மே
னஞ்செனக்குநாமு டன்றினக்குமூடனை
நன்றியற்றபாழனை யருளாலே
நந்தியொத்தமேலவர் தங்கணத்திலாடுற
நந்தலற்றபேறுற விடுவாயோ
மஞ்செனக்கடாமிசை வந்தெதிர்த்தகாலனை
வன்கழற்கொடாதியின் முனிவோனே
வஞ்சமிக்கசாரணர் தங்களைச்சொலாலடு
மைந்தனைத்தொழாரறி வரியானே
அஞ்செழுத்துமேபுனை யென்றுரைத்தபாதல
னங்கயிக்கமாவது புரிவோனே
யண்டர்சித்தராதியர் சிந்தைமுற்றநாடிய
அம்பலத்திலாடிய பெருமாளே. (௬௪)

தனன தானனத் தானன தனதன—தனதான.

அனகிலாதசித்தாதியர்முனிவரர்
முதல்வோர்கள்பெற்றுடியதிருவரு
ளடியனேனுமுற்றுனதுயர்புகழ் குறைவாமோ
வரியநான்மறைக்காதரமெனநிகழ்
சமயமாறும்விட்டாளினைமுதனுக
ரசடர்பாழ்நெறிக்கூடிவன்மலர்முக குறலாமோ

தன்வவாண்முலைக்கேகிகிரிளநகை
மேனிர்மோகவிப்போதிறுமலிவுறு
தமியனேன்மனத்துயனெத்தழில்வடி வமையாதோ
தகுவர்சேனைகிர்த்தூளிகள்படவென
வூதவுபாலனைப்போலெனைப்பருள்கொடு
தழுவிநாடகத்தாள்களிளிடைபுக விடுவாயோ
துளவமாலிகைக்கார்முகிலழகினி
லிணையின்மோகினிக்கோலமதுமவடி [லே
தொழுதுவாரணக்கோடுறழ்களபமென் முலைமே
துடிகிலாவுகைக்கூர்சுகிளைகிளை
பதியவேயணைத்தாசறுகலவிசெய்
தொழிலினன்மகப்பேறுமெய்த்திடவருள் புரிவானே
யிளகுநேயமுற்றூர்பலர்வனைதரு
பனுவல்சூடுமற்றோள்களின்முரணுறு
மெனையனுர்கள்சொற்பாடலுமிடமனை மிசைவோனே
யெழிலிதோயுமற்சோலையின்வளமலி
புலிசைமாநகர்க்கோயிலினடுமிக
விலகுமாடகச்சீரவையினில்வளர் பெருமானே. ()

தனத் தனத் தனதன—தன தானா.

மதன்றொடுத்தவாளிகள் படுந்தொடர்ச்சியான்மிக
மயங்கலுற்றபாழ்மன முறுநாயேன்
வனைந்தவிச்சொன்மாலையை மிகழ்ந்துவிட்டுவேறுடல்
வருந்துயர்க்குள்மூழ்கவு முனிவாயேற்
கதஞ்செலுத்துமேமனு நடுங்கிடப்பல்வாறுள
கனம்பொறுத்துமேதினி யதன்மேலே
கவின்கொள்சித்தெலாமிக முயன்றுனக்குளாருயிர்
கலந்திடச்செய்தாள்வைகொ லறியேமால்
மிதங்கள்செப்பியோர்விலை மடந்தைபத்தனோடிள
மிசைத்திடச்செய்வானடை பயில்வானே
மிறந்துவிட்டவானவர் குடம்பெரிக்கனுடெடாறு
மெரிந்தவத்தியானையு மணிவோனே
நதங்கொடுக்குமாடக மிகழ்ந்துநச்சராவணி
நலங்கொள்சித்தனுகிய குருநாதா
நறுங்கடுக்கைசூழ்தரு சிதம்பரத்திறைவொடு
நடம்பயிற்றுசீர்திகழ் பெருமானே. (௬௮)

தன்ன தனத் தந்தன தானன—தனதானா.

கருணைவிளக்கந்தெரியாமுழு
மடையர்களைக்கெஞ்சிடநீடிய
கவிமுழுதற்றின்புறுமோர்தின முறியாதோ
கனகநகர்ப்புங்கவராதியர்
புகழ்தருசித்திங்குபல்கோடிசெய்
களிபெறநத்துந்தமியேனினை வறியாயோ
திருணவிபொற்பொன்றியநால்வர்கண்
முதனிகழ்மெய்த்தொண்டர்களோடில [மோ
கெனைமொழியக்கண்டிடின்மேன்மைகள் குறைவா
விரசதவெற்பென்றொளிர்மால்விடை
யதன்முதுகிற்சங்கரியோடெனை
தெதிர்விவிச்சிந்தனையாவையு மருள்வாயே
தருணமதைக்கண்டடியார்மன
மகிழ்வதியற்றுஞ்சிவனேயொரு
தவளமதித்துண்டுகுலாவிய சடையானே
சகலவிதக்குன்றுதொருடியென்
மனுநினிடத்துங்குடியாகிய
சரவணனைத்தந்தவிர்சீர்விழி யுடையானே
பருணடைத்தும்பரியேமுறு
மிரதமுடைச்செங்கதிரோன்முத
லமரரழச்சென்றொருவேள்வியை யடும்வீரா
வகிலமனைத்துந்தினமோதிய
பெருமைபடைத்தென்சலில்வாழ்வுறு
மழகியசிற்றம்பலமேவிய பெருமானே. (௬௯)

தத்தந்தனத் தானன—தனதானா.

குற்றங்களுக்கேயிடமெர்க்குங்குணைத்தார்சிலர்
கொட்டுஞ்சினைத்தேன்விட மதுபோலே
குத்துஞ்சொலெப்போதினுநித்தஞ்சொலைச்சேர்வொடு
கொக்கென்றிருப்பேனெ னருளாலே
சொற்றந்திரக்காரர்கள் வெட்கும்படிக்காம்வலி
துற்றின்புறக்காணிவி னுலகூடே
சொற்கந்துதித்தாடுவ னைத்துன்டுவெப்பார்கெர்
துர்ச்சங்கமிட்டோரை முனியேனோ

நற்றங்கவெற்பாமொரு விற்கொண்டுமொட்டார்களை
    நக்கன்றெரித்தேபுகழ் புனைவோனே
நற்றான்றுகைக்கார்முகி லொக்குந்திறற்சீதர
    னத்தும்படிக்காழியு னருள்வோனே
செற்றம்பெருத்தேயெதிர் துட்டன்றனைக்கால்கொடு
    செற்றத்தனைச்சேயினை யினிதாள்வாய்
திக்கெங்குமெக்காலமு மெச்சும்புகழ்ச்சீர்மலி
    சிற்றம்பலத்தாடிய பெருமானே. (௪௰)

தத்தத்த தத்தன தானன—தனதான.

கந்தரத்தைவென்றவிர் கார்குழன்
    மந்தரச்சிலம்புறழ்பூண்முலை
    கஞ்சம்வெட்குமிங்கிதமாமுக மயில்போலே
கண்டவர்க்கிதந்தருசாயல்வெ
    ணங்கெனச்சொலுங்குளமான்விழி
    கண்டெனத்தருங்கனிவாய்மொழி கொருமானார்
கந்தரத்திலின்புறுகாலனை
    தன்பருக்கியைந்தனவாகிய
    தொண்டியுந்திடும்பெருமான்மிய முறுமாதே
துங்கமிக்கதிண்கழன்மால்விடை
    யின்புறத்திலம்பிகையோடிது
    லங்கிடற்குநெஞ்சகமானது கருதாதோ
பந்தமற்றமந்திரயோகியர்
    சிந்தனைக்குணின்றவனேபல
    பங்கயத்தர்தந்தலைமாலிகை புனைவோனே
பங்கெனச்சொலுந்தனமோகினி
    கண்கள்வெட்டுகின்றதின்மால்கொடு
    பண்டணைத்தொர்மைந்தனுமீன்ற முதியோனே
தந்தமுற்றசெம்புகர்மால்களி
    றொன்றுரித்தணிந்தவனேகமழ்
    சந்தனக்குழம்பெனநீறணி தகையோனே
சந்தையிற்பிறந்தவனுதிய
    புங்கவர்க்கருந்துணையாமுமர்
    தண்டமிழ்ச்சிதம்பரமேவிய பெருமானே

தனத் தனந் தான தந்த—தனதான.

மருக்கமழ்ப்பூவாளிசிந்து
    கருப்புவில்லேனாவிடைந்து
    மலைத்துனைநேரானகொங்கை கொருமானார்
வசத்திலனேயேதிரிந்து
    னருட்செயன்மீதாசையின்றி
    மரித்திடுமோபாவமொன்று மறுகாதே
குருக்களெனாநீவிளங்கி
    யெனக்குமுறைசொல்வர்கொண்ட
    குழப்பமின்மாயோகவிஞ்சை யருள்வாயோ
கொடுத்திடலாநீமனங்கொர்
    பொருட்கயவாயோவெம்பின்ட
    குணத்தனெனாதல்விளம்பல் பிழையாமோ
தருக்கொடுமேனுனெதிர்ந்த
    நமப்பயல்வாணனையுன்டு
    தனைத்தொழுமோர்பாலனின்ப முறவாள்வாய்
தலைப்புணுளார்கோபமிஞ்சி
    யலைக்கடனீர்மேன்மிதந்த
    தமிழ்ப்புலவோன்மீதமைந்த களியோனே
செருக்கெழும்வானோர்நினைந்த
    நினைப்பதிவானேபுரங்கள்
    சிரிப்பதனானீறல்கண்ட பெரியோனே
சிறப்புறுசோறுங்கொண்ட
    முடத்தினைநேராயிலங்கு
    திருப்புலியூர்வாழவந்த பெருமானே. (௪௨)

தனத்தத் தத்தன தான்ன தானன—தனதான.

இனக்கிக்கிடுமாவேனையிலுறடியு
    மழுத்தடக்குனமாதரையாருமி
    திரளும்பட்சத்தடலுறடிய திவினை தவிராதோ
செலுமைப்பற்பலர் காணுறவோர்திரு
    மடக்கைக்கொத்துருவாகிமொழிசெய்
    திடுஞ்சித்திக்குரியானிகர்மேன்மையு மடையேனோ
புனைக்கிக்கட்டமதேதிகருள்வனை
    விரும்பித்துய்ப்பவரியாவருமாதவ
    ருயத்தொப்புக்கொளலேறுகர்சூலமு மிலகாதோ
    மிரு

பரம்பொழுறத்திகழ்மாக்லிடைமீதனைம
யடைய்சுத்திப்படைவேளருகாகிட
வொளிர்ந்திச்சித்துள்வாழிருருவாசக மொழிவாயே

கணக்கட்குத்துணையானவனையரு
ணலக்கற்றிட்டவர்தாயகனேசிக
காந்தைப்பச்சிலையாகியருடிய சடையானே

கரும்புக்கைச்சிலையானரியாகியர்
சொலுஞ்சொற்றட்டிவிடாமைமிகுனுடல்
கரிந்திற்றுப்பொடியாய்விழகாடிய விழியானே

பிணங்கித்தக்கனேர்சிவர்வெள்ளியில்
வருங்கொற்றப்புலியாகியெலாவெழில்
பிறங்கற்குத்துணையாமெனவேயினி தணிவோனே

பிறங்கெய்த்தப்பிணமாவதுதீர்தர
வரும்பத்தர்க்கதனேடுபங்கேபறுதுன்
பெரும்பற்றப்புலியூரினின்மேவிய பெருமானே. ()

தனன தான தானனை—தனதான.

கருமமானபேய்கோடிபிடைவிடாதுபோராடல்
கழியுமாறுராராமை புரியாதோ
கனகமேருவேபோலு முலைபிறர்கண்மாலான
கடலினூடுவீழாது பிழையேனே

சருவலேதவாதார மெனநிலாவுசீர்மேய
சகுணயோகுளார்கூடி மகிழாதோ
தவளவேழமீதேறு மறமெலாமுமேயான
தனிவில்காணமேலேனும் வருவாயே

பருகஞானயோராய சுட்டுவனாருமையாரு
மறியொணாதவாருயு மிளிர்வோனே
பயனுமாதும்வாதாடி யிகலுநானனேர்கான
வளவில்சோதியாகி பிறையோனே

பொருவில்காழியூரான்மு னமணர்மாயமாறேது
புனிதநீறுபாமாலை புனைவோனே
புன்னைசமீதுகார்சாயும் வளமைநாறுமேரவாத
புல்லையூரிலேவாழ்வான பெருமானே. (சச)

தன்ன தானன தனதன தனதன—தனதான.

வனசமாணியமதிமரபினிலுயர்
வழுதியேவியபடிபாமிகனவரும்
வழியினியருள்செயுவயுமுனிவனு முடலோடே
வருநலான்பகர்மொழிகொருமிறைவனு
மழுதுநூனமதனையயிலடிகளு
மயிலேறிருவனிதையர்களைவனு நுவல்பாவோ

டெனதுபாடலுமிலகிடவருடரி
னலதுவீடொருபொருளெனநினைவில
னிதுவுநீதருவினைவலதிலையெனல் பிழையாதே
யிடபமாகியபரிமிசையிமவனா
யுதவுமானையுமயிலனிகுமரனு
மிடநிலாவிடவொருவிசையெனவெதிர் வருவாயே

தனதனுருறவினைவின்[illegible]வமேனு
முவகைகூர்திருவுளமருவியசிவ
சகலதேவருமவழிபடநிலவிய பழையோனே
சரணவாரிசமலர்மிசைவிழிபினை
யணியுநாரணன்மகிழ்வுறவொருபடை
தனையெலாவுலகமுமலமுறும்வணை மருள்வோனே

கனவிசாரமெய்தியகொடியதிசய
மடையவோரிருகனியருள்பவமிளிர்
கடகமாகியபணியென்விடவர வணிவோனே
கயிலைமால்வரையினுமுயர்வினைதென
வறிவுளார்சிலர்திதரவிலகுறு
கனகமாகியசபைநடுவதிதரு பெருமானே. (சரு)

தந்ததன தானதந்த—தனதான.

வந்தபடிபாடுகின்றவென்றனதுபாடலின்கண்
வுன்பிழையெதேனுமொன்றி லுனதேயாம்
வந்பலமெய்தான்வனைந்துநின்றுகலமேவிளம்பு
வண்புலமையாளர்பண்பை யறியாயோ

முந்தவொருகாருன்முன்புசங்கமதிலோர்தொழும்பன்
மொய்ம்புகொடுபேசும்சிந்தை மறவாமே
முங்கருள்விநோதவென்றிதந்துவிடொருடைத்[illegible]
மொந்தைநிகராயினுய்[illegible]யாமே

கந்தனது தாதையென் றுவந்தனைசெய்வார்கள்சிந்தை
கன்றுநாடோறுமதிதங்கள் புரிவானே
கங்கணமதாணிந்தணைகட்டிக்கருமதாயணிந்து
கம்புசெவியூடுதொங்க விடையூர்வாய்
சந்தமதிலாசைகொண்டுமைந்தனடியார்பதங்கள்
சந்ததமுநாடுமென்சொ லணிவோனே
சண்டனுயிர்சோரவென்றுதென்றிசையைநாடிநின்று
தங்கசபையூடவிர்ந்த பெருமானே. (சக)

தந்தன தந்தன தந்தன தந்தன—தனதானா.

பங்கயமங்கையர் தஞ்சுகமும்பிழை
யென்றுதுணிந்துணைநம்பியிரங்கிய
பண்பினர்தங்களுடன்பழகுந்தவ மடையேனோ
பஞ்சவிதம்படுமென்கணையங்கனை
னுங்கமலந்தனில்வந்தவனுங்கொலை [ேரா
பண்டைநலங்களிலொன்றெனும்வம்பனும் வெருளா
மங்களமும்புகழுந்திறலுஞ்சுப
மென்பவொருங்குமிகழ்ந்திடினுந்தினம்
வந்துபொருந்திவிளங்குநலம்பெறி தில்காதோ
மந்தரமொத்தியகொங்கையிலங்குமை
யுங்குகனுந்துணையென்றுறவெண்இரி
வந்திடலென்றுதுலங்கிடப்ந்தலில் வருவாயே.
தங்கநெடுஞ்சிலையும்புலியுண்டமு
குந்தனெனுங்கணையுங்கொடுசென்றுத
யங்குபுரங்களெரிந்துவிழும்படி நகுவோனே
சஞ்சலமின்றிநினைந்துவணங்கிய
தொண்டர்களெஞ்சிலுறைந்தொளிருஞ்சிவ
சம்புசயம்புவெனுந்தமிழ்கொண்டவர் துணையாவாய்
திங்கள்கரந்தைநறுந்துணர்கொன்றைமு
ழங்கியகங்கைவனைந்தபெருஞ்சடை
சிந்தவுறைந்தவனுந்கருதும்பய் ஞறவாள்வாய்
சிங்கமுடன்கரியும்புலியும்பட
வென்றுரிகொண்டுபுனைந்துநலம்பொலி
செங்கனகந்தகழ்ந்தாடம்புரி பெருமானே. (சள)

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன—தனதானா.

கற்றையெனப்பொலிவுற்றவிருட்குழ
லிற்பன்மலர்த்துணரிட்டுமிலைக்கனி [னர்
கச்சைநெகிழ்ந்துவிழிக்கணையைக்கொடு பொருமா
கட்டுடலிற்பொய்மொழித்தொனையும்சர
சத்தொழிலிற்கலவிக்கடலிற்பல
கட்டம்விளைத்திவிதத்துழல்வுற்றி றியாயோ
சற்றருள்வைத்துனைநத்திவழுத்துமு
வப்புறுமுத்தமர்செப்பியசொற்படி
தத்துவசிச்சயமுற்றிகைச்சிறும் விழைவோடே
சத்துசுரர்ச்சுருதிக்கழலிட்டவ
னப்பவிர்வெற்றிவிடைப்பரியிற்சிறு
சத்திபிடத்தமையத்தமியற்கெதிர் வருவாயே
குற்றமிகப்புரிபத்தர்களுக்குமவி
ருப்பமளித்தகளிக்கருணைக்கடல்
கொட்டியமுக்கணுடைப்பவளக்கிரி யனையானே
கொச்சைநகர்த்தவனுப்பவர்சொற்றொடை
யைப்புயமிட்டொருகட்புமில்பெட்புறு
கொக்கிறகைச்சடைத்தலைமத்திமி லணிவோனே
பொற்றையினுக்கடியிற்கையிரட்டிய
பத்தும்விடுத்தசையச்செய்பவற்கொரு
சத்தியுரைத்தவனைப்புவியிற்கிடை விடுவோனே
பொக்கமொர்சற்றுமில்சத்தியபத்தி
டைத்தவரிச்சையனைத்துமிகத்தரு
பொற்புறுசிற்சபையிற்குடியுற்றவிர் பெருமானே. ()

தானதன தானதன—தனதானா.

கோபமதவேடக்குலமலர்போலிலகு
கோலவிழிமாதர்மயல் பெருகாதே
கோடிபொருடேடிடினுமோர்கடுகினுதிலொரு
கூறுமுதவாதவரை மதியாதே
பாபமுயிர்கோறலெனவோதினுமெனுமடையர்
பாலணுகியாககவி பகராதே
பாகரசமானதமிழாலுனையொருகனி
பாடிமகிழ்சிலமுற வருள்வாயே

சர்பமெனவேநெடியமேருவதாதோய்தருவி
 சாலபுயமீதிதழி யணிவோனே
சாகரமும்வேவருமாலமதைவானமொடு
 தாரணியும்வாழவென நுகர்வோனே
கூபமதினீர்வருதல்படிமெலிவானினிது
 கூறுதுதியாயிரமும் விழைவோனே
கோகனகமாதுவளையாடுமெழில்வாவிமலி
 கோதில்புலியூர்மருவு பெருமானே. (௪௯)

தய்யன தத்ததானன—தனதான.

பொய்வலிமிக்கமாதர்கண்மெய்யின்மயக்கமீறிய
 புல்லறிவுற்றுளேனுமே நருளாலே
புள்ளிமயிற்கணேறியும் வைவளமுற்றவேல்கொடு
 பொல்லவருக்கொர்காலனின் மிளிர்வேளே
சைவமுதற்சொன்மூவிரு மெய்நெறிபற்றுவாரெதிர்
 சள்ளிடுமெற்பராண்மைக ளறியாயோ
சைகையுணர்த்தலாலிவண் வெஃகினன்வித்தையாமிது
 தள்ளருமுத்திவாழ்வினு முயர்வாமோ
வைவரின்மத்தியானவன் வில்லடிபட்டுமவ்வார்கலை
 யைதிலளித்தபேரரு ளுடையானே
ஐயர்களிற்பலோர்தனை யொவ்வுருவத்தராகவு
 மள்ளிமலர்க்கைநீறுமு னருள்வோனே
தெய்வமனைத்துமாகிய மல்லிலொளித்தவாபல
 திவ்வியசத்திசூழ்தரு பெரியோனே
செல்வமுழுக்கமேவலி னல்லவளத்ததாகிய
 தில்லைவனத்திலாடிய பெருமானே. (௫௦)

தத்தத் தத்தத் தத்தத் தத்தத்
 தனதன தனதன தனதன தனதன—தனதானா.

வெற்புக் கொப்புச் செப்பப் பொற்புற்
 றிலகியவனமுலை மகளிரையறுதின
மிச்சித் தச்சித் தத்திற் பித்துப்
 பெருகிநலறமொடு தவசையுமடியொடு
விட்டுத் துக்கத் திற்பட் டுச்செத்
 துறவினர்களுமெடு மெடுமிதுபிணமென
 வொழியாதே

வித்தத் தைக்குப் பைக்கொக் கக்கொட்
 டியுமனையுடையவர் மிசைபலகவிதைக
ளச்சப் பட்டுக் கொற்றச் செற்றத்
 தவுணர்களிரிதர வடுமுரகரிபுவென
விற்கைப் பற்றிப் புட்பத் தைத்தொட்
 டரிவையர்படைகடு வருமெழின்மதனென
 மொழியாதே
பற்பச் சொற்கத் தக்கிச் சைப்பட்
 டறுமெனிருயிர்வினை செயுமிழிவினையு
நற்பெட் பிற்குட் சத்தப் பத்திக்
 கிணையிலையெனிலெழ் திருமுனிவரையு
மைக்கத் தக்கட் டெட்டிச் சித்தித்
 துறைவழிசெலவிழை யெனுமடியினையு
 மறியாதே
யத்திக் குட்கற் றைப்பத் திக்கற்
 றியுமுப்புரமெரிபட வெமனையுமுதை
முற்றுப் பட்சிக் கொக்கத் துய்க்கைக்
 கிசையெனவொழியமு னடுமதலையிலனி
ருக்கைப் புத்தர்க் குக்கட் டிப்பற்
 றியவனிலுறுகிய பரவைதன்மகிழ்நனின்
 மகிழ்வேனோ
சற்பத் தைப்பச் சைப்புற் கொத்தைப்
 புனலினைமதியினை யிறகினையிதழியை
மத்தத் தைத்துட் டச்சித் தப்பொய்த்
 தவர்விடுகலையினை யணிசடைமுடியினை
தத்தைப் புட்குச் சொற்கற் பிக்கத்
 தகுமுமைபுலவியி லவள்பதமலர்கொடு
 மணிவோனே
தக்கற் செற்றுப் பக்கத் திற்றுற்
 றவனுதவியபெய யினைதகரமரை
வெட்டிக் குத்திக் திக்கெட் டிற்சிற்
 சிலதிதரமுடி யியல்பிமொழிபவர்
கக்குக் குச்சித் தத்துக் குச்செப்
 பருமவிழ்வுறமழ விடையிலனிலைபெறு
 மிறையோனே

கற்பத் திற்பற் றற்றெய்ப் பற்றுற்
றுலகிலகிடிலறி வுடன்வருபெரியவர்
புத்திக் குட்புத் தித்துச் சத்தித்
திரள்களுடியலல வெனவிகழ்பரசிவ
கற்றெருட் டித்தட் டிக்கெட் டிப்பொற்
பணமயல்கொடுதிரி பவனுவல்கவிகளும்
விழைவோனே

கத்திக் கத்திச் செத்தற் கொத்துத்
தளர்முயலகனகன் முதுகினிலொருபதம்
வைத்துத் திக்கந் தக்கத் திக்கெய்த்
திமிதிமிதகதக வெனநடமுயல்பவ
கட்டத் தைத்தட் டித்தட் டிச்சிற்
சுகமருளிமுயர் கனகசபையில்வளர்
பெருமானே. (௫௧)

தனனதனத் தாத்தன தானன—தனதானு.

மலிவுறுபொய்த்திங்கினர்வாசலி னடவாதே
மகளிருவப்பாம்பணிநாடொறு முயலாதே
குலிசமுடைக்கோன்பெருவாழ்வினை மதியாதே
குறைவிலருட்பாங்கினைவது புரிவோனே
பூலிநகரப்போந்துமினர்வனை தவர்வோனே
பனிமலர்தொட்டான்பொடியாகவு முனிவோனே
கலியனழக்காஞ்செயருகெர் குருநாதா
கனகசபைத்தாண்டவமாடிய பெருமானே. (௫௨)

தந்ததன தந்தன—தனதானு.

கொஞ்சுமொழிவிண்டிள மங்கையருராந்தரு
கொம்பெனவிலங்கிய முலைமாலே
கொண்டுருகுமென்சிறு நெஞ்சிடைகிலம்பணி
குஞ்சிதபதந்தனை யணையாயே
வஞ்சபொறியுங்கெட வென்றவர்கள்கண்டிள
மஞ்சிமிகவொஞ்சிட வொருநாணி
யன்பன்மனமின்புற விண்டமொழிகொண்டுமொ
ரங்கனையிடஞ்செல வினிதாமோ
கஞ்சுகம்விழைந்தொரு குஞ்சரமுடன்புலி
கன்றிடவதஞ்செயு முழுவோடா

கந்தரமெனுங்குழ லம்பிகையொடுஞ்சிறு
கந்தனுமெம்விண்புகும் விடையூர்வாய்
மஞ்சுபணியும்புக ழிந்திரனெனும்புடன்
மண்டைவடமும்புனை மணிமார்பா
வஞ்சரும்வணங்குபெர ளம்பலனனந்தலை
மங்களநடம்பயில் பெருமானே. (௫௩)

தானனத் தத்தன தானன—தனதானு.

பாவெனத்தக்கசொன்மாதர்கண்
மோகமுற்றுத்தளர்வாரிசை
பாடுமெப்பக்குணநாவல நெகிழாதே
பாசமிக்குற்றபொய்ஞானியர்
கூடிவிட்டைத்தவயேநியர்
பாவனைக்குப்பழுதேயிடன் மலியாதே
வேலனுக்கொத்தடியார்புடை
சூழ்கரப்பற்பலகோடியின்
மேவியெட்டெட்டுவிதேறுமு முயலேனு
மோனமுற்றிக்கொருமோர்சிறு
பேதைபக்கத்துறமால்விடை
[illegible]வெணீறினி தருள்வாயே
யோகலையைக்கைக்கொடுநார்கள்
போய்வரற்சற்றுமெனுநர
மோடெதிர்க்குச்சிறுபாலனை முனிவான்மே
லூழ்வினைக்குத்தளராதடி
யாருவப்புற்றிடமோதுத
னேர்பதத்தைக்கொடுசாடிய வலியோனே
யாலடிச்சற்குருவேமழு
மானணிக்கைச்சிவனேயெனை
யாளவிக்கிக்கொருவாவெனுள் வருவோனே
யாரணத்திற்புலவாகிய
வாதமத்திற்பகர்சீர்பெறு
மாடகச்சிற்சபைமேவிய பெருமானே. (௫௪)

தானத்தத் தத்தன தானன—தனதானு.

ம[illegible]பாய்ந்திடும்வாள்விழி
யார்கொங்கைக்கேங்கியெரேமும்
வேள்செங்கைப்பூங்கணையாலன்மிக மெலியாதே

வேதங்கட்டேர்ந்தவர்போலய
லூனுண்டிட்டுங்குழல்வார்தமை
மேலென்கக்காண்டகுதிநெறி *நிலையாதே

ஞானங்கற்றியான்பரமாமென
வோதுஞ்சொற்றேய்ந்தபொலாருனை
நாடும்பெட்பார்ந்தவலோர்களை யிகழாதே
நாலன்பர்க்கிந்தனவாகிய
விரஞ்சித்தீர்ங்கவியாதிய
நாளும்பெற்றேங்கவுனதுள நினையாதோ

கான்கட்கூன்திகழியாழ்கொடு
பாடன்பற்குழ்ந்துடுபாழ்மிடி
காடொன்றிப்போய்படியோர்கவி வளைவோனே
காவென்றெய்த்தாண்டுசெய்பூசனை
யானஞ்சத்தோன்றுமனுருயிர்
காலொன்றிற்சாம்படியாதியி லுதைவோனே

யானுஞ்செற்றீண்டுனுசீர்கன்
மாய்வொன்றற்கேன்றவுபாசனை
யாய்தொண்டர்ச்சார்ந்தவர்மீதினை பயிற்றோனே
யால்கொண்டிட்கார்ந்தவனேபுலி
யூர்மன்றத்தான்றவனேதின
மானந்தத்தாண்டவமாடிய பெருமானே. (௩௮)

தந்தனத்தத் தாத்தானன—தனதானு.

செம்பொன்வைத்துக்காப்பார்பலர்
விண்டபொய்ச்சொற்கேட்டாய்வுறு
சிந்தையிற்பொற்றாட்பூவுற வருவாயோ
சிந்துரத்துக்கோட்டோடுறழ்
கொங்கைவெற்றிப்போர்ப்பாவையர்
இன்றிடெச்சிற்பாக்கோடிலை. கசவாதோ

பைம்பொழிற்கட்சேர்த்தேவரோ
டந்தரத்துற்றேற்காகிய
பங்கொனச்சொற்றேட்டுனுவண மொழியாதோ
பங்கயத்துப்பார்ப்பானல
லாங்கனைக்கைக்கேட்டானெரி
பந்தவிற்கட்கூற்றூதியர் வெருளாரோ

கொம்பெர்டித்துப்போட்டோர்முது
வஞ்சனைச்செற்றூற்கார்மதி
கொன்றையொக்கச்சூட்டியானவுமருள்வோனே
குந்தம்விட்டுச்சூர்த்தானவ
ளங்கமுற்றட்டாற்கேமயல்
கொண்டசித்தத்தேற்கோர்நிலை தருவானே

யம்பொதுக்குப்பாட்டோதிய
தொண்டனுக்கொற்றாய்ப்போயவ
ளங்கனைக்கூட்டோற்றூடல்கள் களைவோனே
பஞ்சிசமூத்தைப்போற்றுதவர்
நெஞ்சினுக்கெட்டாப்பீடுறு
மம்பலத்திற்கூத்தாடிய பெருமானே. (௩௯)

தாந்ததந்த தானதந்த—தனதானு.

வேம்புறுங்குரூரநிந்தை
யாஞ்சொலென்றுமோதுமின்ற
வீம்பர்தங்களோடிணங்கி மெலியாதே
வேந்தர்முன்சொல்வாரடைந்த
பூண்பைநெஞ்சுளேநினைந்து
நடம்புவேறுகொண்டு தவியாதே

தேம்பியங்கணீர்சொரிந்து
கூம்புசெங்கைமேயதொண்டர்
சேர்ந்திடுங்குழாமொடின்ப முறுமாறே
தீங்கில்குன்றமாதிருந்த
பாங்கிலங்கலூடலர்ந்த
தேங்கடம்பன்வாழவெங்க ணெதிர்வாராய்

காம்பவிர்ந்ததோண்மடந்தை
வேண்டிநொந்தவேழைகண்டு
காந்தனஞ்சுவோரிரண்டு கனியீவாய்
கான்றருந்துநாயினந்தை
போன்றதென்றதூதுபுன்சொல்
கான்செய்கொன்றையோடிரிஞ்ச வணிவோனே

கொடிநங்கொ
டான்றசங்கராவெதிர்ந்து
பாய்ந்திடும்புன்மாயவென்ற வலியோனே

பாண்டிகன்பனேபகம்பொன்
மேய்ந்தனுஞ்றிறைஞநின்ற
பாண்டரங்கமாடுமெங்கள் பெருமானே. (௬எ)

தந்தனத் தய்யதானனா—தனதான.

செந்தமிழ்ச்சொல்லவேளார்மிடி
மின்களுற்றல்லல்கூர்வது
சிந்திடச்செய்தனேமொடு மகிழ்வேனே
தின்றிடற்குள்ளகாய்கனி
கொண்டுவெப்பெய்திடாதபல்
செந்தினைக்கொல்லையாளர்களை முனியேனே

வந்தரத்தையர்பேர்சொலி
மென்புனுக்கொன்ற[illegible]டைத
பங்கிமுற்கொய்யும்[illegible]ன்வினை விலகேனோ
வங்கழுத்துய்யமால்வினை
யின்புறத்தெங்கவேல[illegible]ற
டஞ்சனத்தையல்பாலுற வருவாயே

சந்தனச்செல்வமால்வரை
யின்றலைத்தெய்வமாமுனி
தன்றமிழ்ச்செய்யுளாசையி [illegible]ழ்ந்தோனே
தன்றருக்குள்ளியோர்கயி
றங்கெடுத்தொல்லைவீசிய
சண்டனைச்செய்யதாள்கொடு முனிவோனே

பந்தமற்றைவர்வாதனை
விண்டிருட்டன்றுமாதவர்
பண்பினிற்புல்லுமாடல்க ளுடையானே
பங்கயக்கள்வனேர்தலை
தொண்டமற்கையனேவளர்
பைம்பொழிற்றில்லைமேவிய பெருமானே. (௬அ)

தானன தந்தன தந்தன—தனதான.

நாகரிகஞ்சிறிதுந்தெரி
யாதவர்தங்குபிடங்களி
னணமிழந்தலையுந்துயர் தவிராதோ
நாகபடம்பொருபெண்குறி
யேபொருளென்றுநினைந்தினை
நாடியநெஞ்சகநின்கழல் கருதாதோ

பாகநயந்தெரிகின்றில
ரோதியபுன்கவியும்பல
பாதகர்நெஞ்சுகலங்கிட மிளிராதோ
பாறையினின்புதல்வன்சொல
தான்முயனுங்கிணைமேன்றிடை
பாலுறழ்கங்கைவரும்படி யருள்வாயே

ஆகரமென்றருவங்கொடு
போயொருவம்பனைவென்றுயர்
சூரமுருந்தன்வணங்கிய கழலோனே
சேரனன்வியந்துகொளும்படி
கூழ்கொடுகின்பணியன்றுசெய்
தோமறுமன்பனறுந்தமிழ் புனைவோனே

யாகமவிந்தைசையுணர்ந்துய
ரியோகியர்சிந்தைவிரும்பிய
வாடலனந்தமுயன்றவிர் குருநாதா
வாசறுதொண்டரையுண்மகி
ழாதருணங்கொடிலங்கிய
வாடகமன்றிலமர்ந்தருள் பெருமானே. (௬௯)

தனனதந்த தந்தனதந்த—தனதான.

நளவமென்றதிற்கலித்த
முகையெனுஞ்சிரித்தபற்கொள்
சரசமங்கையர்க்குரித்து மிகலாலே
சரணபங்கயத்தையுச்சி
மிசையணிந்திடற்குமொப்பு
தமியனன்றனைத்துதிக்க வறிவேனோ

களவொழிந்தவிர்ச்சிபெற்ற
மொழிவனைந்திடச்செய்வித்த
கருணையின்பெருக்கமுற்று மறையாதே
கனவில்வந்த[illegible]த்திரத்தை
நனவினுங்[illegible]ரித்தெதிர்த்த
கலியைவென்றுவக்கும்வெற்றி யருள்வாயே

[illegible]ளிர்ந்தப்பச்சைவெற்பை
யனையவன்சிறுமக்களித்தொர்
சடர்மனிந்தசக்கரத்தை யிடுவோனே

துகளில்குந்தாற்பழித்த
வொருவனும்பிறைக்கவைத்த
சுசிர்தமகளைத்திருக்க ஞரிடையானே
யானைகயந்தலத்தியக்க
ஞூறவனென்பவர்க்குமுத்தி
யதனலம்பெறக்கொடுக்கு மிறையோனே
யலவொருசகப்பிணைக்க
ருணர்வரும்புகழ்ச்சிதற்ற
வனவயப்பலத்திலுற்ற பெருமானே. (௯௰)

தனன தானனத் தத்ததான—தனதான.

கயலைநேர்விழிப்பொற்புமாதர்
மயலிலேவிளைத்திட்டபாவி
கருணைவாரியிற்சற்றுமூழ்க வருளாயோ
கலகமேவினைத்தாக்குலாவு
சமயவாதனைச்செற்றுமாசில்
கவிகள்கோடிசெப்பிப்பலோரு ளவிரோதே
சயமதானுறுப்புக்கள்போன
மதியையவார்சடைக்கற்றைமீது
தழையுமாறமைத்துக்கொள்பான்மை பிழையாமோ
சலசமேவுதன்முற்செப்புமாது
நெறியிலேறுமெத்தக்குழுவ
தருமமோவெனக்குச்செவேன்சொ லிடல்வீணே
குயவனூர்தனைத்தொட்டிடாத
மனைவியோடிறத்துப்பொய்பேச
கொடியர்தாமெனச்செப்பிராது லதருளுடை
பொறிதனேடுதைப்பற்பலாறு
பரவிநீர்மூழ்க்குற்றபோது
குறைவிலேபொருட்சத்திபோடு யிளிர்கோனே
புயபுடணத்தந்துனேபொன்
பழுவுமானும்வைத்திட்டவாமெய்
புகலுமேலவர்க்குட்சதாவை லியதேவே
புகழும்வாழ்வுமற்றொப்பிலாத
வறமுமேவிடப்பெற்றதான
புலிசைமாநகர்ச்சித்தராய பெருமானே. (௯௧)

தனதனத் தானதானன—தனதான.

மகளிர்கும்மேவலேமிக
முயலுமுற்சாகமூடனை
மலிகொடைக்காரியாதிய ரெனவீணே
வனிதமிழ்ப்பாவலர்சொல
முனைவிருப்போடொடிடும்
வகைநினைத்தேனுனைமே யருள்கூரா
நகமினைத்தினர்வாசலி
லவமெனப்போயெராமு
மழியவிட்டாய்முறைல்வர்சொ லுழைகாதா
புன்மைசொற்பாவுறுதுகொன்
மலயவெற்பாளுமவாணியு
மனையரிப்பான்மைகாடிடு னைகயாரோ
புகலியிற்பாடினனேமு
னுதவுகற்றூறையார்புரி
புதுமைகட்காணவாறுபொ னருள்வோனே
புலவிமிக்கேககவான்மகிழ்
வடைவதற்கேபராவிய
புலவனைத்தோழனுமென மொழிவோனே
சகளநட்போவுபாழ்மது
விருளறச்சாடலேயுயர்
தலமெனத்தேறுவார்களை விழைவானே
சருவசத்தாதிமூவகை
யெனவுமுற்றீடிலட்ட
சபையிலெலக்காலுமாடிய பெருமானே. (௯௨)

தனதன தத்ததானன—தனதான.

அருள்வலிமிஞ்சக்கான்மொழி
கொடுதவமுன்பெற்றான்முத
லடியர்வருத்தக்சோதனை செயல்போலே
யளவறவென்றுந்தேர்தரி
னிலைபடவீற்றுப்பாழ்படு
மசடுறுவெஞ்சத்தாசைகள் பலவேயா
மிருள்கவியொன்றற்றானல
மொருவினைநுங்கற்பானைமி
னினையதருவம்புக்கேதுசெய் திடுவேனு

னிமயமினங்கைப்பாலகன்
மொழிகளைநம்பிச்சோர்வுறு
மெனையுனுளஞ்சற்றுயினும் விழையாதோ

மருமலிகொன்றைத்தாரொடு
மதியொடுமென்புக்கோவையும்
வறியகுரண்டத்தூவலு மணிவோனே

வருளமதன்கைக்கார்முக
முடனெரியின்கட்பூளையின்
மடியமுனிந்தப்பாலினி தருள்வானே

தருமனைவென்றெப்பாருமின்
மதலையையன்றைக்கினிய
தவமிருகண்டற்கேமிகு மகிழ்விவா

சமாசனன்புற்றோர்சில
ரறிவுணர்விந்தைச்சீர்கொடு
தமனியமன்றத்தாடிய பெருமானே. (௬௩)

தனனதனதன தனதனதனதன
தனனதனதன தனதனதனதன
தந்தத்தனத்தனன தந்தந்தனந்தனன—தனதானா.

அதிகவிகசிதவபிநயமொழியினர்
கயலுமமுதமும்விடமொடுகடல்களு
மென்றண்டரும்பரவுகண்கொண்டிலங்குமவர்
கிரியுமதுகரமிசையுறுமுகுளித
கமலமுகைகளுமதனணிமுடியுமெ
னுங்கொங்கைகொண்டுயிராயுண்டுபிணங்குமவ
ரரவபடமுடனிரதமுமிகர்கடி
தடமதனின்மனமுறவுழலினைஞர்க
ளின்பம்பெறும்படிவணங்கும்பதங்கொள்பவ
ரவராலே

யறிவுமருமையுமளவறுபெருமையு
மரியதவமுமெய்வலியொடுபிறவுமி
ழுந்தன்பர்தங்களையிகழ்ந்துந்திரிந்தி
பகலுமதனதுகலைகளினுவல்பல
கரணவகைகளின்மிகைபடமுயல்கையில்
வங்குஞ்சிரங்குழுதிரஞ்சிந்திடுஞ்சயமு

மழலைதெனவருமெரிவொடுபிரமிய
வகையுமிகர்பலபிணிகளுமருவலி
னெந்துங்கிடந்தவிடைகொண்டிறந்தொழித
லுறுகாதே

பதிகமிசைபெறுதமிழ்கொடுபலபல
வுனதுபுகழொடுவலிமையுமிலகிட
விண்டின்பதங்களிடைவைத்தான்றிடுஞ்சதுர
ரளையணிவனெனவிலமொழிகள்மு
முழுதுமுறைசெயமகிழ்கைகண்டவிபு
[illegible]ரெண்டர்தங்குழுவொடெய்தும்புகழ்கினிது
[illegible]வொடயமறையிளையவைகளினிகள்
மனிதர்பருகுதலிலையென்வொருவிய
பின்பங்குறும்படிவினைக்கிங்கழுக்குமா
மதியாயோ

பளபளெனவொளிர்பரசலரியமதி
யபயவரதமொடிலகுகைமலர்களும்
வெண்டிங்களும்பணிகளுங்கொன்றையும்புனலு
மறுகுமிகைபடுபிணமொடுதுணர்வகை
பலவுமிளிர்தரவனைதருசடைமுடி
யுங்கொங்கைபொடென்புவகையுங்கொண்டவர்ந்தபுய
பருவதமுமரியுமிவருகழல்களு
மனையபிறவும்வெள்விடைமிசையிலவிட
வந்திங்கிசைந்தவரமொன்றின்றுதந்தருள
வினைவாயே

மதியையொருபதமலர்கொடுதிலமிசை
[illegible]யமுனிபவனிமவனையதனிடை
[illegible]ண்டர்தந்துயர்மங்குந்தவஞ்செய்தவள்
கவிரியுமையவள்பகவதிதிரிபுரை
[illegible]மலையபிலநடகவில்கொடியினை
[illegible]ண்டம்பெறுர்கெண்டநெடுசென்றிருந்திரும்புமின
வசிரிதையமருதிறமயிலனையவள்
புகலிநகரிலொர்கவுணியமதலையு
மன்றுய்ந்திடும்படிசெயுங்கொங்கைவஞ்சிபுணர்
மணவாளா.

வனசமலருறைதிருமகள்கணவனெ
ரரவணையினிலறிதுயிலமர்பவ
னென்குங்குரங்கினைமுந்துன்றிடும்படையொ
டுதநிருடுவொருதிருவணையிடுமவ
னொருபதணிமுடியினனுயிர்கவர்பவ
னன்றங்கெழுங்கிரணியின்றன்சிவந்தகுடர்
மலையைநிகர்புயநிரைகளின்மகிழ்வுட
னணியுமழகியநெடியவன்மருகரி
தன்கண்புனைந்துபணியுந்துங்கமொனருமிரு
கழலோனே,
சதிசெய்திடுமவுணரையடியுடனடு
மயில்கொடெனதுளமலர்னுமளவறு
குன்றெங்கணுங்குலவுகந்தன்கடம்புகுர
வணியுமிளையவனமரர்கள்சிறைவிடு
குமரகுருபரசரவணபவகுக
னன்றென்றுவிண்டெனயிவண்கண்கலங்கவிடு
தகையன்டமிடுமயின்மிசையிவர்பவன்
மறவர்மகள்பணிசெயமிகமுயல்பவ
னந்தந்திகண்டுமகிழூர்தம்பிவந்தவிற்
புடையானே
சதுரபசுபதிதிரிபுரமெரிபட
வொருபுன்முறுவல்செய்தருளியபரசிவ
னைந்தைந்துடம்புடையனென்றுந்துலங்கியொரொன்
வடிவெனவுமெய்திடுமரனெனவொரு
னுவனு… பிறையனடியவர்
தம்பங்கினின்றவர்விரும்பாங்கிறன்செய்தரு
டலைவனெனநனியுணர்பவர்புடைமலி
கனகசபைநடுமுயலகன்முதுகினி
டஞ்சங்கதம்புலவர்கண்டியங்கினடஞ்சவளர்
பெருமானே. (௯௪)

தனத்தந் தந்தன தானன தானன—தனதானா.

அரத்துக்கும்பழுதோதிடும்வாள்விழி — மடவாரா
லகத்துக்கங்கொடுபூரியர்வாசலி — லலையாதே
பரத்துட்சென்றுனில்வேறலனாகிய — மகிழ்வேனே
பழிப்பற்றிங்கனிகூர்பெருவாழ்வினை — யருள்வாயே

கரத்திற்சங்குடனாழிகொள்வான்விழி — புனைதாளா
கடித்துக்கின்றெருகுவேடுவனார்தர — னுகர்வோனே
சிரத்தைப்பண்புடையார்களைநாடொறு — மகலானே
திருச்சிற்றம்பலமூடுருலாவிய — பெருமானே. (௯௫)

தத்தத்தன தானத்தன—தனதானா.

இக்கென்றசொன்மாதாரமயன்
முற்றுங்கொடுதான்மெய்சேர்வுறு
மிக்குன்பமுளேனுமானிய — முயல்வேனே
வெற்றுற்றொலைனேகமோதிய
குற்றங்கொளுமூடர்வாசலி
லெய்க்கின்றவிடாமையேவொரு — கவைவாயோ
சக்கென்றனையேகவார்களு
…ச்சங்கொடுபேணியேமிக
…ந்தும்படிகாணுமோர்தின — முதியாதோ
…டக்தெரியாமலாருயிர்
செற்றுண்டிறபேருமேதமி
…ற்பண்டமதேயுன்றூதரி — வடையாதோ
…க்கொண்டைமையைநேர்கணுன்மிக
…ண்டுஞ்செகசாலமோகினி
மற்கொங்கையின்மோகமீதுற — னைவோனே
மத்தொன்றதனுலகானடு
பட்டும்புவிவாழுமாதருள்
ளைக்குங்கரியோனனார்தொழு — முதியானே
திக்கென்கரமானவாமதி
மத்தம்புனைவானவா…
தொட்டும்புகழ்மீசுவரனுமை — மணவாளா
…த்தொன்றியகோணைசுரா
மெச்சுங்கவிபாணனேயுயர்
சிற்றம்பலவாணனேசிவ — பெருமானே. (௯௬)

தத்தனத்தன தானதத்த—தனதானா.

கக்கரத்திரன்போவிருண்ட
கொண்டையிட்டெடிர்வார்மருண்ட
கண்கள்பட்டதறைந்துடைத்து — மடியாதே

கந்தனுக்கிணையானவென்றி
கொண்டுபுத்தர்களாதிவம்பர்
கண்களுக்கடலேமெனென்று மினிரோதே
சுந்தரற்கொருதூதுசென்ற
பண்பிணைப்பலகான்மொழிந்து
தொண்டியற்றுமெனுசையொன்று மறியாயே
துங்கமிக்குயர்காளையொன்றி
னெஞ்சினுக்குணிலாவிவிண்ட
சொந்தநிச்சயமாகவென்க ணைதிர்வார
பந்தணைச்சிறுபாலனஞ்ச
வந்துகைக்கதையோடெதிர்ந்த
வந்தகற்கொருகாலனென்று இகழ்வோ…
யம்புலிப்பிளவார்கரந்தை
கொன்றைமத்தமராவிளம்பு
லம்பருட்சிவைதாள்கழ்ந்த சடையா…
வைந்தருப்புலவோர்களென்பு
கந்தர்பொற்றலைமாலைவிண்டு
வங்கழற்பகர்பூணணிந்த மவிர்தேசி…
வஞ்செழுத்துருவாகியன்பர்
சிந்தையிற்குருநீடுசெம்பொ
னம்பலத்திலுமாடுகின்ற பெருமானே. (௯௭)

தய்யதந்த தத்ததன தானதந்த—தனதான.

கல்வி… பெட்டெ…ராறுவேறுமின்றி
வில்… திமடமாதர்தங்கள்
கல்லெனுங்கடுத்… மாதநொந்து பிணமாவார்
கைதரும்பொருட்குமிகவாசைகொண்டு
ளொல்கவின்றிநித்தமவர்பாடடைந்து
கள்வனென்றிகழ்ச்சிகொடுவிணிலெங்கு தளர்வேனோ
மல்வினைந்தவெற்றிவடிவேலியைந்த
கைபொடுன்றுடைக்கணமர்பாலசென்ற
வள்ளலன்றுரைத்தபுதுவாசகம்பொ…யெனலாமோ
மல்குசெங்கரத்துமழுமானிலங்க
வெள்ளிகண்டுவெட்கும்விடைமீதுகுன்ற
வல்லிபங்கிருக்கிவாருபோதென்முன்பு வருவாயே.

பல்விடங்குடித்துமணிகீல்கண்ட
மெய்தியங்கரத்திலழுதேய்யருந்து [னே
மைபருய்ந்திடச்செய்தருள்சீர்விளம்பின் மகிழ்வோ
பெளவைவென்களிற்றிவிவர்வானைமுந்த
வல்லிதன்றுநிக்கையதனுலவண்சே.
யையன்வந்துநிக்கவருள்வான்புணர்ந்த மணவாளா
செல்விதங்குராந்துநெடியோனுமொய்ம்பி
லொல்லையிந்தசயிக்கசயதனுன்மடந்தை
செவ்விகொண்டிசைந்துபுகழ்கார்சிவந்த வடிவோனே
தென்றுசெந்தமிழ்ச்சொன்முனிவோர்புகழ்ந்த
வெம்பலம்பெருந்தகயிலாயமென்ற
தில்லையம்பலத்தினடமாடுகின்ற பெருமானே. ()

தந்ததந்த தத்தத்த—தனதான.

சொந்தமென்சொல்கற்றிச்சைபின்றியும்பொருட்கெற்றல்
கொண்டவந்தகத்துட்ட வில்லமாறு [ன
கொங்கையுந்தகத்துக்கொர்தஞ்சமென்றணைத்துக்கொ
கொஞ்சநெஞ்சளாச்சற்று மதியாதே
மஞ்சுமொஞ்சறப்பம்பல்பண்டழுந்தலிப்பற்று
வெந்திரந்தவர்க்கிட்டு மகிழேனோ
வண்டலம்புபொற்செச்சைபைங்கடம்பொடுட்டுற்ற
வைந்தனன்டுனத்தச்சொ னைதுதாய்
கஞ்சனுங்கைப்பொற்புவின்றகண்டமெய்ப்பத்தி
தங்கைவிண்டவிக்கட்டி …
நன்றனைக்கிடந்துக்கணமன்கலங்கொ…
நன்மெய்ப்பிடச்சித்த …வனே
தஞ்சகங்கள்பக்கத்துவன்பரும்பெறத்…
சந்தவண்டமிழ்ச்சொற்கள் புனைவோனே
சண்டன்வம்பறப்பெற்றதந்…பாதத்திற்செய்
தங்கமன்றுறைச்சித்தர் பெருமானே. (௯௯)

தனதன தானதான—தனதான.

அரியகுலமெயபெரியவர்மேன்மைமூது
மறிகிலாவிடுதோது
பரிபமாதர்சேனைபொடுருகாமரச
னமர்செயலானுமாவி மறுகாதே

யெரிசிகர்கோபமூடர்பலருற்பரயீறி
யெழுகடல்சூழுமாது கதறுதே
யெனதுகருவினாடுன்விழிதருபாலனேறு
மியல்புகுலாவுமாறு புரிவாயே

பரியெனவேபல்கோடிநரிகொடுபோனபான்மை
பகரவலாணாளு மகலானே
படர்பொழில்வாதவூரில்வருமொருநாதனேறு
பனுவலையோலையூடு வரைவோனே

கரிபுலிசியமாகுமவைதருதேர்க்களாய
கலைபுனைசீலமேவு குருநாதா
கதிபெறுமோனயோகர்வருபுலியூரினீடு
கனகசபேசனான பெருமானே. (௭௰)

தனனதன தானதத்ததந்த—தனதான.

விடமொழுகும்வேலெனச்சிறந்த
சினைமருவுசேலெனப்பிறழ்ந்த
விழிமகளிர்மாயையிற்புகுந்து தவியாதே
வெடுவெடெனவேயுரைக்கும்வம்பர்
மனைகளிடைபோயிரக்குமிந்த
வினைமுழுதுமோடவிட்டென்மி லமிழ்முனே

நடமிடுகலாமயிற்கடம்ப
னெனுமுனதுசேயெனக்குவிண்ட
கலமுழுதுமீவதற்கிரங்கி விண்டமீதே
நறைகமழ்பல்பூமுடித்தகொண்டை
செவியருகொர்பாலினிற்சரிந்து
நகுகவுரியோடுசேற்றுமுன்பு வருவாயோட

கடலிடையராமிகக்கலுழ்ந்த
விடமதைவிடாதெடுத்தருந்து
கருணைநினைவார்களைத்தொடர்ந்து திரிவோனே
கவுணியனெனடோதுமிக்கதொண்டர்
தமிழுயர்வதாகிடப்பகர்ந்த
கவிகள்பலருமெய்ப்புயக்கொள் பெரியோனே

தடமலையையோர்கையிற்சுமந்து
பசுநிரைகள்வாழவைத்தகொண்டல்
சரதநெறிபால்வழுத்திடன்றேர் படையீவாய்

சருணைபரமாய்நிலைத்தபின்பு
நிரையுளருவாய்மிருத்தகண்ட
சபையினடமாடுதற்கியைந்த பெருமானே. (௭௧)

தனனதன தத்ததந்த—தனதான.

மயிலெனவடுத்துவந்துகுயிலெனவுரைக்குமின்சொன்
மகளிர்கலவிக்குநெஞ்ச முருகாதே
மதுரமலியப்பொழிந்ததமிழ்கொடுவழுத்திநின்பொன்
மலரடிகளிற்புகுந்து சிலர்போலே

பயிலருண்மிகப்பொருந்தியுயிர்வதைசெயத்துணிந்த
பரசமயமுற்றும்வென்று மகிழ்மேனே
பருவதமளித்தமங்கைபருகுறவிடைக்கணுந்து
பவளவரையொத்தென்முன்பு வருவாயே

யயிலினையெடுத்துமுட்டுமவுணரையழிக்கவென்றொ
ரறுமுகனிடத்திலன்பொ டருள்வோனே
யரகரவெனப்பகர்ந்துதொழுமடியவர்க்கிரங்கி
யளவறுதலத்தமைந்தும் வருவோனே

கயிலையசைபச்செய்வம்பனொருபதுமுடிப்புணர்த்து
கதறிடவழுத்தும்வென்றி பெறுதாளா
கருணைபெருகுற்றவுண்கணுமையவள்களிப்புரிந்த
கனகசபையிற்சிறந்த பெருமானே. (௭௨)

தத்தத்தத் தத்தன தானன—தனதான.

பத்திப்புபட்டபற்றவர்போலுல
கத்துத்தத்திச்சைகொள்வேனது
பக்கத்திற்சற்றடியார்குண மறியாதே
பற்பத்துத்தொட்டறியாரதை
யிட்டுச்சற்றுட்கொளுமேலவர்
பற்றைக்கைத்துப்பெரிதேயிட லொழியாதே

நத்திப்பட்டுச்சுழல்பாவலர்
புத்திக்குட்டுக்கவிலாதுயர்
சத்தத்திற்கற்பனைநாடிய மகிழாமே
சத்திக்கவிப்புத்திரனேயென
வொப்பித்துக்கெட்டிவுளார்புகழ்
சட்டத்துச்சித்தனிகாள்வர வருள்வாயே

கொளலரும்வளையையெடுத்துவானவர்
வசமறவமர்செய்களத்திலூதரி
குருவெனுமதலைகுடித்துய்வானமு — தருள்வானே
கொடியிடைமறுகமுலைத்தடப்பூண்முலை
தெரிதரமயல்கொடுத்தவேளினி — [னே
குறைவறுமகிமைபொறுத்தசெய்பெற — வனைவோ
யளவறுகலியிலிளைத்திடாதுத
னுயிர்பொருமனைவிகொடுத்தவாலிகொ
டதுசெயுமவர்தமனைக்குள்வாழ்வுற — நினைவானே
யரையுடைவதரக்குநேரிரு
தவசிகண்மகிழவிமைப்பிலாத்தொழ
வழகியகனகசபைக்குளாடிய — பெருமானே. (௭௬)

தந்தத் தத்தன தானன—தனதானா.

தங்கக்கட்டியைநேரிரு கொங்கைப்பொற்புறுமாதர்க
டங்கட்பொய்க்கலையான்மன — முடையாதே
சந்தைக்கொப்புறவோர்குழு மென்றிட்டுத்துறவாயவர்
தந்திற்சொற்றுளநீதியை — யிகழாதே
வங்கத்திற்றிரிவாணிபர் தங்கட்டத்தினுமேவெ
ருந்திச்சிற்சிலவாசக — மொழியாதே
வஞ்சச்சித்தமிலாதுனை நம்பிப்பற்பலவாயிசை
வந்திக்கத்தகுமூதறி — வருள்[..]ாயே
திங்கட்செக்கரைநேருரு வம்பெற்றுச்சிவைமோ[..]ரு
செங்கட்சித்திரமால்விடை — யிசை[..]ர்வாய்
செந்திற்குட்படைவீடுகொடன்றைக்கக்கொடி[..]ருயிர்
சிந்தச்செற்றுயர்சேய்வரும் — வி[..]மானே
[..]ங்கத்தைத்தலைமாலையு டன்றொட்டுக்கணநாதவி[..]
[..]ற்றாடிய — பெ[..]யோனே
யண்டத்துக்கொருதாரக மென்றொப்புக்கொ[..]நீடுறு
மம்பொற்சிற்சபைமேவிய — பெருமா[..]. (௭௭)

தனனதத்த தத்தத்தனத்த—தனதானா.

முகமுமஞ்சளிட்டுப்பிறங்க
விழிபிறழ்ந்துவெட்டச்சிணுங்கி
முறைபகர்ந்துபக்கத்திலைந்து — விலைமாதர்
மொழியதிற்றழைத்துக்கொடங்கு
கலவியிற்கிதச்சொற்பயின்று
முலைதிறந்தணைக்கப்புணர்ந்து — கெடுவார்மேல்

விகசிதம்பெறக்கட்டுமிஞ்சு
கவிதையுந்தொடுத்துப்புகழ்ந்து
வெகுபணம்படைத்திட்டவம்ப — ரிகழாதே
விடையில்வந்தெனக்குத்தகுந்த
சுகம்வழங்கியொப்பற்றிலங்கும்
விமலகுஞ்சிதப்பொற்பதங்க — ளருள்வாயே
சகலமந்திரத்துக்குமுந்தி
நிகழுமைந்தெழுத்தைப்புகன்று
தமிழ்கொடுந்துதிக்கைக்கிசைந்த — சிலர்வாழ்வே
சலமலிந்திளைத்துக்கிடந்த
வெளியிலன்றிருக்கத்துணிந்த
சரவணன்றனைப்பெற்றகண்க — ளுடையானே
கடம்பெடுத்திட்டொர்சிங்க
வுதிரமுங்குடித்துப்பலண்டர்
களிபெறும்படிக்குப்புரந்த — புகழோனே
கனவில்வந்தெதிர்த்திட்டவண்ட
முயலகன்றுடிப்பற்றழுந்து
கனகவம்பலத்திற்சிறந்த — பெருமானே. (௭௮)

தத்தன தத்தன—தனதானா.

மக்கண்முதற்பகர்சுற்றமினைத்துள
[..]டுக்கும்வினைப்பிணி — தொடராதே
வச்சிரமுற்றகரத்தினனைத்தொழு
மட்டடிகள்சொற்பயன் — விளவாதே
கைக்கனிமுத்தபல்ர்க்கரியொத்தம
கந்த[..]முற்றினி — தவிரோனே
கற்புயமுத்தமிபக்கமுறப்புனை
கச்சை[..]விடைப்பரி — யிசைவாராய்
தக்கனையட்டவனைத்துணைபற்றினர்
தத்[..]டையப்பொரு — முதல்வீரா
[..]த்த[..]ாச்சுருதிக்கலையிற்பொலி
[..]த்துவசிச்சய — முடிவானாய்
செக்க[..]ளக்குலவுற்றசடைக்கிடை
சிற்றூர்வப்பிறை — யணிவோனே
சித்தகணத்தலைவர்க்கரசொத்துயர்
சிற்சபையிற்றிகழ் — பெருமானே. (௭௯)

தனனதன தானதந்ததந்த—தனதானு.

மயிலைநிகர்சாயலொன்றவந்து
முலைசிறிதுதோனவும்பொய்விண்டு
மனவுறுதிபாழ்படுந்திறன்செய் மடமானர்
வலையினிடையேகிடந்தழுந்தி
யளவில்பலநோய்பொருந்திநொந்து
மடியுமவர்பாலிரந்தலைந்த தறியாயோ
வயில்குலவுதோள்பிறங்குமுன்ற
னிளையமகனேடிவந்துவந்தெ
னருணகிரிநீயெனுஞ்சொல்வம்பின் மொழிவானே
வளவில்பலபாடல்கொண்டபின்பு
னினைவுதவிருனவன்செய்வஞ்ச
மிதிலனையோவிரங்கியின்று னருடாராய்
வெயிலுதவுபானுவுங்குளிர்ந்த
மதியுமனலோனுமென்றியம்பும்
விழிகள்கொடுவானமெங்குநின்ற முதல்வோனே
விரைமலிகடாமுமிழ்ந்தகன்ற
கவுளிடையெநேரம்வந்தறைந்த
விரிசெவியினுனைமுன்புதந்த பெரியோனே
கயிலையரசேயறந்தெரிந்த
விமலைகணவாவிரும்புமன்பர்
கவலையறிவாய்வரங்கண்மிஞ்சு கனிவாயா
கநிவடிவமாய்நெருங்குமன்பர்
பலரையுடலோடுமுன்புயர்ந்த
கனகசபைநாடகம்புரிந்த பெருமானே. (௮௰)

தனதனதந்ததான—தனதான.

கிரியனையகொங்கைமாதர்கள்
கலவியைநினைந்துவாடிய
கெடுமதிதவிர்ந்துமாதவ முயலேனு
கிளர்கலியெனும்பொல்லாரர
சடியொடுதொலைந்துபோயுயர்
கிருதயுகமிங்குநாளினி லுதியாதோ
பரிதிமதியங்கியாம்விழி
யுறுமுகமலர்ந்துவானமதி
பழகுசடையுங்குலாவவெள் விடைமேலே

பகவதியுமென்றனுருவி
ரனையுருகனுந்தனேடுறு
பரிசுறவிளங்கிநாடொறும் வருவாயே
யரியயனறிந்திடாமுழு
முதலெனவுணர்ந்துபேனுமெ
யடியவர்களைக்குசினுமிடு மெளியோனே
யசலமதுகொண்டுபோர்பொரா
முடுகிநொடியென்றவேனைய
லடையுலர்புரங்களெரிபட நகுவோனே
எரியினைவதஞ்செய்தோர்புலி
யுடலதனுரிந்துமாசறு
கலையெனவணிந்துலாவிய முதுவோனே
எதிரியுமின்றசேயதன்
விரலமுதருந்திநீடிய
கனகசபையின்கண்மேவிய பெருமானே. (௮௰௧)

தனைதான தத்தத் தனத்தன—தனதானு.

அறமதேதினைத்துக்களிப்புறு
மிதயதாமரைப்பொட்டிலுத்தம
ரழலைநேர்மிடிக்கட்சளப்பட னிலையாதே
யமுதெனுவாற்றித்திலைக்கடை
துறைகுவார்கடுக்கொத்திடப்பக
ரதிகலோபிகட்குப்பொருட்குவை மலியாதே
மறநிலாவுசத்திப்படைக்குக
வினவமேயர்செப்பச்சிறப்புரி
வயிறுமையிடச்சற்றெனக்குளன் புரிவோனே
மலயமால்வரைக்கட்பிறப்புறு
முனிவசாகரப்பொற்புடைத்தமிழ்
மனுவாசகத்தீதிருப்புகழ் பகர்வேனே
இறவுஞானவித்தைத்திறத்தினை
யொருகலாலடிக்குட்டுதித்தவர்
தந்தையுமாறளித்துக்களிப்புறு குருநாதா
தொடர்லோகமுற்றுட்கொளத்தகு
நெடியமாயனுக்குத்திதித்தொழில்
சுடர்செயாழிபற்றக்கொடுத்தொரு துணையாவா

யிறைகைவான்மதிக்கொப்பெனச்சடை
முடியின்மீதமைத்துக்கொளத்தகு
மிறைவனேயருட்சத்திநட்புறு பழையோனே
யிகல்பொலார்புரத்தைக்கணத்திடை
பொடியுமாறுசெற்றிட்டவெற்றியி
லிணையிலாடகச்சிற்சபைச்சிவ பெருமானே. (௮௨)

தனனதானனத் தனதனதனதன—தனதானா.

கருணையான்மிகப்பெரியநினடியவர்
சரணவாரிசத்துதிர்துகண்மிகவணி
கவினிலாவுநற்றலையெனைமருவிடல் செயலாலே
கருதும்வாழ்வுபெற்றகமகிழ்வுறுதின
முளதெனுநினைத்துளனெனையிவண்மலி
கலியினலினைத்தலமரவிடுவது முறைதானோ
தருணமீதென[illegible]ரிகிலையெனினுனை
முழுவியாபகத்தினனெனல்பிழையது
சரதமேயெனச்சுருதிகள்பலபல சொல்லுவீணே
தவளமால்விடைப்பரிமிசையுமையொடு
குகனுமோர்புறத்தினிலுமகிழ்வொடு
சகலதேவர்சுற்றிடநினைதொறுமெதிர் வருவாயே
யருணமாநகர்ச்சிகரியிலமர்குகை
நமசிவாயனிற்கருதலொடொருகவி
யறைதலாலடற்புலிபசுவினைவிட வருள்வோனே
யரிமுனுமெனத்திகழ்பலகடவுளர்
மனதுநாணுறச்செயுமொருசிறுநகை
யவுணர்வாழுமுப்புரமெரிவதுசெயும் வலியோ[னே]
பொருநைமாநதிப்புனல்வளமலிவுறு
திருநெல்வேலியிற்றவமுயலுறுமொரு
புனிதனூர்வழுத்திடவெனுமகவென விடுவோனே
புவனகோடியிற்றெரிதருதொகைதவிர்
சமயவாலயத்தினுமுளகலைவரு
புகழ்கொளாடகச்சபைநடுநிலவிய பெருமானே.

தனத்தனனத் தனத்தனனத்—தனதானா.

இனித்தமொழிப்பகட்டும்விழிப்
புரட்டுமுலைக்குலுக்கும்விளைத்
தெனைக்கவலைக்கடற்குள்விழச் செயுமாறு

ரொழிற்குதிக்கவிக்குமனக்
களிற்றைவசப்படுத்திமறைக்
கிசைக்கருமெய்ப்பதத்துணையிற் பிணியாயோ
சனித்தமனுப்பிறப்பிழிக்
கிளைப்பமெனக்குறித்துவினிற்
றகர்க்கொலைதொட்டுறக்கருதிப் புரிதியோர்
தமைக்கறுவிச்சிதற்கொலையோப்
பவத்தையுமற்றிடச்செயுமெய்த்
தவத்தைநினைத்திருக்குமெனக் கருவாமோ
பனித்தடவெற்பினிற்றவமிக்
கியற்றியவுத்தமிக்கருகிற்
பரிப்புனைசெப்பிடற்குநாத் தலையானாய்
பறித்ததலைத்திருப்பமனத்
திரட்கதறத்தெளித்ததமிழ்ப்
படித்தவனைத்துதிப்பவருக் கெளியோனே
கனித்தொருசொற்பனத்திருட்
குறிப்பொருசற்றுணர்த்தியெனைத்
தடுத்தடிமைப்படுத்தியசற் குருநாதா
சகத்திரையத்தினிற்புகழ்பெற்
றரக்கனழக்குறித்துயர்சிற்
சபைக்கழகைப்பெருக்குமருட் பெருமானே. ()

தானதத்தன தனதனதானன—தனதானா.

பூரணப்பொருளதனிலைதோய்தரு
மோனவித்தகமலிசிவயோகுணர்
போதமுற்றர்கடமையிகழ்வாரொடு பழகாதே
போதகத்தமர்தருபிரமாமுதன்
மூவர்கைத்தொழில்வலிமையினலகல்
பூதலத்தொழிலிலமிசில்வாதனை யயிலாதே
[illegible]னைக்கனிமெருவிசைகூவுமு
ஞானியப்படியருள்புரிவானிகர்
வாழ்வுபெற்றிடமுயலுமெனைவல்க ளாறியாயோ
மானொணக்குலவியவிழியாளொரு
பாகமுற்றிடவிடைமிசையேறியென்
மானதத்தினிலுனாபடியேயெதிர் வருவாயே

காரணப்பரசிவகருணாகர
நால்வருக்கொருதில்லையருள்வாயெதிர்
காமனைப்பொடிபடவிழியாலடும் வலியோனே
காவிரிப்புனல்கடலிடைபோய்விழு
மூரிடத்தொருவணிகர்பிரான்மனை
கர்தன்மூழ்கியவிடனைவேகவு மிசைவோனே

யாரணத்துடனளவறுமாகம
கோடிகட்குருநிறைவுறுபேரரு [னே
ளாழியைத்தருமொழியுடையானெனின் மகிழ்வோ
யாகிலுத்தமமுனிவர்பராவிய
பாடல்பற்பலபகர்புலியூரிடை
யாடகச்சபையதனிலினாவிய பெருமானே. (அ௬)

தந்ததந்த தந்ததன தன—தன தானா.

சந்தனக்குழை [illegible]படம
ணிந்தகுன்றமொத்துநிலவிய
தண்பெருந்தனத்துவனிதையர் மயலாலே
சந்தையின்கணுற்றருமலியி
விந்தலைந்துபுத்திவலியினோர்
சந்தகஞ்சிரிக்கமெலிவது தவிரேனோ

கந்தனுங்கடற்கணரவணை
கொண்டிறங்குமச்சுதனுமினை
கண்டியம்பிடப்பல்வகைநல முயலேனோ
கண்சிவந்தவெற்றிவிடையிசை
மங்கைபங்குமத்திபுலிதரு
கஞ்சுகம்பொறுத்தவடிவமு மிலகாதோ

சுந்தரன்றுதித்ததமிழ்மயன்
மிஞ்சியங்கொருத்திமனையிடை
தொங்கிசந்தவிர்க்குமொழிசில டகர்வோனே
தொங்குதொங்கெனத்தென்மதுரையி
லிந்தனந்தலைக்கொடிசைபயி
ரெண்டர்தொண்டிசைக்குமவர்களை மறவானே

சிந்ததன்கணற்றையினிலர
வங்கலுழ்ந்துவிட்டவிடநுகர்
திண்டிமன்குறிக்குமவர்பகை களைவோனே

சிம்புளென்றுருக்கொலுருவ
வென்றுசிங்கமட்டபிறகொரு
செம்பொனம்பலத்திநடகவில் பெருமானே. (அ௬)

தானதந்தன தானந்தனத்தன—தனதானா.

கூரவேல்விழிமடந்தையர்க்கதி
மோகமாயவர்களினைத்தரித்தொடு
கூறுமேவல்கள்புரிந்திளைப்பது தவிரேனோ
கோபமோடொருகரும்புகட்டினி
லேதியேசமர்பொருந்தொழிற்பெறு
கோரனுதிரர்நிதன்குறித்திடின் மெலிவேனோ

சூரனுடல்பிளந்துவெற்றி[illegible]
வேல்விசாகனெனுடன்[illegible]க்கொரு
தோகைவாகனமதுங்கொ[illegible]ருள் செயுமாறே
தூயமால்விடையதன்புறத்துமை
யானமாதிடமிருந்திடச்சிறு
சோமசேகரமிலங்குமத்தினம் வருவாயே

மாரனுமலனுடம்புமூற்றும்வெ
ணீறதாகிடமுனிந்தமெய்ப்புக[illegible]
வாழிநாடொறுமொழிந்தபத்தர்க ளுடன்வாழ்வாய்
வாதுகூறியசமண்கெடத்தமிழ்
பாடிஞானிகள்பெருந்தவத்தினர்
வாய்மைநாடினர்மனத்தனிற்பெரி தவிர்வோனே

நீரனுவொருசிலம்பெடுத்தவி
ராவணேசுரனழும்படிக்கொரு
சே[illegible]தாள்விரலழுந்தவைத்தருள மகிழ்வோனே
சேனு[illegible]வியபசும்புனற்பணை
சோ[illegible]ம்வாவிவிளைங்கண்முத்துமிழ்
சீர்கு[illegible]வியசிதம்பரத்தமர் பெருமானே. (அ௭)

[illegible]ந்ததன தத்ததந்த—தனதானா.

குஞ்சரமருப்பையன்றுசக்கனமிகத்திமிர்ந்து
கொங்கைமதர்க்குநெஞ்ச முருகாதே
கும்பமுனிமுற்புகழ்க்கசெந்தமிழிடத்திலன்பு
கொண்டுனைவழுத்துமின்ப மடையேனோ

வஞ்சகமிகப்பொலிந்துகொண்டுநகையுட்கொளின்ற
வண்டரையடக்கும்வெற்றி மருவேனோ
மஞ்சுறழொருத்திபங்கிலொன்றிடவிடைச்சிலம்பில்
வந்தினிதெனக்கினைந்த வருமிவாய்
நஞ்சவிர்கறைக்களங்கொள்சங்கரனிவணப்பகர்ந்து
நம்பொருவனென்றனென்று மொழுவோனே
நங்கையர்கள்சுற்றவந்தொர்பங்கயம்விடுத்தவம்ப
னந்துறவிழித்தசெங்க ணுதலோனே
சஞ்சலமிகுத்திறைஞ்சமைந்தனுயிரைப்புரந்து
சண்டனைவதைத்துயர்ந்த கழலோனே
தண்டலையுடுத்தகன்றதென்புலிசையிற்சிறந்த
தங்கசபையிற்சிறந்த பெருமானே. (அஅ)

தனனதன தனதனந்த—தனதான.

ஒருமைபடுதவமுயன்று[illegible]புதவுமயலைவென்று
னுரிமையி[illegible]கங்க னுடனோநா
ளொளிபெருகுமிகல்பொருந்தியெதிர்சமயமுழுதமஞ்ச
வு[illegible]பொதுகனிலையினின்று மகிழ்வேனோ
கருணைபொழி[illegible]யகருங்கணுண்மையொருசைமதலைகொண்ட
கவினுறு[illegible]னிடமிலங்க விடைமேலே
கனககரினர்[illegible]முனிவர்துதிசெயவிளங்கு
ககனவெளிநி[illegible] னெதிர்வாராய்
இருமருவுபுயமுருக்குமெனுரமிழியையணிதல்வண்டு
திநிபுரியும்வலிமைதுன்ற வருள்வோனே
தெளியுமறைபலவிளம்புபிரமர்தலைவடமணிந்து
திரள்புயமதனிலென்வெண்சொல் புனைவோனே
தருவரசருடவிளொன்புமமரருடன்முழுதும்வெந்த
தவளவடலையும்விரும்பு மகன்மார்பா
சருவபரிபுரணமென்றுபெரியவர்கள்பகரகன்[illegible]
சபைநடுவின்மிகடஞ்செய் பெருமானே. (அகூ)

தனனத்தனன தத்தத்தத்தன—தன்தானை.

அருள்சற்றிலராகிச்செற்றத்திடை
முழுகிக்கொலையாகிப்பொப்புக்கொ[illegible]
மவர்சொற்றனைநூல்கட்கிச்சித்தனை மருள்ரதே
யறிவுக்கறிவாகிக்கப்பட்டதி
னியல்பைக்கருதாமற்பொக்கத்தின
ரறைசொற்பொவொதிட்டுச்சித்தய தயராதே

யிருண்மைக்குழலார்சுற்றச்சித்தச
னலர்கட்கணைமாரிக்கொக்கப்பெய
வினையிற்றுயர்ஞானக்கற்புத்தவ மழியாதே
யெனையிப்பொழுதேகைப்பற்றிக்கொள
விடையிற்கவுமாரிக்குப்பக்கலி
லெழில்விட்டுலவாசத்துச்சற்சன ருடன்வாராய்
வெருளற்றுளபாலற்குப்பற்பல
வயனைத்தருவான்மைப்பொற்புச்சமன்
விழவட்டுயர்சீர்செய்பத்தக்கவர் துணையாவாய்
விகடக்கவுண்மால்வெற்பைப்பெற்றபி
னசலத்தரசாமொற்றைப்புத்திரன்
விழியிற்பொறியாறுய்த்திட்டக்கண மருள்வோனே
பொருளைத்துணையாகத்திச்சத்திய
மறைதவிட்டுழல்வார்சித்தத்துட்டிடை
புகுதற்கிசையாதெட்டுத்திக்கினு மிறைவோனே
புனிதச்சிவயோகத்து[illegible]சித்தர்கள்
பரவிப்பணிசிலைத்தென்றற்றவிர்
[illegible]திருவோலக்கத்திற்றிகழ் பெருமானே. ()

தனனத்தன தனனத்தன—தனதானை.

பருவமங்கையர்முலைமுகம்[illegible]
சனைதரும்படிமிகமுயன்றயர்
படிறுதுன்றியமனமுனம்பிடை யமிழாதே
பழையவின்கவிகளினயம்பல
இருடியர்க்கனைகொடுமுடைந்துசொல்
பனுவல்வஞ்சகருடனிணங்குவ தொழியாதே
மருமலிந்தலர்கமலமொன்றிய
பிரமனெஞ்சறிகிலர்துணிந்துபொய்
மகமுயன்றுயிர்வதைசெயும்பிழை தவிராதே
[illegible]றாமமுவணிந்தங்க
யிலசம்பயபடிப்பமென்றதின்
மலைமடக்கைபொடெனதுகண்களி னெதிர்வாராய்
குருவெனுந்திருவடிவுகொண்டுபொ
னுடன்வரும்பசுவினைநினைந்தொரு
குளிர்குருந்தடியினடியிலன்றினி தமர்வோனே

குவிசபுங்கவருடலைஉம்பொடு
கமடமுந்தலைவட்டமுமங்கத
குலமுநன்கணிதருபெரும்புய முடையானே
திருமடந்தையுமணியுடன்றுள
விழுமிலங்கெழிலுரமுகுந்தனேர்
செயமுழும்படைகொளவினைந்தருள் புரிவானே
செகதலம்புகழ்பெருமைகொண்டசர
வொடுபெரும்புலிபரவும்வண்புனை
சிவசிதம்பரநடம்பயில் பெருமானே. (௬௧)

தந்தன தந்ததானன—தனதானா.

நஞ்சமேபொத்தவாள்விழி
மங்கைமாரிச்சைமேவிடு
வெங்கதாகாய்முழுத்திவீணிலின் மடியாதே
நன்றியோர்சற்றுநாடவில்
வம்பர்பாலுற்றதாலுவ
தன்றெலாமற்றபாழ்மிடி வினையாதே
வஞ்சமீதிப்பலாருயிர்
கொன்றவூனுட்கொள்பாதகர்
மங்கயோகித்தவாடல்கள் புரியேனே
வண்குலாம்வெற்றிமால்விடை
யின்கண்வாமத்திமாசல
மங்கைவாழச்சதாசிதம் வருவாயே
யஞ்சகோதிப்பொனூசல
ரின்பமாகக்களுலவி
லங்கைவீரக்குமாரனை யருள்வோனே
யம்புராசிக்குள்வாகசி
தந்தவாலத்தையாவரு
மஞ்சுமாய்வுற்றிடாவணை மயில்வோனே
செஞ்சரோசத்தைநேர்விழி
யொன்றினுன்பிக்கபூசைசெய்
தின்கைமாயற்கொராழிமு னருள்வோனே
திங்கள்வேணிப்பராபர
கொன்றையாரிலைச்சதாசிவ
செம்பொனேனலக்கமேவிய பெருமானே. (௬௨)

தந்ததந்த தந்ததனதன—தனதானா.

சங்கலம்புணைப்பௌராசியர்
கொங்கையின்பகந்திமெலிவுறு
சங்கடந்தவிர்த்துனடியிணை பரவேனோ
சஞ்சலம்பெருக்கியலைவது
கண்டருந்தவத்துமுனிவரர்
சந்ததஞ்சிரிக்குமிழிவது விலகாதோ
செங்கடம்புசெச்சைகுரவணி
கந்தனென்றிகழ்ந்துமனிதர்கள்
சிந்தையுங்குறிக்கவிசைய முயலேனோ
சிந்துரந்தரித்தநுதன்மலை
மங்கைபங்கிருக்கவிடமிசை
திங்கணங்கள்சுற்றவொருதரம் வருவாயே
பங்கயம்புறத்துகமடம்வெண்
மண்டைகொம்புவெக்கிருக்குமதி
யங்காங்கைபச்சராந்துமுத லணிவோனே
யங்கமங்கடந்து[illegible]மிழிவிட
[illegible]முறையிட
வஞ்சலென்றுகாத்துநொடியினி லயில்வோனே
பங்கயன்பொறித்தவிதிவலி
தென்றுநொந்திளைக்குமடியினர்
பங்கமும்பிறப்புமரணமு மொருவானே
பண்சிறந்தொலிக்குமுதுமறை
யின்குலந்துதித்துவழிபடு
பைம்பொனம்பலத்தினடமுயல் பெருமானே. ()

தனனதன தானதந்தந்த—தனதானா.

கயல்வினையதானகண்கள்கொண்டு
பொருமகளிர்மோகமிஞ்சநொந்து
கவலையிடைமூழ்குயிந்தவம்பு தொலையாதோ
[illegible]கையின்றிவந்த
விரவலர்கண்மேல்விழுங்குணுங்கர்
கடைகடொறுமேகினின்றுகெஞ்ச லொழியாதோ
வியலிசையுநாடகங்களுஞ்சொல்
கவிஞரானவோர்களுந்திரண்டொ
ரிடமதனின்மேவியின்பமிஞ்ச வடையாரொ

விடமுகவிசாயகன்சிலம்பு
தொழும்பனர்விசாகனென்றியம்பு
மிருவினாடொணொர்மைத்தனென்று தழுவாயே

பயனிறமுராரியுஞ்சகத்துசெய்
தருணபிரமருமவனுந்துணிக்கு
பொருகளமதாடெழுக்கதுன்றின் வடிவானும்
புலவிருகுருநான்மொழிந்தசெஞ்சொல்
கொடியானைவொழுமஞ்சுசென்று
புலவியறமாதிடுக்கிறன்செய் தருள்வோனே
பரலவர்கள்வாழ்புரங்கரிக்கு
பொருடைபடமுனுள்வெகுண்டவென்றி
பதைமொழிகுவாருடன்பிரிந்த புகழோனே
அடியவர்குழாநெருங்குகின்ற
புலிசைசகளுடுசெம்பொன்மன்றி
லனவரதநாடகம்பயின்ற பெருமானே. (௯௪)

தனனதனதன தனதனதானன—தனதானு.

மயிலெழிகர்சொலகடிக்குமாதர்கள்
கபடவிகியமொழிக்குமால்கொடு
மறுகும்வினைவல்வினைத்துயர்ம்படி யதனாலே
மதினமிகைபடுமனத்தனுமெனை
யுனாதுகழலணிபதத்தைநாடிய
மகிழ்விலெனுதிதுதிசெயச்செய்தாயிது மிறையாதே
பயிலுமுதுகலைபடித்தநாவல
ராதிவிலமைவருமியப்பதாகிய
பதிகமாவறவுரைத்தநால்வர்க ளொடுமேலோர்
பகருமகிமைகள்படைத்துநான்மறை
நுவலுநெறிகளையுயர்த்திதூதுகர்
படிநர்குலமறவொதுக்குமேன்மையை யருள்வாயே
சயிலமகளருகிருக்கமால்விடை
முதுகிலமரரைவருத்தவாவுறு
தகுவர்கிளையிலும்வரத்தையேதரு மிறையோனே
தனதுமகன்மணமுடித்துளானரு
களுநிறியவள்சிகையறுத்துவேறருள்
சரதகினைபவர்மனத்தைநாடொறு மகலானே

கயிலைமலையினையெடுத்தராவண
னழுதுகதறிடவழுத்துசீர்திகழ்
கழல்கொடியமனைவதைத்தசேவக முடையோனே
கரியமுயலகனெதிர்த்தவனைவ
கியவடியவர்களிக்கமாசறு
கனகசபைதனிலிருத்தமாடிய பெருமானே. (௯௫)

தனனதத்தத் தனனதத்தத்
தனனதத்தத் தானதத்த—தனதானு.

ஆயனொழுத்தைக்குறியெனச்செப்
பியமிழைச்சொற்காரர்க்குட்
[illegible]ழுமற்பக்குணமெழுதித்துத்
தவமுமுற்பிப்போதித்துக்
[illegible]ரித்திகள்படைத்திட்
டருளாக்கர்க்கடுத்துக் களியேனே
வவனைச்சொ[illegible]னைச்சொற்
றனுவைச்[illegible]சொற்றேழுமட்டிச்
[illegible]கப்பட்டறாத்தூர்ச்
சனர்களுக்கெட்டாமற்சிற்
றறிவினுக்கப்புறமிருக்கத்
தகுமனைப்பற்றுர்வத்திற் றினையேனே
புயலெனக்கைக்கொடைவினைத்துக்
கயவர்வெட்கப்பேர்பெற்றுத்
தவர்கள்கற்றக்கவிஞர்மெச்சத்
தலைமுழுக்கப்போய்வெற்பைப்
பொருமுலைச்சிற்றிடையையத்திக்
கிடையழைத்திட்டாளெனுத்துத் திகழ்வேனே
புரையில்கொற்றத்தனிவிடைக்கட்
கவுரிபக்கத்தேயுற்றுப்
பெரிதுவக்கக்குனடுப்பெற்
றினிதிருக்கத்தேகத்திற்
புனைபொடிப்பொற்புடனெடுத்துச்
சொலும்வியப்புத்தோணச்சற் றெதிர்வாராய்
சயமகட்குக்கணவனற்றைப்
பொழுதிலொற்றைப்பூவொடுத்துத்

தனுசக்கைக்கழலிவிட்டுத்
தொழவிரக்கத்தாலொப்பிச்
சகமுழுக்கத்திதிசெயச்சக்
கரமளித்திட்டாய்சற்பப் பணியோனே
தருவர்வெற்றிச்சமர்மிகுக்கத்
தளர்வுபட்டுற்றோர்கட்குப்
பழையகொற்றத்திருவமைக்குக்
கருதிமெத்தச்சூழ்கொற்கைச்
சரவணத்திற்சிறுவனைப்பெற்
றருண்முதற்சித்தாபத்தர்க் கெளியோனே
கயமுதற்சிற்சிலவுரித்துக்
கலையினிற்குப்பாயத்திற்
கொளும்விதத்தைத்தமிழினிற்செ
பிடுமொருத்தற்காமொழிற்
கவினுடைப்பொற்பரவைபக்கத்
தினிலடுத்துப்போகக்கீச் களியானே.
கயிலைவெற்புக்கிறைவைத்தித்
தலைமகப்பெற்றாய்தெற்குத்
தலமுடைத்துட்டசேர்பதைத்துய்
புகழ்பொறுத்திட்டாய்சுத்தக்
கதியளிக்கத்தகுமெழிற்சிற்
சபையிடத்துற்றாய்முக்கட் பெருமானே. (௧௬)

தய்யதத்தன தானனதன தன—தனதானா.

சைவமுற்பகர்மூவிருநெறிகளு மெலியாதே
தன்னுபட்டனவாகியபுறநெறி தழையாதே
மெய்வலித்திருநீறுடன்முழுதினு மணிவேனோ
வெள்ளிவெற்புறழ்மால்விடைமிசைதினம் வருவாயே
பொய்வழக்கொருகோவணமதுகொடு புரிவோனே
புள்ளிமிக்குறுமாமயின்முருகனை யருள்வோனே
தெய்வமெத்தனையோவெனுமவருள மறியானே
தில்லையிற்றிருவாசகமெழுதிய பெருமானே. (௧௭)

தனதந்தன தானனதானன—தனதானா.

அறிவென்றறியாமையதாமென
நிகழ்கின்றனவையுமும்விராவுறி
னருள்கண்டுகொளாதெனைவாடிட விடலாமோ
வருவம்பரமாமெனநேர்வரு
முருவம்பொருளாமெனவேறுசெய்
கலமன்றுளமூடருமேசிடன் முறைதானே
குறிகண்டறியாதவர்போன்மிடி
வளைகின்றனுதிர்நாவினர்கள்
கொளுமம்பொனிலாவல்கொடேர்தொறு முறலாமோ
குநவென்றுகலாலடியேறிய
படிவங்கொடுதோணியெனுருயிர்
குலையுந்துயர்வேரறுநேம தருள்வாயே
மறியும்பரசாதியுமாயுத
வகையும்புனைசீதாணியிசைபாவலர்
வனையுந்தமிழ்மாலையுமார்வமொ டணிவோனே
[illegible]வாகிளி
தனில்வந்தொருகூவிடும்வெமெழில்
வடிவம்பொடியாகிடநாடிய விழியானே
செறியுஞ்சமண்வாதனை[illegible]
மதுரம்பொழிபாடல்கள்பா[illegible]
சிறுமைந்தனைநாடியமாதவ ருயிராவாய்
சிவபங்கினில்வானவராதியர்
பரவும்புலியூரினிலாவிய
திருவம்பலநாடகமாடிய பெருமானே. (௧௮)

தனத்தன தான—தனதானா.

மடந்தையர்மாலிடைநீந்துதல்விட்டெனை
வணங்கிடமாதவ முறுவேனோ
விதந்துசெயும்வேள்வியின்றூயன்றனதிபரும்
வருந்தினின்வார்கழல் கருதாரோ
கடந்துசெயுமாமயிலிவர்ந்துளவேல்வ
னவின்றபல்வாய்மையு மிலகாவே
நகுஞ்சமணாதியர்வெருண்டழுமாறுசெய்
நலம்பெறுபாவலர் பெருகாரோ

நனைதுசக்கைக்கழிவிட்டுத்
தொழவிரக்கத்தாலொப்பிச்
சகமுழுக்கத்திதிசெயச்சக்
கரமளித்திட்டாய்சற்பப் பணியோனே

தருவர்வெற்றிச்சமர்மிகுக்கத்
தளர்வுபட்டுற்றோர்கட்குப்
பழையகொற்றத்திருவமைக்குக்
கருதிமெத்தச்சூழ்கொர்கைச்
சரவணத்திற்சிறுவனைப்பெற்
றருண்முதற்சித்தாபத்தர்க் கெளியோனே

கயமுதற்சிற்சில்வுரித்துக்
கலையினிற்குப்பாயத்தில்
கொளும்விதத்தைத்தமிழினிற்செ
யிடுமொருத்தற்காமொழிற்
கவினுடைப்பொற்பரவைபக்க
தினிலடுத்துப்போ கக்கிச் எளியானே.

கயிலைவெற்புக்கிறைவநித்த
நலமகற்பெற்றாய்தெற்குத்
தலமுடைத்துட்ட ைபுதைத்துப்
புகழ்பொறுத்திட்டாய்சுத்தக்
கதியளிக்கத்தருமெழிற்சிற்
சபையிடத்துற்றாய்முக்கட் பெருமானே. (௬௬)

தய்யதத்தன தானனதன தன—தனதான.

சைவமுற்பகர்மூவிருநெறிகளு மெலியாதே
தள்ளுபட்டனவாகியபுறநெறி தழையாதே
மெய்வலித்திருநீறுடன்முழுதினு மணிவேணர்
வெள்ளிவெற்புறழ்மால்விடைமிசைதினம் வருவாயே
பொய்வழக்கொருகோவணமதுகொடு புரிவோனே
புள்ளிமிக்குறுமாமயின்முருகனை யருள்வோனே
தெய்வமெத்தனையோவெனுமவருள மறியானே
தில்லையிற்றிருவாசகமெழுதிய பெருமானே. (௬௭)

தனதந்தன தானன தானன—தனதான.

அறிவென்றறியாமையதாமென
நிகழ்கின்றவையூடும்விராவுநி
னருள்கண்டுகொளாதெனைவாட விடலாமோ
வருவம்பரமாமெனசேர்வரு
முருவம்பொருளாமெனவேறுசெய்
தலமன்றுளமூடருமேசிடன் முறைதானே
குறிகண்டறியாதவர்போன்மிடி
யிளைகின்றதுதீர்தர வினர்கள்
கொளுமம்பொனிலாவல்கொர்தோறு முறலாமோ
நடுவென்றுகலாலடியேமிய
மடிவுங்கொடுதோணியனுருயிர்
குவையுந்துர்வேற ரு ம தருள்வாயே
மறியும்பரசாதியாயுத
வகையும்புனைநீறணிமிசைபாவலர்
வனையுந்தமிழ்மாலையுமார்வமொ டணிவோனே
 கிளி
கனிவாய்த்தெருடுவிடும் வெழில்
வடிவம்பொடியாகிடநாடி விழியானே
செறியுஞ்சமண்வாதனை
மதுரம்பொழிபாடல்கள்பா
சிறுமைந்தனைநாடியமாதவ ருயிராவாய்
சிவபங்கினில்வானவராதியர்
பரவும்புலியூரினிலாவிய
திருவம்பலநாடகமாடிய பெருமானே. (௬௮)

தனத்தன தான—தனதான.

மடந்தையர்மாலிடைநித்தல வெதனை
வணங்கிடுமாதவ முறுவேனோ
தந்செயும்வேள்வியின்றுபயன்றனதியரும்
வருந்திநின்வார்கழல் கருதாரோ
நடஞ்செயுமாமயிலேவர்ந்துனவேலவ
னவின்றபல்வாய்மையி லகாவே
நகுஞ்சமணுதியர்வெருண்டழுமாறுசெய்
நலம்பெறுபாவலர் பெருகாரோ

குடங்கையைநேர்விழிநெடுங்கிரிநேர்முலை
கொளுங்கவுமாரிதன் மணவாளா
குவிந்துளசீர்மனமுறும்பெரியோனெனிர்
குருந்தையினீழலி லமர்வோனே
திடம்பொலிதானவர்புரம்பொடியாவது
செயுங்கனிவாய்நகை யுடையோனே
திகம்பரனேயருணிறைந்தவனேதிகழ்
சிதம்பரனேசிவ பெருமானே. (௧௬௬)

தனனத் தானத் — தனதானா.

கருணைச்சிலத்தமர்வித்தாரக்
கவிகற்போரைப் பழியாதே
கயலைப்போலப்பிறழ்பெ[illegible]ப்பார்கட்
கணிகைப்போகத் துருகாதே
தருமச்சீலத்திணைவிட்டோரைத்
தழுவிப்பேசித் திரியாதே
தவளக்காளைப்பரியிற்[illegible]ணைத்
தமியற்கோர்சொற் பகர்வாயே
குருளைக்கோலத்திரளைப்பணிக்
கொளவப்போதட் படியானைக்
குலிசத்தானுக்[illegible]டாள்கைக்
குகனைப்பா[illegible] தருள்வோனே
பொருளுக்காசித்தவனுக்காகப்
புகல்சொற்றூதுக் கிசைவோனே
பொதுமைப்போதத்தினருக்காநற்
புலிசைக்கோயிற் பெருமானே. (௱)

தந்ததன தந்த — தனதானா.

பங்கயமிருந்தவேதிய
னெண்கரம்வணங்கபாழ்விதி
பந்தமுதவுங்குரூரம தழியாதோ
பண்டொருதொழும்பனுலெம
னங்குயிரிழந்தவாறுணர்
பண்பினொடநட்புவாரதி விலர்தாமோ

வைங்கணைபொழிந்தமாரனை
வென்றானிவன்பின்றூழ்கிபு
மங்கயவெனுங்கணர்மயல் வரலாமோ
வன்புலிகுதிகொண்டநால்வரா
டென்றனையிளங்குமாறுசெய்
தந்தராதிந்திடாமிலை யருள்வாயே
[illegible]ங்காரயம்புவேயுமை
பங்குடையநம்பனேயொரு
தந்தியுரிகொண்டவாவெனின் மகிழ்வோனே
[illegible]ன்குலைகொன்றைகூவிள
மத்தமதிகங்கைநாகதி
தங்கியபெருஞ்சடாடவி யுடையானே
சிங்கமுடிவங்கொ[illegible]ண்மாயனை
வென்றவரிகளர்க்[illegible]ராவிரி
தென்கடல்விடங்கொண்வாய்சிவ மகதேவா
திந்திமிதிமிந்தெய்தாதிமி
யென்றுசரதங்கு[illegible]விய
செங்கனகமன்றிலாடி[illegible] பெருமானே. ()

தனனதனன தானதா[illegible]ந்த — தனதானா.

பழிபொருந்தியனோர்தங்கள்
மொழிவிழைந்தலையாதேயனே[illegible]ர்
பலருறுங்குழூடேசென்று பிழையேனோ
பரமதங்களெலாநோய்மண்டி
யழியவுங்கொலையாகாதென்று
பழமைகொண்டவர்வாழ்மாறுஞ்செய் துலவேனோ
வழிபடுந்தவசாலேயைந்து
பொறியுமந்தரமுனோர்போலுன்றன்
மகிமையின்றமிழாலேவின்டு மகிழேனோ
மழுவுடன்சிறுமான்வாழுங்கை
யில்கவந்தரார்சூழ்சேவின்கண்
மலைமடந்தையினோடேவந்து னருடாராய்
விழியினங்கியினோலேகந்த
னொணுமகன்புவிமீதேவந்து
விபுதர்தங்களையாள்வானெஞ்சி னினைவோனே

விலைமடந்தைமுனோர்நாதென்று
ணடையின்றுமனாளோர்தொண்டன்
மிகமொழிந்தசொலாலானந்த — முறுவோனே
செழியனென்றுருவாளுய்விண்டு
பணிபொருந்தியதாளாவம்பர்
செறிபுரம்பொடியாமாறங்கு — நகுவோனே
திகழ்சிலம்பொலிகோடாதென்று
மருணடம்பயில்வானேமூந்து
சிவசிதம்பரதேவாவெங்கள் — பெருமானே. (௱உ)

தத்தனத் தத்தனன—தனதான.

அத்திரத்தைப்பொரும்விழிச்சியர்க்கிச்சைகொடு
னற்புதத்தைச்சிறிது — நினையாதே
யத்தமிக்குற்றவனாகத்துமிகட்டுமுழு
தற்றிடத்தக்கதினை — முதியாதோ
தத்திரப்பட்டடிமைமிப்படித்தட்டழிவ
தற்றவிர்க்கைக்குறுவ — மிசையாதோ
சத்துவப்பத்தியினாத்தித்துப்பொருவில்
சத்தியத்தைத்தெரிய — வருள்வாயே
வத்திரத்திற்புலியுரித்துடுத்துச்சடையின்
மத்தம்வைத்துத்திரியு — முதியோனே
மைக்கடற்கொத்தவடிவத்தரிக்குப்பின்வரும்
வக்கணைச்சொற்கவுரி — மணவாளா
சித்திரத்தைப்பொருவுபொற்கொடிக்குக்கனிகள்
செட்டிமுற்சட்டியிடை — தருவானே
சித்தியைச்செப்பரியமுத்தியைப்பத்தர்பெறு
சிற்சபைக்குட்குலவு — பெருமானே. (௱௩)

தனன தானன தனத் தனத்தன—தனதான.

அளியையேர்விழிமடந்தையர்க்குள
முருகினுலுமின்வரம்பெறக்கொரு
மதிகவாசையைமறந்துவிட்டிரு — ளிடைமூழ்கே
னடியனேனிவணலைந்துபற்பலர்
மனையின்வாசலிலிரந்திடச்செய
லறமதோவலவருந்தவத்தின — ரொடுசேராய்

ளியதசமொழிபகர்ந்துருக்கிய
பரவைநாயகன்விரும்புபொற்குவை
திருவையாலுதவிடுங்குணத்தினை — விடலாமோ
கிழவனீயெனவிகழ்ந்ததர்க்குனை
மொருவியாகினுமினைந்தமெய்ச்செயல்
கிளர்தலால்வனைதருந்திருப்புகழ் — பழுதாமோ
களியருமதுகரங்கள்சுற்றிய
விதழிநாகமிகரங்கைகட்செவி
கலைநிலாவுறலைமந்தபொற்சடை — யுடையானே
கவுரியாமனைகடம்பனைத்தரு
குமரிபார்வதிகருங்குழிற்பொலி
கருணையாலறம்விளக்கவைத்தவன் — மணவாளா
தெளிவில்சாரணரிகழ்ந்திடத்தின
முழுவெணீறணிதரும்பிறந்தினர்
சிவசிவாவெனவிடும்பல்பச்சிலை — விழைவோனே
சிறையிலேரிகபரத்கைத்தருள்
விழையுமாதவர்க்கருள்பெடத்தகு
திருவிலாவியசிதம்பரத்தமர் — பெருமானே. (௱௪)

தந்தனத் தனதான—தனதான.

செம்புகர்க்களிறேறிகர்கொங்கையைக்கொடுபோர்பொரு
சிங்கியர்க்கதிழாக்கொடு — திரியாதே
சிந்தையிற்சிறிதேனுமிரங்கலற்றனபாதகர்
சென்றடைக்கலிலேகியு — மிரவாதே
கொம்புடைத்தகமேறியகந்தனுக்கினையாம்வலி
கொண்டிகத்தினும்வாழ்புகழ் — தருமாறே
குன்றெனத்தருமால்விடையின்புறத்துமையாளொடு
கொஞ்சியெற்கெதிர்வானின்ட — வருவாயே
கம்புதொட்டவர்குழைதுன்றுசிற்பரனேசிவ
கங்கையிற்படிவார்வினை — களைவோனே
கந்தரத்தினின்மார்பினிலென்பையிட்டவனேகர
கங்கணத்துடனுழியு — மரவானே
யம்புயத்தயனேர்தலைமண்டையிற்பலிதேறிய
மந்தணர்க்கொருகோவெனை — வளர்வோனே
யைந்தொழிற்குறையாவணமின்றுதத்துவமாமுத
லம்பலத்தினிலாடிய — பெருமானே. (௱௫)

தனனதானன தந்தனத் தத்தனம்—தனதான.

ஈகினனாகிய தந்தைசொற் றட்டிவம்
சடபராவிய புங்கவர்க் குப்பகர்ந்
திடுவதாமொரு மந்திரத் தைப்புகன் றருள்வாயே
வினைப்பாசனை யைந்துமற் றுச்செழுந்
தமிழிஞானமுனை முன்றுதித் திட்டகொண்
டினர்கண்மேவிய வென்றிபெற் றுச்சிறந் திடுவேனோ
திகில்விடாதிவெனுந் தினைத்துப்படுத்
துயருதீதரவென் றுணர்த்திப்பினுந்
திருடர்போல்மறைபண் புக்குத்தருந் ந்துதானோ
தினைமுமாணிணை முன்பவர்ச் செற்றுதின்
பதசரோருகம் புகழ்க்குப்பெருந்
திருவிழாவுதவும் புகழ்க்கிச்சைகொண் டருவினோ
சசிகளோடொரு குன்றிடத் திற்றனம்
புரிமனோன்மணி தன்செவிக் குக்கொடுந்
தழலேர்மொழி வின்றெடுத் திந்திரந் தெரிவோனே
சகுணயோகவில் லம்புயத் தெப்பரா
பொருவில்குவிய மென்றிசைத் தக்கெடுந்
தகையுளார்சிறு நெஞ்சகத் திற்புகுந் தறியானே
யகிலமியாவையு முன்கெகித் தரும்
பவளவாயனு மம்புயத் திற்பிறந்
தவனுமிவாதிமன் றுவெற்பொத் துயர்ந் திடுவோனே
யரகராவெனு மன்பருக் குச்சுகந்
தருசதாசிவ வும்பர்மெச் சப்பிறங்
கனகமாடக மம்பலத் திற்செயும் பெருமானே. (௱௬)

தந்தன தந்தன தானன—தனதான.

குன்றமெனத்திகழ் பூண்முலை
மங்கையர் தக்கதிமால்கொடு
கொஞ்சியுறுக்கட லூடமிழ் வதனுலே
கொஞ்சமதிச்சிறி யோர்தரு
பைம்பொன்விருப்பமு மேலிடல்
கொண்டுதவித்துழல் பாழ்வினை யறியாயோ
வென்றன்மனத்திடை யோர்கண
மின்கணுதித்தவ னடிய
மிக்கிதமெய்ப்பொரு ணீயல துளதேயோ

வெந்துயர்தத்தினி லாகிலு
முன்றன்மலர்க்கழல் சேருமு
ளிங்குநினைத்துள வாழ்வுற வருள்வாயே
கன்றுதனைக்கனி தோய்விள
வின்றலைவிட்டெறி வாமனு
கன்புனையத்தகு பூசனை யுடையானே
கஞ்சனைவித்தலை யோடுகொ
டெங்குமிரப்பவ னேயெதிர்
கண்டமடக்கொடி யார்வனை கவர்வோனே
தென்றல்வரைக்குறு மாமுனி
முந்துதவப்பய னாகிய
செந்தமிழ்கற்றவ ரோவல்கள் புரிவானே
திங்கண்முடிப்பவ னோடுமை
பங்கின்முடிப்பவ னேயுயர்
தென்புலிசைப்பதி மேவிய பெருமானே. (௱௭)

தனதனதந்தன தானன—தனதான.

அடியார்தங்குறு கத்திரிய
பணியாநின்றசையற் காசைகொ
டயர்வேனெஞ்சகத் தாடின முலைமானு
ரயில்வேலென்றகட் பார்வையின்
மயலாகுஞ்சழக் கேன்வரு
மதிதியென்றிமற் றூர்செய லறியேனோ
விடிபோலுந்தொனிச் சீர்மறை
முடிஞூன்றனக் கோரய
விலையேயென்றசொற் றுணிச மதாமோ
விருபேர்வெஞ்சினத் தோடடி
மடிதானைந்தாத் தீதார்முக
லெல்லார்மேலும்படத் தேதிலு மலைவேனோ
படிபோழும்படைத் தோனெடி
யவன்வானத்தனிற் றேவர்கள்
பலர்தாமுந்துதித் தேதொழு மிறையோனே
பனிசூழ்குன்றிடத் தேவரு
சிறியாள்கொங்கையிற் காமுறு
பழையோனென்பவர்க் காவுனை புரிவோனே

பொடிபடும்படித் தழற்போலுரு
வுடையாய்வன் திறற்றனவர்
புரநீறும்படிக் காமொரு நகையாளே

புகழ்ந்தோய்சுந்தரத் தோழமை
பெறுநாயச் செந்தமிழ்ச்சீர்திகழ்
புலியூர்மன் றிடத்தாடிய பெருமானே. (௱௮)

தத்தன தானன—தனதானா.

சத்தியமிலாதவர்கைப் பொருளின்மால்கொடு
சட்டமிழுமூழ்வினை பொழிதோதா
சத்தெனுமொழியார்பலர் கற்றவறும்வேன் கணை
சைத்தருகுகும்பாதகனை விராதோ
பத்திநிலையேமுதலுத் தமமதாமெனல்
பத்தியுமிலாதயா் வறலாமோ
பத்துமுடியாவணனைக் கறுவுமான்மலர்
பட்சமொடுநீதர நினைவாயே
சத்தியுமையாமனையுத் தமியபாதிமா
சற்றுமறவா வழ குடையானே
சட்குணசதாசிவ சிட்டகனிராமய
தத்துவமெய்யாழ்வருள் குருநாதா
புத்திரனையேவியலைக் கடலின்வாழ்பவர்
பொட்டெடமுன்மாய்வது புரிவோனே
புத்தர்கருதீறுடனைக் கணியும்வீறுறு
பொற்பொதுவிலாடிய பெருமானே. (௱௯)

தனத்த தானனா—தனதானா.

கனைத்துமேதியினிட்டுநிலேறிய
கறுப்பனுமெம கனிராதே
கனைக்குமேல்விழிசேர்க்குமேனெரு
கனைக்கையான்மலா் செரியாதே
வினைக்குவேருடல்சமைக்கும்வேலைகொள்
விதிக்கெனமேனிலை வறியாதே
விருப்பமாகியபடிக்குமாதொடு
விடைக்கனேறிமுன் வருவாயே
யனைத்துலோகமுமொடிக்குண்மாய்வற
வழிக்குமாண்மையு முடையானே

யருக்கன்வான்மதிநெருப்பென்மூவகை
யருட்கண்மேவிய பெரியோனே
வினைத்தவாதருள்கொடுத்துநால்வரை
விசத்திலூடுற விடுவோனே
திறத்தவாடகசபைக்குளேபொது
திருத்தமாடிய பெருமானே. (௱௰)

தானதத்தன தனதனதனதன—தனதானா.

நாளமிக்குடையபெரியவரையுமிக
பூரணக்கசடுபெருகியகொடியரை
நாடுநத்தியவரொடுதினமலைவது தவிரேனோ
நான்மலர்க்கமலமதனிடவனிதையர்
போகமொத்தசுகமிலையெனுமயல்கொடு
நாயெனப்பெரிதுமறுகியபழவினை விலகாதோ
பானலொத்தவிழியுமையவளிடமுற
வேலெடுத்தவுணர்குலமறவமர்புரி
பாலன்மத்தியினிலுறுதுவழியமுத விடைமேலே
பாரவெற்பினிடையுறவுடும்வயிரமு
ளான்முதற்புலவர்வினைதரவகன்முது
பார்மகட்குருகசெயமுயலுறுமென தெதிர்வாராய்
கூனல்விற்பெரியமலையெனவரிகனை
யாகவைத்துமிகலவர்புரமொருசிறு
கோபமுற்றவிளநகையிடைபொடிபட விடுவோனே
கோவணத்தினிடையெனவொருபெரியவ
னுகமக்கள்மனையவண்முதலியகொடு
கோதறுத்துநொடியிடைபரகதியுற வருள்வோனே
யானறுத்துனிணமயில்பவரடியொடு
மாய்வதற்குரியதவமுயல்பவர்களை
யாருலக்கடவில்விழுமுனமருளிட விழைவோனே
யானைமிக்குல்வுதெருவளமலிபுலி
யூரினிற்சகலபுவனமுநிலைபெற
வாடகச்சபையிலநுதினநடநவில் பெருமானே. ()

தந்ததனதன தனனத்தனந்த—தனதானா.

கொண்டனிகர்குழலவிழ்வுற்றுலையக்
கெண்டையெனும்விழிகுவியக்களபக் [போலே
கொங்கைமகிழ்வொடுபொருமக்கருமைக் குயில்

கொஞ்சுநயமொழிகுளறிப்பிறழச்
செங்கைமலர்கொடுவலியத்தழுவிக்
கொன்றுவிடுமவர்புலவிக்கலவிக் கயராதே

யண்டர்வழிபடுமுனையுட்கருதிச்
செஞ்சொல்வனைதருதொழிலைத்தருகைக்
கந்திபகலினும்விடையிற்றிகழ்கைக் கிசைவாயே

லந்தவலிகொடுபுலியிற்கொலையுற்
றெந்தமனிதருநலமுற்றிடவிட்
டந்தமடிநடுவறுமுத்தியினிற் புகுவேனோ

சண்டனெருநவமதலைக்கெதிரிற்
கண்களனலுமிழ்தரவுற்றுருமத்
தன்பொனடிகொடுகறுவிப்புகழ்மிக் கடைவோனே

தங்கநெடுவரையெனும்விற்கொடுகூற்
றம்பர்மனமலர்தமைநக்கிகழுந்
தந்தவொளியிடைபுரமுற்றெரியப் புரிவோனே

தொண்டன்விழைவுறுபரவைக்கொருயுட்
கொண்டசினமறவிடுமொற்றெனமுற்
றுங்குகிழவனிலலையச்சிறிதெய்ப் படையானே

தொந்தமுறுபழவினையைத்தொலைவித்
துந்துதிருவருள்வலியைத்தருமுத்
துங்கமிசைவுறுகனகச்சபையிற் பெருமானே. ()

தய்யதன தானத்—தனதானா.

சைவமுதலாகச்சொல்லுநெறியாறுட்
சல்லியமுறுமற் புரவேனோ

தையலர்கண்மோகத்தல்லலிடைமூழ்கித்
தள்ளுறுபடுமாலைத் தணவேனோ

தொய்வறுமகோரக்கல்லிகலோனாத்
தொல்லுலகின்மாயக் கறுவேனோ

துய்யவிடைமீதிற்சையமகள்கூடத்
துல்லியமதாகித் திகழ்வாயே

கைவலிமைமீறிப்பல்வகையவூனைக்
கள்ளொடுகொள்வாருக் கரியானே

கைதவமிலாமற்கொல்லலிகழ்மேன்மைக்
கல்வியறிவாளர்க் கெளியோனே

தெய்வமுழுதாகிப்பொய்தவிருஞானச்
செல்வமருண்மோனக் குருநாதா

திவ்வியகலாபப்புள்ளகவுசோலைத்
தில்லைநடராயப் பெருமானே. (௱௰௩)

தனந்தனந்தன தானன—தனதானா.

இயம்பிடும்பலநூல்களின் மயங்கிநின்பதமேகதி
யெனுந்திறன்கருதார்களை மதியாதே

இருந்தையென்றதையேமிக குடம்புகொண்டுளசாரண
ரிகழ்ந்திடும்படிநீறிடல் வழுவாதே

யயம்பொருந்தியநேரமும் வருந்துகின்றவெனேடது
பகர்ந்தகந்தனைநேர்வர விடுவாயோ

பதங்கொறும்பெரிதோலிடு சிலம்பணிந்தளமால்விடை
பரிந்திடும்படிநீயெதிர் வருவாயோ

வயன்பெருந்தலையானதி லிரந்தருந்தியமேன்மையை
யறைந்திடும்புலவோர்புவி கனிவோனே

யகண்டமென்றறியாதவர் புகன்றிடுஞ்சிலபாடலு
மணிந்துகொண்டவர்நாடிய வரமீவாய்

நயம்பிறங்கியமோகினி தொடர்ந்துகெஞ்சியவேளையி
னறுங்குழம்பணிபூண்முலை புணர்வோனே

நகந்தருஞ்சிறுபார்வதி மகிழ்ந்திடுந்தகைதோய்திரு
நடஞ்செய்யம்பலமேவிய பெருமானே. (௱௰௪)

தனனதன தானனத்தானத்—தனதானா.

அளவறும்விநோதவித்தாரப்
பனுவல்பகர்பாவலர்க்கோர்சற்
றகமகிழ்வினோடளிக்காவைப் புகழாதே

யபிராயம்விடாதசொற்பேசிப்
புணருமதிமோகவுற்சாகத்
தரிவையர்களோதுகுற்றேவற் புரியாதே

இளமயிலைநேர்குறக்கோதைக்
குருகிவழிபாடியற்றூர்வத்
திளையமகனாசையிற்கோடிக் கொருகூறே

யெனினுமடியேனிடத்தேவைத்
தழிவில்சிவயோகியர்க்கூடித்
திகழுடலம்வேறெடுக்காமெய்க் கதிதாராய்

பிளவுபடுமாவடுப்போலக்
குலவும்விழிமாதுமைக்காகப்
பிரமனவமானமப்போதிற் — செயுமீசா
பிணம்விரவுகாடதைப்பாடத்
துணியுமுதியாடனக்கேதப்
பிறவிதவிர்பேறளித்தாண்மெய்ப் — புகழோனே
களவறிவதாலுளத்தூடிக்
கொளுமொருமினுளிடத்தேகிக்
கவிதைபகர்வானுவப்பாதற் — புகல்வோனே
கலிபுருடன்வாழ்வறச்சிறித்
தவமுயல்வலோர்தமிழ்ப்படற்
கனகசபைநாடகக்காரப் — பெருமானே. (௱௰௫)

தனனத்தன தானனதத்தன—தனதானா.

பயிலாக்கலைவாளெனவின்பணி
புரியத்துணிவார்தமைவெந்துயர்
படவிட்டனையேயிதுவுஞ்சரி — யெனலாமோ
பசுமுற்பகராருயிர்கொன்றுணு
மடமைக்குரியார்மகிழும்படி
படியிற்செயவேறொருவஞ்சக — னுளனேயோ
மயிருச்சியையூணுமிடம்பிறி
தறநிச்சயமாநிறைகின்றதன்
வளமைப்புகழாகுமெனுஞ்சிலர் — பிழையோரோ
மயிலிற்றிரிவானிகருந்திற
முறுதற்கறியாசைகொளுந்தனி
மனமிப்படியேன்மருவுஞ்செயல் — செயலாரோ
தயிர்மத்ததனுலுடைகின்றது
புரையச்சிதருதமனம்பெற
தவமுற்றவர்பாலிடபந்தனில் — வருவோனே
சகளப்பொருளியாவும்விளம்பரு
மொருநிட்களசாரமுமொன்றிய
சரதச்சிவயோகநலந்தரு — குருநாதா
வயிரப்படையாளரொலும்பொடு
கமலத்துறைவார்தலைமனைடையு
மடிவுற்றிடுமாயவரங்கமு — மணிவோனே

வயலிற்கயல்பாயவுகுஞ்சுனி
கதலித்தலைநாளுநிரம்பிய
மருத்புலியூரினடம்பயில் — பெருமானே. (௱௰௬)

தினனதந்தன தந்தனதந்தன—தனதானா.

பரவையென்றவிழிச்சியர்சொற்சுவை
நுகருநெஞ்சமுனைக்கருதிப்பல
பனுவல்விண்டுதுதித்திடுநற்றின — முதியாதோ
பசுவருந்தியுவப்புறுதுர்ச்சனர்
குலமழிந்தொழியச்சமர்வெற்றிகொள்
பலர்திரண்டுவிளக்கிமறைப்புவி — மகிழாதோ
சிறுவுணன்றனையற்றமகிழ்ச்சிபெ
னைசெய்ம்பலசத்தியமுத்தமர்
சகலருந்தெரியக்கதிரொப்பென — வொளிராதோ
தவளமிஞ்சும்விடைப்பரியிற்சிறு
குமரிபங்கிலிருக்கவுதித்துயர்
சருவதந்திரவித்தைவிடுத்தருள் — புரிவாயே
பரவமம்புலிபச்சிலைகொக்கிற
கிதழிதும்பையலைப்புனலொப்பன
வவிர்தருஞ்சடிலத்தொருசெக்கண — யனையானே
பளைகயம்பதியிற்குடியுற்றுள
தனதனன்பிலுவப்பதுசெப்பினு
மவர்விரும்புமனைத்தையுமக்கண — மருள்வோனே
கரடத்திமுகத்தொருபுத்திரன்
வரநினைந்துகளிற்றுருவத்தொடு
கரியகுன்றநிகர்த்தவனைப்பிடி — முலைதோய்வாய்
கருணையங்கடலைப்பொருசித்தமொ
டமர்கண்டவசப்படவெற்புறழ்
கனகமன்றினடித்தருள்விப்பிரர் — பெருமானே. ()

தத்ததத்த தானதத்த—தனதானா.

மண்டலத்தையாளும்வென்றி
கொண்டவர்க்குமேயடங்கி
வண்டமிழ்ச்சிறால்பகர்ந்து — கமலுலே
மங்கியுற்றோர்தாயர்பண்டி
யின்கணூற்றுமாறியிங்கு
வந்தவற்றையேயிகழ்ந்து — புகழ்வார்போன்

முண்டகத்துளான்மனைந்த
மண்சடத்துமாயையிற்கண்
மூங்கவிட்டிடாமலுன்ற னருளாலே
முந்துபத்தர்நால்வர்வந்த
நின்பதத்திலேகலந்து
மொய்ம்பர்பற்பலோர்வணங்க விடுவாயே

தண்டயம்வைத்ததோளுடன்பல்
குன்றிடத்திலாடுமெங்கை
தங்குகைக்குமாரிகொங்கை புணர்மார்பா
சஞ்சலத்தையோதிநின்று
தெண்டனிட்டபாலனன்பு
சண்டனுக்கொர்காலனென்று திகழ்வோனே
யண்டர்சுற்றமேருவங்கை
கொண்டெதிர்த்தொனார்புரங்க
ளன்றெரித்தசீர்விளம்பின் மகிழ்வோனே
யஞ்சடக்கிமாதவஞ்செய்
நெஞ்சமொப்பதாயசெம்பொ
னம்பலத்திலாடுகின்ற பெருமானே. (௱௰௮)

தந்ததன தந்ததந்த—தனதானா.

அம்பெனவிளங்குகண்கொண் மங்கையர்பதம்பணிந்து
னன்பையிகழ்வம்பர்புன்சொல் வினவாதே
யங்கியெதிர்கொண்டுநின்று விண்புகுவமென்றியம்பு
மந்தருடன்பிணங்க லொழியாதே
பம்புமலயம்புரந்த கும்பமுனிவன்பயந்த
பைந்தமிழ்வணங்கிருந்த தறியாயோ
பண்டிவணங்கியுய்ந்த தொண்டர்களுடன்சிறந்து
பங்கமறும்வென்றிதுன்ற வருள்வாயே
கம்பமததந்தியொன்று கொன்றதைவுகிர்ந்துரிந்து
கஞ்சுகமணிந்துகொண்ட முதியோனே
கண்களுமிழும்புலிங்க மென்றுவ்வுருகந்தனன்று
கஞ்சனைமுனிந்தபண்பின் மகிழ்வோனே
தெம்பொடுபெறந்தலைந்த வஞ்சகர்புரங்கள்வெந்து
சிந்திடமுனம்புரிந்த நகையானே
சிம்புளுருவங்கொடங்கொர் சிங்கமதைவென்றபின்பு
செங்கனகமன்றினின்ற பெருமானே. (௱௰௯)

தனனதனதந்த தந்ததந்தன—தனதானா.

சதுமறைகளும்பரந்ததந்திர
வகைகளும்விளம்புகின்றபுங்கவர்
சகலருமுனங்கமென்றுணர்ந்தது பிழையாமோ
சகடுபொடிகண்டிரண்டுவெஞ்சக
மருதுடர்முகுந்தனொன்றிகம்பகர் [வாமோ
தகைதருவனென்றுமைந்தன்விண்டசொல் வழு
பதுமமகளென்றவம்பியந்தனர்
முதலினர்வருந்தல்கண்டுபிங்கடு
பசுவினமருந்திடுங்குணத்தகனோ டுறலாமோ
பரவைகணவன்பகர்ந்துசெந்தமி
ழுறனவெனதுபுன்சொலும்புனைந்துயிர்
பதறிவென்மனம்படும்பெருந்துயர் களைவாயே
பொதுநிலையறிந்தஇன்புமங்கெதிர்
பிடகர்தமதந்தனைந்துவந்துபெறு
புலவனையுடன்கலந்துகொண்டமெ யருளோனே
புழையுறுகரங்கொள்குன்றமொன்றையொ
ருழுவையினுடன்கொளும்பெரும்புகழ்
புகல்பவர்விரும்பிடுந்திறங்களின் முயல்வோனே
சதுமனவெழுந்துவந்தவெந்தக
னுயிர்விடவுதைந்துதொண்டனென்றிடு
கழறுமிருகண்டன்மைந்தனின்புற மிளிர்வோனே
கயிலையினுயர்ந்ததென்றகண்டக
னிலையுணர்தொழும்பர்கண்டிறைஞ்சிய
கனகசபையின்கணென்றுநின்றுள பெருமானே. ()

தந்ததத்த தந்ததந்த—தனதானா.

கண்டுவெட்குமின்சொல்கொண்ட
மங்கையர்க்குள்நெஞ்சழிந்து
கண்குழிந்துபடுஞ்சலங்கள் விலகாவோ
கண்களிற்புலிங்கமென்று
நின்றவைத்தில்வந்துயர்ந்த
கந்தன்முற்பகர்ந்தசெஞ்சொல் பலியாதோ
விண்டுவிற்பிறங்கிவண்டர்
தங்கணத்தைவென்றுவென்று
மிஞ்சுபுத்தரின்பமொன்ற மிளிரோனே

விந்தவெற்பழுந்தல்கண்டு
செந்துகைக்கரத்தெரிந்த
வெண்பொடிப்பயன்றிலங்க — திருள்வாயே

தண்டுசக்கரங்கவின்ற
வெண்கைவிப்பிரன்றன்மண்டை
தன்கையிற்கொடுங்கிரந்து — திரிவோனே

சஞ்சலப்படுந்தொழும்ப
னெஞ்சுவக்கவன்பெறதிர்ந்து
சண்டனைத்தடிந்ததுங்க — முடையானே

பண்டுமுப்புரங்களும்பொ
டிந்திடச்சினங்கமழ்ந்த
பண்பினைச்சொலுந்தொலன்பர் — துணையாவாய்

பைம்பொனிற்சமைத்தவம்ப
லந்தனிற்றினங்குனிந்து
பஞ்சகிர்த்தியம்புரிந்த — பெருமானே. (௱உக)

தன்தன தனனதனத்—தனதான.

அணிதனைமகளிர்தமக்குருகியதமியனுமிக்
கடியவர்பணிபுரியப் — பெறுவேனோ

வருவெனன்முழுதுமொழித்துயிர்வதைபுரிபவருக்
கழிவுறநிதமுமினைப் — பவனோ

இணிபெறுமறுசமயத்தினர்தமையிகழுநெறிச்
சிதடர்களுவகைமிகக் — கொளலாமோ

இருவுளமிசையுமருட்கடலினைவதிலொருணுத்
தில்லையென்மிசைமருவிற் — குறைவாமோ

பணியணிமுதலியபொற்பிலகிடவிடைமுதுகிற்
பணியவர்விழியெதிரு — றருள்வோனே

பகிருபடியெனுநெற்கொடுபதைகுமம்வளர்ப்
பவன்மூலபழகுமுதத் — தொருகோவே

பிணிமுகமதிலயில்கைக்கொடுகிரிதருகுகனைப்
பெறும்விழிகுலவுநுதற் — குரியோனே

பிரமனுமரியும்வழுத்தியபுகழ்மருவுதவிற்
பிழைதவிர்கனகசபைப் — பெருமானே. (௱உஉ)

தனதனதனதன தந்தத்தந்தத்—தனதான.

குலிசமெனிருபடைதன்கைக்கொண்டுடைக்
கிரியுமுமெவனொற்றின்னுட்
குலிதனுளெனும்பைம்புந் — கமழ்சீர்வாய்

குவலயமுகுபலமிற்கொண்டிட்
டுலைகினமிகவெந்துட்கொண்டுக்
குலமுமதினிகழுண்டர்க்கஞ்சித் — திரிவேனோ

பூலியதாரமமுடன்கட்டும்பிற்
பனமுடனுடன்மதியுமபற்றுங்கைப்
புயதாரதிரிகயம்பொற்கொன்றைச் — சடையோடே

பக்கந்தனிறவுமிலங்கப்பங்கிற்
புமுருகனுமொன்றச்செங்கட்
பொருவிடையதன்மிசைவந்தெந்தஞ்சற் — றருவாயே

பலிதக்கலமெனவங்கட்கஞ்சத்
தயனொருதலைகவர்புங்கிச்செங்கைப்
பரிவசெவியணிசங்கத்திங்கட் — குழையானே

பனுவல்கள்பகரொருதொண்டற்கின்பக்
கடலுதவிடவெனவன்றைக்குண்கட்
பரவைதன்மனைவினுழைந்திட்டுஞ்செப் — பிடுவோனே

கலியெனுமொருகொடியன்பித்தந்தீர்த்
தானமகிழ்வுறுமவசம்பெற்றுஞ்சக்
கருவிழுமலிமரர்செஞ்செந்தக் — கவியோனே

கணகணவெனமணிடுண்டுட்டுண்டுட்
டுடுடுடுவெனமுழவங்கொட்டுஞ்சிற்
கனகசபையினில்விளங்குத்துங்கப் — பெருமானே ()

தனனதனதன தனனதனதன
தனனதனதன தனனதனதன
தனனதானன தந்தனதந்தன
தனனதானன தந்தனதந்தன—தனதான.

பருவமுறுமட மகளிர்கயமொழி
விளவிமயலிடை முழுகியவர்நடு
நிலவுமாரன்விடுங்கணைபிஞ்சலி
னழிவெலாமுமழுங்கியுழன்றுபி
னவர்களடிமலர் முடியின்மிசைகொடு
மறுகிவழிபடி விசையவுவகையொ

பகழிகோடிசொரிந்தகொடும்புய
னடவிராவணனங்குப்படும்படி
பொருதாருபதி மழையிலலமரு
மளவில்பசுநிரை மகிழ்வொருவனா
குடைபிடித்தாக கிரியைத் துயரிந்தி
னரவமேதுமங்கமுயன்றருள்
கபடமுழுடையவன் விசையனூபரி
நடவுசைதியின னளகமலிந்த
வழுதுவோர்நிறைநெஞ்சமறிந்தவள
வரதன்மோகினியென்றருவங்கொடு புணர்மார்பன்
கயிலைவரைநனி லைப்பகடி
விடமதனையமு தெனமுனுகர்கில
னரிகளாகியவன்பரிகொண்டொரு
வழுதிகாணநடந்தவனன்றொரு
புலவன்மகிழ்வுற வொருபெணரசிதன்
மனையிலிருந்தர தைறயுமழகிய
இறைவனோர்சிறுவண்டனுளன்பொடு
கவிகளாயிரமுந்சொலவுங்கொரு
கனமுனைடவிய கருணையினனுணர்
பவளையுடனுட னுகர்பொனடியின
னொளவெவேதமுமன்பர்சொலுந்தொனி
பெருகுமாடகவம்பலமொன்றிய பெருமானே. ()

தய்யதாத்தன்னத் தனத்தனதாத்தனத்—தனதானா.

தொய்யில்சேர்க்கின்னங் களைப்பொருவதாத்தனத் துருகாதே
தொல்லையூற்றுன்மங் களைப்பகருமூத்துறைப் புழியாதே
மெய்விடாச்சொன்முந் துபத்தொடுசேர்த்துனைப் பணியேனோ
வெள்ளையேற்றின்மிந் தவப்பொருடதிர்தோன்றிடும் இசைவாயே
கைவில்வேட்கண்ணின் றழற்பொறியின்மாய்த்திடப் புரிவோனே

கல்வித்தெப்பன்னரின் புறத்தூரியசேர்த்தனைப் பெறுவோனே
செய்யிழார்த்தன்னத் தனிப்பெருமைதேர்த்தவர்க் கெளியோனே
தில்லைப்பூர்ப்பொன்னம் பலத்திலெவர்தாஞ்சூடவப் பெருமானே. (௱௨௫)

முற்றிற்று.

ஆக கவி - ௯௱௯.

சிவமயம்.

௯-வது அழகியசிற்றம்பலமுடையான் வகுப்பு.

தனதனதந்தந் தனதனதந்தந்
தனதனதந்தம்—தனதனதானா.

கடம்புனைபொற்பொன்றியபுலியப்பன் கணவனிதற்சன் னடயினிடைமேறுள்
களர்வளாயிற்சென்றயிர்தருசித்தன் தலைமதிவைக்கும் சடையினன்மேனோர்
கருணைவிழிச்சங்கரியுறவக்கும் கலவிவிளைக்கும் கணவனெனுர்
கரியகைக்குந்தலைநகைச்செங் கடவுளெதிர்க்கும் கரியொபொய்மா
வடலையுரித்துக்கலையிலுடுத்தன் புடையவர்மெச்சும் படிவளர்வானு
நாகமெருக்கென்பிதழிமுதற்கொன் டொளிருமொருத்தன் பெரியகலானு
மறைகுருவத்தஞ்சுதார்தமக்கம் குதவுசுகத்தன் பரவையினூடா
வரிமையுறச்சுந்தரன்மொழியைக்கொண் டுசெயுகட்பன் றனதடியார்தா
மிடர்படுறுஞ்சென்றருள்பவன்வெம்போர் தெரியருள்விற்செங் கரனெதிர்தோலா
வெயிலையுருக்கொண்டனுவினைத்தங் கெழிநிவழக்கும் புரிபவனே

ரிளையவனைக்குஞ்சரமுகனைத்தந்
திமையவர்துக்கங் களைதிவன்வாணு
ளியமனிழக்கும்படிமுனுதைத்தன்
பினனையளிக்கும் பனுயவனெரா
யடன்மிகைசெப்புந்தருவனுடற்குன்
றதுவகிரத்தந் திரமுயல்கோமா
னமணர்களைச்செங்கழுவிலிருத்தசென்
றவனைநிகர்க்குஞ் சிலருணர்தாளி
னறுசமயத்தும்பொலிகருணைச்சிந்
தனையவனெட்டென் றுளவடிவானுந்
னருமறைமுற்றும்பரவுமருட்டங்
கழகியசிற்றம் பலமுடையானே. (க)

உ-வ௩. கனகவம்பலக்காரன்வகுப்பு.

தனனதன தானதன தனனதன தானதன
தனனதன தானதன—தந்தனத்தானன.

அருளுதகிரீனுமதிமகிமையினதாகியுணர்
வரியதனிவிடுதவு மந்திரக்காரனு
மலகையினமோடவருபிணிபலவுநாசமுற
வடும்வலிமையோடிலகும் வெண்பொடிக்காரனு
மலைதவளவாரிதியில்வருமதியநாணவிடய
வவிருமவளையாயவிரு குண்டலக்காரனு
மறலிதழிதாதகிபுல்விடவரவமாதியவை
யணியும்வியனார்நெடிய செஞ்சடைக்காரனு
மளவுமிருநாழிநெலினுலகடையவாழ்வுபெற
வறவகையெனுளுமுயல் பைந்தொடிக்காரனு
மருமறைவலோர்பலர்துமனதுகவர்மோகினிமி
னவசமொடுகூடமுதிர் சுந்தரக்காரனு
மரிவையரனேகர்வளைகலைசிதறிநாணழிய
வவர்மனைகடோறுநுழை யம்பலிக்காரனு
மலரிமதிபூதவகையுயிரொளிருநால்விதமு
மவையுதவுகோவுமென நின்றபேர்க்காரனும்
வருமமிருதானவர்கள்குலமழியவேமுயலும்
வயிரமுடையார்களுட லெண்பணிக்காரனு

மருமலரில்வாணியொடுகுலவியுலகேழுமறை
வகையுமருள்வார்கள்பலர் தந்தலைக்காரனு
மறிகடலின்மீதுவிழிதுயிலுநெடுமாயவர்கள்
மடியிலவராகமுரி யுந்தொழிற்காரனு
மழுவினொடுமானுமிருகரமலரின்மீதுகொடு
மழவிடையில்வானிலுல வுந்தகைக்காரனும்
மழிபடுநெரியாரொளினுமவர்விழைதலியாதெனினு
மனவலியுளாரொனில்வ முங்கிசைக்காரனு
மறுவிலொருகோடுகொடோர்மதமலையையாகுவென
வரவருள்செய்வானையுத வுந்தயைக்காரனு
மிலகடோறுமாடியெனதிதயவெளியூடும்வரு
மதலையினையீனுமன லம்பகக்காரனும்
வழுவைபுலிநாகமெலிகரடிமயில்பூனைநிகர்
வனவும்வரமேவவுத வுங்குணக்காரனு
மெருதுவனாகேதனமதுயர்வதுணர்வார்கள்பக
ரினியகவிமாலைபுனை யும்புகழ்க்காரனு
மெவரெவரொவாறுகருதினுமவர்களுடும்வனை
மெதிர்நில்வுமோர்பெரிய தந்திரக்காரனு
மிடியனையவோசைதருமுயலகனைமாதவரு
மிமையவரும்வாழ்வுறமு னிந்தமற்காரனு
மிதயமிகவாடுமொருதவசிமிசைபோர்புரியு
மியமனடலாவிகவ ருங்கழற்காரனு
மிகலவர்கள்வேர்களையவழிபடுகிரீடியுட
னெறுழியதனுலமர்செ யுஞ்சிலைக்காரனு
மிதுவதெனவாதமிடுமடமையுடையார்கண்மன
தினுமிடைவிடாதுறையும் வஞ்சகக்காரனு
மருள்பொருவுதானவருமவர்மருவுமுவெயிலு
மெரியினிடைவேவுறவி யங்குபற்காரனு
மிரசதமதானகிரியசைவதுசெய்தானலறி
யிசைசிறிதுபாடலினி ரங்குளக்காரனு
முருவபவாதிகளுமருவபரமோனிகளு
மெளிர்பொதுவினேதியரு ளம்பருட்காரனு
முலகமுமுதோரடியதெனவளருமான்மகிழ
வொருபடைமுனுதவு செங்கரக்காரனு

முததியிடைவானவருமவுணர்களுமோடவர
வுமிழ்விடமருந்துங ருங்கர்க்காரனு
முறவர்தமராதியரைவிடுநுறவினோர்குழுவி
லுயரொருவன்விடதில்வ ளர்ந்தமெய்க்காரனு

முரகபடமேயனையகடிதடமினுளதிமை
யுரிமையுறுமாறிருத ரஞ்செல்கைக்காரனு
முயிர்வதைசெய்வார்கள்குலமுழுதுமறுமாறுமுய
லுரமருவுவாருடனு றுந்துணைக்காரனு

முழைநிகர்கணர்மயலின்முழுகுமவர்கோனெனுமெ
னுரையினுமவாவுறுசு தந்தரக்காரனு
முகமுடிவனேகமுணர்முனிவரர்பராவவுமை
யொடுபெரிதுவாழ்கனக வம்பலக்காரனே. (௨)

---

௯ - வது. நட்மிடுசபாபதிவகுப்பு.

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதன—தனனதனதானதன.

அறிவுமயமொருசிறிதுமிலதிருளினிடைமறையு
மளவிலுயிர்களுமருளில் வரமுயலநாதியனு
மருமைமிகுதனதுதிருவருளையொருகவுரியென
வருகிலமைதரவருளி யிணையுமொருபாதியனு

மகிலமகளொடுகமலமகளுமருகுறவரவி
லலைகடலின்மிசைதுயிலு நெடியவனதாதரனு
மவனுதரமுடுவிலலர்கமலமலருதவவரு
மருமறைவல்லவர்கள்பலர் தலைகுலவுமாலையனு

மமரொடுமுனிவருமெவரும்வழிபடநிலவு
மடல்விடையினுருவமவனை தருபெரியசேதனனு
மவிர்கயிலைவனாபுவியினடைபயிலமெனவிலகி
யபரிமிதமகனருவி சொரியுமயிராவணனு

மலைதலொடுசிறகுமறவெவருவிமலைமுழுமையு
மசலமுறவிடுமவர்கள் கருதரியமேனியனு
மவுணர்களும்வர்மருவுதிரிபுரமுமொடியினிமை
யழியவனலுமிழுமின் நகைபுரியுமாயனு
மீறியுழையுமூவுமலர்கரமின்சகொடுமையினு
மழவிடையிலகல்ககன வெளியில்வருமானவனும்

வின்சடையினிவனதுசதுமுகமலரில்வருசதுரர்
மனைமகிழவிணையில்பர சகமுதவுதேசிகனும்
பருளமலர்குலவுபுயமதனிலொருகழைகொடலர்
மழைபொழியுமதனனுடல் பொடியவடுயோகினனு
மதுரைவளநகரிலுறுகழகமதிலொருபுலவன்
பயினனுமியளகமனை நிலைநிறுவுபாவலனும்

ள்வுபடுகருவியினிசைபயிலுமொருவனுறும்
வறுமைகெடமுதிர்கவிதை யெழுதிவிடுமோலையனும்
வருபகைவனிரியவெனவிறகுகொடுதளர்கிழவன்
வடிவுடனொரடிமையின தடிமையெனவோதினனு

நகபதிதன்முடியுருளவமர்பொருதபுயவழுதி
மரபில்வருமொருவனெதிர் குதிரைகொடுபோனவனு
மரணமுறுபிணமுழுதுமினியதெனநுகர்பிடகர்
மதமழியமுனியுமவ னுரைசெய்திருவாசகனு

முதிருடியிடைமகளிர்முலைபுணருமவன்விழையு
முபமணியுவிரலிலமு தொழுகவருள்கூடபவனு
முயர்விரதமுறுமிருவர்முதுமையிலிலவர்பெருமை
யுலகறியவியகரனை யவர்களிடமீபவனு

மொருதவசிதனையமணர்சிலையிலெடுகடலிலிடி
லுறுகணிலத்தனெடிய கரையிலுறவான்பவனு
முரிமைமிகுசடையன்மகனுவல்கவியின்முதலைமுனை
முனுமதலையினையுமிழ வுதவுகருணாகரனு

முரகமதிலதியிதழியறுகுவிளவிறகனைய
லுறுசடிலமுடியிலொரு தலைபுனைமயேசுரனு
மொலியரவமணியுமிருசரணமுறுகலைவனிதை
யுடன்வரவெல்பவனனைய ருணர்தருசதாசிவனு

மொழிர்தாளநகைமனைவிமகவினொடுத்வமுயனு
முராமுனடையன்,விறகுவிலை யதுகொடுசெய்கூழினனு
முபயகலையுணருமொருபனவமுனியொருசெடியை
யுடனிடகதுவல்கதியில் விடவிளிதுரன்டினனு

மெறியவிணிகரமுனிவனடமடியுமவர்களுட
னிபமுமெழுநொடியளவி லருள்புரிமனோகரனு
மினியநெறிகருமமெனுமவர்புணருமனைவியர்க
ளினிடையிலணிகலையவிழ வொருவிதமுலாவினனு

மிரவிலுணவிலதுமனையொடுதளருமொருவனிட்
மிடைவிடலின்ம ழுயிரெனும் பசியெனமுயினையினொனு
மிமையவர்களொடுகொடியமகமுயலுமவன்முடியை
மெரியிலிடும்விசையமொழி பவர்மனதில்வாழ்பவனு

மிரசதழுமணிமுதலியனவுமுயர்திருவெனவு
ளொணியுவகையடையுமவர் சிறிதுமறியாதவனு
மிதுபிரமமதுபிரமமெனமொழிலைதலதுதவ
மிறையளவுமுயல்கிலவர் வினையையிலகாதவனு

மிமயமகளமுதநுகர்தமிழ்விரகனுவல்பதிக
மிடுபுயமதனிலெனது கவியுமிடநாணிலனு
மெதிரினருமரசர்களுமமரரொடுபரவுபுக
ழிசைபுலிசைநகரினிடை நடமிடுசபாபதியே. (௩)

---

௪ - வது. அயிராவணவகுப்பு.

தன்தன தத்தன தனதன தத்தன
தனதன தத்தன—தனன தனன.

எழுதருமுத்தமமறைகளினுச்சியி
லிசைவுறுசத்துவ குணமாகுவதே
யிமையவர்முற்பகர்பலரும்வழுத்திய
விடபமதற்கொரு துணையாவதுவே
யிருண்முயலற்றளமுழுமதியத்திர
ளென்விலகத்தகு புகழ்தோய்வதுவே
யிகனசியப்பொருமுபயசகத்திர
மெனும்வன்மருப்புறு முகவாரிதியே

கழுமலநற்பதிபுரிதவசிற்றிகழ்
கவுணியபுத்திரன் மனமேர்வதுவே
கயிலையெனப்புகரிரசதவெற்பது
கழல்கண்முனைத்தல வுதல்போல்வதுவே
கடல்களனைத்துமொர்திவலையெனத்தகு
கலுழிமதத்தரு விகள்பாய்வதுவே
கருணையொர்சற்றுமில்கொடுமைபடைத்தவ
கனையவர்கற்றமொ டறமேர்துவதே

பழுதறுசொற்சுவைபொருணயமிக்குள
பதிகவிசைத்தொனி யெனநீடியதே
திருவிதயத்திரிமுலைநுகர்பொற்புற
பவளநிறக்கனி நடனுறுவதே
பகைபவுணர்க்கெமனெனவயில்வைத்தவிர்
பனிருபுயத்திரை யவனுவவதே
பழமறைநிச்சயமுறிகிலவாப்பல
பவந்தருதிக்கிறை விழவீழ்வதே

தழுவிவழுத்துமெய்யடியவருக்கெமை
தருமன்வழக்குறு நலமிலதுவே
தழனிகர்கட்பொறிசிதறவிழித்தெணில்
சமயவிகற்பம தனையோவிடுமே
சகளமுனிட்களமெனனுமொருப்படு
சமரசகத்துவ மதில்வாழ்வதுவே
தனைமலிசிற்சபையினிடமிட்டவிர்
தலைவனடுத்திய வயிராவணமே. (௪)

---

௫ - வது. இடபவாகனவகுப்பு.

தனதனத் தானதன தனதனத் தானதன
தனதனத் தானதன—தனதன தனன.

துரியமிட்டாபரர்களறிவினுக்கேய்விய
சுருதியிற்கூறுநெறி முழுதுமாகுவதே
சுரர்களுக்காவதெனவுயிர்வதைத்தானுகர்
துரிசடைத்தியவர்க ளறியொணுதுவே

துணைவிழிப்பார்வைதுலிகருட்சோதியிடை
தகளிலசித்தாதியர்கள் பலருநாடுவதே
தொடுகடற்பாருலகினுயிர்கடைத்தேறவே
சொலுமொழித்தேசிகர்க ளௌணிலாவுவதே

யரியுயிர்ப்பூழுலவிறிறந்தேறுமவ
ரளவிலமெய்ப்பேறடைய வுதவுநீர்மையதே
யகிலமுந்தோற்கொடியிலுலவுமற்றேயும்வனி
யதுபடப்பார்வையினின் முனியுமேன்மையதே

யமரர்முற்கூறுமவரொருமுட்போலதெனி
லடிதொழக்கோயிலதன் முனையின்மேவியதே
யசமுகத்தினமுறும்விதியுடைத்தியனுணா
வமில்பவர்க்கானதுயர் விளையவோதியதே

பெரியமற்றோள்கொடொருமலையெடுத்தான்மருவு
 பெருமைகெட்டாகம்விடும் விதமுணேர்வதுவே
பிழையுடைச்சாரணர்கள்விடுபசுப்போலவரு
 பிரபலப்பேயினுயர் கவருமாண்மையதே
பிடகரொப்பாயசிலசமயநிட்டேர்கலை
 பிளவுறச்சாடும்வலி கருதுவாருமவே
பிணிபிடிக்கேனுமுயர்விலதுபொய்ப்போதமொழி
 பிரமையுற்றோர்கண்முத லியபொலார்பகையே
நரிகளக்காலமிகுபரியெனக்கூடுகையி
 னடுவினிற்றானுமொரு குதிரையாகியதே
நருடனப்போதுபணியுருவுறச்சாபமொழி
 நவின்முனிக்கோனனையர் பெரிதுபேணுவதே
நரைமுழுக்கோலமுறுமிளமையிற்சீரியது
 நடலையற்றூர்கடவ முடிவினேர்வதுவே
நகமகட்சேயினுெடுகொடுவளப்பார்புலிசை
 நகரிடத்தானிவரு மிடபவாகனமே. (௫)

௬-வது சூலப்படைவகுப்பு.

தானத்தனதன தானத்தனதன
தானத்தனதன—தானந்தனதன.

ஆதிப்பிரணவமூடுற்றுளபிரி
 வாமுத்தலைகொடு நீடுற்றதுவே
யாவித்திரன்பதிபாசப்பொருளென
 லாகப்பலபல நூல்செப்புவதே
யாடற்குறுதுணையாகிப்பொருவில
 னாதிச்சுருதியு மார்முக்குணமே
யாணிக்கனகமகாவிற்பனமரு
 ளார்வப்பொலிவருள் சீலத்தினதே
யாசைப்பிறவியினுன்முப்பிணிவலா
 யாமற்செயுமருன் ஞானச்சுடரே
யாளித்திரிபுரையாமப்பொழுதுமை
 யாள்கைத்தலமதின் மேவுற்றிடுமே
யானைப்படாடவாமற்பிழைசெயி
 லாய்சொற்பிரமனை மாலைக்கொளுமே

யான்மைத்தருவரின்மேன்மையமெவ
 ராகத்துறுகுடர் சூடிக்கொளுமே
பாதிக்கலைமதிவேணிக்கனிதரு
 பாரப்புகழ்பகர் வாருக்குறவே
பாலைப்பொருதிருநீறிட்டிலரது
 பாழ்நெற்றியிலிடு போலப்புகுமே
பாவத்தொழின்முயல்வானைப்புகல்பல
 பாடற்புலமையு ளாருக்கிகலே
பாலற்கருவிழியார்சுற்றினன்விடு
 பாணத்துயர்கையு ருமற்செயுமே
பாழிக்கரமதமேழைத்தினைமெயிர்
 பாய்மற்புலிமொட னாளட்டதுவே
பாவித்தொருமைபடாமற்றிரிதரு
 பான்மைச்சிறுமனை தாரகத்தரிதே
பானுப்புரைவனெமெய்ச்சதுமறை
 பாடிப்பரவுகு ணலத்தினதே
பாசக்கட்டொடுநீலக்கட்டல்விடு,
 பாசக்கவிமுனி தோன்பெற்றிடலே
நீதிக்குறைசெயுமூடப்புரவலர்
 நீறிக்குலமொடு மாயச்சுடுமே
நீபப்புயமுருகோனுக்கெனவொரு
 நேர்மைக்கதிர்வடி வேலைப்பெறுமே
நேயத்தொடுபணிவானைச்சினவிடு
 நீசர்க்கெமன்வடி வாமுற்படுமே
நீலக்களவிமாறக்கருதாக
 னீர்மைத்தவசிகள் சூர்மைக்கிணையே
நேர்த்திடைநிலையாமுற்றவறுமெ
 னோர்சிந்சிலையும் வாழ்விப்பதுவே
கோடியீழுவடியார்சொற்படிசெய
 னேகர்க்கொருதுணை யாகிப்பதுவே
நீடப்பிரபலமாகப்பெயர்தவ
 நீதத்திருடன ருக்கிடுமே
நீருட்புகுமொருகாதைக்கழுதவ
 னேசக்குருவெனும் வீரர்க்குயிரோ

காதித்தசைநுகர்திமைக்கொடியவர்
காயத்துதிரமெ லாமுற்றுணு மம
காரிப்பெயர்கொடுநோயிற்றிரிதரு
காலத்தரிவச மாறச்செறுமே
காவிக்கலைபுனைவான்மெய்ப்பொருள்வகை
காணத்துறையில்வெரு ளாதுற்றதுவே
காதற்கபடவெணீறிட்டதுசெயல்
காமுற்றவனொடு கூடிக்கொளவே
காரிற்பொலமலைகேரிற்றிகழிரு
காமர்க்கடவுளர் வாழ்வித்தரனை
காசைத்துணரணையான்மெய்த்தவமுயல்
காவிற்கணமொரு கோலொத்ததுவே
காசிற்பிரமைகொடேர்சுற்றியமுதிர்
காமக்களவுடை யேனிச்சையதே
காசிக்குயர்புலியூருட்சபையிலொர்
கால்வைத்தவனணி குலப்படையே. (சு)

எ-வது மழுவாயுதவகுப்பு.

தனனதனதன தனனதனதன
தனனதனதன—தனனதனன.

ஒருநாளினுமலைமகளார்விழிநிக
ருழையானதனுற வகலாததுவே
யுணர்வோருளபடிநிசமாகியதவ
முடையாரெவர்களு மறவாததுவே
யுயர்மால்விடைமிசையகல்வானிடையினி
தொளிர்கால்வலதுகை யினின்மேவுவதே
யுலகாமவைபொடிபடுநாளையிலல
துரமோடமர்செயல் விழையாததுவே
திருமாலயன்மகபதியாதியர்பலர்
தினநாடியபுகழ் மிகைதோய்வதுவே
திதியர்லகருமதிதிசேயினரொடு
சிலமானிடர்களு மதிசீரினதே
திகழ்சூரியர்கள்பனிருகோடியருமொர்
திரளாவரினுமொல் கிடுதேசினதே

தெளியாமுரன்மனமுறுசாரணர்விதி
தெரிவார்கவிகொடு துதியாததுவே
யருளோர்சிறிதுமிலெமதூதுவர்கைமி
லகமாம்விதியினர் மதியாததுவே
யயில்வேலவனொடுதுணையாகியனையுமெ
யடியாரறிவினை நிகர்கூர்மையதே
யரிமாமதகரிபுலியாதியவிக
லடுநாளினுநினை மருவாததுவே
யருமாமறைநெறிமுழுதோர்முனிவர
னனையார்கொளுமுத லடையாளமதே
மருவார்கழுமரமிசையேறிடவெனு
மகவாறியசிலர் கவிசூடியதே
மதியீனியமாயினரோரிருவர்செய்
வசையாரடியினு முனியாததுவே
மடவார்மயலெனும்வலைசூழ்தரமனை
மலைவேனதுமொழி யையுநாடியதே
வயல்சூழ்வளமலிபுலியூர்நடநவின்
மறைநாயகனணி மழுவாயுதமே. (எ)

அ-வது. சுந்தரத்தோழன்வகுப்பு.

தந்தனத் தானதன தந்தனத் தானதன
தந்தனத் தானதன—தந்தனத்தானன.

அந்தரத்தோர்முனிவர்மைந்தரொப்போர்பலரு
மஞ்செழுத்தால்வழிப டுந்தலைத்தேவனே
வஞ்சகப்பேடையின்சொல்வித்தாரமுறு
மஞ்சனாச்சீரமலை தங்கிடப்பாகனே
வங்கியைத்தாமரைவனத்தனைச்சூரியனை
யங்கியைத்தாழ்வுறவெ துங்கைத்தேவனே
வங்கமுற்றுயபெருவஞ்சகச்சாரணர்க
ளங்குறற்காவலைசெய் வெண்பொடிப்பூசியோ
வண்டலர்க்கேமணிகர்சங்கெடுத்தூதுமரி
யம்பகப்பூவணித ருந்திருத்தாளனே
வம்புலிக்கூறிதழிதும்பைமச்சாடரவ
மம்புபுற்கூவிளமு றுஞ்சடைக்காடனே

வம்புயத்தார்கள்சிரமிந்திரச்சேனையின
 தங்கழுஞ்கூறுவகொ ளுந்திறற்றேளனே
வன்பர்சொற்பாடலினறுஞ்சுவைக்கார்வமது
 டைந்துபொற்பார்வனையி டுங்குழைக்காதனே

கந்தரக்கூடெனவெழுங்கடுத்திமருங்
 கண்டமட்டேயவிர்த ருங்கறைக்கோலனே
கங்கையைப்பார்வதியைமுன்றொடற்கானகர
 கங்கணத்தாடரவ ணிந்தசித்தேசனே
கன்றுடைக்காலியெனவன்றெழிற்சோழனெதிர்
 கண்களிற்றுரையொடு நின்றபொய்ச்சாலனே
கந்துகத்தேறியொருதொண்டனுக்காகவுல
 கம்பழிப்போதிடல்பு ரிந்தவுற்சாகனே

கண்டெனப்பேசுமொருபெண்டனைச்சேரும்வணி
 கன்கண்முற்சீர்பெறவி ரங்குருட்போதனே
கங்குனற்காலனதிலுஞ்சழக்காளர்மிரு
 கங்களிற்சேரவொரு வுங்கனற்கோபனே
கண்டிகைச்சிவெ(ர)டுமிகும்பொடிப்பூசுமவர்
 கஞ்சமொப்பாமனதி லொன்றுநட்பாளனே
கங்குலிற்பாடல்பகரும்பசிக்காரனுள
 கங்களிப்பாவதுசெ யுங்குணத்தீசனே

விந்தனத்தோடொருதொழும்பனுக்கார்வமுற
 வென்றிசைப்பாடல்பயி லுந்தனிச்சூதனே
வென்றினைத்தூயமதியந்தனைத்தியைவிழி
 யின்கண்வைத்தாடியதி கம்பரச்சோதியே
வெம்பிணிப்பாவையுருவஞ்செய்சொற்பாவலனி
 ளங்கையிற்றுளமுத வுங்கொடைச்சீலனே
வெண்பதிற்றேர்வயதிருந்தசொற்கோவினையி
 லங்குபத்தியமென வுண்டகிட்டேரனே

வெங்கிருப்பாவெவணிகனந்திசைத்தாலுமவ
 ரின்புறப்போயருள்செ யுந்தொழிற்காரனே
வெஞ்சலற்றியாவினுங்கிறைந்துமப்பாதபதி [கோனனே
 டங்கொடுத்தோர்கொடியொ டுஞ்சொல்பொய்க்
விண்டைமுற்கூறுவனசிந்துகைக்கார்வனாயி
 றந்திடச்சாடினன்மு னங்கெழுப்பாதியோ
வெந்திரத்தோடுபுரையும்பிறப்பானசுழ
 லின்றிமெய்ப்பேறுதவும் வண்புகழ்ப்பேரனே

ந்தரத்தாலுந்திகந்தகைத்தேவருனை
 வஞ்சகத்தாலெமி னன்புடைக்கேள்வனே
வன்குரற்றுனவன்முனைங்தெதிர்த்தேபொரமுன்
 வந்திடிற்றளடியி டங்கொளுற்பாதனே
மண்டலத்தோர்கொடுடீங்தெயிற்காரர்குல
 மங்கிடற்கோர்நகைக ருஞ்செயற்சோரனே
மந்திரத்தாதிபெறுமைமங்கரத்தானையொரு
 வன்பிடிப்பாலுதவி டுங்களிற்றுகனே

வந்தியர்க்காசைமொழிவிண்டியற்பாடல்கவர்
 வம்புடைப்பாலனுத வுந்தமிழ்ப்பாலனே
மங்கலச்சீர்குலவுசங்கரப்பேர்முனிவன்
 மந்தணத்தேயுரிமை தந்தவுத்தேசனே
மங்கையர்க்காசைகொடுநெஞ்சினைத்தாலுநல்வ
 ரங்குறித்தேதுதிவி ளம்பவைத்தாள்வதோ
வண்டிசைச்சோலைகொள்சிதம்பரத்தேகனக
 மன்றிலெக்காலும்வளர் கந்தரத்தோழனே. (௮)

௬-வது. திருவருட்சத்திவகுப்பு.

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத்—தனதனத்தத்தனா.

அகிலமித்தனையெனப்பிரமனுப்பவர்களுக்
 கறிவதற்கரியபற் பலவமைத்திட்டதே
யரியினுக்கருணெறித்தவசிகட்குவகையிட்
 டறமனைத்தையுமுயர்த் திடுதினைப்புற்றதே
யடல்விடைக்கொடியினைப்புகழ்தமிழ்ப்புலவருக்
 களவில்சித்திகள்கொடுத் திறுதியிற்றுய்க்குமே
யருமறைத்தொகைமுதற்றிகழுமெய்ச்சுருதிகட்
 கரணென்த்தகுதிற் கொடுதனக்கொத்ததே

சதிகள்பற்பலர்தொழக்கொடைவலீத்துணர்மலர்த்
 தருநிழற்கிடைசசிப் பிடியெனத்துற்றதே
தவளமிக்குறுசகத்திரவிதழ்ப்பரிமளத்
 தனிமலர்த்தவிசினிற் குடியிருப்புய்த்ததே
தமநியப்புதுமலர்க்கமலமத்தியின்மொழிச்
 சரதர்சுற்றிடவசித் துலகையிச்சிப்பதே

சருணமத்தனையுமுற்றரும்வயிற்றெருமேலித்
தலையினிற்றவமுடித் திடவராத்தக்கதே
திகில்படப்பலவுயிர்த்திரள்வதைத்துடல்களைத்
தினும்வினைக்குரியரைக் கறுவுகொற்றத்ததே
செகதலத்தினர்முழுக்கவுமழத்திரியுமத்
திரிபுரத்தினர்தமைச் சுடுநகைப்பொற்பதே
செழுமலர்ச்சதுமுகத்தயன்மகர்க்கரியமெய்த்
தெளிவுறச்சிலைவடத் தருவிணைப்பற்றதே
சிறைவலிச்சரபமொத்துருவெடுத்தரியுடற்
சிதறிடப்பொருதுசெற் றதனினைச்சுற்றுமே
பகிர்முகத்தினுமகத்தினுமினைப்பவரெனைப்
படிகினைத்துவகைமிக் குதவுசட்டத்ததே
பரகதிக்குவிதையொத்தறிஞரொப்பியபெயர்ப்
பகரின்முற்பழவினைக் கயிறறத்தட்டுமே
பகிரதற்கிளையனிற்புனல்விருப்பொடுகொலைப்
பதியினிற்கிணறமைப் பவனுளத்தொட்டுமே
படர்பொழிற்புலிசையிற்குலவுசிற்சபையினுட்
பதமெடுத்தவன்மனத் திருவருட்சத்தியே. (௯)

௰ வது. திருநீற்றுவகுப்பு.

தானன தந்தன தானன தந்தன
தானன தந்தன—தந்தனதானா.

ஆரணமும்பலவாகமமும்பெரி
தார்வமுடன்பர வும்பொருளாமே
யாழிபெறும்படிபூசைசெயுந்தின
மாயனுடம்பில ணிந்ததுதானே
யாடுகொலுங்கொலைவெவ்விடமுயன்றுழ
லாசினர்நன்கதி கின்றிலதேனோ
யாருலம்வஞ்சகமாதியவன்பகை
யாயிரமுங்களை யும்பெருவாழ்வே
பாரவரும்பரலோகருமெங்குள
பான்மையரும்பெரி தின்புறுசீரே
பாழ்முடவன்செய்வால்வளையுஞ்சிறு
பாவையுமொன்றமு னக்கரும்வீறே

பாகமயந்தெரியாதுபுலம்புறு
பாவலர்புன்சொல்பு னைந்தறியாதே
பாவமிகுங்கொடியோர்பலரும்பட
ராவுபதம்பெற வுஞ்செயுமேலே
சாரணமொன்றவெனுயிரம்வம்பர்கள்
சாவதுகண்டுபி றங்கியதீயே
தாபமிகுஞ்சுரமாகம்வளைந்துள
சூழ்வொடொழிந்தொரு வன்பெறுவீடே
சாலவளர்த்திகழ்காழியில்வந்துள
சாபுசொலும்பதி கங்கொளவாவே
சாகரமின்றதிலேகன்மிதந்தொரு
சார்பிலொதுங்கிட வுஞ்செயுமாறே
வாரணிகொங்கைகுலாவியசங்கிலி
மால்பெருகுந்தவ னும்புகழ்தேவே
வாதபுரந்தவசானுதவுந்திரு
வாசகனும்பிற ருங்கொள்சகாவே
வாரணபுங்கவன்வேலவன்வெங்கதிர்
மாதுமைபென்பவ ருந்தொளுதே
மாலயனிந்திரனாதியர்கும்பிடும்
வார்கழலம்பல வன்றிருநீறே. (௰)

௰க - வது அக்கமாலிகைவகுப்பு.

தத்தனதனதான தத்தனதனதான
தத்தனதனதான—தத்தனதனனா.

அத்திவர்கனமேறிமிக்கவானரசாரு
மத்தவீழ்வினிலாசை விட்டுளார்பணியே
யற்றைநாணெடுநாயன்முற்சொல்வாரவுனைச
னச்சயீறிடுமாறு டித்தசீரினதே
யற்பர்வாசலிலேகியெய்க்குநோயதுதீர
வட்டபேதமதாய சித்தியீவதுவே
யத்திநூடுறுமாவைவெட்டியீள்கதிர்வேல்கொ
ளத்தமேவியவீர ளைத்தமேன்மையதே
பத்தியோர்சிறிதேனுமற்றபாதகர்மீது
பட்டபோதினுமேம லுக்கதோர்தடையே

பசுக்குளேய்படையாதுமுத்திவிடுறுமாறு
பற்றுவாரிகழாத பொற்புநீடியதே
பச்சைமாலனையார்கள் சித்தமேயநிசீர்கொள்
பற்பமானதைகாணும் விட்டிடாவுறவே
பத்துமாமுடியானையொத்ததானவசிலர்
பற்பலோர்களுமார்பி லிட்டுவாழ்வதுவே
புத்திபூர்வகமியாதுமற்றபூனையினுலொர்
புத்தயோகியைகாணு ..ச்செயான்......
பொக்கவேடமதாடுகெட்டினுளையும்வேலை
புக்கமால்பிரமாப தக்கி...விடுமே
புற்றராவினைநேர்சினத்தராமவர்மாய்பு
ரத்தின்மூவர்களார்ப வற்றைநேர்வதுவே
புத்திராதியின்மால்படைத்துவாடுறுவர்பொ
றுத்துவாழினுமாத வத்தர்பேணுவதே
தத்தினுலுயிர்போய்விடக்குணுய்நரியாவ
தற்குளார்மிகவேசி டக்குலாவுவதே
தத்தையானனனுமகற்கொள்வான்முதலோர்கள்
சற்றனேர்தருநூல்க ளிற்சொல்காதையதே
சத்தகான்மறையூடுசெப்புமுவிருபேத
சட்டமோர்தருஞானி கட்குமாவலதே
சத்திநேர்நடமாடுசிற்சபேசனைநாடு
சத்தியாதரர்பூணு மக்கமாலிகையே. (௯௩)

௰௨-வது நமச்சிவாயவருப்பு.

தனத்ததனதன தனத்ததனதன
தனத்ததனதன—தனாதனந்தானன.

மலர்க்கண்வதிதருமொழுத்தனுளாசெயு
மறைக்குருடுவினி லிருக்கும்வாழ்வது
மடுக்குளலறியகரிநிறைநிருள்பவன்
மனத்திலநுதின நினைக்குமோர்பொருள்
வளைக்கொரிறைபுரிதவத்தில்வருசிறு
மகட்குணினைதலை முடித்ததாரக
மகத்திலுயிர்பலவறைத்துநுகர்தரு
வழக்கிலிசைப்பவர் நினைத்தெணாதது

மணத்தபுவிபுனெருப்புவளியிவை
வசிக்கும்வெளியெனு மிவற்றிலார்வது
வளைப்புமுதிர்கதிர்மதிக்குமரிமுதல்
வருத்தகடவுளர் பலர்க்குமோர்துணை
வளர்க்குமிருவகையுயிர்க்குமவைகொளு
மறப்புநினைவெனு நிலைக்குமேவாது
வழுக்கில்பிரணவமெனச்சொல்விதைதரு
மரந்திகிலவலி னைதைச்செய்சிரது
கடக்கமுறிவொருவித்தினுணர்பவர்
கருவிலவிழைவன முழுக்கவீவது
கணக்கிறவியிவிளைக்கவிடும்வினை
கழற்றியலைவற விருத்துமானது
கவிக்கொரிகலெனவுதித்தமுனிவரர்
களுக்குநுறுதியி லெறிக்குமாமணி
கறுத்தமதகயமுரித்தகரம்வளை
கவித்தொகுதிகளின் முகப்பின்மேயது
கனத்தசிலையொடுகடற்குளமணர்கள்
கவிழ்க்கவுமுனி வழுத்துபாவது
கன்றிகொளறையதுகுளிர்ச்சியுறவொரு
தனிற்றிணிகல்தி நடத்துநீரது
கயற்கண்மயிலிகொர்ருத்திமனையிடை
கணற்கரியபுத மிதிக்கவேவிடல்
கனைத்தபகடதன்விருப்பன்மறைவிதி
கழைக்கைமதனிடம் வழக்கையோவிடல்
பலத்தவுணர்சிலர்தமக்குமகபதி
பயப்படவும்வர மளித்ததாவது
பறித்ததலையினொனச்சொல்கொடியவர்
பதைப்பமுதிர்கவி தொடுத்தாவது
படத்தைநிகர்கடிதடத்துவனிதையர்
பழக்கமின்றிதெனு மவர்க்கொவாதது
பனைக்கைமலைநிகருச்சுனனதெதிர்
பழிப்பிலெயினனை வரச்செய்வீறது
பருத்தவுடலினைமகத்தினிடைபொடி
படுத்துமகரனை யெழுப்பியாள்வது
பதட்டமவிவுறுநரித்திரளையுயர்
பரிக்குலமதென வழைத்துநீட்டல்

படிக்குண்மனிதர்கள்செபித்திடினுமவர்
பதிக்குநினைவெனை நெருக்கொடேய்வது
பனித்தவிழியுடனிரக்குமவளிரு
பழத்தின்மகிழ்வுறல் விளைத்தமாலது
நலத்திலருள்கொடுவிள்க்கமுறமுயீ
றவத்தினடியவர் வெறுக்கொணுதது
சமத்தபுவனமுமொருத்தன்வடிவென
றறித்தமனதினர் குறிக்கும்வீடது
சழக்குமலிபுறநெறிக்குள்விழும்வினை
தலைக்கொடலைபவ ரிகழ்க்கிசைர்வது
சமட்டியொடுதனுவியட்டியெனுமிரு
தகைக்குமிசைவுறு நலத்திலாழ்வது
தருக்குமிகுமபுரத்திலுறுமுயிர்
தணைப்பின்வரவரு ளிடற்குமாறது
சனிப்புமரணமெனிரட்டைவினைவலி
தவிர்க்கமுயல்பவர் தமக்கொர்வாழ்புணை
தழைத்தகழைவனநகர்க்குளொருசிறு
தமிழ்ப்புலவன்மனை விருப்பமோர்வது
சகத்திரயம்வழிபடக்கனகசபை
தனிற்குலவுபர னமச்சிவாயவே. (௰௨)

௰௩-வது சிவசிதம்பரவகுப்பு.

தனதனந்தனனதன தனதனந்தனனதன
தனதனந்தனனதன—தனதனந்தனனு.

அகல்பெரும்புவிகடல்கள்கனல்கரும்பனம்வெளி
யலரியம்புலிசரம சரமுறுந்தலமே
யகிலமுண்டெனுமவர்கள்பலருமின்றெனுமவரு
மவையிரண்டினுமருவு மிலருநம்புவதே
யுலர்மணங்கமழமதுநுகரும்வண்டினமுரலு
மளகவம்பிகைமகிழு நடம்விளங்குவதே
யலைநெடுந்தவளவுததியினெடுங்கிரியைநடு
மடல்பெறுங்கரியவனும் வசமிழந்ததுவே
யகிளமங்களசரதவிசயலிங்கிதமறைக்
ளறையுமம்புயவிதிகள் பலர்வணங்கியதே

யமுதமுண்டுவகையொடுசெசியெனுங்குமரிமுலை
யணையுமிந்திரமர ரொடுதினந்தொழலே
யரவமென்றடல்கொள்புலியென்வுடம்புறுமுனிவ
ரனையருமபிறருமவழி படவிலங்கியதே
யரியசெந்தமிழும்வடமொழிதெலுங்கனையனவு
மறிவுறும்புலவரான விலர்புகழ்ந்ததுவே
சகலமந்திரமும்வருபிரணவந்தனின்மருவு
சரதநன்குணருமவர் விழையுநண்பினதே
சருணமுந்தகவிருவனிலைபமும்பொதுவுமிகழ்
தருபெருந்திருவருளின் மகிமைதுன்றியதே
சகடமொன்றறவுதையுமவன்வணங்குபமனியு
தனதுசெங்கையின்விரலி லமுதமுண்டதுவே
தனைவரும்பழவினைகொள்பதிதர்முங்கிடினுமவர்
தமையுங்கயிலையினில் விடுமொர்கங்கையதே
தரளமென்றிலகுநகைமகளிர்தங்கலவியிடை
தளருநெஞ்சுடையவர்கள் பெறலருங்கதியே
சபதும்வின்டெதிர்பிடகர்மதமழிந்துரிமையொடு
தகையவெண்பொடியணியு மறிவுதந்துளதே
தவலரும்பிறவியொடுமரணமென்றுரைசெயிரு
சனியுமன்பரைவிலக முனியும்வென்றியதே
சபலநெஞ்சொடுதினமுமுழல்வுறுஞ்சிறியவர்கள்
சதிரழிந்தழவொருவு சினமியைந்ததுவே
மகரவெண்டிரையெறியுமுததியுண்டவனுதவ
வினர்செழுந்தமிழினது பிரியமிஞ்சியதே
வழுவில்சன்மையினில்வருகவுணியன்பகர்பதிக
வகையுணர்ந்தவர்தமது மனதினும்புகுமே
மறுவிலன்புறுதிலகவதிபின்வந்தவன்மனதில்
வருகவென்றிடலையை குறிதுலங்கியதே
வழுதிதன்பொருண்முழுதுநரிதருங்குரவனிடம்
வலிதுமுன்புதவினை யுடலொடுண்டதுவே
மலிதவம்புரியுமொருசடையன்மைந்தனைமுனிரு
மகளிர்கண்களின்மருள விடமுயன்றதுவே
மசகமென்குடரிலுறுகிருமியும்பிரமமெனு
மனமுகொளந்தணமுனிவர் மிகநெருங்கியதே

வழிதருங்குருநிசலமுறுபெரும்பிணிதவிர
வனைதருங்கவிஞனையு மினிதருந்தியதே
வயனடுங்குலமதனில்வருமவன்றனையுலகம்
வழிபடுங்குலமுனிவ னெனவுமுன்செயலே
சிகரியொன்றினில்வலவைகணவனுங்குறவர்தரு
சிறுமிகொண்கனுமருவு பெருமைதங்கியதே
சினவியன்றெறிருமடன்முயலகன்கமலைபதி
தெரிவருஞ்சரணமலர் தனிலமுந்தியதே
சிரகரம்பதமனையவவயவஞ்சிறிதுமிடு
திரைகழிந்திடிலிலையெ னிசம்வயங்குறுமே
செபமறந்தருள்குரவனுருவசிந்தனையிலது
திரியும்வம்பினர்களுறு கரியமன்றினதே
செறியுடம்பினையுயிரதெனநினைந்துழல்சமயர்
சில்ரும்வந்தவர்தமது பதியெனும்பொருவே
சிதளெறும்பனையவுயிர்வனதயுமின்றியபுனிதர்
திருவுளங்கருதும்வடி வொடுமுன்வந்திடுமே
செயலருஞ்செயல்கருதிமெலியுமென்றனையுமொரு
தினமவண்டுதிசெயென வலிதடைந்ததுவே
திகழ்பொனம்பலமும்வளமறுதினங்களுமலர்கள்
சிதறுபைம்பொழிலுமுறு சிவசிதம்பரமே. (௰௩)

௰௪-வது. சிவலோகவகுப்பு.

தனனதனதானதன தனனதனதானதன
தனனதனதானதன—தனனதனதானனு.

வருமவர்களியாவர்களுமணிமிடறுநீடுசடை
மழுவினொடுமானணிகை யுறவுதவியாளுமே
மதனன்விடுசாயகமுமியமனதுதூதர்களு
மலரினுறைவார்விதியு மணுகரியதாகுமே
மலைமகளேயனையவுருவமுடனேகுலவும்
வனிதையர்களாமவர்க ளாவில்பலர்வாழ்வரோ
வழுவைமுகமேவியவர்கரியதிறவாருமிசை
வலவைபொருமாதருட னுலவுநரனேகரே
முருகவிழுநீபமணிகுமரனெனமாமயிலின்
முருடமகள்வேழமுக னுடன்வரல்பலோர்களே
முழுதுமொருசீயமுருசிறிதிலையொ ருவன்னொரு
முனிவர்கணமானவகை யொழிவரியகோடியே
முகுளமுறுகாமனைமென்மலரிலனிமேவனிகர்
முனையுறுபுலோமசைக ணவனுநொருதவே
முரண்மருவுதானவரிவினையில்சிவபூசையினின்
முயலுமொழில்வாணன்முத லினர்சிலருமேவலே
சருவரிபுராணமகனிலுடலினேறுபுகு
தகைமருவிலோதபல வடியருமிலாவலே
தருணியொடுவேடுவெறிகளுமெலிவுறுதிசல
தருமமுயல்வாருலகில் வருமிலருசேர்வரே
திருவினதாடுபகருதிறையிறுபாலரது
தசைநுகர்பொலாமைதிகழ் கிலர்மருவிடாததே
தறைவுநுகலாவடியின்மருவுகுருநாதனருள்
சனகன்முதலோமனரி லடையவர்கள்வீடதே
மிருபதொகுதுறுபெருகியதொகையகோடிதிக
ழிபமெனயிராவணம தசைதன்முதல்வாசலே
மிடைமிடையிலாடகமதணிதருகளாசமுட
னிடபமுகநாதனது இனமருவுகாவலே
யெனதுபெயரானதையுமொருவனிலையினவி
யெழுதுமெழிலேடுகொடு திகழுமொருகோயிலே
யிசைமுனிவரோடும்வழிபடுபுவிசையூரினிட
[illegible] ரினியசிவலோகமே. (௰௪)

௰௫-வது. பரிவாரவகுப்பு.

தானதந்தன தானதந்தன தானதந்தன—தானனு.

ஆர்கியாழ் நிகரீதிலன்டர்க
ளாமிவண்டிட வேதினு
நூறுபங்கயமாமுகங்கொடு
நுகருநதன நாகினு
ஞானன்றலையாமிகொண்டினி
தாடியுங்கலை யோகினு
நூயிரங்கதிர்சூழவந்திரு
வாவிகொண்று குலாவுவான்

மாகுணம்பொருசீதளங்கொடு
மாரன்வெண்குடை யாகினன்
வாவுசெந்தகரேறிபுந்திபொன்
மாசில்வெண்கவி காவிலான்
மாநிலங்கதமோதிரண்டடன்
மாயனம்பினை பூவில்வாழ்
மாதரங்குசபாசம்வென்டலை
மாலைகொண்டரி யூர்திமான்

வேகுமங்கியிமேலெடுத்தமண்
வேதையங்கற நாடினன்
வேலையின்பெருநீரிடந்திலே
மேல்வரும்பிர தாபவான்
வீறுசெந்தமிழ்நாடகன்புகழ்
மீறவின்பியர் ஞானவான்
வேலெனுங்கணிலாவுசங்கிலி
மேனியின்பம தாலுய்வான்

வாருவின்படைதாதையன்றுசெய்
மாறுகண்டுடன் வீசினன்
மாகனைம்புலிபோலுடம்பொடு
மாதவம்புரி சீரியோர்
வாசலின்றலையோர்பிரம்புடன்
வாழுநந்தியி ஞொலா
மாழையம்பலவாணனென்றுள
வானவன்பரி வாரமே. (௰௩)

௰௬ - வது பிரதாபசிலவகுப்பு.

தனதானதானதன தனதானதானதன
தனதானதானதன—தனதானதானனே.

அமரேசனுமியர்கடொரியாவுமாதியவ
ரவரூரிலார்வமிகை யொடுமேவுஞாயமு
மலர்பூவின்மேவியெழுதரும்வேதநாலுதவு
மயனூர்தம்வேர்விபகர் தலைபோனதீதியு
மரியாயொர்தூணினிடைவருமால்பெணுகிமினி
தனைபான்மையாதிமகலை பெறலானகாதையு

மடர்கோரரூபமொடுவரமேவுதானவர்க
ளரசாளுமூவெயில்கள் பொடியாகநீறலு
மலைவாரிசூழுலகினைநீடுமேருமலை
யதுசாபமாயிடது கரமீதுசேரலு
மரவாலனாளுமுதகண்டவார்முன்மூவுலகு
மழுமாறுகாளவிடம் வரவூணதாதலு
மதியாதபாலன்மிசைவலைவீசியேமுநிகு
மதியாயமாமறலி பிணமாகமோதலு
மதியோகசாதனையினிடையூறதானமத
னழலூடுபூளையென வுடனீறதாடலு

மகிமால்வணாசெய்தவமாயபார்வதித
னிடமேவியாசியம தொருவாறுபேசலு
மிகலோகர்தாமுழுதனினைவேழமாமுகனை
யியமாவியோர்கரிய பிடியான்முனிதலு
மெரியார்கணுலமதாருநவானசேவகனை
யினிதினிவேலுதவி யமர்மீதிலேவலு
மிமையார்மொடனமகமுயன்மாமனுருடல
மிருகூறதாகவொரு சிறிதாடும்வீரமு

மிகலான்மைதோய்கருமபரவாதரோவுகரி
யிருண்மேனிமேயவுத னகல்போர்வையானது
மிடிபோலுமோசையுடனெதிர்பாய்வதானபுலி
யெழிலாடையாகியனா யினில்வாழ்வினேதமு
மிடரான்முனேலயிமெரியாருமார்வமுற
வெனவேமகாசரப வடிவாயுலாவலு
மெவ்ராலுமோரணுவுமசையாதகோர்திரண
மிடுமாறுதேவர்சபை நடுமேயுகோலமும்

விமலாசிவாகவுரிகணவாவெவ்வாயினனா
வெருளாவலேகமவ ரடியோடுமாய்வதும்
வினைதீரநீறணியுமவர்கேரிலூணினையும்
விடுவாரனேகர்கழு மாமீதிலேறலும்
வியனூருமோர்பதிகநிறைநீர்கொண்மாநதியில்
விறன்மாறனுமியர்மு னெதிரேறியோடலும்
வெகுவாயதீயினிடையிடுமோலையேடமனை
வினைபோலவேவாசிறிது மெரியாதமீளலும்

விரிவாயவேலைவிடைசிலையோடொர்பாவலவன்
மிளிர்பாடல்பாடியொரு கனகசேரல்காணலு
வெளிமுயகோடுபெறுமலைபோலசேர்களிறு
வியிரிமலோடவிட மதுமாறவாளாலும்
விதிர்வேலவேயனையவிருமாதர்கேள்வன்மொழி
வினவோர்காமதலை தனையீயுமார்வமும்
விடைமீதிலேறுமிருகழலேனுவோர்சிறிய
விலைமாதுவாழ்மனைமி விருபோதுசேர்தலு
மகாரனோய்முழுதுங்கெடுநீர்மையோடுருகு
வருவாதவூரனுட னுபதேசமோதலும்
வடிவேல்விடாவழுதிகரிமாவினுன்மனையில்
வளமாவெலாமுமுயிர் விடல்காணவாடலு
வயவேடனுறியுளபரிவாரதேவொடும்
வழிபாடினாலுறுமு னமராடுமோசமு
மனையாடனோடுமுணவிலாதுசேரொருவன்
மனைபூடிராவின்மழை யொடுபோனகேயமு
மதியானவோடதனையொருநாளிலோர்கிழவன்
வசமாகவீயுமன மிமொறுவேட்டமும்
வகைகூறவாய்சிறிதுமிசையாதவாறுசெய
மகவானையோர்சிறிது மிலர்போலவேகலும்
வளர்சாலிவாடிவகர்தனில்வாழ்பொலான்வனையும்
வழிதாயபாடல்கொளன் முதலாயகோடியு
மறைநால்வலோர்பரவுபுலியூரிலாடிமன
மகிழ்கூர்பிரான்மருவு பிரதாபசிலமே. (௰௬)

௰ - வது
சிவநாமஞ்செபிக்க

வம்மினென்றவகுப்பு.

தனனதத்ததத்த தனனதத்ததத்த
தனனதத்ததத்த—தனனா.

கருகேந்தலத்திலுறைவார்கள்கேட்கு
தகைசால்கின்றவெற்றி தன்னலா
தமிழ்மூலம்பிறந்துமலர்வாயெர்னறுபெற்ற
தவராசர் [illegible] மன்னலா

தமையேபுக்குமொப்பில்பரமாமென்றனுட்டர்
தனியார்வுந்தவிர்த்து மின்னலாஞ்
சளமீறுஞ்சழக்குமதநால்கொண்டவற்பர்
தலைநாணும்பல்சித்தி பண்ணலாங்
குருலிங்கனக்குதிகர்கோலங்கொள்சத்தி
கவினூர்கொங்கைதொட்டு முன்னலாங்
கரிபோல்வந்துதாக்கியருள்கூருங்குணத்தொர்
கனகாதஞ்சுருக்கு கண்ணலாங்
கதிர்வேல்கொண்டுகொற்றமயிலூர்கந்தன்மெச்சு
கவிபாடுந்திறத்தி லம்மலாங்
கயிலாகுக்குடுக்கனழுமாறும்படுத்து
கனவீரம்படைத்து முன்னலாங்
குருவாகும்புகழ்ச்சிபெறுவார்தங்களுக்கொர்
கொடியாகுஞ்சிறப்பு மண்ணலாங்
கொடிபோலுஞ்சிறுத்தவிடையார்வஞ்சமுற்று
குணநாடுந்தயக்க மின்மையாங்
கொலைநீதென்றசொற்கள்மதியாவண்டர்சுற்று
குலமோடுங்கெடச்செய் வன்மையாங்
குளிர்பூவந்தவெட்டுவிழியானெஞ்சிலுற்ற
குறியைதன்றுணர்த்து நன்மையாங்
திருமாலுந்துதிக்கவிளையாடும்பெருத்த
செயமேலாழுங்கிருக்கும் வன்மையாஞ்
செகமேழும்பருத்தவளையாவுந்தவத்தர்
செலுமுருக்குதனக்கு மென்னலாங்
திகழ்வேட்கதரித்தபெரியோர்தம்பதத்த
சிறுதுணம்பிழிற்கு முன்மையாங்
தெருள்பேரம்பலத்திடைமாடுங்கருத்தர்
சிவநாமஞ்செபிக்க வம்மினே. (௰௭)

௰அ-வது கனகசபை நாடகக்காரன்வகுப்பு.

தனனதன தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதன தனனதன—தானனத்தானன.

அகளவிராசிதகயிலை
மலையிலுறுமுனிவர்கண
மனைவர்களுமடிபரவு மால்விடைப்பாகனு

மசலவிளமுமுமையினு
முயர்வுபெறுமிமகிரியி
னரியதவபலமனைய பார்வதிக்காவியு

மரவணியுமொருபெரிய
வயிறுடையகணபதியை
யயில்புனைகைமுருகையனை யீனகற்றாயு
மதிவலிமையதுகருத
மெனுமவர்களிலையழியு
மழகுகொடுவரும்வனிதை மோகனைக்கேள்வனு

மிகலவுணர்குலமுமவர்
மருவுதிரிபுரமுமொழு
யிடைபொடியவனலுமிழ்வ தாநகைக்கோபனு.
மிடியனையபிளிறலுட
னொருபெரியவரையதென
வெதிரில்வருகரியுரிவை போமெய்த்தோளனு

மெலவொலொவொலிலிலவ
ணிலனதரிஞமவணிலவு
மியல்புடையபொருமகிமை தோய்முதற்றேவனு
மெறுழியுடன்வன்சரனில்
வடிவுகொடுசெலும்வளமை
யினைமொழியுமவர்கலிக டர்கொடைச்சிலனு

மகரமெறிதவளவுத
தியிலமரரலமுமனம்
வருகொடியவிடவடவை சேர்களத்தாதியும்
வனசமலர்மிசைமருவு
பிரமர்பலதலைவடமு
மகபதிகளுடலுமிடு மார்புடைச்சோதியு

மலைகள்பலகொடுநிலவு
புவிகவருமவுணனது
மருமம்வகிர்தருநெடிய கோடணிப்பூணனும்
வனிதையர்கள்படைகடுவி
லலர்கணைகள்கொடுபொரமுன்
வருமதனனுடல்சுடுவெ காம்விழித்தீயனும்

நகரமொடுவனமுமொரு
சமமெனவுஞுணருமவர்
நனவிகனவினிலவு ரூபவித்தாரனு

கழில்வரவுநினைவன்வு
மணுவரியநிலைதவறி
நளிரறிகட்டவலையொடு தாதுஞ்செப்பார்வனு
அருவரியவுந்திகொடு
தவமுயலுமவர்களெதிர்
நகுபவளவரையதென நேர்விருப்பாளனு
நறைகமழ்பன்மலர்சொரியு
நெடியபொழில்வளைபுலிசை
நகரின்மிளிர்கனகசபை நாடகக்காரனே. (௰அ)

௰௯ - வது கங்காதரன்வகுப்பு

தந்தாதனதன தந்தாதனதன
தந்தாதனதன—தந்தாதனனே.

சங்காழிகளணியுந்தோண்முரகரி
தன்பாலருண்மலி யுங்காரணனே
தந்தாவுயர்வுறுமம்போருகர்தலை
தங்கேர்வடமில குந்தோளினனே
தண்சேர்மலர்சொரியும்பாலனையெதிர்
தண்டாயுதனைவெ லுந்தாளினனே
சந்தோடமுடன்வணங்கிருவர்கள்
சந்தேகமறன்மொ ழிந்தான்பவனே

கொங்காரிதழிபொரும்பாமொழிபவர்
குன்றாநலமுற முன்றோணுநனே
குன்றாயிரமிசைநின்றாடியுநனி
கொஞ்சோர்மகவுத வுங்கோவினனே
கும்பாகரமுலையின்போர்பொருமை
கொண்காவெனுமவர் தம்பாலனனே
குண்டோதரனிகரும்பூதர்கள்பணி
கொண்டேர்தொறுமலை யுந்தேசிகனே
மங்காவுரிமைபெறுந்தோழனிலொரு
வன்றூதுறைசெய வும்போனவனே
மஞ்சார்மலயமதன்பாலொருமுனி
வன்போயமர்வது விண்டேவினனே

மைந்தார்கரியையுரிந்தேயதளினை
வன்போர்வையிலிடு மொய்ம்பார்சிவனே
வந்தூர்கழைமதனை [illegible]
றைந்தேதிரியும்வி [illegible]மனே

விங்காருயிர்வதைகொண்டுனுகர்பவ
ரின்றமொழிதன்மு யன்றருறவிவா
வின்டேயெனவுநெருங்காகுலவினை
யெம்பாலுறுவதொ ருங்கோவுநனே

வெஞ்சாதுலகினிறைந்தானெனல்பிழை
யென்பாருநமவ ணங்கூடுநனே
வெண்சீர்முழவமுழங்காடகசபை
யின்பானடநவில் கங்காதரனே. (௰௪)

௨௰-வது வேல்வேட்கிணையாவனொன்றவகுப்பு.

தனதனதத்தன தனதனதத்தன
தனதனதத்தன தனதனதத்தன
தானத்தனதானன தானத்தனதானன.

அருள்வெளியிற்பலபுவனமமைத்தினி
தவைதொறுமுற்றுளிர்பெருமைபொறுத்தவ
னொருத்திவிளாவறுகூர்கீற்றாகிலர்மனை

மவிழிதழித்தொடைமுதலியபற்பல
புனைதருபொற்சடைவளையமுடித்தவ
னுனத்திருநீறணிவார்பாற்றினம்வாழ்பவ

னமரருடற்பொடிபுனையும்வனப்பினன்
மகமதனிற்கொலைமுயல்கைவிதித்துள
வாகாத்தியமார்தலைவேருக்கீயுமூர்தொறு

மதுகொடிரப்பவனலைகடலிற்றுயில்
விழியணியப்பெறுதிருவடியுற்றவ
னுமாத்தியவேதியர்கோமாற்கொருதேசிக

னிருள்படுகைக்களிறுரிபுலியட்டத
ளுரியுமகத்துவமருவுகாத்தின
னேகாட்சரமாய்மறைநான்மேற்றிகழ்காரண

னிருபதுகைத்தலமுடையவரக்கனொர்
மலையைபசைத்தலுமலறவிருத்தின
னோராற்றலிலாதடியார்கேட்பவையீபவ

னெறுமிழிபிறச்சியின்விழைவுமிகப்பெறு
வனசரனிற்றிகழுருவுமெடுத்தவ
னியாக்கொடுலோபியர்நாடாக்கருணாகர

னிமயவரைத்தலையரியதவத்தினின்
முயல்கவுரிக்கெதிரொருமுதுவிப்பிர
னேபோற்பிறர்பேசவொணுவார்த்தைகள்பேசினன்

மருள்படுபொய்ச்சமணழியவெனப்புன
லடுமுழுகிச்செபமதுசெய்விருத்தனுள்
வாடாக்களிகூர்தரவேபார்த்தசதாசிவன்

வலியவலிந்தெனதடிமையெனச்சொலி
விகமுமவற்கதிமயலைவிளைத்துள
மானூட்குபசாரமகார்சாற்றிடநாணிலன்

மனமொருமைப்படுபுனிதன்மனைக்கிடை
யமுதுகொளச்செலுமுனிவனியற்றமிழ்
வாய்வாழ்த்தொலியால்விடகோய்தீர்த்தமயேசுரன்

மணிகண்முதற்பகர்பொருளையிறைத்துடன்
வெளியில்வைரத்துருதவனுடலொற்றியின்
மாமூர்த்தியதாகிடவேசேர்த்தமனோகரன்

வெருளவுறுக்குபுதிரியுமிகற்றுரகை
முழுதொழியக்கருதியவெனுளத்தினும்
விருப்புறுமாறினிமேலாட்கொளல்கூறினன்

விரைமலிபொற்புறுமலர்கொடருச்சனை
புரிபவர்முத்தியிலுறவிடுசத்தியன்
வீயாப்புகழூரொருதாய்பாற்பிறவாதென

மிகவும்வழுத்திபுவலகின்மனுத்திர
ளுயிர்வதைவிட்டிடவுகர்தலுமற்றுய
வேயாத்திரமாயவனேர்தோற்றுமவாவொடு

விடைமுதுகிற்சிவையொடுகெருதித்திகழ்
கனகசபைப்பொதுநிலையினிலைத்தனு
வீனுட்கழியாதவர்வேல்வேட்கிணையாவரே. (௨௰)

உக-வது சித்துவகுப்பு.

தனதனதனதனதனதனதனதன
தனதனதனதனதனதனதனதன
தான தனத்தன தானன தானன
தான தனத்தன தானன தானன
தத்தன தானன தனதன தந்தன
தத்தன தானன தனதன தந்தன
தந்த தனத்தன தானன தத்தன
தந்த தனத்தன தானன தத்தன
தனத்த தனதன தனதன தானன
தனத்த தனதன தனதன தானன
தத்த ஞதன தந்தன தந்தன
தத்த ஞதன தந்தன தந்தன
தான தாத்தன தந்தன தத்தன
தான தாத்தன தந்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தந்த தாந்தனத் தந்தனத் தந்தன
தந்த தாந்தனத் தந்தனத் தந்தன
தான ஞதன தானன தந்தன
தான ஞதன தானன தந்தன
தன்ன தானன தய்யன தத்தன
தன்ன தானன தய்யன தத்தன
தந்த னந்தன தானன தத்தன
தந்த னந்தன தானன தத்தன
தனன தானன தத்தன தத்தன
தனன தானன தத்தன தத்தன—தனதனதனதானு.

அரகரசிவசிவதிரிபுரதகனமெ
யடியவர்திருவுளமிசைவளர்பெரியவ
வாரணநிச்சயமானபராபர
வர்கமதத்துவஞானசதாசிவ
வக்கரமாயவைபுணரவிலங்கிய
சொற்களுமாய்நிறைபொருள்களுமென்றொளி
ரங்கணசிற்பரதேசிகசற்குரு
வென்றுவடத்தருநீழலினுற்றவ

வனைத்துநடவியசருவதயாபர
நினைத்தகவடிவொடுலவுமனோகர
வற்பர்வாசல்புகுந்துழலுங்குறை
முற்றுமாறவரந்தருபுங்கவ
வானைமாய்த்துரிகொண்டுரித்தவ
கூனல்வாட்பிறையொன்றுமுடித்தவ
வக்கமணிந்தொடையைத்தவளப்பொடி
யைத்தனுடற்கண்முழுக்கநிறைத்தவ
வண்டர்கூண்டுரைக்கும்புகழ்ச்சங்கர
நந்திவேண்டன்முற்றுஞ்செய்நட்பந்தண
வாலியாதியவாகியவென்பொருள்
கூடியோர்வடிவானதிகம்பர
வன்னைபார்வதிவல்லிமலர்க்கொடி
யென்னநாடொறும்வைகுமிடத்தவ
வஞ்செனும்பொறிகூறிநினைப்பவர்
சிந்தைநம்பியவாறுமுடிப்பவ
வலகிலாவுலகத்தினிலப்பறு
கடவுளானவமைத்தருதற்பர
வழிவறுமகதேவா. (௫)

வதிநயவிகசிதமருவியதமிழ்கொடு
துதிசெய்முனிவரைவிழைவுறுகுணதர
வாறுநெறிக்குமொரேபொதுவாயுயிர்
கோறுமவர்க்குவிரோதமுமானவ
வற்புதநீடியபிரமபுரந்தனி
லுற்றுயர்மாதவமுயனுறுமந்தண
னென்றுபெறத்திகழ்பாலகனுக்கவிர்
வெண்டரளக்குடையாதியளித்தவ
வளக்கரதனிடைசிலையொடுபோய்வரு
விருத்தமுனிபுனிதனின்மகிழ்வானவ
விட்டமாகமுடன்புகழும்பல
சற்பமாவனவும்புனையும்புய
வாழிமேற்படருங்கொடுமைக்கடு
நீலமார்த்தகளம்பெறுநித்திய
வச்சுதனிச்சையிருந்தொருபொற்கொடி
பொற்பொடணைத்தொருபுத்திரனைப்பெறு
மந்தமேழுங்கருட்கொண்கதக்கன்றலை
யங்கிமாந்தவெட்டுந்திறற்கொண்டவ

வாசிலாமழுமா விடையின்புற
மேறிவாணி லுலாவருகின்றவ
வண்ணலோதிமவெள்ளம்வயற்றெரு
மன்னுசீர்திகழ்தில்லைவனத்திடை
யம்பொனம்பலமேவிநடிப்பவ
சுந்தரன்றனதேவல்செய்வித்தக
வருமைவாதபுரித்தவன்முத்தமிழ்
வனைகுவாயெனமெச்சியசித்தர்க
ளடிதொழுமுணர்வாலே. (வ)

மாறிகர்மனமுறுகயவர்களுறவினை
யொருகடுகளவினுமினிதெனவிழைகில
மாதர்மயக்கமதான்மிகவாடினு
மாகமதற்றுயலியாமெனலோவில
மற்கடமேநிகரொருபிடிகொண்டதை
விட்டிலகோர்மொழியிடைதளர்கின்றிலம்
வந்தியொத்ததிபாதகரைக்குரு
வின்திரனச்சுதன்மாரனெனச்சொலி
வழுத்தியவர்தருபொருள்கொடுமீள்பவர்
தமக்கொருபவெனநிலமிசைவாழ்கில
மச்சமாடுகுரண்டமுடும்பிவை
யொப்பவாயிரமுண்பவருஞ்சிலர்
மானவீட்டுறவுண்டெனவொப்பிடு
மூடர்சேர்க்கையொழிந்துகளித்தன
மத்தகயத்தைநிகர்த்தமுலைச்சசி
யிச்சைபடைத்தவனைக்கொதுகொத்தெனும்
வண்குலாந்தவத்தொன்றிநிற்கின்றன
மந்தவேந்தனுக்கென்றயத்தின்றிரண்
மாயவேள்விபினாடுசொலும்பழி
காரியாரையுநாளுமிகழ்ந்தனம்
வண்ணவாயுறுகின்னையெனக்குக
னுண்மையோதியுமுள்ளமுவக்கிலம்
வந்தனஞ்செயுநீர்மைமுதற்றவ
மென்றுணர்ந்தினிமீறவுழைத்துள
மதசமூகமனைத்துமொருப்படு
நிலைமையீதெனவுட்டெளிவுற்றனம்
வழுவுறுசிலநாலான். (வஐ)

மழைம்விமதியிலொர்பறவையிற்றிதழ்
மிசைவெண்ணையிடவந்திலகேபாற்றுமிரவியில்
வான்விழியிற்படலாலதுகோட்டை
நாடியுழைப்பதுபோலுமவாவொடு
மந்தம்விளாவிலைபொடிதலைசண்பக
முத்தமதானிவெளதுகுகிழங்குகள்
மண்படுபச்சிலையாயிரமற்றுள
பிண்டவகைக்குருதிவைகைக்கொடு
வருத்தரசமொடுகவுரிமனோசிலை
முதற்சொல்வனவதனிடையில்விராவியு
மட்டமியபிரும்புகளிம்புறு
அந்தாகமியைந்தபுடங்களின்
மாழைபார்க்குமுயன்றுதவிக்கில
மீனர்வாழ்க்கையைகன்றுமகிழ்க்கில
மட்குமனத்தொடினிச்செயவெற்றென
வெட்டிவெறிக்கவெதிக்குவிழிக்கிலம்
வண்டமார்தர்செப்புமயழிக்கருகில
மந்தபோன்றனிக்குங்கொடைச்சிந்தனை
மாதிலேமுலகோர்சிலரிங்கிகழ்
மாயவேறனதாக்கினைக்கில
மன்னர்வாழ்வையும்வெஃகலொழிந்தொரு
சின்னவோடுகொடையமெடுத்துள
மந்திரம்பலகோடியுமுற்றுள
தந்திரந்தெரியாமனிருக்கில
மனிதர்தேவர்களுக்குயர்வுற்றுள
சாதமாதினையவிட்டுழல்கிற்கிலம்
வளர்திருவருணாலே. (உ)

மிரவினில்விழிதுயில்கணவினில்வருபல
கடவுளர்களும்விழிபெறிர்வனவினில்வரு
மொருமுயிர்க்கொலையாதியதீதற
மேன்மைபடைத்திலாவிட்டகாலுவ
மெட்டினையெனுமலறமுயல்கின்றிலர்
கற்றமேதாடமுதாறுமவ்விரதஞ்செய்வ
மெண்டிசையுற்றவர்தாமும்வியப்புற
வந்தரனைப்புவிமீதும்வருந்தல
மிருட்டிமதவிகொணுமவரியாவரும்
வெளிச்சநெறிதனில்வரழினையாமெ

மெய்ப்புருமலிந்தைமடந்தையர்
பற்பலரோடெழுந்தேர தஞ்செய்வ
மேடுபார்த்தெழுந்தகை விட்டொரு
கோடிபாட்டுமொழிந்துவிளக்குவ
மித்தனைசித்தனொத்தெரிதற்கரு
மத்தனைபொற்புடலத்தொடுசுற்றுவ
மின்னடைபாம்பமைக்குஞ்சடைக்கங்கையன்
மைந்தர்போன்றுருக்கொண்டுமிக்குந்துவ
மீடிலாமலயாசலமென்றதன்
மீதுவாழ்முனிநாதன்முனுஞ்செல்வ
மெண்ணிலாதெழுதெய்வர்படைத்தொகை
தென்னனூரிடைமல்கமுடிக்குவ
மிந்திரன்பிரமாவகிலத்தினை
யுண்டவன்புகழாண்மைசெலுத்துவ
மிரலைநேர்விழிபெற்றுளவிட்டுல
மகளிர்போகமிகத்துமுறக்கொள்வ
மிணையறுபொதுவாவோ. (௩௩)

மிருடியர்முனிவார்முதலியபெரியவ
ரனைவருமிவனொருதுணையெனமிளிர்குவ
மீசனைவிட்டொருதேவருளாரென
வோதுமவர்க்கிடியேறதுபோல்குவ
மித்தறையாலயமுழுமையிலுஞ்சரு
இப்படிபூசனைநடவிவணங்குவ
மெஞ்சலில்சத்தியவாசகமுற்றுள
மைந்தர்மனைக்கலியோடவுறக்குவ
மிரக்கமறுகொடியவர்களைவேரொடு
கெடுத்துமகிழ்வுறுபெருமையுமேவுவ
மெட்சராதியர்தங்களைம்வந்துவ
முத்தும்வாழ்வுபொலிந்துபிறங்குவ
மேமணிட்டணியுங்கைபடைத்துள
தூதர்கூட்டங்டுங்கவதட்டுவ
மெற்றியபொய்ச்சொல்படித்தமனக்கச
டுற்றவனைச்சிலரைக்கொடுவெட்டுவ
மென்பின்மாந்தளிர்ச்செந்தகைப்பெண்டரு
தொண்டன்மான்புரைக்கின்றவர்க்கஞ்சுவ
மேகமேபலவாகிநிறைந்துள
வாறுதோணவெல்லாவடிவுங்கொள்வ

மின்னதீர்தருவெள்ளியுமிக்குடா
பொன்னுநாடிலொர்மைனாடியிற்செய்வ
மிந்தவிக்கைதகள்போல்வனபற்பல
வும்புரிந்தினிவேறுபிறப்பில
இனியரோடுமுதக்கதிபெற்றுய்வ
மதையிநாளிலுளைக்கைபயிற்றிய
மெனுமுலகதுறலே. (௩௪)

யுரமொடுசெயினிசமிலையெனிவிலைபசி
யுயிர்வரைமுடுகியதொருவயிறலபல
வூரிலிரப்பவர்கிறணிவார்நனை
காவியுருத்திராசாதனமேவின
ராக்கவொரேசையெனவமுதுண்டுக
ளிப்புறுமாறுசெயதுபெருகுந்தவ
முன்குலமுற்றவர்தாமும்விளிற்றரு
வின்புடையிற்குடியாகுவர்சத்திய
முனைக்குமிதன்வகைபகருவ்தேன்மறை
விதித்கவிதிகளின்முதன்மையிதாமென
வுற்றநூல்களின்மிஞ்சியவெண்குறள்
செப்புமாறுதெரிந்துகொள்வம்பல
லுனின்வேட்கையர்தங்களையப்புற
மாகநீக்குகனன்டுளநாட்டரு
மொத்தகுணத்தனொத்தனிவிட்டபின்
மிச்சமிருக்கினுணக்கொடுசித்திய
ஞ்சுவாய்த்தசித்தன்றனக்கென்கினு
மொன்றனூன்கொடுக்குங்கொழிற்கொண்டிட
லாததிர்பெரியோரதிலன்புவை
யார்கள்தடையாமதிக்குகொ
ருண்மைமுலரும்வெள்ளிவரைப்பா
னன்னமாம்வலையுள்வரல்சிப்பின
ருஞ்சுன்மந்திரிமார்சிலர்தட்டுவ
ரந்தவம்பினின்மாழ்கிவிடுத்திட
லுலைகள்யோரகருக்கெனவைத்திடு
பலகாரவினத்தமுதட்டத
னுடனிடும்வகைகேண்மோ. (௩௫)

வுயர்குல்மனைவளர்பசுவினமுதலிய
வுறைதயிர்புதியநெய்கடலெனவரவழை

யோமல்படப்பலவரங்குமிதூடுள
தாறுகளைக்கொடுவாபொடிதூவினை
யுட்டுளைநீர்தருவழுதலைவெண்டையி
னிற்சிறுகாய்கொடுபெர்ரியல்களுஞ்சமை
யுண்டமிகச்சுவையாகியமொச்சையு
டன்புளிவிட்டொருதீயலமைத்துவை
யுடைத்தமிளகொடுகாயுறுசீரக
மமைத்தரசமதுமிகநினைவாகவை
யுப்பிலாவிடினும்பினியைக்கிடு
மிச்சமாகிடில்வம்புபடுக்கெதி
யூமைபோற்சரியென்றுபுசித்திட
மாதலாற்பயநெஞ்சினில்வைத்திரு
வொய்க்கடுகிட்டுவறுத்தவைமுற்றுமி
தக்கவெரிப்புறுபச்சடியட்டுவை
யும்பரோங்கிநத்தும்படிக்கின்சுவை
தங்குமாங்கனிக்கும்பன்மிக்கிங்கழை
யோகையோடொருதாறுகுடங்களி
னீருமோருமனாவிரம்பவை
யொண்மைதோய்தளிர்வெள்ளிலையிற்சுருள்
சுண்ணமாதியுமெய்தவமைத்துவை
யொஞ்சுசிங்கைதயிலாதுபடைத்தபின்
மைந்தர்பெண்டுடனேயடியிற்பணி
யுதவுநீறுதரித்துலகுக்கொரு
தலைவனுமிருசித்தகணத்துவனே
யொருசிலர்விழைவாரே. (உக)

உஉ - வது பூதகணங்கள்வகுப்பு.

தானன தனதன தான தனதன
தான தனதன தான தனதன
தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன
தந்த தனதன தந்தன தந்தன
தந்த தனதன தந்தன தந்தன
தந்த தானன தத்தன தந்தன
தந்த தானன தத்தன தந்தன

தான தாத்த தனந்தன தானன
தான தாத்த தனந்தன தானன
தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனதன தந்தன தந்தன தந்ததாந்தன
தனதன தந்தன தந்தன தந்ததாந்தன
தய்ய தான தனந்தன தந்தன
தய்ய தான தனந்தன தந்தன
தான தந்த தனத்தன தன்னன
தான தந்த தனத்தன தன்னன
தனன தானன தான தனந்தன
தனன தானன தான தனந்தன—தனதான.

ஆதியுதவுமநாதிமுழுமுத
லாகிநிலவுமகாரபசுபதி
யாறுவான்மதிகொக்கிறகொப்பனை
சூடும்வார்சடிலத்தொருநித்திய
னத்தியோடொருசெம்புலியும்பட
வட்டுமீருரிகொண்டுமெண்ணிந்தவ
னந்தாதியர்செத்தவுடம்பின்வெ
ளென்புமாலைதரித்தவிர்திண்புய
னிணையாற்பலவண்டமும்வாழ்வது
காணுமூர்த்தியகண்டசதாசிவ
னருட்கடல்வளப்புறுதமிழ்க்கவிதொடுப்பவ
ரகத்திடைநினைப்பவைமுடித்தருள்விருப்பின
னயனதுவெண்டலையின்கணிரந்தபாங்கின
னொடியமுதுக்குநின்றோர்கண்புனையன்பிலாழ்ந்தவ
னையமியாவுமழிக்கபதத்தினை
யய்யநால்வருட்கொன்பகர்வித்தக
னுருமற்றதலத்துறும்விண்ணவ
னுன்மறைக்குமளப்பருமுன்னவ
னளகையாளுமுவானவணியம்பல
நடனமாடியசோதிசிதம்பர
வெளியானோன். (க)

ஆயிகவுரிகுமாரிதிரிபுரை
நீலிமயிடமுகாசுரனையழி
மாரவாரயிகப்பெறுமுத்தலை
வேலுளாளிமவெற்பினுதித்தவ

ளட்டசோரொருகொண்டனுனும்படி
யிட்டனெனெடுமென்றுதிரும்பினு
ளஞ்சநேருநடைக்குயிலென்றுசொல்
லின்றபாவலருக்கருள்பைங்கிளி
யாசைவார்த்தைபகர்ந்துபல்பாடல்கொள்
சேப்பைவேற்படையென்றுருவானவ
ளளிக்குலமுழக்கியமலர்க்குழலவிழ்த்திடி
லளப்பறுபிருட்டிகணைசிப்பனுவிளைப்பவ
ள்மலபரம்பரைசுந்தரமங்களாங்கனி
சருவசுதந்தரவிர்ந்திதவெண்குணம்பிணை
யல்லறிரும்வரங்கள்கொடுப்பவள்
பொய்யிலாதகிரந்தியுத்தமி
யாகுலத்தையொழித்தருள்பெண்மயி
லியோகிகட்கொருயிர்த்துணையன்னவ
ளகிலகோடியெலாமுதவுஞ்சிறு
வயிறுளாளொருபாகமமைந்திட
மகிழ்கூர்வோன். (௮)

மேதிமிசைவருவானும்வழிபடு
சூரன்முதலினோர்சேனைமுழுதடும்
வேல்விசாகன்மலைத்துலையிற்றினை
மாடல்கூரும்விருப்பமிகுத்தவன்
வித்தையாமெழிற்றுவனிக்கிர
ருக்குமாமகுடம்புனையுங்குகன்
விந்தமால்வரையைப்புவியின்கணை
ழுந்துமாறுசெய்முத்தனுங்கம்பிய
வேதவேத்தியமந்தனைதேசிக
னுறுகார்த்திகைமங்கையர்பாலகன்
வினைப்பிணியறுப்பவனெனத்தொழுமெனைப்புவி
யினிற்பலரிடத்திலுமிரக்கவும்விடுத்தவன்
வெளிறியகுஞ்சரமன்றுகொணர்ந்துமான்சிறி [யன்
துளமெலியும்படியங்கொருவேடன்கொள் வார்த்தை
வில்லுளார்பலர்தொண்டுசெயப்பெறு
மையன்வேழமுகன்பினுதித்தவன்
விழியொத்தவிதழ்ச்சிறுகன்னியர்
சூழொருத்தனுள்ளேட்குறுதன்மையன்
விழியினூடழலாகவரும்படி
யொருகலாலடியூடருளும்புகழ்
புனைகேகுமான். (௯)

வேலைநடுவேயொருபாரமலையினை
வர்வலியமரர்கள்வாழநடுமவன்
விரைநீடவுணர்க்கொருசத்துரு
வாரணமாயனைத்துமளிப்பவன்
வெற்றியாழியுடனறுணையென்றெழுவி
மிக்கவாரணமொன்றுமணிந்தவன்
வெம்பிவேழமழைத்தகணந்தனி
லங்குபோயதனுக்கருள்புங்கவன்
வீறுபார்த்தனுடன்புனைதிர்பர
ஞானவார்த்தைவிளம்பியவாயினன்
விடத்தனமருத்திடவெனத்தொடுமொருத்தியு
திரத்தூடனுயிர்ப்பருகிடற்கிசையுமுத்தமன்
விரகமடந்தையரிங்கிதநன்குதேர்ந்தவர்
மனைதொறுமென்றுமிருந்தினிதின்பமார்ந்தவ
வெய்யராவணகும்பகனற்கொலை
செய்தசேவகனன்பர்கிமித்தம்வெ
வேறுருக்கொடுநித்தருள்புண்ணியன்
மோகினிக்கொடியிற்புணர்நன்னல
மிளிர்மயேச்சுரனுடகமன்றிடை
மருவுநாயகனைவல்செயுந்தவ
முறலாலே. (௰)

காதியுயிர்பல்கோடிநுகர்தரு
பாவமுடையவர்மாயவடுவன
காமராசன்முதற்பகர்துர்ச்சன
ராவிசோரவுறுக்கிவிழிப்பன
கைக்கதாயுதமொன்றுடனுந்துவ
சத்ததாளசுரங்கண்முழங்குவ
கந்தநாண்மலரிட்டுவணங்குவ
சங்கமாதிமிழற்றியிறைஞ்சுவ
காலைநீட்டிநெடுங்கடலூடுளை
வாழநோக்கிகுந்தகைதோய்வன
கனத்துளாவிருப்புவலுலக்கையையெடுத்தது
சுழற்றியுமெமப்பயனடுக்குறநடப்பன
கணபணகங்கணமெங்ஙையிலங்குபூண்பன
திரிபுரர்தந்தசையுண்டிலமென்றுளேங்குவ
கல்விநூல்கள்பயின்றுகளிப்பன
செல்விகோன்வெருளும்படிநிற்பன

காவியொத்தவிழிச்சியர்தம்முலை
யோகலத்தவெனச்சிலபன்னுவ
கருடனுதியர்காணமுறும்படி
சுகனகூடமெலாமுலவுஞ்சில
விடிபோலே. (௧௯)

காறுவனசிலகூவுவனசில
பேசுவனசிலபாடுவனசில
காணவோசையெனச்சிலகத்துவ
ஞானநூல்கள்விரிப்பனசிற்சில
கத்தியாதியகொண்டுசமண்பொரு
துட்டர்மீதுசினங்கொடெழும்புவ
கந்தனேயொருபத்திரனம்பிகை
யின்றுமீனினமக்கிதமென்பன
காவிதோய்த்தசெழுங்கலைமாதவர்
கூடுநாட்குலவும்படிசேர்வன
கருக்குழியவத்தையைதுறக்கவமுடிப்பவர்
கழற்றருதுகட்டலைமுடிக்கிடைதரிப்பன
கரிமுகபுங்கவன்பிலமிழ்ந்தமர்ந்தனை
யிகழ்பவர்தங்குட்டுண்டிரும்புமாண்பின
கையுறுதபெருங்கொடைகற்பன
வையமோரடியென்றுமளப்பன
காமியத்தையிகழ்ச்சிகள்பண்ணுவ
ஞானசித்தியினைப்பெரிதென்னுவ
கயிலைமால்வரையேகதியென்பன
புலிசையூர்வெளிவிடெனவுஞ்சொல்வ
மறையாதே. (௨௰)

பாதிமதிநிகராகுமெயிற்றி
லாவுமிருகடைவாயினெழிலின
பாரகாவியவித்தகருக்குத
வாதலோபிகளுக்கெயதெறுப்பன
பத்திவினைனும்வண்டர்குழுத்தலை
யெற்றுகால்களில்வெண்டையமொன்றுவ
பந்தவேதனையற்றபெருந்தவர்
தங்களேவல்செயத்துணியுஞ்சில
"பானல்வாய்த்தகருங்கண்மகிழுன்மணி
கேள்வனுற்பெறுகின்றநலாதிய

படைப்பவருவப்புறவர்க்கதிமயற்கரு
முலைச்சியர்மனைக்கிடையவற்றினியமைப்பன
பழுதில்பொனம்பலமென்றதுகண்டுமீண்டிட
நினைபவர்தம்பணிபுண்டெனிலங்கெலாஞ்செய்வ
பௌவமூடுநடுந்தமிழிற்சில
பெய்துளாழ்முயல்கின்றகிணற்றுறு
பாறையிற்றுளையிட்டதினன்னதி
நீர்வருத்திமெற்புதநண்ணுவ
பசுவினர்வமதேதவிழையுந்தவர்
பெருமைவாழியெனுமொழியுஞ்சில
வினையாலே. (௨௧)

பாசமுறுமவ்வோனுமானடி
யார்க்கெளனிலைவரோடுதிரிவன
பாலலே[illegible]னைமுற்றனசிற்சில
சூல[illegible]ன்மழுவொப்பனவைப்பன
பற்பமீறவணிந்துடலெங்கணு
மக்கமாலைபுனைந்துகொளுஞ்சில
பைம்பொன்வார்சிலைவைத்தகெடுங்கணை
யென்றமால்விகடத்தைவிரும்புவ
பாறுகோத்தணியுஞ்சிலயானைக
ணூறுபோட்டுமெனும்பெருவாயின
பருப்பதமெடுப்பனகடற்புனல்குடிப்பன
வுடுத்திரளுதிர்ப்பனமுகிற்கொடுசுவைப்பன
பலக்கறையென்றுளிர்வெண்பனிரம்பவாய்க்கன
நிலமகளைஞ்சுபக்கண்டமென்றுவாங்குவ
பல்விதேறுதமுயன்றுசிரிப்பன
நல்விசாரமடைந்துகிடப்பன
பாரிடப்பெயராக்கொடுதன்னது
பேரதற்கமையப்புரிதன்மைய
பழுதில்வான்முதலாவனவுந்தம
தினமெனமகிழ்பூதகணங்கள்பல
விதமாமே. (௨௨)

௨௩-வது. சடைமுடிவகுப்பு.

தானன தந்தன தானன தந்தன
தானன தந்தன—தந்தன தனனா.

வேதமுடன்பலவாகமமுந்தனி
வீறுதெரிந்துவி ளம்பருமுயர்வே
மேதினிதந்துளவேதிமமொன்றதன்
மேன்மைகுலைந்துதி ரும்பிடுநெடிதே
வேரிமலிந்தலர்தாதுமிகொன்றைவி
ளாவறுமென்பனை மிஞ்சவுமிடுமே
வேலையனந்தமுமோர்துளியென்றிட
மீறியகங்கைவி ரும்பிடமதுவே
மேனிகுறைந்தடியேணியசந்திரன்
மேவிவிழைந்தப யன்பெறுதலமே
வேவும்விடம்பொழிவாயரவம்பல
வேறிகலின்றிவி ளங்குறும்வனமே
வேள்வியில்வந்துலகேழுநடுங்கவி
டாதுநருந்தலை யொன்றிவர்தரலே
வேடனெனும்படிபோனதினஞ்சிலை
வீரனறைந்தது மும்பிலகிடுமே. (௧)

சீதளசந்திரனேர்வதனந்திகழ்
தேவிபதங்கம ழுந்தகையினதே
சீர்பெறுசிந்துரமாமுகனுஞ்சிறு
சேயவனுங்கைய ளைந்திடலுளதே
தேய்வறுசிந்தையவாவிரவன்பொடு
தேடிமுகந்துகொள் கின்றவரிலதே
தீரமிகுந்துளநாகன்மகன்கொணர்
சீலமின்மஞ்சன முங்கெழுவியதே
தீர்வருமன்புறுபாணனுயும்படி
திருகரிந்தன முங்கொடுசெலுமே
திமையில்வந்திதனுளெனவங்கொரு
தீரமதன்றலை மண்சுமைகொளுமே
தேமொழிமங்கைதன்வாயிலிடம்பல
தேவர்வியந்துகொ ளும்படிபுகுமே
தேறுமுளன்புடையான்வசைவிண்டெதிர்
சீறியெறிந்தக லுங்கொளவலதே. (௨)

ஞானமெனுங்கலைமேனிலைகண்டுள
ஞானியர்சிந்தையி டங்கிகழுளதே
நானிலம்பெறுகேதகைவிண்டெழாய்
நாடியிகழ்ந்தபெ ரும்புகழினதே
நாசவுடம்பினையேயுயிரொன்றிட
நாணமில்வம்பர்கி ளைந்திடலரிதே
நானுவல்வெண்கவியேநிகருஞ்சில
ஞாயம்விளங்கிற ரும்புனைவதுவே
நாகமிடுக்குஞ்சையோடொரும்புமு
ஞானிவிடுந்திர ணங்களுமுறுமே
நால்வர்பகர்ந்துளபாடல்களின்சுவை
நாகரிகர்க்கள றிந்தசைதருமே
நாரிகொடென்றுவலாளனிடம்புகி
னுவனிகுன்றநெ டுங்குபொயினதே
நான்மலரின்றுணைர்மீறுகுருந்தையு
நாரவடம்பொர நன்கறிதரலே. (௩)

தளவங்கயனேர்விழியின்சிவ
காமசவுந்தரி பங்கொருபுறமே
காரியமென்பனயாவையுமுன்றரு
காரணமென்றது லங்குவதுவே
காரணமின்றியனேகமினென்றுறு
காமரியைந்திட லென்றுயிர்தருமே
காவியினங்களநாளுருள்சிந்திட
காணுறுசெந்துவ ரொன்றிசைவுறுமே
காசறுகும்பசனுலகின்கணோர்
காவிரிவந்துவி றந்திடவிடலே
காயமெலிந்துபயீரதன்வெம்புறு
காமைவன்குப முயந்திடல்செயலே
காமுறுமென்கிணறுறுதலம்புகழ்
காசினிவிண்டிட ழுஞ்செயுமினியே
காவடர்தென்புலியூரிணடம்பயில்
காவலவற்கொள்க வின்சடைமுடியே. (௪)

௨௪ - வது புயவகுப்பு

தந்தனதந்தன தந்தனதந்தன
தந்தனத்தனதான—தானத்தனத்தன.

கும்பகலசங்களொரிரண்டுறழ்வியன்குலவு
கொங்கையஞ்சிவகாமி கூடச்சிறந்தன
கொஞ்சமதிகொண்டுகரும்பரமெனுங்கொடியர்
கும்பிடும்படியேகு மாதைப்புணர்ந்தன
குன்றெனவளர்ந்திடியெனும்படிமுழங்கிவரு
குஞ்சரந்தருபோர்வை மூடிக்கிடந்தன
குங்குலமிடுங்கனலெனுங்கணுடைதிர்ந்தபுலி
குன்றவென்றதனுது தோலைக்கவர்ந்தன
கொன்றையினறுந்தொடையலிந்திரர்களென்புமறை
கொண்டவெண்டலைமாலை மீறப்பொலிந்தன
கொங்கவிழ்செழுங்கமலமென்றகணணிந்துபணி
கொண்டவின்புறவாழி யீதற்கிசைந்தன
கொம்புறுகரன்குமரனென்றவிருமைந்தர்கனி
கொஞ்சியன்புடனேறி யாடற்குவந்தன
கொன்பெருகுதங்கமலையென்றசிலையொன்றவுணர்
கும்பலங்கடியோடு நீறச்சுமந்தன. (௧)

கம்பலைபொருந்தெனதுபுன்சொலுமுறுஞ்செவிகொள்
கம்புவெண்குழைநாரு மேலுற்றுரிஞ்சின
கண்களெரிந்திடவிடங்கலுழ்படங்கள்பல
கண்டவங்கதமாமு நாலுற்றிலங்கின
கங்கையெதிர்சண்டையிடுமங்கைவிழிகண்டுமிகு
கம்பிதங்கொடுமாறு மானைத்திருந்தன
கஞ்சுலொழியும்படியிலங்குபரசொன்றுகொடு
கஞ்சர்செந்திருமார்பர் மாயத்தடிந்தன
கண்டமருவுங்கறைநலம்பகர்தெர்முடிப்பரிபகை
கண்டனம்படுகூல வேலைப்புனைந்தன
கம்பமதுதந்திகர்வன்சமணர்பொன்றவரு
கந்தன்முன்பகர்கோடி பாடற்றுதைந்தன
கந்துகவுடம்புகரிகொண்டதினமொன்றிடைக
வின்றருங்கடிவாள மேவப்பிறங்கின
கன்றவின்மனங்கொளொருதொண்டனவ்வயின்றலைக
ருங்கலொன்றுடன்மாய்வு றமற்[illegible]ந்தன. (௨)

வம்பனென்னீந்தனைசெயுந்துணிவுகொண்டவன்ம
னைத்தவிர்ந்திடவோலை யேடுற்றவிர்ந்தன
மங்கையர்கணங்கலைபிழந்துவளைசிந்திவர
வண்டருமம்பிரமாக பாலத்திரந்தன
வந்தவழிகொண்டொருவனன்றிரிதனெஞ்சினுனி
வண்பொலிந்துளவினை நீவிப்பயின்றன
வஞ்சகமறந்தரிமைமிஞ்சுறகறுந்தமிழ்ல்
வந்தனம்புரிவார்க ளாவற்சொரிந்தன
மந்திரமுடன்பகர்பெருங்கலையளந்துமம்வ
முங்கிடுந்தொணிசாலு மோர்கொட்டறைந்தன
மஞ்சிவருமிந்திரனுறும்பதியுடன்செர்லவ
யங்குமெண்டிசைதோறு நீடிப்படர்ந்தன
வன்சமர்வெலும்படைபுழியொன்றுதருகென்றுமுன்வ
னங்கிகொந்துகிரீடி பான்மற்றொடுங்கின
வஞ்சியனாயன்றனதுபைம்பொனுதவுங்கவிவ
ளைந்துதந்தொருபாண னைப்பரிந்தன. (௩)

வம்புதுகொடங்குகளிடந்தணிகரும்பெருமை
யன்பனங்கதைமாறி நாடத்தகைந்தன
வங்கியொடுசெம்பவளமுங்கனகமும்பொருவு
மந்தமொன்றிவெணீறு சாலத்திமிர்ந்தன
வைம்பொறிகளுங்குலையவைம்பொறியைநம்புமவ
ரந்தரங்கமொலாம்வி டாமற்செறிந்தன
வுந்திபகலும்பெரிதிறைஞ்சமொருதொண்டனிட
மன்றுசங்கிரனுகு மோடுய்த்துமிண்டின
வண்டமொடுபிண்டமுமொருங்குகுசியும்படிய
டர்ந்திடுந்தனியார வாரத்தெழுந்தன
வஞ்சவிசெயுந்தனிதர்நெஞ்செரியும்வம்பினர்க
ளந்துகன்கயிறோடு சேரத்துரந்தன
வந்தர்களுடம்படமலருங்கருணைவந்தெனுள
கந்தைபொருந்திடுமாட லாடற்கிணங்கின
வந்தனர்திருக்கியசிதம்பரவனம்பதியி
னம்பிரானம்பலவாண ருனைமைப்புயங்களே. (௨௪)

௨௫-வது குஞ்சிதபாதவகுப்பு.

தனதன தானன தனதன தானன
தன்தன தானன—தந்தன தானன.

அகரமுதலியபொதியொருமூவகை
யவைபுணரோர்திரு மந்திரதாரக
மருணெறியேதவமெனவுணர்சிறிய
ரறைவனவாகிய வைம்பொறிவாழிட
மகிலசராசரமுழுமையினூடுமெ
ததன்வடிவாகிநி றைந்தபராபர
மசலமெலாநிலைபெறவடிவான்முத
லமரர்களுடைய நிந்துகொளாநிலை
யயமந்தவேள்வியினிடைகொலுமாறுசெ
லயனொருநாளும ணிந்துகொளாவலை
ரலைகடன்மேல்விழிதுயினெடியோன்மிரு
மருமையதாகவ ணங்கியதோர்பொரு
ளமலமனோன்மணிகரமலராவினி
தமளியின்மீதுபி சைந்தளிகூர்துணை
யழகியவாரணமுகனொடுவேல்புனை
யறுமுகனேர்சிலர் கண்டுகொண்மான்பிய. (௩)

மறிவெனுமாமறைசிவமெனுமாகம
மளவறுகோடிமொ ழிந்தவிநாயக
மருவமெனாவிரிருவமெனாவுழ
லவரவர்நாடும்வி தந்திகழ்பூரண
மகல்கலையாவுதவிமையயணிபாரினே
யகழ்முரனோனம யங்கிடநீடிட
லதிரதர்மாரதர்முதலினர்வீரம
தனையமகாவிர தந்தருமோர்புனை
யளிமலிதாதகியிதழ்விளாவிலே
யறுகிடுவாரது நெஞ்சைவிடாதுற
லசனியைநேரொலியொடுவருமோர்பு
லகனெபொநாளும டங்கிடவேசெய
லமணருமூனுகர்பிடருமாறிய
ரனுவளவேனும்வி ரும்புகிலாநல
மவிர்கயிலாயமலையமுனிவானுட
னலறிடவோர்விர லகனொடுவிட. (௪)

மீதேர்ருமதலையின்மேல்வரு
மெமனுயிர்மாயவு தைந்தகுணலைய
மெரிமலிபீமமதனிமெதிராடிய
விருணிகர்காளிரு னிந்திடமேலெழ
விருடியர்சேகரமனையதநிசிமு
னிகலுறுபாவிவி டம்புகழ்சீரிய
இவளவெனுமெய்ம்மழியூரியவெலாவுல
கிலுமனாதரி லம்பொலிதோய்தர
விமையவரியாவருமவிநகர்வேள்வியி
னிடையவர்நாசமு றும்படிபோய்வர
லெழுமுகைகீர்சொரிபெரியலொலடி
யினில்வருநால்வரி ரங்கிலேறிய
தெறுழியினோடிருகழலணிநீர்மைகொ
டினியவனேர்சம ரஞ்செயவேகிய
தெவருமவாவொடுவழிபடுமேன்மைகொ
ளிடபமதேறியும் விண்டலமேல்வர. (௫)

லதிராருகூர்முதலியசிலதானவ
ரிதயமனூடும லர்ந்தசரோருக
மெழின்மிகுமோகினியொருமகவினிடி
மியல்புறுமாறுதொ டர்ந்தமனோகர
மிரலையைநேர்விழிவிலைமக்ளார்வமெப்
பிடரரவாதம துஞ்செயுமாறுற
விதுவதெனுமொழிதருமதவாதனை
யிடியெனமோதிய சங்கரனுடைய
இலைமலிவாவியின்முழுகியொர்பாலகால்
கெனவழிபாடுசெ யந்தனனூடுள
இசைபடயாழ்மூவொருவனதாவென
விசைவுறுநாளின டந்திடநாணில
திரவினிலோரியினுருவுடனோடு
மிவுளியின்மீதுமி குந்துகுலாவிய
திருவிதழியுமுறுதிருவாசக
வியன்மொழிவாணையு டம்புடனேகொளன். (௬)

மகாமுனிவியகடலிடைதாழ்ந்திறுடு
பலனமுறுதுவ ருந்தவனுருயிர்
மலைமகளார்முலையமுகிடையூறிய
கரமனுதந் தமிழ்குடிடன்

மணிமினைசமாதுடனுறுமவனேசிட
  மணவனையோகினி பங்கரின்மேயது
மனைபிரதலுடியபுரவைதன்வாசவில்
  வளிதிருப்பேர்தசெ லும்புகழ்தோய்வது
மனையுமருடையவர்பெறவிமவர்
  மனையினிலோடுத வும்படிபோனது
வளமைகுலாவியநெடியபுகார்நகர்
  வணிகன்மிருணை யின்றனையானது
மறுவறுகோவணமுதவவலான்மனை
  மகவுடனவை வுங்கவர்வாறுமன்
மயிலனையாளொடுபெசியுமன்மாறன்முன்
  மழையிடைநீடிர வின்பொழுதார்வது. (௯௩)

மதலையையோர்பொருளெனமதியார்மன
  வலியுலகோரறி யும்படிநேர்வது
மருவுறுகேன்வன்முனிருகனியியுமோர்
  வனிதைபெறாருமு றுங்குடையானது
மணிமுதலாவளவிதறியோரொடுகொண்
  மகிமைபுனான்வனை யுந்தமிழ்பேசிடல்
வளமுலைமாணிகர்சிறுபியினுலொரு
  வயினவன்வீடகி னும்படிநேரது
மறுகுறுசேர்தரிமகன்மிகும்வாழ்வுற
  வருமுறுகாய்கனில் னுங்குமுலாவிடல்
வரியணிநேர்பகர்கவிதையினலணி
  மதுரையினவலர் முன்புகுசீரது
வழூஇமுனன்விடுபொருள்கவர்வானெனி
  மறைமுனியாயொர்கு ருந்தையின்மேல்
மதிநிலாவீசுபொன்முகவிகொனுரிலொர்
  மடமகளார்வழு றும்படியேய்வது. (௯௪)

சகலமுகீயலதிலையெனநாடுற
  தவமுடையானைய ருந்தவொல்காதது
தகரமனாவியகுழல்கொருடுவேறது
  தரமுனனேனர்மு னங்குசெல்கிறது
தருமமதேமுயல்பவர்முனமாகிய
  தவளமகாசல வந்தசமாவது
தரிகடசேகினைதிரிகடதோதிமி
  தகவெனவாடிட லென்றும்விடாதது

தனெரினைவாரடிகருதுகள்குடிய
  தலையினர்பால்வரு சஞ்சலமீர்வது
தமரியனாடினிதுதவினுநாய்நுகர்
  தசைநுகராதவர் பங்கினில்வாழ்வது
சதிபுரிதானவரனையபொலார்பகை
  தழைவுறுமாதவர் தம்புடைசூழ்வது
தபனனொளிகளுமொருமுகமாவரு
  தகையினுமீறவி லங்கொளிசேர்வது. (௯௫)

சரதமிலாமுழுமடையர்களாமவர்
  தமதுகளுவிறு ரம்பரிதாயது
சருவவியாபகமுதலினவாகிய
  சவுரியமியாவுமி சைந்துளவிடது
சபலமதேவடிவெனவருதியவர்
  சகடமதோடுற மும்படிவீழ்வது
சடமதனூடியல்புவளமுநாடிய
  தனிநிலையோகிய ரும்பழியாதது
சகசமதாமுடிவுணர்பரஞானியர்
  தவிடனவேனும றந்தறியாதது
தறைசமையாமரவரசரனேகர்கள்
  சபதமொடோடினு மிஞ்சும்விழாவது
சனமுறுபாழ்வினையுடையவென்வாய்பகர்
  தமிழினுமாவல்கொ ளுந்தமைநீள்வது
தருபுலியூர்வளர்கனகசபாபதி
  சமரசவாழ்வருள் குஞ்சிதபாதமே. (௨௫)

= ஆக கவி - ௩௬.

இல்லைத்திருவாயிரமுற்றிற்று.

குருபாதமேகதி.

நூற்பயன்.

தய்யத்தன தானன தானன

மெய்வர்த்தனையாமிகல்வாதனை யதுபாழாம்
வில்வத்திதழேகிகர்மூவகை யருணோரா
மைவர்க்கயராமுனிவோர்கடு வுறும்வாழ்வா
மல்லற்பவமோடெமனோலையு மணுகாவர்
நைவற்றரியாதியதேவர்க ளுயுமாறே
நள்ளிக்கட்டூடெழுகார்விட முணலாலே
தெய்வத்தலையானசதாசிவ னணிசிர்சேர்
தில்லைத்திருவாயிரநானிலை தெரிவீரே.

அநுபூதியுண்மை.

நேரிசைவெண்பா.

முக்கணற்காமிந்நான் முடிந்தநாளோர் முதியோன்
றக்கதிருவாசகத்தின்பி - னொக்கவந்த
தில்லைத்திருவாயிரமென்றுசெப்பியதோர்
சொல்லைத்தெரிவார்சுரர்.

ஆக கவி ௩௮.

தெய்வமேதுணை.

சிவமயம்.

முன்னமேபொருள்கொடுத்த பேர்வழிகள்.

	ரூபா.
ரகோணம் புதூர் ஊற்றுமலைச் சமஸ்தானம் துரை இருதயாலய மருதப்பத்தேவரவர்கள்.	௹
ாவெனூர். வெங்கிட்டரமணய்யரவர்கள்	௨௰
மாரபுரி - சாரம். நமசிவாயபிள்ளை	௰
ம. விநாயகபிள்ளை	௫
உபாத்தியாயர் பொய்கைப் பாக்கம் அப்பாசாமிப்பிள்ளை	௫
உபாத்தியாயர் சாமி துரைசாமிப்பிள்ளை	௫
அ. வேலாயுதப்பிள்ளை	௪
ரா. அருணாசலப்பிள்ளை	௫
சின். இரங்கசாமிப்பிள்ளை	௪
சிதம்பர. குமாரசாமிசெட்டியார்	௫
ரா. மணியம்பெரியசாமிநாயக்கர்	௪
பிச்சாண்டி - வை. ஆறுமுகப்பிள்ளை	௪
ஸ்ரீ சுப்பிரமண்ணியர்கோவில் தரும கயிங்கிரியம் த-ர. மாணிக்கபிள்ளை	௪
அழகானந்தபொன்னம்பலப்பிள்ளை	௫
குமரகுரு. தணிகாசலப்பிள்ளை	௪
பசுபதி. வெங்கிடாசலப்பிள்ளை	௪
சப்மேஸ்த்திரோட்டு. குமாரசாமிமுதலியார்	௰
அழகானந்த. சிற்றம்பலப்பிள்ளை	௫
கணக்கு. வயித்திலிங்கப்பிள்ளை	௫
சின்னது. சுப்பராயசெட்டியார்	௫
ன்னை. நமசிவாயமூனிசாமிசெட்டியார்	௰
கூர். அப்பாசாமிமுதலியார்.	௪
கம். கொண்டார்ரெட்டியார்	௫
கனும்பாக்கம் ஸ்ரீத்துநாராயணரெட்டியார்	௰௮
ணப்பட்டு - கணக்கு. கந்தசாமிப்பிள்ளை	௩௰௫
ாடிவனம் - ஓவர்சியர். சின்னசாமிமுதலியாரவர்கள்	௨௰
த்தூர் - ஆ. நாராயண சுப்பராயரெட்டியார்	௭
பு - மு. சின்னரெட்டியார்	௰
எ - வெங்கிட்டராயரெட்டியார்	௭
முத்துக்குமரப்பரெட்டியார்	

முனிசீபு முத்துவீராரெட்டியார் ௪
புஜங்கராயரெட்டியார் ௪
முண்டியம்பாக்கம். மல்லி கோவிந்தபிள்ளை ௪
சோழனூர். ஆ. சுப்பராயரெட்டியார் ௪
விக்கிரமபாண்டி. ஸ்ரீ புவனேஸ்வரர் ௨௰
விரக்தய்யராதீன வீரசைவ மடம் - ராசய்யர் ௫
தம்புமுத்து - வெங்கிடபதி ரெட்டியார் ௭
கொண்டல்ராயரெட்டியார் ௫
வ. ராமரெட்டியார் ௪
சீனு. சுப்பராயரெட்டியார் புருஷோத்தம ரெட்டியார் ௫
பெரிய வரதாரெட்டியார் ௪
சின்னவெங்கிடசுப்பாரெட்டியார் ௪
ஆதி வீராரெட்டியார் சுப்பராயரெட்டியார் சின்னவரதாரெட்டியார் ௫
திருக்காமிரெட்டியார் சின்ன நாராயண ரெட்டியார் ௪
முத்து. வெங்கிட்டராமரெட்டியார் ௫
கணக்கு அப்புபிள்ளை ௫
ஏட். கந்தசாமிநாயுடு ௫
கோலியனூர் - முனிசிப்பு துரைசாமிரெட்டியார் ௪௨
ஓவர்சியர் - வா. மாசிலாமணிமுதலியாரவர்கள் ௪
திருவாமாத்தூர் - கணக்கு சபாமுருகப்பிள்ளை ௪
மடுக்கரை - பு. கோ. துரைசாமிபிள்ளை ௪
நல்லாத்தூர் தென்னல் பாப்புரெட்டியார் ௫
வீராரெட்டியார் ௯
குமரப்பரெட்டியார் ௰
பாலகிருஷ்ணரெட்டியார் ௫
அருணாசலரெட்டியார் ௪
முத்துமுதலியார் ௰
அப்பாச்சிமுதலியார் ௪
சுப்பிரமணியமுதலியார் ௪
புனுகுமுதலியார் ௪
அம்பலவாணமுதலியார் ௪
ஜெகன்னாதரெட்டியார் ௪
முத்துசுப்பாரெட்டியார் ௫
சொக்கரெட்டியார் ௫

கோபாலசெட்டியார் ௪
சிறுவந்தாடு ஆர் தெய்வநாயகரெட்டியார் ௫
சொக்கரெட்டியார் ௪
புதுவை திவான் மாணிக்க சுந்தப்பமுதலியாரவர்கள் ௫
முத்தியாலுபேட்டை த. வீராசாமிநாயக்கர் ௫
முத்தியாலுபேட்டை அப்பாசாமிமுதலியார் ௫
முத்தியாலுபேட்டை சு. குமரகுருப்பிள்ளை ௪
அ. சபாபதிவாத்தியார் ௫
ர. வேணுகோபாலநாயக்கர் ௫
சபாபதி பொன்னுசாமிமுதலியார் ௪
சு. இரத்தினசபாபதிபிள்ளை ௪
காராமணிகுப்பம். சோ. துரைசாமிபிள்ளை ௫
சுந்தரபெரியசாமிபிள்ளை ௫
வே. வேலாயுதமுதலியார் ௫
பா. பொ. சரவணமுதலியார் ௫
சோம்பட்டு சாமிரெட்டியார் ௪
பழனியூர் மு. க. சொக்கலிங்கபிள்ளை ௰
மு. தாண்டவராயபிள்ளை ௪
வீ. ரு. சாமிசெட்டியார் ௭
அ. அங்கணமுதலியார் ௭
இராங்கசாமிபிள்ளை ௪
போஸ்ட்டாபீஸ் அப்பாசாமிபிள்ளை ௫
மு. ப. காளியப்பாபடையாட்சி ௫
வீரபத்திரபடையாட்சி ௪
செய்க்காரபட்டி வேலாத்தாநாய்க்கர் அவர்கள் ௫௰
காவனப்பட்டி மு. கந்தசாமிசெட்டியார் ௫
மு. அப்பையநாய்க்கர் ௪
சி. ஸ்ரீமராஜபேரிகன் ௰
பழனியூர் சி. கோப்பய்யநாய்க்கர் ௫
வே. திருமலைநாய்க்கர் ௪
நா. முத்தையநாய்க்கர் ௫
நல்லமநாய்க்கர் ௫
சுப்பராயஞசாரி ௪
பெரியகாமநாய்க்கர் ௪
மாரிநாய்க்கர் ௪
வேலாயுதம்பாளையம் தே. கருப்பவேலுக்கவுண்டர் [illegible]

குமாரசாமிவேளான் ௫
பார்ப்பனப்பட்டி ப. வெங்கிடாசலம்பிள்ளை ௰
கணக்கு. பொன்னுசாமிபிள்ளை ௪
[illegible]ப்பாநாய்க்கர் ௫
[illegible]ங்கிடசாமிநாய்க்கர் ௪
ஆயிகுடி கோ. காந்தசாமிமுதலியார் ௪
கணக்கன்பட்டி ப. முத்துசாமிசெட்டியார் ௫
மதுரை பு. பாலசாமிசெட்டியார் ௪
பாப்பான்குளம் கருப்பண்ணகவுண்டர் ௫
பழனிக்கவுண்டர் கருப்பகவுண்டர் ௫
ஓடப்பள்ளி முத்துப்பிள்ளை ௪
திருநெல்வேலி கவிராஜ நெல்லியப்பபிள்ளை அவர்கள் ௫
ராஜவல்லிபுரம் முத்துசாமிபிள்ளை யவர்கள் ௫
சி. எ. சுப்பிரமணியம்பிள்ளை அவர்கள். எ௫
வெ. அருணசலமுதலியார் ௫
சில்லாகோர்ட்டுவக்கீல் பழனி யாண்டிமுதலியார். ௫
சிவனணைந்த பெருமாள்முதலியார் ௫
வண்ணமுத்துதொண்டமான் ௫
வி. பி. சிதம்பரதொண்டமான் ௫
திருவானைக்காவல் சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் ௫௫
மண்ணச்சநூர் சந்திரசேகரம்பிள்ளை அவர்கள் ௫
தஞ்சாவூர் ப. வெ. வெங்கிட்டகுமாரராஜா அவர்கள் ௨௫
தென்காசி வேலாயுதொண்டமான் ௫
சென்னபட்டணம் வல்லூர் சோமசுந்தரமுதலியார் ௰[illegible]
கிரசர் - இராகவலுநாயுடு ௫
சேலம், செவ்வாய்ப்பேட்டை காசிசெட்டியார் ௪
குமாரவேலய்யர் ௰
அட்டாவ்தானம் பூவை கலியாணசுந்தரமுதலியார் ௫
காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியார் ௫
வீரம்பேடு [illegible]மசுந்தரமுதலியார் எ
[illegible]ணி - வ. தொட்டையர் ௩௫
சிதம்பரம் - பொன்னுசாமிஅய்யர் ௩௫
ரா - பு - துரைசாமிமுதலியார் ௪
குந்தம்பாக்கம் இராமாநுஜமுதலியார் ௪

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	௨௧	ரவர்சள்	ரவர்கள்
எ	௨௫	காசினிற்	காசினியிற்
அ	௨௪	புரிவானே	புரிவேனே
௯	௪	கந்சாமி	கந்தசாமி
௰௩	௨௯	யடடாய்	யட்டாய்
௰அ	௩௩	யாயிலெனே	வாயிலெனே
௩௫	௰	யெழுதேங்கி	யழுதேங்கி
௪௫	௰௨	அய்ய	ஐய
,,	௨௪	திருட்	திருப்
௪௯	௰எ	நீயேயன்	நீயேயென்
,,	௨௯	பிராநீ	பிரானீ
௫எ	௰௫	பால்வீர	பல்வீர
,,	௨௯	வேதியனே	வேதியனேப்
எ௰	௨௧	பொன்ம்பல	பொன்னம்பல
௱௩௧	௨௪	றந்த	தந்த
௱௪௯	௯	மடலவிழ	மடலவிழ்
௱௫௧	௩௨	மென்மை	மேன்மை
௱௯௪	௩௧	தடையாரோ	தடையாரோச
௱அ௪	௩	நம்பி	நம்பி
,,	௩௨	இகழ்து	இகழ்ந்து
௱அ௫	௩௧	தெண்டனெடு	தொண்டனெடு
௱அ௯	௰	மொனறு	மொன்று
௱௯௧	௩௨	புத்திர	பத்திர
௱௯எ	௨௯	ப்ரிவாயே	புரிவாயே[illegible]
௨௱௫	௩௯	வடையாரொ	வடையாரோ
௨௩௨	அ	முயிர்வதை	முயிர்வதை
௨௩௫	௨௨	துரிசடை	துரிசுடை
௨௩௯	௫	பேயினுயர்	பேயினுயிர்
௨௩எ	௨	மேனமைபடு	மேன்மைப்படு
௨௩௯	௨அ	தகைத்தேவ	தகைத்தே[illegible]
௨௪௨	௰௩	நினைத்து	நிலைத்து
௨௪௯	௰௨	தனு	தனி
௨௯௰	௰௪	மதற்தயுல்	[illegible]